ספורט

מונדיאל '94

ארגנטינה גברה על ניגריה 2-1

עמוד 2

החגיגה נמשכת!

אילוסטרציה: איי.פי

ברזיל השיגה ניצחון שני, 0-3 על קמרון, משערים של רומריו, סנטוס (בצילום, נוגח לרשת) ובבטו ■ עמוד 4

מוטל'ה שפיגלר מצדיע לאריגו סאקי עמוד 11

תוצאות סופשבוע:

שוודיה-רוסיה 1-3
מכסיקו-אייר 1-2
בוליביה-דרום קוריאה 0-0
בלגיה-הולנד 0-1
סעודיה-מרוקו 1-2

קרויף בעדי מעריב

עמוד 3

תופסים פעמיים מים!! 2 במחיר 1 מישראכרט

רק לקוחות ישראכרט נהנים משפע מתנות חדשות לבילוי בקיץ:

מימדיון
■ פארק המים מימדיון בת"א
■ כרטיס שני חינם תמורת 60–70 כוכבים (בהתאם לתעריפי הכניסה לאתר)
■ בתוקף עד 30.9.94
■ טלפון באתר: 03–6422777

שפיים
■ פארק המים שפיים בשפיים
■ כרטיס שני חינם תמורת 50–70 כוכבים (בהתאם לתעריפי הכניסה לאתר)
■ בתוקף עד 30.9.94
■ טלפון באתר: 09–595757

קייקי כפר בלום
■ שייט קייקים בחצבני בירדן
■ 50% הנחה לזוג לקייק (ילד עד גיל 8 שט שלוש בקייק – חינם) – תמורת 40 כוכבים.
■ מוגבל לקייק 1 ליום ללקוח
■ בתוקף עד 31.12.94
■ טלפון באתר: 06–948755

קאטרפט בירדן
■ שייט קאטרפט בירדן בקיבוץ כפר הנשיא
■ כרטיס שני חינם תמורת 30 כוכבים
■ בתוקף עד 30.9.94
■ טלפון באתר: 06–932992

לונה-גל
■ לונה גל בחוף גולן
■ כרטיס שני חינם תמורת 40 כוכבים
■ בתוקף עד 30.9.94
■ טלפון באתר: 06–731750

■ קבלת המתנה ישירות בקופת האתר ■ במידה ולא יהיו ברשותך מס' הכוכבים הנחוץ לקבלת המתנה, יחוייב חשבונך במחיר המלא של המבצע המבצעים תקפים בכל יום, למעט "בימים סגורים" של האתרים ■ המתנות ניתנות למשלמים בישראכרט ■ כפוף לתקנון "יותר מתנות בישראכרט"

הכי טוב ישראכרט

הכרטיס הרשמי של גביע העולם USA '94

MasterCard

OFFICIAL CARD WorldCupUSA94

ישראכרט

בלעדי ללקוחות הבנקים: בנק הפועלים בע"מ, בנק המזרחי המאוחד בע"מ, הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ, בנק אוצר החייל בע"מ, בנק קונטיננטל לישראל בע"מ, בנק יהב בע"מ, בנק מסד בע"מ, בנק אמריקאי ישראלי בע"מ, בנק פועלי אגודת ישראל בע"מ, בנק יורו-טרייד בע"מ, בנק הספנות לישראל בע"מ

■ הרכבים ומספרים

שוויץ	
פאסקולו	1
הוטיג'ר	2
קוונטין	3
חר	4
גיינר	5
ברגי	6
סוטר	7
אורל	8
ספורצה	10
קנופ	9
שפוזיאט	11

קולומביה	
קורדובה	1
אסקובר	2
הררה	4
מנדוזה	3
פרז	20
גבירית	5
ואלדרמה	10
אלברז	14
רינקון	19
ואלנסיה	11
אספרייה	21

בולגריה	
מיכאלוב	1
איליב	15
איבנוב	3
צבטנוב	4
חובצ'ב	5
יאנקוב	6
גנצ'ב	14
סטויצ'קוב	8
בורימירוב	11
קוסטדינוב	7
יורדנוב	13

יוון	
אטמצידס	20
אפוסטולקיס	2
קוליצידקיס	3
מאנולס	4
קליצקיס	5
ניופליאס	8
צלוחידס	6
מארנגוס	12
מאחאלס	9
סרבקוס	7
מיטרופולוס	10

ארה"ב	
מאיולה	1
דולי	5
בלבואה	17
קאלינורי	20
קלאבחיו	21
לאלאס	22
הארקס	6
ראמוס	9
סורבר	16
סטיוארט	8
ויגאלדה	11

רומניה	
סטלאה	12
פטרסקו	2
פרודאן	3
בלודדיץ'	4
פופסקו	6
מיהאלי	14
לופסקו	5
מונטנאו	7
האג'י	10
רדוצ'ויו	9
דומיטרסקו	11

■ תוצאות אתמול

בית ב': שבדיה – רוסיה 1–3
בית ו': בלגיה – הולנד 1–0
בית ו': סעודיה – מרוקו 2–1
בית ד': ארגנטינה – ניגריה 2–1

■ מלך השערים

1. בטיסטוטה (ארגנטינה)	3
–. מרטין דאהלין (שבדיה)	3
2. פלורין רדוצ'ויו (רומניה)	2
–. יורגן קלינסמן (גרמניה)	2
–. אנדוני גויקוצ'אה (ספרד)	2
–. אדריאן קנופ (שווייץ)	2
–. גיורגי האג'י (רומניה)	2
–. ארולפו ולנסיה (קולומביה)	2
–. רומאריו (ברזיל)	2
–. לואיס גרסיה (מכסיקו)	2
–. סואר אמין (סעודיה)	2
–. קאניג'ה (ארגנטינה)	2

■ תוצאות שלשום

בית ג': בוליביה – ד.קוריאה 0–0
בית ה': מכסיקו – אייר 1–2
בית ב': ברזיל – קמרון 0–3

■ משחקי היום

היום (שעון ישראל)
בית ד': בולגריה – יוון (שיקגו; 19.30)
בית א': ארה"ב – רומניה (לוס־אנג'לס; 23.00)
בית א': שווייץ – קולומביה (סן־פרנסיסקו; 23.00)

■ אדומים

מיגל אנחל נאדל	(ספרד)
מרקו אצ'ברי	(בוליביה)
יון ולאדויו	(רומניה)
ג'נלוקה פליוקה	(איטליה)
ריגוברג סינג	(קמרון)
לואיס כריסטלדו	(בוליביה)
סרגיי גורלקוביץ'	(רוסיה)

■ היום בטלוויזיה

סידורי הערוץ הראשון (הערב):
16:00־15:30: אולפן גביע העולם – תקציר משחקי אתמול
23.00: שווייץ – קולומביה (ישיר)
00:55 אולפן לילה – סיכום משחקי היום

■ טבלאות

בית א'

1. שווייץ	2	2-5	4
2. ארה"ב	2	2-3	4
3. רומניה	2	5-4	3
4. קולומביה	2	5-2	0

בית ד'

1. ארגנטינה	2	1-6	6
2. ניגריה	2	2-4	3
3. בולגריה	1	3-0	0
4. יוון	1	4-0	0

בית ב'

1. ברזיל	2	0-5	6
2. שבדיה	2	3-5	4
3. קמרון	2	5-2	1
4. רוסיה	2	5-1	0

בית ה'

1. אייר	2	2-2	3
–. מכסיקו	2	2-2	3
3. נורבגיה	2	1-1	3
–. איטליה	2	1-1	3

בית ג'

1. גרמניה	2	1-2	4
2. ספרד	2	3-3	2
3. ד.קוריאה	2	2-2	2
4. בוליביה	2	1-0	1

בית ו'

1. בלגיה	2	0-2	6
2. סעודיה	2	3-3	3
3. הולנד	2	2-2	3
4. מרוקו	2	3-1	0

ארגנטינה – ניגריה 1–2

קאניג'ה חזר בזמן

מנחם לס
■ בוסטון

פוקסבורו סטדיום. האיצטדיון הכפרי ביותר בארה"ב, ביתה של הלונג־אינגלנד פטריוטס, הלוזרית ביותר בפוטבול. מין בלומפילד גדול באמצע שום דבר, מלבד פרות וחוות. אבל לעשרות אלפי ארגנטינאים שהתחילו את השיירה המטורפת בעולם כבר בניו־יורק, זה לא הפריע.

שוב נוכחנו שכוח ומהירות בלבד אינם מספיקים עדיין מול מסורת אוירה וכשרון. ארגנטינה ניצחה את ניגריה 2–1, משני שערים יפהפיים של אהוב הנשים בחמש יבשות תבל, הבלונדיני עם העיניים הכחולות קלאודיו קאניג'ה.

הניגרים כבשו שער ראשון בדקה ה־9 מבעיטה של סיאסיה, אך מאז ועד ההפסקה, זה היה הכל ארגנטינה. ארגנטינה הרבה יותר דינמית ויוצרת מזו שהופיעה באיטליה. היזהרו ממנה!

ארגנטינה הבטיחה את עלייתה לשמינית הגמר עם ניצחון שני ושערים ראשונים של קאניג'ה שחזר מעונש השעייה של שנה.

ארגנטינה הפגינה שמץ מיכולתה בדקות הראשונות כאשר נגיחה של אוסקר רוג'רי הכניעה את פיטר רופאי, אבל ג'ורג' פינידי הרחיק מהקו. דייגו מראדונה בהופעתו ה־90 כמדי ארגנטינה ניפק מסירות מצוינות (השווה את שיא ההופעות במונדיאל – 21), אבל ניגריה עלתה ל־1–0 בדקה ה־9. סמסון סיאסיה מנאנט הצרפתית קיבל את הכדור כנראה בעמדת נבדל. הארגנטינים הרימו יד לנבדל, השופט לא הסכים, וסיאסיה הטעה שני שחקנים ושלח את הכדור לרשת. 1–0. כעבור חמש דקות פסל השופט שער של גבריאל בטיסטוטה אחרי שהארגנטינים ביצעו מהר מדי את בעיטת העונשין.

ארגנטינה השוותה בדקה ה־22. דייגו מראדונה ניגש לכדור העונשין והשאיר עקב קטן לגבריאל בטיסטוטה שבעט מבעד לחור שנפער בחומה. השוער פיטר רופאי הצליח להדוף לרגליים של קלאודיו קאניג'ה שבעט מפני מה מארבעה מטרים. 1–1. זה היה השער הראשון של קאניג'ה במונדיאל והשער ה־1500 בתולדות המונדיאלים. דייגו מראדונה היה אחראי גם לשער השני שכבש קלאודיו קאניג'ה בדקה ה־29. ארגנטינה קיבלה בעיטת עונשין באגף שמאל. דייגו מראדונה הבחין בקלאודיו קאניג'ה שהתחמק לקבל את הכדור ומסר לו. קאניג'ה נכנס לתוך הרחבה, [illegible] מכוסה, והטיס את הכדור [illegible] הרחוקה. רופאי אפילו לא זז.

במחצית הראשונה [illegible] ניגריה משחק עצבני, [illegible] וה בעבירות רבות – 22 [illegible] ריה לעומת 3 של ארגנטינה.

המחצית השנייה היתה [illegible] חק התרכז בעיקר באמצע [illegible] רש. בסיום התמיכו אוקנה [illegible] טיסטוטה הזרמנויות לכבוש.

ארגנטינה: איסלאס; [illegible] (דיאז 86), קאסרס, רוג'רי, [illegible] סימאונה, רדונדו, מראדונה, [illegible] בו (מאנקוזו 71), קאניג'ה, [illegible] טיסטוטה.

ניגריה: רופאי; אגואבונג, [illegible] לו, אוקצ'וקוו, אננונו; סיאסיה (ארמוז'ו 60), אמוקאצ'י, אוליסה (אוקוצ'ה 86), אמוניקה; פיני־יאקיני.

שופט: בו קרלסון (שוודיה), [illegible] צטדיון פוקסבורו בבוסטון.

נשיא קמרון דרש להחליף את בל

שעה קלה לפני המשחק של קמרון עם ברזיל שלשום, ריחפה מעל העימות סכנת ביטול. כדורגלני קמרון איימו לא לעלות למגרש בסן פרנסיסקו, בעקבות ניסיון פוליטי של נשיא קמרון, פאול בייאה, להכתיב את הוצאתו של השוער ג'וזף אנטואן בל מן ההרכב, והחלפתו בתומאס נקונו.

הלחצים מיאונדה באו, כמו לפני 4 שנים באיטליה, בניסיון לפגוע במנהיגותו של בל, המוביל את מאבקם של השחקנים הקמרונים על זכויות ותקבולים כספיים. ביום חמישי נמסר כי שליח קמרוני רישמי הגיע עם מזוודה ובה חצי מיליון דולר במזומן כדי לשלם לשחקנים, ואח"כ טענו מקורות כי הכדורגלנים דרשו תוספת, ותיק נוסף עם דולרים נחת בפאלו אלטו. אבל בל ועמיתיו מכחישים כי בעיותיהם הפיננסיות נפתרו.

ב־1990 זה עבר, והמאמן הרוסי ראו של קמרון נכנע ללחץ והחליף את בל בנקונו. הפעם התאחדו שחקני קמרון והודיעו שהוצאת בל מן ההרכב תגרום לנטישה טוטאלית של כולם. גם המאמן הצרפתי אנרי מישל לא נכנע לתכתיב, בל שיחק 90 דקות, והספורט ניצח.

רוז'ה מילה, שמישל הכניס אותו ל־13 הדקות האחרונות של ההפסד לברזיל, היה שלשום לכדורגלן המבוגר ביותר ששיחק אי פעם בטורניר גמר הגביע העולמי. מילה, בן 42, ווף, שזכה בגביע העולם היה בגיל 40. "זה נפלא, אבל הייתי מעדיף לקבוע את השיא בנסיבות אחרות", אמר מילה.

צ'רלטון הושעה מאמן אייר, ג'קי צ'רלטון, לא יוכל לנהל את המשחק הבא של אירלנד נגד נורבגיה מהספסל, אחרי [illegible] למשחק אחד על־ידי פיפ"א [illegible] התנהגות לא ספורטיבית.

גם פאליוקה [illegible] יוקה הורחק לשני משחקים, [illegible] כל להופיע בשמינית הגמר. [illegible] קה לשני משחקים זה [illegible] למגינים על תאקלים [illegible] לא עשיתי דבר", אמר.

דינו באג'יו [illegible] דינו באג'יו [illegible] ארמה. הקשר כבש את [illegible] לאיטליה נגד נורבגיה 1–0.

הקרב על החולצה

הסעודי אלג'אבר (מימין) והמרוקי אלהדידי בודקים מאיזה חומר עשויה החולצה

בארזי גמר את הטורניר

בלם נבחרת איטליה, פרנקו בארזי, עבר ביום שישי ניתוח בברך, וסיים כנראה הופעותיו במונדיאל. לואיג'י אפולוני יתפוס את מקומו

מאת רונן קוטלובסקי, רומא

בלם נבחרת איטליה ומילאן, פרנקו בארזי בן ה־34, סיים את הופעותיו במונדיאל. בארזי נותח ביום שישי במשך 20 דקות, ומברכו הימנית הוצא סחוס של מיניסקוס. בארזי נותח במלון לנוקס־היל בניו־יורק, בידי פרופ' אליוט הירשמן. הניתוח בוצע לאחר התייעצות עם ראשי הקבוצה ממילאן.

רופא הנבחרת האיטלקית אמר לאחר הניתוח: "אני לא שולל אפשרות שבזכות הטכניקות החדשות, תקופת ההחלמה תהיה קצרה מהמקובל, ובארזי יוכל לשחק במשחק הגמר".

המיניסקוס שנפגע הוא סחוס בצורת חצי סהר, המפריד בין עצמות הברך. נראה כי המועד הריאלי יותר לחזרתו של בארזי למגרשים יהיה תחילת ספטמבר. משחקו האחרון נגד נורבגיה היה ההופעה ה־79 שלו במדי איטליה.

בארזי ישאר בארה"ב, כדי לעודד את הנבחרת. את תפקיד הליברו, שבארזי מילא בכישרון כה רב, יעשה כעת כנראה לואיג'י אפולוני מפארמה (21 הופעות בלבד בנבחרת). פאולו מאלדיני, שנכנס לנעליים של בארזי בצורה מושלמת בגמר אליפות אירופה נגד ברצלונה, אינו מועמד לתפקיד, משום שלא ברור אם יוכל לשחק נגד מכסיקו, בשל פציעה בקרסול ימין.

"לעת עתה קשה לומר שמאלדיני יחלים עד למשחק הבא", אמר רופא הנבחרת, פאולו זפליני. גם אלבריגו אבני גמר כנראה את המונדיאל בגלל פציעה, ואילו השוער, ג'אנלוקה פאליוקה, ייעדר בגלל הרחקה.

ברזילאי בדם

■ סאלבה

50 – זה הציון שלך

מכתב לגליזה רוברטו גאמה דה־אוליבירה

בבטו, קרירו. מה קרה, לא בביתו? בטח, עשית סוף סוף גול, אז כמו הפרח – נפתחת. שלחתי לך מכתב כבר לפני ארבעה ימים, אבל בטוח שהוא עוד לא הגיע. מישראל זה לוקח חמישה ימים, אבל לא נורא, אני כותב לך שוב, כדי להגיד שהיית הכי טוב. כמה הכי טוב? אין ציון. בעצם יש 10. בשביל הירידה לאחור לנטרל את היריב כבר באמצע, 10. על העזרה לבנות מהמרכז, 10. על הרצון להבקיע כבר במרכז המגרש, ו־10 שהתקרבת אליו. בסך הכל 50 – זה הציון שלך.

שלחתי לך מכתב כבר לפני ארבעה ימים, אבל בטוח שהוא עוד לא הגיע מישראל. זה לוקח חמישה ימים, אבל לא נורא, אני כותב לך שוב, כדי להגיד שהיית הכי טוב

[illegible]

שווייץ וארה"ב אינן הפתעה

קרויף

שווייץ וארצות הברית הסכו, לצד גרמניה, לנבחרות הראשונות המגיעות לשמינית גמר. במקרה של השווייצרים אין לדבר, לדעתי, על הפתעה. על כל פנים, אני לפחות לא אעשה זאת, כי לפני המונדיאל אמרתי שהשווייצרים מסוגלים לעבור שלב. במקרה של המארחים, ארצות הברית, ניתן לומר כי הדירוג שלה הוא הפתעה והוא לא הגיוני, אם לוקחים בחשבון שהיא בבית אחד עם רומניה וקולומביה.

מאמני שתי הנבחרות, נושאים לא מעט ב"אשמת" ההצלחה הזו. המאמן רוי הודג'סון, בוגר אנגליה, שבלט דווקא בשבדיה לפני שש או שבע שנים, הצליח לגבש בשווייץ צוות שחקנים בעלי בסיס טכני מדוייק וכושר גופני טוב.

משחקה של שוויץ הוא פשוט ביותר, וגם לאחר הנצחון 1–4 על רומניה, אי אפשר לומר כי הפגינה משחק גדול. הודג'סון ידע להרכיב אגף שמאלי, שהוא הטוב בנבחרת, ושם בולטים סוטר ושפוזיאט, בעוד באגף ימין אין איכות, אבל גם לא עושים יותר מדי טעויות. עם קור הרוח והמשחק הפשוט, ללא שחקן בולט, שווייץ יכולה להגיע עוד קצת קדימה במונדיאל זה.

ואם בנבחרת שווייץ עשה המאמן עבודה טובה, אזי דברים אלה ניתן לומר ביתר הדגשה על בורה מילוטינוביץ'. המאמן הסרבי הזה הוא בעל נסיון של שני מונדיאלים, עם נבחרות חסרות סיכויים. הוא עבד קשה על השחקנים כדי לשכנעם שיוכלו להגיע רחוק במונדיאל.

עתה, בארצות הברית, צריך היה מילוטינוביץ' לעבור נגד הספקנות והעובדה כי זהו ספורט שאיש אינו אוהב בארץ זו. אבל מילוטינוביץ' מצא חבורת צעירים המאמינה בו, וכספורטאים אמריקנים טובים, השקיעו חניכיו הרבה בהבנותיהם, מתוך אמונה שניתן לנצח.

אמונה זו, יחד עם הנסיון של מילוטינוביץ', סייעו לנבחרת ארה"ב להפתיע.

בראש הליגה הערבית

אוהד ערב הסעודית (מימין) ומרוקו מחוץ לאיצטדיון, לפני המשחק אתמול בין שתי הנבחרות. עכשיו סעודיה, הנבחרת הערבית הכי אלמונית, דווקא מובילה את העולם הערבי, זה בגלל הכסף (על המשחק ראה בעמוד 15)
צילומים: איי.פי

ברזיל צילצלה בפעמונים של בל

רומאריו, סאנטוס ובבטו העלו את ברזיל לשמינית הגמר לאחר ניצחון 3–0 נגד קמרון ושוערה אנטואן בל. למרות הניצחון הגבוה, זה עדיין לא זה, ברזיל. קמרון התמוטטה ב־30 הדקות האחרונות וצריכה לנצח את רוסיה כדי להתברג בין 16 הגדולות

אבי מלר
■ שליח מעריב למונדיאל '94
סן פרנסיסקו

קול תופים רועמים ומקהלות צהובות־ירוקות של אוהדים משולהבים, הסתיים שלשום "שבוע ברזיל" בסן פרנציסקו בנצחון נוקב, 3–0 על קמרון, שהפך את ברזיל לנבחרת הראשונה בארה"ב 94 עם 100 אחוזי הצלחה גם אחרי 180 דקות, והבטיח את מקומה של חבורת רומאריו בשמינית הגמר עוד לפני שהיא יוצאת לדטרויט למפגש עם שבדיה ביום ג'.

בתוך כל התרועות והמצהלות הללו קשה מאד לאמץ את עמדת המוכיח בשער, אבל אין ברירה. אני נוטל איפוא את תפקיד האפיקורוס בעל כורחו, ומזהיר משאננות: ברזיל ואוהדיה שיכורי הנצחון עלולים ליפול בפח שהמשחק הזה טמן להם, ולהאמין שהיכולת הזו מספיקה. היא לא. ברזיל היתה שותפה לשני שלישים של משחק גרוע, משעמם וחסר השראה, וכאשר התעוררה – בסביבות הדקה ה־60 – זה היה לא מעט בזכות דילדול שורות היריב (הרחקה של המגן סונג).

לפני 4 שנים, איטליה 90, ניצחה ברזיל בשלושת משחקי השלב המוקדם (שבדיה, קוסטה ריקה, סקוטלנד) – ועפה מייד בשמינית הגמר (ארגנטינה). בספרד 82 היתה לברזיל נבחרת מפוארת שחלפה ללא קושי על פני רוסיה, סקוטלנד וניו זילנד, נתקלה במכשול הגבוה הראשון (איטליה) ומעדה.

ההשוואה עם ברזיל 94 מחמיאה לחבר'ה הנוכחיים של קרלוס אלברטו פאריירה, משום שלהם יש יתרון אחד חשוב מאד – הגנה מוצקה ונחושה שעדיין לא ספגה. אבל לא על ההגנה לבד יחיו המועמדים לזכיה, וברזיל התוססת של מחצית השעה האחרונה שלשום, רק הציבה את השאלה היכן היא התחבאה שעה שלמה קודם לכן. נגד קמרון חסרת הרעיונות התוקפניים זה אולי לא היה מהותי כל כך, אבל לא כל יום מול אריה...

פאריירה דיבר אחרי המשחק על אמונתו כי ברזיל היא הנבחרת הטובה בטורניר. זכותו. אבל הצהרתו כי "ברזיל עולה לכל משחק רק במטרה לנצח" היתה לא יותר ממס שפתיים של מאמן שפתח את המשחק נגד קמרון עם עורף מעובה: אלדאיר החליף אמנם את ריקרדו רוצ'ה הפצוע, אבל מאורו סילבה – שנשם ונשף בקישור נגד רוסיה – שובץ הרבה יותר כבורג נוסף במערך האחורי מאשר כיזם במרכז השדה.

ואכן, 40 הדקות הראשונות היו מעננות הרבה יותר ממהנות. זה דמה למשחק שחמט: במקום לעשות – חושבים. לקמרון, באמת נבחרת מוגבלת, נגמרו הרעיונות ברגע שהכדור עבר את קו האמצע, ולברזיל לא היה איכפת לחכות. מי שסבר אז שהטאקטיקה היחידה של ברזיל היא לקוות שהכדור יגיע איכשהו לרומאריו, ראה בדקה ה־40 עד כמה האינטואיציה נכונה.

השד המחונן והמהיר של ברצלונה קיבל פאס אחר נפלא מדונגה – ההשראה הברזילית שלשום – וזהו, הפעמונים של בל צלצלו 1–0.

השער הזה מזמין קריאת ביניים כפולה: א. לברזיל יש מזל גדול שיש לה את רומאריו. ב. לברזיל יש מזל גדול שהיא לא תתקל בשום רומאריו.

אחרי השער של ברזיל היה ברור כי קמרון זה משחק גמורים. המחצית השניה היתה אמורה להיות פורמלית ותו לא, אלא שבדקה ה־63 הורחק הינוקא המוכשר סונג – בן 18 בשבוע הבא – על לא עוול בכפו (התאקל שלו על בבטו היה תקיפת הכדור, אבל השופט לא יכול היה לראות מה שהבהירה המצלמה), וכשיצא סונג התחילה ברזיל לשיר, וגם לרקוד.

בכצער של ייאוש זרק מאמן קמרון, אנרי מישל, למערכה את רוז'ה מילה – והחילוף אכן הניב מייד שער, לברזיל, 2–0 מראשו של מרסיו סנטוס. בבטו קבע 3–0 בדקה ה־74 אחרי מהלך שהחל ברומאריו, והיה ברור שאין מי שיעצור את האקסטזה ואובדן הפרופורציות הברזילאיים.

התחוגגה של מרסיו סאנטוס (שני משמאל) לאחר כיבוש השער השני לזכות ברזיל. ראי (שני מימין) זיניו וליאונרדו (משמאל) מגיעים לברך צילום: איי.פי

3-0

ברזיל (1)		קמרון (0)	
טפארל	6	בל	6
זורז'יניו	6	טאטאו	5
מרסיו סאנטוס	6.5	קאלה	6.5
אלדאיר	6	סונג	הורחק
מאורו סילבה	6.5	אנבו	6
ליאונרדו	6.5	ליביה	4
דונגה	7.5	אמבו־אמבו	4.5
ראי	4.5	אמפדה	4
(מילר/65)		(מבואנג/71)	
זיניו	5	פו	4
(פאולו סרג'יו/74)		ביאיק	4.5
בבטו	6	אמבה	4
רומאריו	7	(מילה/63)	

■ המבקיעים: לברזיל: רומאריו (39), מרסיו סנטוס (66), בבטו (73). ■ המבשלים: לברזיל: דונגה (39), זורז'יניו (66). ■ אדומים: סונג (63). ■ צהובים: לברזיל: מאורו סילבה. לקמרון: טאטאו ■ שפט: ארתורו ברזיו (מכסיקו) ■ סן־פרנסיסקו, 83,401 צופים

רומאריו: ברזיל נראית כמו אלופת עולם

ברזיל היא הנבחרת היחידה שזכתה בשש נקודות מלאות במונדיאל עד כה. "ברזיל בדרך הנכונה, אבל לא זכינו עוד בכלום. נשאר לנו עוד הרבה לעשות", אומר בבטו. למרות הניצחון, הברזילאים מחפשים שיפור במשחקם. משוגעים? לא בדיוק, ההיסטוריה מלמדת אותם שעדיף להתחיל בקטן, ולהמשיך בגדול.

המאמן קרלוס אלברטו פאריירה: "במחצית הראשונה המשחק היה שקול וקמרון עשתה לנו הרבה בעיות. במחצית השנייה השתפרנו מאוד, ובבטו שיחק באגף ימין. חבל שלא היתה לנו סבלנות במחצית הראשונה. ברזיל השתפרה אחר־כך טקטית וטכנית. אם נמשיך להשתפר, שאר הנבחרות חייבות להיזהר". רומאריו הרבה יותר אופטימי ממנו: "ברזיל מתחילה להיראות כמו אלופת העולם".

היועץ הטכני של הנבחרת, מאריו זאגלו, מפעיל כרגיל את חוכמת החיים שלו: "הדבר הכי חשוב הוא להימנע מהרגשה שכבר זכינו במונדיאל. אנחנו בדרך הנכונה, ואני בטוח שנשתפר אחרי כל משחק". על רומאריו אומר זאגלו: "הוא כבש את השער ברגע הנכון, והרגיע את הנבחרת. הוא חלוץ אדיר, שיכול לכבוש שערים מכלום". הוא משווה את המונדיאל הזה למונדיאל ב־1970: "היום המהירות הרבה יותר גדולה, צריך לחשוב מהר, ואין מקום פנוי במגרש".

■ רוז'ה מילה: הייתי אסיר תודה לשחק

ברזיל אומנם היתה האטרקציה נגד קמרון, אבל רוז'ה מילה בן ה־42 סחט תשואות מהצופים כשנכנס כמחליף במחצית השנייה, וקבע שיא חדש – השחקן המבוגר ביותר שהופיע אי־פעם במונדיאלים. השיאן הקודם היה דינו זוף בן ה־40 במונדיאל 1982. מילה: "הייתי אסיר תודה לשחק, למרות שזה היה במשחק בו נוצחנו, ושיחקתי רק 27 דקות". שחקני קמרון טענו שהשופט באריזו התנכל להם. סטפן מאסאן ביקר בעיקר את ההחלטה להרחיק את סונג".

הבעיות בנבחרת הקמרונית נמשכו גם אחרי המשחק. שוער קמרון, ג'וזף אנטון בל, טוען שהפוליטיקאים הקמרונים רוצים לראות אותו מחוץ לקבוצה, ורק בלחץ השחקנים שיחק נגד ברזיל. "העסקנים לחצו על הנרי מישל להוריד אותי, אבל השחקנים דרשו שאשחק. אני מרוצה שבסוף השחקנים מראים מי מחליט באמת בנבחרת". בל לא הסכים לומר מי הפוליטיקאי שמתנכל לו.

ברזיל מקבלת פרוטקציה

אבי מלר
■ שליח מעריב בסן פרנסיסקו

ברזיל ראויה לכל הכבוד. על המגרש כבר הוכיחו לנו אנשי הקרנבל של ריו כי הם אינם נושאים את שם נבחרתם לשווא, וביציעים ומחוץ לאיצטדיון התברר כי לא חשוב היכן תזרוק את המונדיאל – אפילו אם פתאום תחליט להפיל אותו בארץ מרוחקת מאד, נניח ארצות הברית – מכתינת אוהדי ברזיל הוא תמיד יתייצב על שתי רגליים קרמיות גאות. הם בכל מקום, עם האיפור, הקוקו והסרפן. כל הגעשפט – (בהמוניהם).

ספק אם עוד נבחרת היתה יכולה להגיע למקום השני (83,262) בתולדות מספר הצופים באיצטדיון סטנפורד בסן פרנציסקו – המקום הראשון שמור לחצי הגמר האולימפי ב־84 בין... ברזיל ואיטליה, 83,402 צופים – כאשר היא מתמודדת נגד קמרון.

ועכשיו, אחרי שהענקנו לברזיל את הכבוד הראוי, מגיע זמן אבל. זה הולך ככה: אבל, עם כל הכבוד לברזיל המקסימה והפופולארית, היא בסה"כ אחת מ־24 נבחרות, ולגורמים הרשמיים אסור בשום פנים ואופן להעניק לה יחס מיוחד, מורם מעם. אבל לצערנו הרב הם נסחפים בגל הגדול ועושים זאת בראש חוצות.

דוגמא ראשונה: הכרוז הרשמי במשחקי ברזיל בסטנפורד. זה התחיל במשחק עם רוסיה ביום ב' והמשיך גם שלשום נגד קמרון. הקבוצות עולות למגרש, והכרוז מקבל אותן בקריאת הרכבים. את השמות של שחקני רוסיה וקמרון הוא ממלא בקושי, בטון השמור לקבלות פנים במשרד החוץ. כאשר מגיע תור ברזיל, הופך הכרוז לקריין של מכבי ת"א ביד אליהו: רוווממממאאאאריייוווו... ממבבבבבבבבטטטטווו, טאפארללללללללל. זה היה כל כך בוטה ובוטה, עד שאחרי כל שער של ברזיל המתנתי ל"גוווווווללללללל".

ואם לכרוז ניתן עוד למחול, איך אפשר לעבור בשתיקה על איפה ואיפה של השופטים. עם כיבוש שער הבכורה של ברזיל בטורניר – רומאריו נגד רוסיה – קמה דבוקה ענקית מן הספסל הברזילי ופצחה במחולות. אליה הצטרפו הכובש המאושר ועמיתיו. החיבוקים והטפיחות נמשכו כמה דקות, והשופט עמד והתבונן במחזה בשלווה סטואית. הסצינה חזרה מאז עוד 4 פעמים – גם נגד קמרון – ואנשי המשרוקית נדמו. מעניין אותי מאד לראות כמה סבלני וסמכותי היה השופט לו קמרון היתה כובשת ויוצאת מרחבת ה־16 לרוחבת היריקה מים לאיזה דקות־שתיים.

האפליה חזרה לטובה גם בכוח לברזיל, המתרגלת ליחס מיוחד, ולבטח תסבול קשות מזה של שופט שהיה חולה ביום ההידרוך. המכסיקני ברזיו, שניהל את ברזיל נגד קמרון, היה כנראה המרצה הראשי בכנס... הוא חקע לכולם, הקמרוני קאלה כרטיס צהוב על מציעה פרוזמה בקבל, אבל ויתר לחלוטין על אזהרה כאשר רומאריו עצר את הכדור בידו.

נכון, במונדיאל יש שווים יותר ושווים פחות, אבל תחבולה – גם כאשר מדובר בברזיל – צריך לבוא לידי ביטוי רק על לוח התוצאות.

דרבי השפלה – של בלגיה

במיקרו־גל של איצטדיון הציטרוס בול באורלנדו, פרצו אנצו שיפו ופרודום, בהופעת ענק בשער, את הסכר ההולנדי 0:1

מאת משה גורלי, אורלנדו

בית 6 הוא לכאורה הבית הקל ביותר לחיזוי. הוא מורכב מהליגה הערבית (ערב הסעודית ומרוקו) וליגת השפלה (בלגיה והולנד). ההימור על שתי העולות הבטוח הוא טבעי, אבל הולנד ובלגיה נאלצות לשלם מחיר עבור ההגרלה: לשחק במיקרו־גל של הציטרוס בול באורלנדו.

אתמול בדרבי הפנימי ביניהן, ב־12.30 בצהריים, הטמפרטורה באיצטדיון הגיעה לכ־35 מעלות, קצת יותר משלשום.

בין השתיים לא שוררת אהבה גדולה. לא שינאה, אבל בהחלט זלזול עמוק. הבלגים מכנים את ההולנדים "גבינות צהובות" וההולנדים את הבלגים "תפוחי אדמה".

אבל השאלה הגדולה היתה, האם העובדה שתיקו ישאיר את שתי הקבוצות, יניב את הקומבינציה המתאימה.

האם היריבות וההגינות הספורטיבית יגברו וימריצו לשחק על כל הקופה, או החום והקומבינה יכתיבו משחק נינוח ואריש שיוביל לתיקו.

במחצית הראשונה קיבלנו שילוב מעניין בין השניים. החום פגע קצת בקצב, אבל דיוק במסירות ותנועה נבונה של שחקנים למקומות פנויים יצרו הרבה מצבים שונים ומסוכנים.

כבר בתוך הדקה הראשונה, נגח ווכר כדור מסוכן שקופץ על המשקוף. קומן הגיב בשני כדורים חופשיים מסוכנים שנעצרו אצל פרודום וגרון הגיב בטיל, 12, שנעצר בזינוק כפול ע"י דה־חוי.

טאומנט סחט צהוב מבורקלמנס שהתקשה קצת מול מהירותו של הסורינמי והסתמנה עדיפות קלה להולנד. 23: פרודום מציל כדור מסוכן של רייקרד ורוי מנצל הכנה טובה של ברגקמפ.

מהצד השני, גם הבלגים לא קטלו קנים, בעיקר בזכות שיפו שעשה עבודה הגנתית מצויינת בצד של רוי המסוכן וגם בנה כמה התקפות יפות. בדקה 28 הכין מצב טוב לגרון שסחט קרן מדה־חוי, קרן שבסיומה החטיא אלבר בראשו את הכדור ממצב נוח.

שיפו התכבד גם בשער נבדל מסול בדקה 36, אחרי החטאה של ווכר בעקבות טעות בהגנה (30) ולפני הצלה נהדרת של דה־חוי מול דה־חרייזה שפרץ יפה (40).

במחצית נכנס ויטסחה במקום ר. דה־בור, חילוף שקיל שביסס את שליטת ההולנדים במרכז מה שהריץ סדרת מצבים, בעיקר ממסירות ענק של קומן. ברגקאמפ, 58 סחט הצלה גדולה של פרודום וויטסחה החטיא, 61, בסנטימטרים את הקורה. דווקא כשנראה שהמשחק הולך לכיוון ההולנדי היכו הבלגים. 64: קרן הגיעה לאלבר שבעט כדור שטוח שעבר מתחת לרגל של ואוטרס פגע בקורה וחדר פנימה. המומנטום הבלגי נמשך בסדרת החטאות של ווכר (66) וסטאלנס (69) שלא מצאו את המסגרת.

בלגיה ניצחה בסופו של דבר בגלל שהיתה מאורגנת יותר בהגנה ובגלל שיש לה כוכב־על כשיפו. ההולנדים חסרים את שני אלה. אמש הם חסרו גם קצת מזל וגם פגשו שוער גדול ביום ענק, מישל פרודום שבדקה ה־90 חזר בדיוק מדהים על ההצלה מול מרוקו – הסטה למשקוף של כדור של אוברמרס שנגע בכנף בלגי וכבר נראה בפנים.

ויטאל בורקלמנס הבלגי (משמאל) נאבק עם גסטון טאומנט על הכדור, במשחק הנצחון של בלגיה על הולנד באורלנדו צילום: א.פ.

1-0

בלגיה (0)		הולנד (0)	
פרודום	8.5	דה־חוי	6
בורקלמנס	5	פ. דה־בור	5
(סמידטס/60	6)	קומאן	5.5
אלבר	7	ואלקס	6
גרון	7	רייקארד	7
דה־וולף	7.5	ואוטרס	5.5
אמרס	6	יונק	5.5
(מדבר/77)		ר. דה־בור	5
סטאלנס	6	(ויטסחה/46	6)
ואן דר־אלסט	5	ברגקאמפ	6.5
שיפו	8.5	רוי	6
דה־חרייזה	6	טאומנט	5
ווכר	7	(אוברמרס/53	6)

■ המבקיעים: לבלגיה: פיליפ אלבר (64). ■ המבשלים: לבלגיה: מרק דה־חרייזה ■ צהובים: לבלגיה: בורקלמנס. להולנד: ואוטרס, יונק, ויטסחה, רייקרד, ברגקאמפ ■ שפט: מרסיליה (ברזיל) ■ אורלנדו, 61,219 צופים

מראדונה: בוקה רוצה אותי

בוקה ג'וניורס רוצה את דייגו מראדונה. "שמעתי שבוקה רוצה אותי. הדבר הכי גדול שיש לי היא מדינת ארגנטינה, אבל אחרי זה אני הכי אוהב את החולצה בכחול ולבן", אומר מראדונה שמתרגש מכל רגע שלו במונדיאל.

מראדונה אמר כמה פעמים שהיה רוצה לסיים את הקריירה שלו בבוקה, אבל עדיין מוקדם לדבר על משהו ת'כלס, בעיקר כאשר המונדיאל בעיצומו, ויש לו גם הצעה מבוליבאר הבוליביאנית.

מראדונה המאושר אומר: "לפני שלושה חודשים לא הייתי יכול לקבל חוזה אפילו בקבוצה מקומית קטנה".

אגב, סגן נשיא בוקה, קרלוס הלר, הכחיש את הידיעה, וטען שבאמצע המונדיאל הם לא מדברים עם אף אחד.

הבעיה של מראדונה היא שלא שיחק בקבוצה כבר מספר חודשים, ולא ברור האם ירצה לעשות זאת אחרי שהמונדיאל יסתיים.

פרודום: ב־20 הדקות האחרונות זה היה כמו לחיות או למות

מאת יהודה גורנשטיין (בלגיה) והסוכנויות

מאמן נבחרת בלגיה, פול ואן־הימסט: "אני מאושר מהדרך בה שיחקה הקבוצה והניצחון החשוב. לשתי הנבחרות היו הזדמנויות טובות, אבל מישל פרודום הציל אותנו. זה היה קשה, אבל עלינו לשמינית הגמר וזה אחד הימים המאושרים בחיי".

פרודום, שואן־הימסט תיאר כשוער הטוב ביותר במונדיאל לדעתו, אמר: "25 הדקות האחרונות היו ארוכות מאוד. הולנד תקפה כל הזמן, וב־20 הדקות האחרונות זה היה לחיות או למות עבורנו. זה היה קשה מאוד, אנחנו היינו מאוד עייפים".

מאמן הולנד, דיק אדבוקט, אמר כי שתי הנבחרות שיחקו כדורגל פתוח. "בתנאים קשים לשתי הנבחרות. אני רוצה לברך את מישל פרודום על ההצגה הנפלאה שהפגין". הטלוויזיה הבלגית התמקדה במספר אישי צמרת בבלגיה, ובין היתר נראה ראש ממשלת בלגיה ז'אן־לוק דהאנה, אוהד ידוע של ברוז', רוקד, רוקע, קופץ ושמח אחרי הבקעת השער. באנטוורפן היו כל בתי הקפה מפוצצים עם צופים, התנועה כמעט הושבתה. 'ראשי הגבינה' (ההולנדים) נוצחו על־ידי ה'צ'יפסים' (הבלגים). זה היה דרבי השפלה ה־117 בין שתי הנבחרות מאז 1905.

ישראל רוזנבלט
■ הטור האחרון

מה היה קורה אילו

עתונאי ברזילאי רווי יאוש, כתב פעם על סרז'יניו, החלוץ המרכזי דמוי־הקרש ש"שיחק" במונדיאל 82', כי "כאשר סרז'יניו משחק – הכדור הוא מרובע". גם היום עוברת בי חלחלה, כשאני נזכר בהופעתו של הנ"ל, ולהערכתי מדובר בביקורת סלחנית למדי.

אם החלטתי להעלות עתה באוב את זיכרו של הבוק הזה, זה רק משום שבכל פעם שאני רואה את "המפציץ החמקן" של ברזיל בפעולה, אני מתחיל להשתעשע ב"מה היה קורה אילו"... למשל, מה היה קורה אילו שיחק רומאריו, ולא סרז'יניו, בהרכב הברזילאי הקלאסי של מונדיאל 82.

מישהו בכלל יכול לדמיין לעצמו, מה היה קורה באיצטדיונים של סביליה וברצלונה, כאשר רומאריו, ולא סרז'יניו, היה מקבל אסיסטים ממהנדסים כמו זיקו, פאלקאו, סוקראטס, ג'וניור ושאר משתתפי תזמורת הזמר המופלאה הזו?

לא רק שהיו נרשמות תוצאות כדורסל, אלא שההיסטוריה של גביע העולם היתה שונה לגמרי, ומיליונים היה נחסך שברון לב.

אחרי הפיאסקו הצורב לפני ארבע שנים, תחת שרביטו של לאזרוני, שוב גואות עתה מניותיה של ברזיל.

שני הנצחונות החלקים והמרשימים, מעוררים את ההערכה, שהפעם – אחרי 24 שנות שידפון, דמעות ותירוצים – תצליח סוף סוף ברזיל ללכוד את גביע פיפ"א.

האמת היא שגם אחרי 180 דקות, ברזיל היא עדיין חידה, ולא רק מפני שזו נבחרת שתמיד הופעה בצורה מכרעת ממצבירות. כבר ברור שאין זו "נבחרת גדולה", כמובן הקלאסי, אם נותרה בכלל היום משמעות למושג "קלאסי", בעידן שבו נזקקים הכדורגלנים להגנה צמודה של השופטים, לאורך כל המשחק.

הפרופיל הקבוצתי של ברזיל חושף מגמה לא־שיגרתית. 9 שחקני צוות ה־2 כוכבי־על, רומאריו ובבטו. והשיטה העובדת של ברזיל עושה במעט הכלי. שומרת על שער נקי בעזרת חימוי הדדי מופתי, מכתיבה את קצב המשחק, ומגישה אסיסטים לשני הסופרסטארים המפונקים.

חלוקת עבודה בלתי צודקת זו, היתה עלולה אולי לגרום למתחים חברתיים נפיצים, אלמלא ניחנו שני הכנים־יקירים של ברזיל באור, בתכונה יקרת מציאות – הם (בעיקר רומאריו) מרציאים לטועל קטלניים.

אין זה נכון שרומאריו עושה מחצי הזדמנות שער, רומאריו מרבה להחמיץ, אלא שאחוזי ההצלחה שלו בניצול מצבי הבקעה, גבוהים בהרבה מן הממוצע המקובל.

הדבר נובע מכך שהוא שייך לזן הנדיר של חלוצים המגיעים לשיא הריכוז הנפשי שלהם בתוך רחבת ה־16. כאינור קייסי זה מטחייב "המפציץ החמקן" בשלל אמצעי עזר: רציאה מהירה מן המקום, סיבוב חד על שטח מצומצם, תנועה חמקמקה ויכולת בעיטה לא חזקה אך מדויקת.

איבגי שותף למחמאות שרומו בכיוונו של הקטן ראי. יש לו אמנם ייחוס משפחתי, והוא כדורגלן יצירתי מבריק, אך איו להתעלם מאי־רותו לעצירה שטף משחקה של ברזיל, בגין נטייתו המגונה להוביל את הכדור במקום למסור אותו.

האיש שלי במרכז השדה הוא דונגה, מעין הבלמים הרבים, הוא החרוץ והנחוש מכולם.

כדי שלרומאריו יהיה ראש שקט להבקיע בחוות, אין די בפקוקים של מוניקה, צריך גם את הגנה חכלית בלאוות בעורף.

הנהלת ארכיון

ועכשיו מחכה להם ברזיל

צמד של דאהלין ושער של ברולין שלחו את רוסיה החלשה הביתה וסידרו לשבדיה משחק על המקום הראשון מול ברזיל

שבדיה — רוסיה 3-1

מה אפשר להגיד על מרטין דאהלין? הוא הרי לא שולט בכדור כמו רומאריו ולא מבריק כמו קאנטונה. אבל הוא עובד קשה. ככה זה במינשנגלדבך בבונדסליגה, וככה זה גם בנבחרת השבדית, שניצחה שלשום, 3-1, את רוסיה.

איכשהו, הרבה פעמים, הכל קורה סביבו. כך קרה שלשום בדטרויט, כשדאהלין כבש צמד שערים נהדר, ירה עוד כדור אחד למשקוף, סחט פנדל, וגם קיבל צהוב שני, שיושיב אותו על הספסל בקרב על המקום הראשון, נגד ברזיל.

זה היה הניצחון הראשון במונדיאל לכחול־צהוב, מאז שנת 1974.

הרוסים ערכו חמישה שינויים בהרכב שהפסיד לברזיל, והם גם הגיעו למספר הזדמנויות אבל הוכסו בקרב על מרכז המגרש.

השבדים, במשחק מאורגן ויעיל, שלטו במשחק לכל אורכו, אבל שגיאות הגנה, ויכולת משופרת של הרוסים, הפכו את המשחק לקשה מבחינתם. התקלה הראשונה אירעה בדקה הרביעית: רוג'ר ליונג דחף שלא לצורך את אלכסנדר בורודיוק ברחבה, ואולג סאלנקו סידר לרוסים נחת זמנית – 1-0.

השבדים האפקטיביים (24 בעיטות לשער לעומת 11) המשיכו לשלוט במגרש. דאהלין הכניע את דמיטרי חארין המצויין בדקה ה־23, אבל הכדור טס למשקוף. לבסוף נהנו השבדים גם הם מפנדל, אחרי שגורלקוביץ' דחף את דאהלין, ותומאס ברולין חגג שער ראשון בארה"ב 94' – 1-1.

הנפילה הרוסית החלה עם פתיחת המחצית השניה. רארצ'נקו החטיא שער בטוח בדקה ה־48, ודקה אח"כ נותרה רוסיה בעשרה שחקנים אחרי צהוב שני לגורלקוביץ', שהכשיל את דאהלין. השבדים הצליחו, בעזרת היתרון המספרי, לעלות גם ליתרון ממשי, בדקה ה־60: הגבהה של יונאס ת'רן משמאל מציאה את ראשו של דאהלין המרוחק, לשער נפלא. 1-2 לשבדיה.

השבדים למדו לקח מהמשחק נגד קמרון ולא נתנו ליתרון לברוח. בדקה ה־82 הם אף הגדילו את היתרון: הגבהה של קרלטון סידרה לדאהלין שער נגיחה שני, נפלא גם הוא. עכשיו מחכה לרוסים מלחמה קמרונית, ולשבדיה משחק על המקום הראשון, נגד ברזיל.

שבדיה: ראבלי; נילסון, פטריק אנדרסון, ביורקלנד (ארלינגמרק 89), ליונג, שוורץ, אינגסון, ת'רן, קנת' אנדרסון (לארסון 84), דאהלין, ברולין.

רוסיה: חארין; קוזנייצוב, גורלקוביץ' (הורחק 49), ניקיפרוב, ארנופקו, חלסטוב, פופוב (קרפין 41), מוטסוכוי, בורודיוק (גליאמין 51), רדצ'נקו, סאלנקו.

71,528 צופים בסילברדום ברטרויט.

תומס ברולין חוגג לאחר שכבש מהנקודה הלבנה
צילום: א.פ

סוונסון משבח את דאהלין, המאמן הרוסי מתפטר

מאמן נבחרת רוסיה, פאבל סאדירין, יגיש את התפטרותו כשנבחרת רוסיה תחזור הביתה, אחרי משחקי המונדיאל. אחד מאנשי המשלחת הרוסית רמז, כי אם לא יעשה זאת, ההתאחדות תפטר אותו. סאדירין אימן את הנבחרת מאז יוני 1992, אבל נתקל בבעיות קשות אחרי ש־14 מכוכביו מרדו נגדו, ושישה מהשחקנים הטובים של הנבחרת לא הגיעו למונדיאל.

הרוסים זעמו בסיום המשחק על הרחקתו של סרגיי גורולקוביץ'. עוזר המאמן, יורי סמין, אמר שגורלוקוביץ' רק דרך על הנעל של מרטין דאהלין. אולג סאלנקו, שכבש את שער היתרון לרוסים בפנדל, מתח ביקורת על השופט הצרפתי ז'ואל קיניו: "הוא נהג בחיפזון. זה היה משחק עם תאקלים חריפים".

מאמן שבדיה, טומי סוונסון, אמר כי למרות היתרון הרוסי בפתיחה 1-0, לא היה לו ספק ששבדיה תנצח. השבדים דחו את כל החגיגות שלהם עד לאחר המשחק הבא נגד ברזיל ביום שלישי. דאהלין שיבח את המסירות שקיבל מיונאס תרן וקנת קארלסון.

סוונסון שיבח את משחקו של דאהלין, וקרא לו מבריק. "זה היה אולי משחקו הטוב ביותר בנבחרת", אמר סוונסון.

שוער שבדיה, תומאס ראבלי, הופיע בפעם ה־112 במדי נבחרתו.

חסרים לו 3 משחקים כדי להשוות את השיא של בן ארצו ביורן נורדקוויסט – 115.

האכילו אותם צ'יילי

מכסיקו, שנוצחה במשחק הפתיחה שלה, קמה מהקרשים ובניצוחו של לואיס גרסיה, שכבש צמד. הראתה לאייר מאיפה הדשא צומח

מכסיקו — אייר 2-1

הכבוד האירי ספג מהלומה רצינית ביום שישי, אחרי ההפסד 2-1 למכסיקו. האירים שיחקו כדורגל שלילי, משעמם, סגור ובלי טיפת דימיון.

המכסיקנים, לעומתם, שיחקו את הכדורגל הרגיל שלהם, עם מסירות קצרות במרכז המגרש, הוציאו את האירים משלוותם והידנו לתקוף.

שלושה שחקנים בלטו מעל כולם – חלוץ אתלטיקו מדריד, לואיס גרסיה, שגם כבש את הצמד למכסיקו, אלברטו גרסיה אספה, בדריבלים המצויינים שלו, והחלוץ לואיס אלבס "זגואה".

מכסיקו, שנוצחה במשחק הפתיחה על־ידי נורבגיה 1-0, ביצעה ארבעה שינויים בהרכבה, כשהבולט שבהם היה סיפסולו של הוגו סאנצ'ז, כשבמקומו פתח קרלוס הרמוסיליו.

השער הראשון היה הרגע היפה במחצית הראשונה שהיתה החלשה יותר מבין השתיים. הרמוסיליו מסר לגרסיה שבעט מצוין פנימה. 1-0 בדקה ה־44. בתחילת המחצית השנייה היו למכסיקנים עוד שתי הזדמנויות טובות שהוחמצו.

בדקה ה־66 כבר 2-0 מהתקפה יפהפיה של מכסיקו. גרסיה אספה, קרלוס הרמוסיליו וחורחה רודריגז ניהלו ביניהם מסירות קצרות ועברו את דניס אירווין, עד שהכדור הגיע לגרסיה שבעט מייד פנימה. 2-0.

התשובה של ג'קי צ'רלטון היתה ג'ייסון מקאטיר המוכשר וג'ון אולדריג' שנכנסו כמחליפים. מקאטיר בישל לאולדריג' את השער המצמצם בדקה ה־84 בנגיחה.

אגב, השער של אולדריג' מנע מאייר לרדת למקום האחרון בטבלה, והם זקוקים לתיקו נגד נורבגיה כדי לעלות לשלב הגמר.

מכסיקו: קאמפוס; [illegible] פרלאס, אמבריז, ברנאל, [illegible] מו, רודריגז (גוטיירז 80), [illegible] גרסיה, גרסיה אספה, [illegible] (סלבדור 80), אלבס.

אייר: בונאר; אירווין, [illegible] מקגראת, פילן, האוטון, [illegible] שרידן, קין, סטונטון (מקאטיר 67), קוין (אולדריג' 67).

שפט: קורט רוטליסברגר (שוויץ). סיטרוס בול באורלנדו. 61,219 צופים.

לואיס גרסיה. שני שערים על הראש של צ'רלטון

צ'רלטון: הפסדנו לחום ולא למכסיקו

ההומור המפורסם של צ'רלטון נגמר בעקבות ההפסד של אייר

ג'קי צ'רלטון הוא ג'נטלמן אנגלי שלא יאשים את החום בהפסד קבוצתו למכסיקו, אבל עם הציניות וההומור הבריטי הוא חייב היה לומר משהו: "לא אאשים את החום (40 מעלות) באורלנדו בהפסד כגורם העיקרי, רק כעוד גורם. אבל בלי קשר לכדורגל, בדרך לאיצטדיון ראינו חתול רודף אחרי עכבר, ושניהם עשו זאת עם הפסקות מים, ובהליכה. הייתי מאד רוצה לפגוש את מכסיקו במשחק בחורף, באירלנדה", הוסיף צ'רלטון.

אגב, בערוץ יורוספורט התבטא צ'רלטון בפחות דיפלומטיות ואמר: "הפסדנו לחום ולא למכסיקו. להם היתה הזדמנות אחת בכל מחצית, והם ניצלו אותה עד הסוף".

לא פלא שבפיפ"א כבר מגדירים את צ'רלטון כ"מאמן הכי בכיין בעולם".

כשהזכירו לצ'רלטון שאירלנד סיימה בתיקו 0-0 בדאבלין נגד מכסיקו, הוא התרגז עוד יותר: "אחר־כך תגידו שאני מאשים רק את החום.

"זה היה חלק מהתנאים הקשים", זהו, אני לא רוצה לדבר איתכם יותר, אני הולך לדבר עם הלארס שלי..."

כששמע מאמן מכסיקו, מיגל מאחיה בארון, מה אמר צ'רלטון, ענה:

"הוא תמיד מתלונן על משהו בכנוניות הבריטית שהם.

"מה הוא חושב, שבמכסיקו אנחנו משחקים באמצע הקיץ? גם אנחנו משחקים בגשם ובבוץ, וגם לנו יש מיזוג אוויר. היה לנו חם בדיוק כמו לו.

"הוא רוצה לשחק בחורף? מוכן לחתום על חוזה למשחק ידידותי עכשיו, אבל זהו המונדיאל, ג'קי, וניצחנו אתכם כשזה היה קובע".

מהומות במכסיקו

אלפי אוהדים מכסיקנים שיצאו לרחובות מכסיקו סיטי ביום שישי בערב התנגשו עם כוחות משטרה. למרות גשם קל יצאו 20 אלף אוהדים עם דגלי הנבחרת למרכז העיר וצעקו "מכסיקו, מכסיקו" ו"יחי לואיס גרסיה".

כוחות המשטרה שניסו לשמור על סדר נתקלו בבקבוקים ואבנים שנזרקו עליהם. אחד האנשים, שנלקח למקום, סיפר: "בבהלה, כי האוהדים כמעט הפכו את מכוניתו.

רוברטו באג'יו: סאקי השתגע

באג'יו אמר זאת אחרי החילוף המוזר נגד נורבגיה. המאמן האיטלקי נשבר בחדר־ההלבשה. פרץ בבכי ואמר: "באג'יו יהיה המפתח נגד מכסיקו"

רונן קוטלובסקי (רומא) והסוכנויות

מצלמות הטלוויזיה קלטו את רוברטו באג'יו ממלמל אחרי החילוף המוזר במשחק נגד נורבגיה: "אני? אני צריך לרדת? סאקי השתגע". מאוחר יותר אמר באג'יו: "שאלתי את סאקי האם היה מוריד גם את דייגו מראדונה באותו מצב. סאקי ענה לי שכן, אבל אני בטוח שמראדונה היה ממשיך אצלו עד הסוף. אני באמת מקווה שהוא החליף אותי מסיבות טכניות. אני שמח בשביל הקבוצה, אבל ברור שלצאת בצורה כזאת מהמגרש זה לא משמח". על כך שסאקי בונה עליו לקראת מכסיקו הגיב באג'יו בהמצמצות: "הוא אומר את זה כל הזמן".

"כאשר סאקי קרא לבאג'יו לרדת לספסל, הופתעתי. זאת היתה החלטה אמיצה", התוודה אלסנדרו קוסטקורטה. "ברור שהיה צריך לרדת חלוץ", אמר סניורי. "חשבתי שזה אני. הייתי בטוח שהניפו את המספר הלא נכון", צוחק רוברטו באג'יו בעצמו.

על הבחירה להקריב את באג'יו לטובת השוער המחליף לוקה מרקג'אני, אומר סאקי: "עשיתי את זה בשבילו ובשביל הקבוצה. הייתי זקוק לעשרה שחקנים רעננים, בכושר אופטימלי. אם הייתי משאיר אותו במגרש, הייתי רק מזיק לו. באג'יו יודע שאני מעריך אותו. הוא יהיה האיש הקובע נגד מכסיקו. רעיון להוציא את באג'יו הגיע כשראיתי את השופט מניף לפאליוקה את האדום". על החלטת השופט אמר סאקי: "באותו רגע היה נורבגי באופסייד. יעצתי לשופט להסתכל טוב יותר בפעם הבאה".

אריגו סאקי לא שלט בעצמו אחרי המשחק. המתח, הביקורות, הלחץ, כל אלה עשו את שלהם, וסאקי פשוט בכה בחדר ההלבשה. "פחדתי", התוודה המאמן, "במשחקים כאלה בדרך־כלל מפסידים, לעומת זאת אנחנו מצאנו את האומץ והכח להגיב. הקבוצה היתה מספיק טובה. משחק כזה קשה לרדות ולנצח. אני אזכור תמיד את המשחק הזה, ולא רק אני".

כעת סאקי חושב על כל הפצועים שיחסרו לו נגד מכסיקו. פראנקו בארזי עם ברך פגועה, פאולו מאלדיני עם נקע בקרסול ימין, וגם המצב של ג'וזפה סניורי ודינו באג'יו מדאיג, ובנוסף לכל זה יש את ההרחקה של ג'נלוקה פאליוקה.

סאקי התייחס למצב: "נצטרך לתת את המקסימום, כדי למנוע הפתעות לא נעימות".

זה היה רק ההפסד התשיעי של נורבגיה ב־42 המשחקים האחרונים, בהנהגת המאמן אגיל אולסן, שסבור שסאקי לקח כמה טקטיקות מנבחרת אירלנד, ואימץ אותן בנבחרת האיטלקית: "הופתעתי שהם שיחקו עם מסירות ארוכות להתקפה. כנראה הם למדו משהו מאיתנו".

דינו באג'יו חוגג עם מאלדיני, אחרי השער שכבש
צילום: אי.פי

"נס איטלקי, זוהי איטליה"

עיתוני איטליה שיבחו את הנצחון 1–0 נגד נורבגיה. ולא שכחו לתקוע לסאקי על החילוף המוזר, ולצטט את באג'יו בעניין. עכשיו חולמים על גביע

אחרי השער של דינו באג'יו, בדקה ה־69 נגד נורבגיה, אפשר היה לחשוב שיום העצמאות באיטליה התחיל. אלפי זיקוקים האירו את רומא, וכמעט שאפשר היה לשמוע אנחת הרווחה של מיליוני האיטלקים.

"נס איטלקי" כינה הטוטו־ספורט את הניצחון, ובכותרות המשנה באותו עמוד המשיך: "איזה קרב!", "פאליוקה הורחק: סאקי המופתע מוציא את רוברטו באג'יו, איטליה מנצחת עם עשרה שחקנים".

התבטאותו של רוברטו באג'יו, ברגע שסאקי החליט להוציא אותו מהמגרש, "הוא השתגע!", מובאת כהבלטה, כשמתחת מובא הסברו של סאקי: "הייתי צריך אנשים שרצים". בהמשך מתאר העיתון את המשחק כ"נצחון גבורה של איטליה".

גם הקוריירה דלו ספורט מכתיר את הניצחון האיטלקי כנס, וכותב: "כעת חשוב לא להפסיד נגד מכסיקו". כותרת המשנה בשער העתון: "סניורי הגיבור, דינו באג'יו גוווול". העיתון מביע דאגה למצבם של בארזי ומאלדיני, עליהם אמר הרופא: "יכול להיות שמדובר במשהו רציני", וכמובן סיפורו של פאליוקה, והאדום שהשאיר את איטליה בעשרה שחקנים. "כשראיתי את האדום, חשך עלי עולמי", מצוטט פאליוקה. גם הקוריירה דלו ספורט מכתיר את סניורי כ"ענק". הנורבגים: "עם 11 נגד 11 היינו מנצחים. החסרון של איטליה בשחקן רק הסב לנו נזק", מצוטט המאמן אגיל אולסן, שלא עיכל את ההפסד.

הגאזטה דלו ספורט מראה את תמונת הניצחון של דינו באג'יו, וכותב "זוהי איטליה. נלחמת עם עשרה שחקנים ומנצחת!". "ממש ביום שהכל הלך נגדנו, מצאה איטליה את הכח המנטלי וניצחה" כותב הגאזטה במאמר המערכת בעמוד הראשון. "זה לא ההרכב ולא התוכניות, זה הלב שניצח. אם היו אומרים לנו שפאליוקה ורוברטו באג'יו יהיו בחוץ, שבארזי יצטרף אליהם עם ברך פגועה, ומאלדיני ישחק צולע, היינו מעדיפים להתעורר ולחשוב שזה סיוט רע אחרי ליל שוכרה. אבל בסופו של דבר האיטלקים נתנו את כל אומץ הלב, ובסוף המנצחים הם אנו". גם הגאזטה כתב על התבטאותו של באג'יו.

■ רונן קוטלובסקי, רומא

הקוריאנים חוגגים ביציע. ולא בדיוק ברור למה
צילום: אי.פי

שברו שיא שלילי במונדיאל

תיקו 0-0 ראשון במונדיאל 94'. במשחק בין דרום־קוריאה ובוליביה

המשחק בין דרום־קוריאה לבוליביה ייזכר בעיקר בגלל ציון הדרך השלילי שבו. זה היה התיקו המאופס הראשון במונדיאל, אחרי 37 משחקים. [illegible]

[illegible] 39 פעמים (20 לבוליביה), [illegible] 44 עבירות (20 לקוריאה) [illegible]

"יש לנו 22 שחקנים בסגל, וכל אחד יכול לשחק", אמר אסקרגורטה.

המאמן הדרום קוריאני, קים הו, אמר בסיום שנגד גרמניה הם יצטרכו לשנות את הטקטיקה: [illegible]

בוליביה: טרוקו; רימבה, קינטרוס, סאנדי, קריסטלדו, בורחה, מלגאר, סוסיה, סאנצ'ז, באלדיוויסו, ראמירו (אלברפבנה 67). [illegible]

קוריאה: [illegible]

[illegible] 53,000 צופים.

עשירים בקנה מידה עולמי!

המועצה להסדר הימורים בספורט מברכת את הזוכים בפרסים הגדולים במבצע טוטו עולמי על משחקי גביע העולם בארה"ב:

4 מאושרים שניחשו 14 תוצאות נכונות וזכו ב-750,000 ש"ח כל אחד

74 שניחשו נכונה 13 משחקים וזכו בכ-6,000 ש"ח כל אחד.

ולמי שלא זכה - היכונו למבצע טוטו עולמי הבא: אליפות אירופה לאומות (בהשתתפות נבחרת ישראל)

כי בטוטו עולמי- הניחוש הגבוה לוקח!

טוטו עולמי

משה גורלי
■ יומן מונדיאל

בורה בדרך להפוך לאגדה

מיהו זה הבורה מילוטינוביץ' הזה, הבלונדיני (בלייך' עוזר לצבע) מלא השיער הזה, הדיגמו האנושי, המרכיב משקפי שמש באור ובחושך כדי שחס וחלילה איש לא יגלה את מבע עיניו?

מיהו זה העונה לך ביוגוסלבית כשאתה פונה אליו בספרדית, בספרדית כשאתה פונה אליו באנגלית, ובאנגלית רצוצה כשאתה פונה אליו ביוגוסלבית (מדבר גם איטלקית וצרפתית)? מי הו זה המסתובב בלאונג' של המלון, תמיד מסובב בגרופי'ס תמהוניים כמוהו, בידו כוסית סליבוביץ', והוא מדבר נון־סטופ, זו לפה, זו לשם, מחבק את זה ושולח היי פייב לזה?

זהו המאמן של נבחרת ארה"ב, שהוביל אותה לניצחון לא יאומן על קולומביה אחרי תיקו עם שווייץ, ואם הוא מנצח היום את רומניה וקבוצתו תנצח את הבית, תהיה זו אחת ההפתעות הגדולות בהיסטוריה של הכדורגל.

גאון טקטי? עושה־פלאי? איש־נפלאות? בן־זונה בר־מזל?

את נבחרת מכסיקו הוביל לרבע הגמר בגביע העולמי של 1986, רק כדי להפסיד לגרמניה בבעיטות־11. את קוסטה־ריקה הפיצפונת הוביל עד הסיבוב השני עם נצחונות על סקוטלנד ושבדיה ב־1990. ועכשיו ארה"ב.

הרבה טוענים שהוא בר־מזל, טיפוס כריזמטי, מלך יחסי הציבור המכיר את כל עולם הכדורגל, העובד על כולם בחיוכים ובהחלטות משוגעות. אחרים טוענים שהוא גאון טקטי

הוא הארם המוזר, המסובב, התמהוני־כאילו, שראיתם. אחרי משחק המבחן של ארה"ב עם ערב־הסעודית, כשכולם נמצאים באולם הקוקטייל הענק, הוא מסתובב לו כמסורבנות המלון עם אילי נסטאסה, טנסאי עבר מטורף כבורה, ועם 'בוגי' בוגוצ'ביץ' – עוד מטורף, אומרים שתיין, ופעם גאון כדורגל עם הקוסמוס – עם כוסיות וודקה כפרחחים מהשכונה.

הוא המאמן הפחות צפוי מכולם. עד הרגע האחרון ממש לאיש לא היה מושג את מי ינפה. כשניפה את דסמונד ארמסטרונג, אחד הפופולריים, הטובים והוותיקים בנבחרת, הוא ענה למבקרים: "אני לא חייב תשובה לאיש".

נגד קולומביה הוא לפתע קורא את שמו של פרננדו קלביהו לעלות ב־11, אחרי שבכל השנה האחרונה כמעט לא שיתף אותו. או מה קורה? קלביהו מוציא גול ממש מפי השער. את מייק סורבר, ילד מהקולג'ים ואחד האפורים בכל הסגל, הוא מעלה כל משחק, כשרוי וגרלי, כוכב קובנטרי־סיטי מהשנה שעברה ומס' 7 באנגליה בכיבוש שערים ב־1991 (עם קווינס ריינג'רס), מתייבש על הספסל.

אלכסי לאלאס, הבלם האחורי כבעל זקן העז, אותו אני מכיר מקימים ששיחק באוניברסיטת רוטגרס בניו־ג'רזי, אומר לי: "לפעמים האימון שלו הוא שעתיים של כלום. בועטים לשער, כל אחד עושה מה שבא לו. כרדק (באנגלית...) שלם. פתאום הוא בא עם אימון דינמי ביותר, ספציפי וטקטי". כשאני שואל אותו אם הוא לא פוחד לדבר ככה על בורה, הוא עונה: "הוא לא קורא מלה בעתונים, וכמה שיותר עולים עליו, הוא ממילא יותר אוהב את זה. הוא תפוח מוזר מאוד, הבורה הזה".

הרבה טוענים שהוא בר־מזל, טיפוס כריזמטי, מלך יחסי הציבור המכיר את כל עולם הכדורגל, העובד על כולם בחיוכים ובהחלטות משוגעות. אחרים טוענים שהוא גאון טקטי. יש האומרים שאימוניו הם המוזרים שראו. אך בשלוש שנים עם מכסיקו הוא השיג רקורד של 38 נצחונות, 7 הפסדים ו־17 תיקו. את קוסטה־ריקה העלה על המפה, ועכשיו הוא יצר נס עם ארה"ב. או אולי הוא באמת מסוגל להלך על מים. ואם יביא את ארה"ב למקום ראשון בבית, ואולי לרבע הגמר, בורה – בר־מזל או גאון, למי זה משנה? – יהפוך לאגדה אמריקאית.

אנדר־דוג

פנב עישן והסתבך עם החוק בדאלאס

מאמן בולגריה, דימיטאר פנב, הסתבך עם רשויות החוק בדאלאס. מתברר שהוא עישן ללא הרף במשחק נגד ניגריה, למרות שתקנות העיר אוסרות לעשן באיצטדיון קוטון־בול בעיר, שהוכרז שטח ציבורי. אחד מפרשני הטלוויזיה בארה"ב האשים את פנב, כי הפר את החוקים נגד עישון. לפי החוק פנב צריך לשלם 200 דולר קנס, אם לא הסכים לכבות את הסיגריה כמתחייב.

פנב הגיב: "אנחנו דווקא יודעים שהעישון בארה"ב הוא פופולארי מאוד. אתם יכולים לתאר מאמן היושב על הספסל ולא מעשן? אני משחק את המשחק בראשי, והעישון עוזר לי להוציא את העצבים. אני מבטיח שאנסה לא לעשן במשחק הבא, ואולי ננצח".

■ עד כמה חשובים משחקי המונדיאל בארגנטינה, יעיד הסיפור הבא. עובדי המדינה מתכננים זה תקופה ארוכה תהלוכת מחאה נגד המדיניות הכלכלית הכושלת של ממשלתו הפרוניסטית של הנשיא מנם. ההפגנה נקבעה לבסוף ל־5 ביולי, התאריך הראשון בתקופה הקרובה בה לא יתקיימו משחקים כלל. גם דיוני מועצת החוקה, היושבת מאז ה־25 במאי בניסיון לגבש חוקה חדשה למדינה, מופסקים במהלך המשחקים כולם – לא רק כאשר ארגנטינה משחקת.

■ סילביו אפלבאום, בואנוס־איירס

פוגטס מוריד את מולר לספסל

היכולת הרדודה של נבחרת גרמניה בשני המשחקים הראשונים, והביקורת ההולכת וגוברת מביאו את המאמן, ברטי פוגטס, להתחיל לעשות סדר. אנדראס מולר יהיה הראשון שישלם את מחיר הברדק בקישור. לו מתיאוס יישאר בהגנה

גד שמרון (בון) וסוכנויות הידיעות

אנדראס מולר נחשב לפני המונדיאל לאחד מהכוכבים הגדולים של נבחרת גרמניה, אבל המאמן, ברטי פוגטס, רוצה כנראה להוריד אותו מגרומי האולימפוס ומתכוון לספסל אותו לקראת המשחק מחר נגד דרום־קוריאה. מולר כמובן לא אוהב את זה: "זה לא יהיה צעד נכון לעשות ממני שעיר לעזאזל, אבל אני יכול לחיות עם זה".

פוגטס לקח את מולר לשיחה אחרי אימון יום שישי, וביקר אותו על כך שהוא נמנע ממגע גופני ונעדר כל אגרסיביות. "אולי אעשה לו רק טובה, אם אנפה אותו מההרכב. כך אוריד ממנו את הלחץ שנוצר עליו. הוא לא אותו מולר שהיה בקיץ הקודם. נראה לי שהוא חושש לעשות טעויות".

מולר דוחה את הטענות, וטוען כי העונה ששיחק במדי יובנטוס בהצלחה רבה בליגה האיטלקית, מוכיחה שהוא כלל לא חושש ממשחק אגרסיבי. מולר היה תמיד אחד הפיבוריטיים של פוגטס בנבחרת, ואחד השיקולים של המאמן להסיט את לותר מתיאוס לעמדת הליברו, היה לאפשר לו להנהיג בחופשיות את הנבחרת בקישור.

הדיווחים בגרמניה הולידו כותרות על 'סדר חדש' שמארגן פוגטס בנבחרת. "סוף כל סוף, ברטי דופק על השולחן", דיווח *אקספרס*, "אנדי מולר עף, מתיאוס וזאמר יתחלפו בתפקידים". "ברטי מכה בחזרה, יורד על מולר, גורם לזאמר לרעוד", בישר *בילד*. "פוגטס מדבר בקול רם וברור", *זונדשאו ספורט*. ואילו *די־וולט*, נאמן לדרכו למסור מידע יבש, דייק בעובדות: "מתיאוס נשאר ליברו – פוגטס עושה סדר בסגל".

כל עיתונאי הספורט בגרמניה מאוחדים בדיעה לגבי צורת הרכב גרמניה מחר נגד דרום־קוריאה. אילגנר בשער, מתיאוס כליברו. קולר וברטהולד בהגנה, שטרונץ, ברמה, האסלר, אפנברג וזאמר בקישור. בחוד יחזור ברטי לצמד מהמשחק הראשון – קלינסמן ורידלה.

למרות שהעלייה לשמינית הגמר כבר מובטחת, לוקח פוגטס ברצינות את המשחק נגד דרום־קוריאה. כך גם הקוריאנים, שרומזים כי הם חושבים להפתיע. "אנחנו רוצים וגם יכולים לנצח את גרמניה", הודיע בצניעות המאמן, קים הו. ואילו קים יו־סונג, המשחק בבוכום, אמר כי "משחק בגביע העולמי דומה בסך־הכל למשחק בגביע הגרמני, ובמסגרות כאלה תמיד יש הפתעות".

פוגטס, המכונה 'כלב טרייר', חשף בסוף השבוע את שיניו, והחזיר מלחמה נגד השחקנים שהעבירו נגדו ביקורת. פוגטס יזם פגישה באמצע היום במלון אאוק ברוק, והטיף לשחקנים. הוא פתח את הפה תוך גילוי יכולת מרשימה של גיוס רציבלים. וכה אמר פוגטס: "יש לי עור עבה וספגתי הרבה הערות מכל הכיוונים. מעכשיו, אני לא רוצה יותר לראות בעיטות חסרות תנופה. אני לא מצליח להבחין במרץ ובדבקות במשימה אצלכם, וזה חייב להשתנות. ומה שמדאיג אותי במיוחד הוא שאתם לא מספיק חסונים, ואת התוצאה רואים במאבקים של אחד על אחד. ככה לא זוכים בתואר".

"צעקתי, ברוך השם", אמר. "אמרתי לשחקנים שאני מרוצה מארבע הנקודות שליקטנו עד כה, אבל לא היה ניצוץ במשחקנו. כל שחקן חייב להשתפר, מהשוער ועד השחקן מספר 22, ולהפסיק להאשים את האחרים".

פוגטס השיב בעיקר לתומאס ברטהולד, שאמר בטלוויזיה, כי המאמן צריך להפסיק להיות מרוצה מהופעת גרמניה עד כה, וייעץ לו להסיט את לותר מתיאוס חזרה לקישור.

פוגטס דווקא תמך בדברי הבלם שלו, ואמר כי הוא מקווה שדבריו של ברטהולד יעוררו את כל הנבחרת. "אם הוא לא מאושר, שום דבר לא רע בכך שאמר את זה בטלוויזיה. הדברים שלו לא פגעו בסמכות שלי. להיפך. כולם חייבים לעשות יותר למען הנבחרת". למרות תמיכתו כביכול בדברי ברטהולד, הודיע פוגטס לשחקנים כי מתיאוס יישאר בעמדת הליברו. מתיאוס הבהיר את עמדתו בנושא: "לפני מספר שבועות אמרתי לפוגטס שאם יש בעיה בקישור, אנחנו יכולים לדבר עליו, אבל אני סבור שלא תהיה כל בעיה אם כל הקשרים יתנו את התפוקה שלהם".

למרות הביקורת של כלי התקשורת הגרמניים, פוגטס לא נכנס לפאניקה. הוא האשים את השחקנים שהם משחקים כדורגל ללא חיים, אבל טען כי בסיום היתה שיחה טובה, למרות שהיא התחילה כמו סופה. בערב קיימו השחקנים אימון אגרסיבי, וניכר שהמוטיבציה שלהם עלתה.

אגב, כל תזוזה, וכל תנועת שפתיים של מישהו משחקני הסגל, זוכה לסיקור מיידי ולפרשנות מצד מאות כתבי הספורט של העיתונות הכתובה והאלקטרונית. "אקספרס" דיווח כי בסגל כבר נוצרו קליקות, למשל, הוותיקים – ברמה, פלר וקלינסמן, או הלוחמים – אפנברג, קולר ואילגנר. חגיגה תקשורתית היתה כאשר פוגטס החליק במסיבת עתונאים, ובמקום לומר משהו על "שילוב השחקנים" (אינטגרירן בגרמנית), יצא לו "אינטריגות של שחקנים" (אינטריגן).

היהלום השחור של הנבחרת הצהובה

למרטין דאהלין, החלוץ שחום העור של שבדיה, יש כבר שלושה שערים במונדיאל ואם ימשיך בקצב הזה, יגיע מהר לאיטליה. עד שזה יקרה, הוא מסתפק בקריירה בגרמניה ואהבה גדולה בבית

מאת יעקב זיו

אם מרטין דאהלין ימשיך בקצב הזה, מנשנגלדבאך הגרמנית תתקשה להמשיך ולהחזיק אותו בשורותיה. דאהלין בוודאי יחוזר נואשות על־ידי הקבוצות האיטלקיות. אחרי הכל, הוא התפרסם דווקא באיטליה, כאשר כבש את אחד משעריו הראשונים באירופה במדי מאלמו נגד אינטר בסן־סירו בגביע אירופה, באמצע שנות ה־80'.

ב־1991 הפך דאהלין, 26, לכדורגלן שחום העור הראשון ששיחק אי־פעם בנבחרת השבדית, נבחרת שפעם נראתה כמו מעברה מהלכת לבלונדינים מתומצנים. אחריו הגיעו לנבחרת עוד כמה שחורים כאלה, שהבולט שבהם הוא חלוץ פיינורד ההולנדית, הנריק לארסון, בעל השיער המקורזל כמו של רוד חוליט.

דאהלין מעולם לא היה אס גדול בקבוצה אירופית. הוא כבר משחק שלוש שנים במנשנגלדבאך, אבל אף פעם לא משך אותה להישגים גדולים, למרות שכבש 24 שערים ב־54 משחקים. בנבחרת, לעומת זאת, הוא סופרסטאר אמיתי, לא פחות מתומאס ברולין. הוא נבחר כבר פעמיים ברציפות לכדורגלן השנה בשבדיה. המאמן, טומי סוונסון, לא היה מחליף אותו באף חלוץ באירופה. "אפילו לא ברומאריו, ברגקאמפ או רוברטו באג'יו", אומר סוונסון הסימפטי.

דאהלין לא נבחר לסגל של שבדיה ב־1990, ואולי בגלל זה הפסידו השבדים את כל שלושת משחקיהם בבית המוקדם באותה תוצאה: 1–2. קשר רומא בעונה הבאה, יונאס ת'רן, אומר עליו: "כשהוא בכושר, אנחנו יכולים לנצח כל נבחרת". שני השערים הנפלאים שכבש בנגיחות נגד רוסיה, הראו שהוא חד כתער ברחבה.

דאהלין כבר כבש במדי הנבחרת 19 שערים ב־30 הופעות. הוא חייב את הקריירה שלו לשני מאמנים אנגלים. הראשון הוא רוי הודג'סון, מאמן מאלמו והיום נבחרת שוויץ, והשני בוב האוטון, שדרש מהנהלת מאלמו להשאיר את דאהלין בקבוצה ולא למכור אותו להלסינבורג, או בליגה השניה. "יש לו פוטנציאל גדול", טען אז האוטון, וצדק בגדול.

השנה הראשונה של דאהלין בגרמניה לא היתה מבריקה. הוא נפצע, אחר־כך רב עם המאמן יורגן קלסטורף, ומצא עצמו על הספסל. כשהגיע לישראל, למשחק במוקדמות גביע העולם, סיפרו לו שמאמנו בגרמניה פוטר. העונה כבש 11 שערים, למרות פציעות חוזרות, וגם שלישיה ראשונה בקריירה נגד פ.צ. לייפציג.

מנחם לס
■ שליח מעריב למונדיאל '94

רוטנברג הפקות

אלן רוטנברג, יו"ר הוועדה המארגנת, הוא אדם מאושר. האיש שידי הזהב – או שמא ראש הזהב – שלו הפכו את אולימפיאדת לוס־אנג'לס להצלחה כלכלית, הופקד כאן על ארגון המשחקים, וכבר מתחילתם, הדאגות הכלכליות מאחוריו: "את כל החסויות מכרנו, מכרנו בין 97 ל־98 אחוז מהכרטיסים ורק ממרצ'נדייז (מוצרים רשמיים של גביע העולם) אפשר תמיד להרוויח יותר, אבל כבר ברור שהמשחקים הם הצלחה".

רוטנברג גילה שרק למשחקיה הנותרים של רוסיה (בדטרויט ובסן־פרנסיסקו) נותרו כרטיסים. "זה בגלל שבריה"מ התפרקה", התלוצץ, "אם היינו עדיין במלחמה הקרה, גם המשחקים האלה היו מכורים". מבחינתו לפחות נסגר כאן מעגל: בלוס־אנג'לס רשם רוטנברג הצלחה למרות המלחמה הקרה (החרם הסובייטי) והיום הוא רושם הצלחה למרות סיומה.

ואחרי הביזנס בא הפלז'ר ולרוטנברג לא נותר אלא להתענג על ההצלחה המקצועית ולהדוף קוטרים, שתמיד יהיו, כמו המאמן הרומני, אנג'ל יורדנסקו. הרומני התלונן על שעות המשחקים ובעיקר על כך שנבחרתו נאלצה לנדוד מלוס־אנג'לס לדטרויט. "המועדים תואמו ואושרו על־ידי פיפ"א, וחוץ מזה, לא שמעתי מאמן מנצח שיתלונן על כך".

את מסיבת העיתונאים שערך בג'איינטס סטדיום בניו־ג'רזי, ביום חמישי לפני המשחק בין איטליה לנורבגיה, פתח רוטנברג בהתמוגגות מהישגי ארה"ב: "בהתחלה חשבנו שהסיכוי היחיד שלנו להוציא שלוש נקודות היה משווייץ. עכשיו אנחנו צריכים להיות מרוצים מהנקודה שהוצאנו, כי התברר שהם החזקים ביותר בבית". אבל ממה שרוטנברג הכי מרוצה זה מהרייטינג. ב־ABC נדהמו לגלות שהמשחק ארה"ב־שווייץ, ששודר אצלם, פיתה יותר צופים מאשר אליפות הגולף הפתוחה וזו כבר התחלה של ערעור סדרי עולם. עוד גילה רוטנברג, ש־84 אחוז מהאמריקאים מודעים לקיום המשחקים, שזה יותר מפי שניים וחצי מאשר בתחילת המשחקים.

רוטנברג מאמין שהפתעת הרייטינג, חיזוק התודעה ובמיוחד עלייתה (הצפויה) של נבחרת ארה"ב לשלב הבא, יאיצו הקמת ליגה מקצוענית חזקה בארה"ב. "יש לנו כבר את האפשרות להתמודד כספית על השחקנים שלנו, שמשחקים מחוץ לארה"ב".

והנה, מסתבר שהאמריקאים זוממים במקביל חידושים ושינויים בחוקי המשחק. רוטנברג גילה שמורצות כאן במקביל 8 ליגות לבדיקה השוואתית: האחת משוחקת לפי הכללים המקובלים וביתר מנסים חידושים כמו הגדלת השער, הוצאת חוץ ברגל ועוד, כדי לאסוף נתונים השוואתיים ולאתר את השיטה שתקל על שיווק המשחק כאן: יותר שערים, הגברת הקצב, ביטול התיקו. העיתונאים באולם, רובם ככולם מהעולם הישן, גילו חשש מופגן מהיוזמה האמריקאית. רוטנברג הרגיע ואמר שהכל נעשה בברכת פיפ"א.

■ צל"ש לחלוצים

וכאילו כתגובה ליוזמות האמריקאיות, מבקש המונדיאל להוכיח ששינויים לא ממש נחוצים. לעומת השיממון של גביע העולם הקודם באיטליה, שבעקבותיו התעוררו מרבית רעיונות השינויים, המונדיאל הנוכחי הוא חגיגה של רמה ושערים.

ב־20 המשחקים הראשונים (ללא משחקי השבת) נפל רק 0–0 אחד ונבקעו 50 שערים, שזה בדיוק 2.5 בממוצע למשחק. יכול גאה, שחופר את החלוצים למצטייני הטורניר עד כה. אם הייתי צריך להרכיב נבחרת ביניים, היה ממש בלתי אפשרי לספסל מישהו מבין רומאריו, בבטו, בטיסטוטה, דאהלין, קנוס, רדוצ'ויו, קלינסמאן, גרסיה או יקיני.

■ צל"ש לשופטים

חוץ מהחלוצים, גם השופטים ראויים לצל"ש וגם בתחום זה בולט השיפור האדיר לעומת הפאשלות שהיו באיטליה. בשני תחומים בולט השיפור: התיאום עם הקוונים והדיוק היחסי בנפנופי הדגלים לנבדל, ובתחום שמירת המשמעת. שישה אדומים הונפו עד כה ו־75 צהובים. האות ניתן במשחק הפתיחה, כאדום המהיר והנמהר לסטמי שקיבל הבוליביאני אצ'ברי, אבל מסתבר שהלקח נלמד. השופטים שולטים ביד רמה, השחקנים ממעטים להתווכח ולהתקטל והמשחקים זורמים ומרוממים הוטב.

■ צל"ש לאוהדים

כל מלה מיותרת. מי שרגיל לעצבנות, לנרגנות, לקללות ולדם הרע של האוהדים הישראלים, כדאי לו לבוא לכאן. אם רוני קליימן היה ממשיך במכבי ת"א, הייתי ממליץ לו לבוא הנה ובמקום לרכוש איזה קשר קמרוני מפוקפק ב־100 אלף דולר, שיקנה באותו מחיר קבוצה של אוהדים מכסיקנים.

סעודיה קרובה לשמינית־הגמר

ניצחה 2–1 את מרוקו, משערים של סמי אלג'בר (7) ופואד אנאוור־אמין (45). מלבד 3 הנקודות, ניצחה גם בקרב־היוקרה ברחוב הערבי

שער של פואר אמין אנואר, על סף ההפסקה, נתן לסעודיה ניצחון 2–1 על מרוקו בניו־ג'רסי, וסיכוי מצויין להעפיל לשמינית־הגמר. מעבר לזה, היה זה נצחון עטור יוקרה במאבק על הבכורה בין הנציגות הערביות. היה זה ניצחון בכורה לסעודים במונדיאל, בהופעתם הראשונה בטורניר הגמר, וניצחון שני בלבד של קבוצה אסיאתית מאז ניצחונה של צפון־קוריאה על איטליה (1–0) במידלסברו ב־66'.

סעודיה היכתה ראשונה בדקה השביעית, כשסמי אל־ג'אבר דייק מהנקודה הלבנה, אחרי שהוא בעצמו הוכשל ע"י נוראדין נייבאת. 1–0 לסעודים. מרוקו, בעזרת מרבית 72,404 הצופים בג'יאנטס סטדיום, הגיבה בלחץ רצוף (29 בעיטות לשער לעומת 10 לסעודים) שנשא פרי בדקה ה־27: אחמד בהג'ה פרץ על קו הרוחב, תיעתע בשלושה מגינים, ומצא את מוחמד שאוש שדייק מחמישה מטרים. 1–1.

הלחץ המרוקני נמשך כמעט עד להפסקה, כשבעיטה של אנואר מ־25 מ' הפתיעה את עזמי, שהרף לתוך שערו, והוריד את הסעודים עם יתרון 1–2 במחצית.

סעודיה נזקקה לגבורתו של השוער א־ראייה במחצית השניה, שעצר שוב ושוב את דאורי ושאוש. מנגד היתה לסעיד עויראן הזדמנות לכבוש את השער היפה במשחקים בדקה ה־49, אך המספרת הנהדרת שירה פגעה בקורה.

ההזדמנות הגדולה של מרוקו הגיעה 3 דקות לסיום: ראשיד דאורי פגע בקורה, הסעודים חגגו, ולנו, השכנים מצפון מערב, נותר רק לקנא.

סעודיה: א־דייה; אל־ענארי (זבראמווי 29), אל־חלוי, אל־מרני, אל־ג'זאר, אמין, אל־בישי, אל־מוולד, אלג'ברין, אל־ג'אבר (ג'שיאן 79), עויראן.

מרוקו: עזמי; נאסר (אלגריסי 56), טריקי, נייבאת, אל־חרריווי, אל־חליג'י, חבאבי (חרג'י 72), עווזי, שאוש, דאורי, בהג'ה.

■ אמין: ננצח למען הערבים

כובש שער הניצחון, פואר אנואר אמין, דיבר על המשחק הבא מול בלגיה והסולידריות הערבית: "אנחנו רוצים לנצח לא רק בשביל סעודיה, אלה גם בשביל כל העולם הערבי אותו אנחנו מייצגים. אנחנו ואחינו המרוקנים הפגנו יכולת מעולה. תודה לאלוהים שהחזקנו מעמד ב־10 הדקות האחרונות".

המאמן הארגנטיני של סעודיה, חורחה סולארי, לא נתן את כל הקרדיט לשוכן במרומים: "הנעת כדור טובה ומשחק המסירות ניצחו את המשחק. שחקני הראו לעולם את הכישרון הטמון בהם. הם לא משחקים רק בשביל הכסף הם משחקים בשביל הרגל".

23.00 רומניה — ארה"ב

רוצות רק נקודה

האמת היא שתיקו ישרת יפה את מטרותיהן של שתי הנבחרות במשחק הזה. רומניה תבטיח את עלייתה, וגם ארה"ב תעלה מהמקום הראשון או השני בבית. אבל תיקו לא מתיישב עם מה שראינו עד עכשיו בבית א' – משחקים פתוחים, הפתעות מרעישות והרבה שערים.

לאמריקאים אין אשליות: "הניצחון שלנו על קולומביה וההפסד הרומני לשוויץ לא אומר שננצח את המשחק הזה. אבל אני שמח שאנחנו באים למשחק במגמת שיפור – ניצחון אחרי תיקו", אומר הקפטן־שוער טוני מאיולה. "הרומנים ירצו מאד לחזור לעצמם אחרי ההפסד לשוויץ. נצטרך לפתוח עיניים כל 90 הדקות", הוסיף המגן מרסלו בלבואה.

הניצחון על קולומביה נתן דחיפה עצומה לכדורגל בארה"ב, שתהנה מעידוד 90 אלף צופים ברוז־בול.

"אנשים לא ציפו מאיתנו להגיע לכאן עם סיכוי לזכות בראשות הבית. האמת היא שגם אנחנו לא ציפינו", אומר המגן אלכסיי לאלאס. אגב, לאמריקאים 4 ניצחונות רצופים ברוז־בול, והיא לא הפסידה שם בשבעת משחקיה האחרונים.

המאמן הרומני אנג'ל יורדנסקו כועס מאד, בעיקר על העובדה שנבחרתו נאלצה לטוס מלוס־אנג'לס לדטרויט למשחק השני, ולשוב לל.א למשחק האחרון. יורדנסקו סבור שהטיסה הארוכה היתה הסיבה להפסד לשוויץ.

יורדנסקו לא מסר מידע לעיתונאים ערב המשחק נגד ארה"ב. פלורין רארוצ'יו, שכבש פעמיים מול קולומביה, היה עצבני פחות: "כולם יודעים שאנחנו מסוגלים לשחק טוב יותר מאשר נגד שוויץ – ואנחנו מתכוונים להראות זאת נגד ארה"ב".

23.00 קולומביה — שוויץ

מחכים לקולומביה

את הסיפור המוזר והעצוב הזה קשה להסביר: נבחרת קולומביאנית, שרבים הימרו עליה כאלופת עולם, והפגינה כושר נפלא כ"כ ע"י ערב המשחקים, נוסעת הביתה אחרי סיבוב מוקדם ואיום כבי־חינתה.

ואולי, אולי, אולי לא. ניצחון על שוויץ בתוספת הפסד רומני לארה"ב, בהפרש מצטבר של 3 שערים, יתנו לקולומביה סיכוי לעלות כשלישית ברת־מזל.

כדי שזה יקרה, קולומביה חייבת לחזור להיות קולומביה. ואם קולומביה תחזור להיות קולומביה, אפילו לערב אחד, אולי נשכח לה את האכזבה הצורבת, גם אם לא תעפיל לסיבוב הבא.

"אני עדיין מאמין בנבחרת שלי ובכדורגל שלנו. נמשיך לנסות להבקיע גם אם זה כבר לא יעזור לנו", אומר המאמן פרנציסקו מאטורנה, הדמות העצובה של המונדיאל עד כה. מאטורנה [illegible] להרכב שאמור היה לקרוע את העולם – [illegible] קון, ואלנסיה ואספריה בחוץ. גבריאל גומז לא [illegible] שיחק מול ארה"ב בגלל איום ברצח, [illegible] להסתכן ולשבת בחוץ.

"אנחנו נכנסים ממשחק למשחק והתקשורת [illegible] שלנו משביעת רצון", אומר הקפטן השוער [illegible] ניגר, שרק נס בתחומי ימנע מנבחרתו [illegible] הבא.

"הנבחרת בכושר הטוב ביותר שלה [illegible] סים האחרונים", מוסיף המאמן [illegible] רוי הודג'סון. הודג'סון ימשיך [illegible] צים שהכים את רומניה, [illegible] ויאס.

19.30 בולגריה — יוון

רוצות להציל את כבודן

מאוד מפתיע ששתי הנבחרות הגרועות ביותר בסיבוב הראשון הן נבחרות אירופאיות. בולגריה, שהובסה 3–0 ע"י ניגריה, ויוון, שהושפלה 4–0 במשחק נגד ארגנטינה, חייבות לשכוח מהתבוסה הזאת, ולנסות להפיק את המקסימום ממשחק היום. אחרי הכל – המנצחת היום בשיקגו תוכל להעפיל לשלב הבא, אם תשיג תיקו במשחקה האחרון.

"באנו לפה עם שאיפות רציניות מאוד להצליח, ואנחנו מתכוונים לנצח את יוון. אבל המשימה היא קשה כי גם הם ירצו לנצח" – כך אמר מאמן בולגריה, דימיטר פנב. התכניות של פנב לעבות את ההתקפה בחלוץ נוסף ספגו מכה עם פציעתו של נסקו סירקוב. איבאליו יורדאנוב יצטרף כנראה לסטויצ'קוב וקוסטדינוב בחוד.

מאמן יוון, אלקטס פאנגוליאס, עורר [illegible] ים בהרכב ומבטיח לנטוש את המערך ההגנתי [illegible] כמשחק נגד ארגנטינה. "היינו שמרנים [illegible] טינה. אסור לנו לחזור על כך", הוא אמר. [illegible] נים בכך שכל 22 שחקני הנבחרת [illegible] בעקבות העלייה למשחקים את [illegible] במונדיאל הזה, ומקווים שזה לא [illegible] ידיים מראש.

כמעט וראינו גמלים

יהודי, סוחר בהמות, רצה לארגן שיירת־גמלים לפני הדרבי הערבי

מנחם לס, ניו־יורק

חאכים אולג'ואן אמר אתמול שאם ניגריה עולה לסיבוב הבא, הוא מצטרף לקבוצה כמלווה לכל שאר משחקיה. הוא הציע את עצמו כשוער מחליף לפטר ראופי, וקלמנס וסטרהוף המאמן ענה לו שהלוואי וידע על כך קודם, אך לצערו הוא לא ברשימת הסגל: "בצורה שהוא חסם את פטריק יואינג, הוא היה חוסם כל כדור במונדיאל", אמר וסטרהוף.

מורישה סטיינברג, יהודי אמריקאי מברוקלין, המתמחה במסחר בהמות לגני־חיות, הגיש בקשה לוועדה המארגנת לארגן שיירת גמלים שתצא מגשר הלינקולן עד האיצטדיון במדולנדס ביום שבת ב־6 בבוקר, לפני תחילת התנועה, לקראת משחק ערב־הסעודית ומרוקו. מאחר וזה אחד המשחקים שלא 'נמכרו', הוא הבטיח לקנות 250 כרטיסים לאנשי השיירה. בקשתו נדחתה בנימוס.

אריק וינאלדה, קשר ארה"ב, שהיה מצויין נגד הקולומביאנים, ביקש להחליף חולצה עם קרלוס ואלדרמה אחרי המשחק. ואלדרמה סירב, ואח"כ אמר לעיתונאי קולומביאני: "אני לא אלכלך את גופי עם חולצה של אנטי שחקן מאנטי קבוצה. זה לא לכבודי להחליף חולצה עם שחקן אמריקאי". אפשר לחשוב לאן הוא הגיע עם קולומביה – 0 נקודות.

אדוארד אדלר, מנהל הפונטיאק סטדיום, ומייקל מיינווד, מנהל הקוטון־בול, שני האיצטדיונים שהיו ריקים בכמעט שליש, מאשימים את אלן רוטנברג, היהודי האיגוצנטרי והבלתי־סימפטי, יו"ר הנהלת הגביע העולמי, במושבים הריקים.

אדלר: "הרוטנברג הזה הודיע כבר לפני חודש שכל הכרטיסים אזלו. זו הכל הקפריזה שלו, ושל שאר אנשי הכדורגל בארה"ב שכדי לדפוק על חזם, דפקו אותנו. קהל אמריקאי לא יבוא אם אומרים לו שאין כרטיסים. אחרת היינו מוכרים כל מושב".

הפועל
ועדת המינויים
שמונתה ע"י מועצת המנהלים של הפועל,
לבחירת חברי הפועל לאיגוד הכדורסל, החלה בעבודתה.
חברים המעוניינים להופיע בפניה, יפנו בכתב לת"ד 7170, ת"א 61071. או בפקס 03-5610568 עד לתאריך 5/7/94.
הפועל • עידן חדש

הגיבורים שלי: סאקי ומילוטינוביץ'

לכל אחד מהם יש שם פרטי, שם משפחה, ילדים, חברים, רקע חברתי, ובכל זאת מתייחסים אליהם בהתאם לתוצאות שמשיגות הנבחרות שלהם. זהו המכנה המשותף הכללי של כל מאמני כדורגל באשר הם.

כאן, בטורניר הגביע העולמי, אפשר להתבונן בהם מקרוב, ולא להכירם לעולם. אפשר לבקר אותם, לעקוף אותם, לראיין אותם, ובסופו של דבר, רק התוצאה תקבע, איך העולם יתייחס אליהם.

מה לעשות – אותם אנשים, שנכנסו לחליפת המאמן, ידעו את גורלם, בחרו את מקצועם, ולא חשוב בכלל, אם הפכת למאמן בתום קריירה של שחקן, או אולי הגעת מחדר המורים של אוניברסיטה זו או אחרת.

אסור לעשות הכללות, מסוכן להביע דיעה, בטרם מסתיים משחק. בעיטה מיקרית אחת והמאמן הופך להיות "גאון"; החטאה מטופשת, ו"האשם" כמובן הוא האיש שעומד ליד או יושב על הספסל.

במשך שבוע שלם, עקבתי אחר כולם, בלי קשר ליכולת הנבחרת שלהם. עניינו אותי תגובותיהם, הבעות פניהם, יכולתם להפגין תחושות, השפעת המתרחש על המגרש על המאמן, והחשוב מכול – יכולתם להשפיע ולשנות תוך כדי משחק.

כמובן, שלא ניסיתי להיכנס אל תוך חדר ההלבשה, לא שמעתי הוראות טקטיות וגם לא אנסה לנחש מה חושב האיש "ההוא" על הספסל.

אמנם, יש לי טור אישי, אבל מכאן ועד בוחן כליות...הדרך ארוכה. אסור לערוך השוואות ביניהם, ויותר מזה, אילו נחליף להם את הנבחרות, יכול להיות שאחרים יראו טוב יותר. הפעם בחרתי לדבר בלי לערוך השוואה ביניהם על שניים: אריגו סאקי, מאמן נבחרת איטליה, המשופעת כוכבים, ובורה מילוטינוביץ', מאמן ארה"ב המפתיעה.

נתחיל במאמן המדינה, שבמשך שנים דחתה את המשחק, שבו קיימת תמיד אפשרות שלא יובקעו בכלל שערים. בורה, המנוסה, שאימן בעבר במונדיאלים את מקסיקו ואל סלוואדור, קיבל, או נכון יותר, אסף חבורה של שחקנים בלתי מנוסים ברובם, צעירים, אתלטים, חלקם בוגרי קולג'ים, אחרים בנים של מהגרים מאירופה, שמשחקים ביבשת. אף אחד מהם אינו בשום מקרה מבוקש בברצלונה או במילאן. יודעים מה, גם לא במכבי חיפה.

וראו זה פלא. בלי ליגה מסודרת, עם הרבה משחקים בינלאומיים, גיבש המאמן חבורה נפלאה, שיודעת להגן בהקרבה, לטפל בכדור בהיגיון, ולתקוף באומץ. המאמן העניק השראה, ובעיקר החדיר בחניכיו אמונה שיש ביכולתם להתמודד, ואולי גם לנצח.

שמעתי שחקנים אמריקנים מתבטאים אחרי הניצחון על קולומביה. הרבה חיבה וחיוכים, הם שפעו כאשר הזכירו את בורה מילוטינוביץ'.

הכימיה הזו, הכבוד ההדדי, בסופו של דבר, עושים את ההבדל. כאן, קל יותר כאשר רמת הציפיות אינה גבוהה. בורה יודע שלא יזכה בגביע. ובכל זאת, הברק בעיני שחקניו גורם לי לחשוב שהכול אפשרי, ולא רק בגלל שמדובר בארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות..

ועכשיו, צריך לעבור גשר ארוך כדי להגיע לצידו השני של עולם הכדורגל.

איטליה של סאקי, ארץ הכדורגל, חלום של כל שחקן לשחק בליגה הזו, וכבוד גדול לאמן את הנבחרת הזו.סאקי זכה לקבל את השרביט, ולדעתי, עבר כאן את השבוע הקשה ביותר בחיים שלו. אסור לשכוח, שזה מונדיאל ראשון שלו, ויש סכנה שגם אחרון, במיוחד אחרי הפתיחה הגרועה. הפסד ל"בינוניים" של ג'ק צ'רלטון, זה כמו התאבדות.

שם באיטליה, לא ממתינים עד למשחק הבא. הכותרות וזעקות, השאלות נוקבות, הפתרונות מכל הכיוונים. השתדלתי לחפש חומר כתוב על המתרחש במחנה האיטלקי, רציתי לבחון, להכיר מקרוב את המאמן המושמץ ביותר.

קראתי בעיון רב איך הדף ניסיונות של עיתונאים לחפש ראשים של שחקנים. תשובתו של סאקי: "אני לא הגעתי לכאן לבקר בודדים. תפקידי להעלות את איטליה לשלב הבא". אותי הוא כבש עם הדברים הללו. אין אשמים, אין סיכומים. מרגע זה, אני לצידך, סניור אריגו!

למשחק נגד נורווגיה, והחלפת שלושה חניכים שלך, מימי מילאן העליזים. טאסוטי, אוואני, דונדוני, בחוץ. הבנת, שנגד נורווגיה צריך יותר מהירות בהגנה, ועוד יותר תיחכום בחלק הקידמי. בשלב הראשון של המשחק, זה עוד לא עזר, ובדקה ה־20, קבלת נוק־אאוט, השוער פאליוקה, הורחק. נשארת עם עשרה שחקנים, וכדי להכניס שוער, צריך להוציא שחקן שדה.

רבים הרימו גבה כאשר הכוכב רוברטו באג'יו, עשה באיטיות (כמו ששיתק) את דרכו החוצה. תדהמה, לא להאמין. ובכל זאת, ברגע זה ידעתי, שאתה סאקי גם אמיץ, גם חכם, גם תנצח!

לדעתי, הגבול, עד כמה מותר לכוכב הגדול ביותר לאכזב, מסומן ע"י המאמן. אם באג'יו היה מצוע, או תלש, זה בכלל לא חשוב. המאמן זקוק ללוחמים שמוכנים לעשות הכול כדי לנצח.

ההשראה של סאקי היתה חזקה עוד יותר מחסרונו של השחקן שהורחק. סאקי רץ במשך המשחק אל הקווים יותר פעמים, מבכל שנות האליפות במילאן. ברגעים אלה לא חשב על כבודו, על עתידו, אפילו לא על ברלוסקוני.

סאקי פשוט ראג ודירבן את השחקנים שלו, והם גמלו במטבע היקר מכל – ניצחון.

כמה סימלי שאת שער הניצחון כבש באג'יו. דינו. אל דאגה, סניור סאקי, אתה הפסדת רק מערכה ראשונה, אבל חזרת לתמונה.

הכל פתוח...

מאמן הנוער של צרפת נעצר בחשד לספסרות

מאמן נבחרת הנוער של צרפת, ריימונד דומנש, נעצר לפני המשחק בין דרום קוריאה לבוליביה בחשד לספסרות. דומנש עמד בסביבות איצטדיון פוקסבורו בדאלאס עם שלושה כרטיסים שניתנו למאמני הנבחרת הצרפתית לפני המשחקים, ונעצר על ידי בלשים בלבוש אזרחי. הבלשים טענו שדומנש דרש מחיר מופרז.

דומנש היה עצור במשך שש שעות ושוחרר בערבות של 500 דולר. דומנש אמר לאחר מכן: "העניין הזה הוא שטות גדולה. קיבלתי את הכרטיסים ונאמר לי שאני יכול למכור אותם אם אני ארצה".

■ חלוץ נבחרת מרוקו, ראשיד דאודי, עשוי לשחק בעונה הבאה בספורטינג ליסבון. ספורטינג ניהלה משא ומתן גם עם המגן נוראדין נייבאת, אולם עליו "רבות" גם להיהאבר ומארסיי.

כדורסל? הצחקתם אותי

הקרב הזה היה חייב להתרחש מתישהו וטוב שזה קרה דווקא בארה"ב. השאלה מה יותר אטרקטיבי, מותח, מעניין וצבעוני – הכדורגל, או הכדורסל – מרחפת בחלל האוויר כבר מספר שנים.

רצה הגורל והפגיש לנו בעת, בעונה ובזירה אחת את שתי ההצגות. ב־4 לפנות בוקר, מייד לאחר שמיליוני צופים בעולם גמרו לגרגר מהנאה מ־11 הרקדנים המופלאים של ניגריה, שפירקו לגורמים את סטויצ'קוב וחבורתו, ביצעתי זאפינג קטן וקפצתי למדיסון־סקוואר גארדן, לגמר האנ.בי.איי.

איזה שיממון. הכדורסל התגלה במלוא מערומיו. שדוף כל־כך, משעמם, חסר עניין עד כדי פיהוק נוראי. משחק של עשר שגיאות גנטיות, רובוטריקים ענקיים, המתעקשים בכח לנסות להחדיר כדור גומי לחישוק מברזל. איפה היצירתיות? איפה הדימיון? ואם כבר נוצר עניין מסויים במשחק, חייבים בכל 10 שניות לקטוע אותו בטיים־אאוט טיפשי כדי שפפסי עלה תמכור עוד איזה פחית. בלתי ניתן להפרכה – נוקאאוט לטובת הכדורגל.

אבי צור

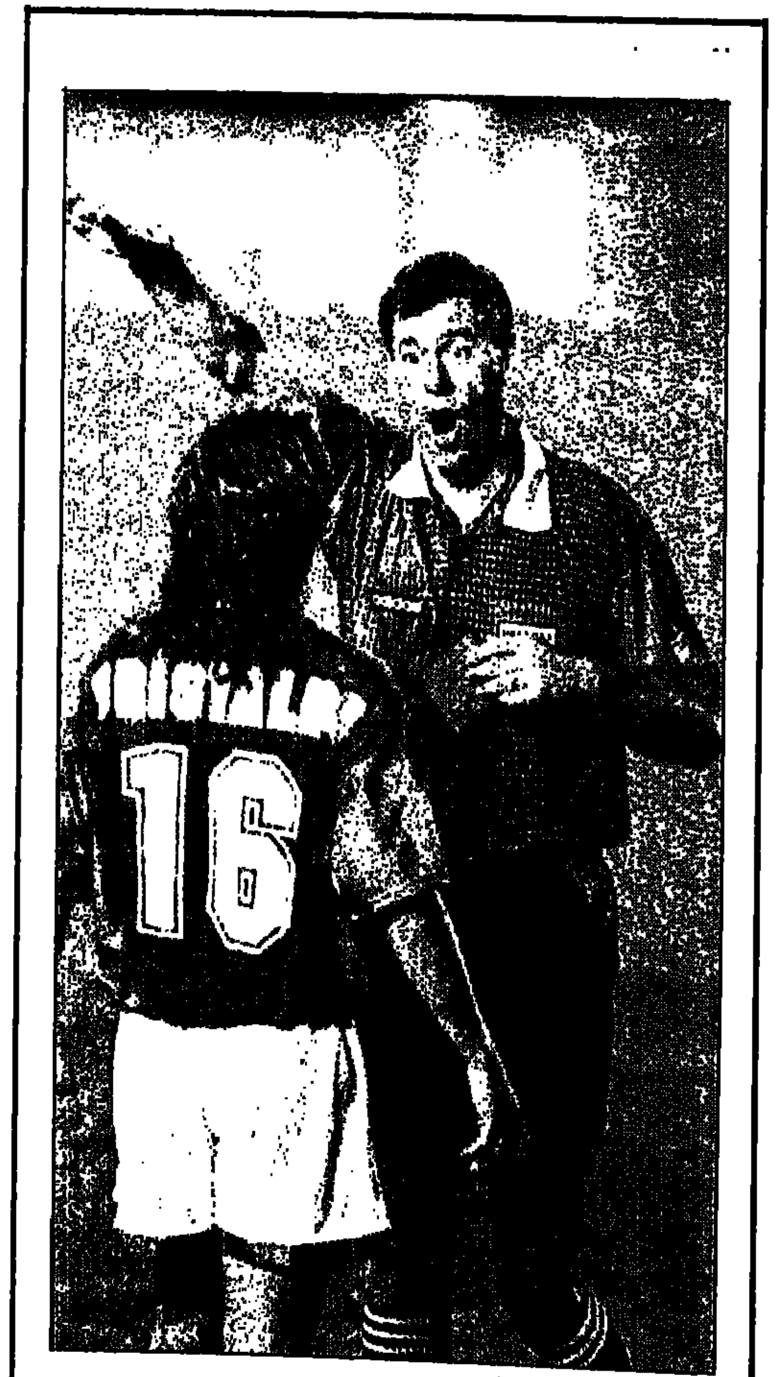

בוליביה וכרטיסים אדומים הולכים ביחד. הפעם, במשחק ה־0-0 נגד דרום קוריאה, הגיע תורו של הקשר לואיס כריסטאלדו לראות הכרטיס ולסיים את המשחק לפני השריקה האחרונה. השופט הסקוטי לסלי מוטראם מראה לבוליביאני את הדרך החוצה. צילום: איי.פי

הטיימס: הניצחון של ארה"ב על קולומביה – ההפתעה הגדולה בתולדות המונדיאל

הלוס אנג'לס טיימס יצא עם עשר ההפתעות הגדולות בתולדות המונדיאל.

הראשונה היא כמובן הניצחון של ארה"ב על קולומביה. השניה הניצחון של קוריאה הצפונית בשנת 1966 על איטליה.

השלישית הניצחון בשנת 1950 של ארה"ב על אנגליה.

ועוד נמצאים ברשימה הניצחון של קמרון על איטליה ב־1990 והניצחון של אלג'יריה על גרמניה ב־1982.

שיגעון על חמישה אוהדים נורבגים כנראה החום קצת השפיע. הם הגיעו למשחק נגד איטליה על מגלשי סקי. "העניין הכי חשוב זה הכיף, לא המלחמה", הסביר אחד מהם.

חוויה ואם כבר דיברנו על שיגעון או הכדורגלנים האירים חוו אף הם חויה מיוחדת. כשהם הגיעו למלון באורלנדו הם הבחינו ביצורים מוזרים מהמאדים.

מסתבר שאלו חובבים הסדרה 'מסע בין כוכבים' שעורכים קונגרס בעיר.

חיים העיר אורלנדו התעוררה לחיים. עכשיו לא מתעניינים אצלה רק בדיסני־וורלד, אלא גם בפאבים. האירים פשטו על העיר והפאבים נשארים פתוחים עד שלוש לפנות בוקר.

700 אירים ערכו מסיבת שתיה לפני אחד המלונות עד השעות הקטנות. להם לא שינה הרבה ההפסד למקסיקו.

מצב רוח האירים נמצאים למרות הכל במצב רוח טוב. למסיבת עיתונאים שנערכה לפני המשחק נגד מקסיקו הופיעו המגן פיל באבּ, החלוץ גרי קלי והקשר ג'ייסון מקאטיר כשהם מחופשים לאינדיאנים.

דת והכדורגל בין האירים שעודדו את נבחרתם במשחק נגד מקסיקו היה גם הכומר מייקל קונוריי, בן דודו של החלוץ טומי קוין. הכומר הגאה קנה למשפחתו וחבריו כרטיסים למשחק ב־7000 דולר לאחר מכן הוא אמר. "אני חושב שיהיה לי קצת קשה במקרה והנבחרת תצליח, אבל החבר'ה חושבים רק על התגיגות במקרה של ניצחון".

התרשמות "נדהמתי מהיכולת ומהמשחק שהפגינה ניגריה", הצהיר ג'קי צ'רלטון, מאמנה של נבחרת אירה. "הם משחקים בצורה מושלמת והם כנראה יגיעו רחוק במונדיאל". רשמנו את זה.

סקר בסקר שנערך בגרמניה נמצא ש־47 אחוז חושבים שגרמניה לא תזכה בתואר העולמי, 37 חושבים שכן ו־16 אחוז עדיין לא החליטו.

טלפון הציבור האמריקאי מתחיל להיכנס למשחק. העיתון 'יו.אס.איי. טודיי' פירסם מספר טלפון וביקש שהקוראים יתקשרו ויודיעו איזה נבחרת הכי הרשימה אותם במונדיאל.

קוראים בספרדית בבוסטון רוצים לעזור לאוהדים שהגיעו לעיר. העיתון 'בוסטון גלוב' פירסם עמוד בספרדית עבור האוהדים הארגנטינאים שהגיעו כהמוניהם.

הגינות בכל משחק בזמן שעולים השחקנים והשופטים עולה גם חבורת נערים הנושאת את השלט 'משחק הוגן'. מסתבר שהנערים האלה הם מתוך 312 שנבחרו מ־43 מדינות עבור קידום הכדורגל.

כדורגלני העתיד מזל טוב. מגן נבחרת ברזיל, לאונרדו הפך לאבא. למגן נולד בן – לוקאס. בריון קטן במשקל של 3.7 ק"ג. עכשיו הברזילאים ממתינים ללידה נוספת הפעם במשפחת בבטו.

ראשונה בין שוות ומואבלות

סידרת הגמר של הN.B.A לא תיכנס לספרים. אבל את יוסטון זה לא מעניין. בסיומה של עונה שוות כוחות וכוחנית, זכו הרוקטס באליפות הראשונה בתולדותיהם, אליפות שהיא כולה אולאג'ואן, שהכישרון שלו היה גדול אפילו על הכסאח הניו־יורקי. מנחם לס מסכם את הסידרה

מנחם לס, ניו־יורק

הניקס הם אלופי שנת 1994 בלחימה, מאמץ, גאטס ודיטרמינציה, אבל לא בכישרון ויכולת. וכנראה שיש גבול למה שפיזיות, כח ומוטיבציה יכולים להביאך.

לכן גם לא חזרנו מיוסטון, אנחנו עתונאי ניו־יורק ואוהדיה השרופים, מרופרסים, מדוכאים, ושבורים. כועסים – כן. למה כועסים? כי למרות שהרוקטס עלו על הניקס איש מול איש מלמעלה ועד למטה, הניקס החמיצו הזדמנות לנצח. כל מה שהיה צריך לקרות הוא שסטארקס, במקום לקלוע את ה־11% שלו, היה קולע אחוז מעליב של 30%. לא ביקשנו 45% ולא 50%. רק 30% עלובים – בושה וחרפה – והניקס היו מנצחים.

הניקס היו אלופי הרבע הרביעי נגד הנטס, הבולס והפייסרס. גם נגד הרוקטס. אבל במשחק השביעי הם לא היו יכולים להיות אלופי הרבע הרביעי נגד חאכים. הוא היה כח עצום וגדול מדי. אז הרוקטס הם האלופים, אם־כי הניקס היו קרובים לכך מאוד.

אך גם אלה וגם אלה הן שתיים מיני רבות – אולי 7 או 8 בליגה – השוות אליהן. כשהסלטיקס ניצחו, ידעת שהם הטובים ביותר. אותו דבר עם הלייקרס, הפיסטונס והבולס. הם היו עליונים כזמנם. לא הפעם. יש מין תחושה שאם הכל היה מתחיל מחדש, הסיכויים רבים ששתיים שונות לחלוטין היו בגמר.

היו הרבה מקטרגים על משחק הניקס, אבל אני יודע בוודאות שעם הניקס (ולא שונה בהרבה עם הרוקטס) ראינו את עתיד הכדורסל, לטוב או לרע: משחק הגנתי אופטימלי, כח איתנים, אגרסיביות הגובלת לעתים בבריונות, פיזיות על חשבון אמנות. התכוננו לזה, טהורים ויפי־נפש, זו רק ההקדמה לדבר האמיתי בעוד עשר שנים, כשפוינט־גארדים יהיו 2.00 מ' גרבה במשקל 110 ק"ג, מהירים וחזקים כשדים, ופאואר־ פורוורדים יהיו חיות בגובה 2.12 מ' המכדררות, טורפות את הסלים ורצות 100 מטרים ב־10 שניות.

הניקס הראו שעבודה קשה, פיזיות, מלחמה על כל כדור, יכולות לנצח טלנט. הם הראו זאת נגד הבולס והפייסרס. צרתם היתה שלרוקטס היה גם חוזק, גם כוח, גם גובה, וגם יותר טלנט משלהם. אולי אם יבוא לנו לארי בירד חדש, מג'יק חדש או ג'ורדן חדש – והסיכויים שזה יקרה בימי חיינו הם קלושים – המשחק יחזור לקדמותו. עד אז זה מרפק למרפק, אחיזה לאחיזה, דחיפה לדחיפה, עד שהליגה תחליט (וזה לא יקרה במהרה) שלשחקן הגנה אסור להחזיק מתקיף. בעונה הבאה יגידו לארי ג'ונסון וכריס וובר ושון קמפ: "היי, תראו מה עשו הניקס, וכמה רחוק הגיעו גם אנחנו יכולים".

איזו סידרת פיינל משונה. את הרוקטס והניקס נזכור יותר בגלל הדברים שלא יכלו לעשות מאשר בגלל הדברים שכן יכלו לעשות. את שתיהן נזכור יותר בגלל מגרעותיהן מאשר בגלל מעלותיהן: לניקס לא היה קלעי אחד אמין (מלבד הסטריק־שוטינג של סטארקס שהוא או אסל או באסל), לא היה להם פוינט־גארד המסוגל לחדור או להניע כדור במהירות, לא היה להם סמול־פורוורד דינמי המסוגל לנוע ולקלוע.

לרוקטס לא היתה הגנה לעצור אפילו את הניקס הפאתטית, לא היה שוטינג־גארד עד המשחק האחרון (מקסוול), היה להם סמול־פורוורד שעוד שנתיים יהיה קנון, אבל בסידרה היה סמל הבלתי־יציבות (הורי), הפוינט־גארד שלהם מבוגר, איטי וחלש (קני סמית'), ומחליפו (קאסל) צעיר מוכשר, קרירות ונהדר ברקה אחת, ותאונה העומדת לקרות ברקה הבאה. גם מנהיג הוא עדיין איננו.

אולי הניקס והרוקטס כן יכולות לעוף, אך אינך יכול לעוף כשמלחציים מחזיקות אותך, והזכרות מרשות להחזיק. אמנם רק ביד אחת – בשתי ידיים עדיין אסור -- אך להחזיק כולם מחזיקים. רק אל תשאיר טביעת־אצבעות. כל כד[illegible] היה צמוד, כי אף אחת, [illegible] במיטבה, לא היתה מסוגלת ל[illegible]תה קרימה. הן היו מוגבלות [illegible] לזה. לכן, לראשונה מאז 1955 [illegible] קבוצה לא עברה את ה־100. [illegible] אה הגבוהה ביותר היתה 93. [illegible] קרה בגלל הגנה חזקה, אבל גם ב[illegible]לל חוסר יכולת.

אבל הסידרה היתה, אחרי הכל, מעניינת ומרתקת. מי לא אוהב מלחמה? מדוע סרטי בריונות [illegible] ממלאים את אולמות הקולנוע [illegible] מרומנים מרטיטי־נפש [illegible] תנו לשחקנים סכינים, [illegible] לא גם את הגראנד־קניון [illegible] זאת הבעיה של חיינו [illegible] העבר, ככוכב קווי וגלרי [illegible] לא רוצה לראות [illegible] הכדורסל הוא מראה של חיינו, [illegible] חיים, מה לעשות, מלאי אגרסיביות ורוע.

במלון ביוסטון אמר לי [illegible] נער המעלית, שמוטב [illegible] סיר, אפילו שהוא [illegible] סוטה, והוולבס היא קבוצה [illegible]תי למה. הוא ענה: "כדי [illegible] תינצל. אם תנצחו, [illegible] כמוכם בעונה הבאה".

יש לי חדשות בשבילך, [illegible] הרוקטס ניצחו, והם לא [illegible]נים מהניקס. ובעונה הבאה [illegible] ישחקו ככה, אם תרצה [illegible] או לא.

יוסטון חוגגת ושימות העולם

ההצגה הכי טובה בי"ם

בחופי רחצה ברחבי הארץ, יצאו שלשום לדרך אליפות ישראל בכדורגל חופים. ההשתתפות היתה ערה והשמחה גדולה

מאת דרור מילו

בריכת סמבה בקצב הריקוד של רומאריו והגריס שהתנגנה לה ברקע, גלים חוקים שפרצו [illegible] סוכן ושחקנים שאכלו לצהריים המון חול, הם רק [illegible] קטן מהמאפיינים שהיו בסוף השבוע [illegible] פתיחת אליפות ישראל בכדורגל חופים [illegible] ריב. הערים המארחות היו בת־ים, ראשל"צ, הרצליה ונתניה.

לראשונה בישראל ובהשראת המונדיאל [illegible] נחנכה ביום שישי האליפות, שזימנה אליה [illegible] כדורגל אשר גילו התעניינות ורצון להוכיח [illegible] יש משהו מהכישרון של זיניו, דייגיטו ואפילו [illegible] דאורי ממרוקו.

הכללים מוכירים בדיוק את המשחקים של [illegible] בסכונה: שלושה שחקנים ושוער בכל קבוצה, [illegible] הראשונה שכובשת שלושה שערים מנצחת, [illegible] יש שתי מחציות בנות 10 דקות. חייבים [illegible] פר הקבוצות הנרשמות מוגבל לששנה [illegible] בגקס מוקדם, זוכה בפריבילגיה להיות [illegible] הכי טובה בים.

הקבוצות המנצחות זכו בשעוני יד [illegible] הצופים לא יצאו מוססרים. אלה שהצליחו [illegible] תידות המונדיאל שנשאלו מדי פעם, זכו גם [illegible] סונים.

בבת־ים זכתה בטורניר נבחרת קמרון, [illegible] של פרנסואה אומאם ביאיק תפס־רוו [illegible] צ'ילה נהגה משוער שהותיר רושם טוב [illegible] כל, דוגמת קפי מוסיוף, וביחד עם יתר [illegible] בקלות את יריביהם לכתר.

בנתניה התחברה לה חבורה מנערי [illegible] בקצב השלשות, הנוקאאוט של המונדיאל, [illegible] האחים וילנר, לירון ושלומי, אבי בלוחם [illegible] עד שעזבו את המקום עם השעונים. [illegible] וראשל"צ וכו בבכורה שחקנים אלמוניים [illegible] כצפים לסוף השבוע הקרוב כדי לחזור [illegible]

אליעור בוזגלו, בת ה־14, היתה אחת החוגגות אתמול בבת־ים · צילום: חגית כתב

כמעט הכל בסדר

יעל קדר ■ אשה ביציע

עד עכשיו הכל בסדר. יש אווירה, יש קהל, יש גולים, יש הפתעות, יש שופטים ואפילו יש כדורגל לא רע. עד עכשיו הכל בסדר. במגרשים אין עבירות, ביורוספורט אין מבזקי חדשות במחצית, חיים ברעם מרבר לעניין והכדור החדש התחיל להגיע למסגרת גם בבעיטות מרחוק. עד עכשיו הכל בסדר. יש כל מה שצריך, חוץ משני דברים – זמן לכתוב וזמן לישון.

מסקנות אישיות ראשונות

לאריגו סאקי אין מה לבנות על רוברטו באג'ו. רומאריו לא יהיה מלך הכישולים של המונדיאל הזה. בארזי לא ממש היה חסר למילאן בגמר האירופי נגד ברצלונה. גיאורגי האג'י מפלרטט עם התהילה. יורגן קלינסמן הולך לעשות הרבה כסף מפרסומות. גם טוני מאולה, אבל לא מפרסומות. ואלדרמה שקוף כמו כותונת הלילה שלי. אספרייה אטום כמו חלוק הבוקר שלי. למראדונה יש פוטנציאל. ג'קי צ'ארלטון מקסים. ליאונרדו מברזיל מטריף. רוד חוליט מפסיד מונדיאל נהדר.

פוטבול גרמני

אחת הטענות של האמריקאים נגד הכדורגל (במובן סוקר) היא שמשחק שיכול להגמר 0–0, או 1–0 קטן משעמם. למרבה האירוניה, דווקא הכדורגל הגרמני הוא הכי קרוב לפוטבול האמריקאי: קבוצה אחת להתקפה ואחרת להגנה.

גרמניה היא 'באנקר' למשחק הגמר. מרצדס אוטומטית, סולידית, עם ביצועים מרשימים. ברמה כשיאו הוא מגן גאוני, קלינסמן כבר הבקיע שערים בתרגילי אקרובטיקה שיכולים להיקרא על שמו, מתיאוס הוא רב־אמן בבעיטות רחוק. אין אפס, לגרמניה יש כל הכלים לכדורגל שהיינו מוחאים לו כף, אילמלא היה גרמני. זו מכונת הכדורגל האמינה ביותר ב־20 השנה האחרונות. הם תמיד על סף הבקעה, גם כשהם לא משחקים טוב, והם תמיד קשים לספיגה. אם הם לוקחים את הגביע גם הפעם, אני מציעה להוציא אותם מהמונדיאלים הבאים. המנצחת במונדיאל פשוט תצטרך להתמודד נגדם במשחק מיוחד. מה לעשות?

ג'אסט דו איט

עם כל הכבוד לברזיל, ניגריה, אייר וסעודיה, את הכדורגל במיטבו מייצגת בינתיים הפרסומת של 'נייקי'. אין מלים.

חידון בקנבאואר

בקנבאואר שואל:

שאריה מספר 6

גמר גביע העולם ב־1974 החל כמו שני קודמיו בתיקו 0–0. ברזיל, מחזיקת הגביע, ויוגוסלביה, לא הצליחו להרעיד את הרשת משך 90 דקות, למרות כמה הזדמנויות טובות שהיו לשתי הנבחרות. הברזילאים שוב לא הצליחו לכבוש נגד סקוטלנד במשחק אחר שהסתיים ללא שערים, אבל ניצחון 0–3 על זאיר העלה אותם לסיבוב השני והדרום אמריקאים סיימו לבסוף במקום הרביעי בטורניר. השאלה שלי: מי הבקיע את השער הראשון בטורניר. ורק רמז קטן – הוא הבקיע גם את השער האחרון ב־1982.

תשובה לשאלה 1 מיום ראשון בשבוע שעבר: רוז'ה מילה מקמרון. הוא היה בן 38 כאשר כבש ארבע פעמים בגביע העולם ב־1990.

מעריב ספורט מפרסם בלעדית במהלך המונדיאל את "חידון בקנבאואר", המורכב משני חלקים: צילומים ממשחקי גביע העולם שנערכו עד היום, ושבהם שובצה שגיאה מסויימת, אותה מתבקשים הקוראים לזהות, וכן שאלות קוריוזיה.

בין הפותרים נכונה יוגרלו שלושה פרסים, מתנתם של פרנץ בקנבאואר וחברת "אדידס":
1. נעלי כדורגל. 2. הכדור הרשמי של משחקי מונדיאל 94. 3. חולצת של נבחרת גרמניה בכדורגל.

הערה: כדי להשתתף בהגרלה אין צורך לענות על כל השאלות.

שמות הזוכים יפורסמו ב־18 ביולי, למחרת משחק הגמר. המען למשלוח התשובות "חידון מעריב מונדיאל" ת.ד 20050 מיקוד 21200.

בקנבאואר שואל: מה לא נכון בצילום?

תשובה לצילום 1: מראדונה שיחק, כרגיל, עם מספר 10 על חולצתו ועל מכנסיו ולא עם מספר 20 כפי שהופיע בצילום השגוי

מבצע המונדיאל המתוק של SNICKERS בלעדי לקוראי מעריב

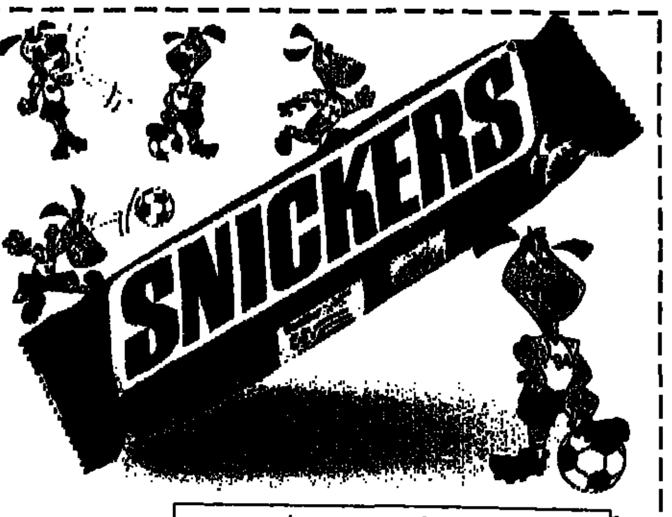

חפשו את התשבץ כל יום ראשון, שלישי והמישי במוסף הספורט של מעריב ובמעריב לנוער.

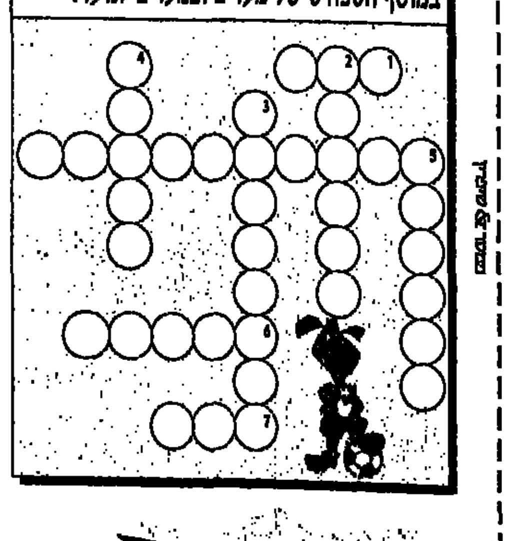

מאוזן
1. שחקן ישראלי שמנע מצרפת להגיע למונדיאל.
5. אחת מהערים שתארחנה במונדיאל (8,2).
6. שחקן קישור משבדיה. משחק בארסנל.
7. שמו הפרטי של ויטסחה מנבחרת הולנד.

מאונך
2. שוער נבחרת ברזיל (כתיב מלא).
3. שוער נבחרת איטליה במונדיאל הקודם.
4. זמן לפרסומות במהלך משחק.
5. החטיף הרישמי של המונדיאל.

איך זוכים?
פשוט מאוד! פותרים את התשבץ וממלאים את הפרטים האישיים. אוכלים בכיף סניקרס, חטיף בוטנים ונוגט בשוקולד. מכניסים למעטפה את התשבץ הפתור בצירוף העטיפה ושולחים למבצע "המונדיאל המתוק" ת.ד. 20017 ת"א 61200.

שם: ______
משפחה: ______
טל: ______
כתובת: ______
עיר ומיקוד: ______

יותר מעניין לקרוא מעריב

ההגרלה תערך ב־17.7.94. ככל שתשלחו יותר מעטפות תגדילו את סיכוייכם לזכות!

ההשתתפות אסורה על עובדי "סידס", מעריב, פרסום "מאסר שיפריר" ובני משפחותם. התקנון המבצע במשרדי "סידס – דברים טובים".

SNICKERS סיפוק אמיתי

החטיף הרישמי של גביע העולם 94'

הרשליקוביץ ואופיר יתפשרו או שיוצבו היום בהעברות

גל הרשליקוביץ ואלון אופיר, שהפערים הכספיים בינם לבין להפועל ת"א גדולים, עלולים למצוא עצמם היום ברשימת ההעב־רות, אם בפגישה שצפויה להם היום, לא יקבלו את התנאים שהוצעו להם לעונה הבאה. בהפועל ת"א ינהלו היום שיחות אי־שיות עם כל השחקנים, על התנאים הכספיים.

כרגע מחכים בקבוצה, שיש לה הסכמה של יעקב שוורץ מבית"ר ירושלים ושל אבי פיטוסי ממכבי פ"ת, שהשניים ישיגו את השחרור שלהם, כפי שהבטיחו. שני שחקנים שעוזבים את הפועל ת"א, הם השוער איל אברמוב והקשר יניב ירון, שיושאל לעונה אחת לכל קבוצה.

הפועל ת"א תופיע בעונה הקרובה במדים האדומים של מנצ'סטר יונייטד. זאת, בעקבות הסכם חדש על אימוץ של בגדי הספורט, שנחתם בין הקבוצה (ע"י יובל ירדן מראשי הקבוצה) לחברת "יומברו" (שנציגה בארץ הוא המאמן צבי רוזן). הפועל ת"א עוזבת את חברת "דיאדורה", שהלבישה אותה בעונה שחלפה. על החולצות יופיע סמל חדש של הפועל ת"א. ■ מאיר ריטמן

■ 100 אלף דולר בין חולון למודלינג

100 אלף דולר מפרידים בין הקבוצה האוסטרית מודלינג, להפועל צפרירים חולון, שרוצה לרכוש לצמיתות את השוער האו־קראיני אלכסנדר ז'ירקוב. אחרי שפיפ"א הודיעה שז'ירקוב שייך למודלינג, החליטו בחולון להיכנס למו"מ עם האוסטרים לרכישת ז'ירקוב, ולצורך זה גייסו את ז'ירקוב עצמו, שנסע במיוחד מכאן לאוסטריה, שם הוא נמצא כעת. מודלינג רוצה למכור את ז'ירקוב לצמיתות ודורשת עבורו 150 אלף דולר, בעוד שחולון הציעה ומוכנה לשלם רק שליש – 50 אלף דולר. ז'ירקוב הודיע לאוסט־רים שהוא רוצה לשחק רק בישראל והבהיר שיש לו כבר סיכום עם צפרירים לשלוש שנים. ■ מאיר ריטמן

■ עדיין אין סיכום סופי עם בנין

שלושה נושאים עדיין מפרידים בין טל בנין להפועל חיפה: סוגיית כרטיס השחקן של בנין, משך ההסכם, וגובה השכר הבסי־סי. באשר לכרטיס, צריכים הצדדים להחליט כיצד ובאיזה תנאים הוא יועבר לרובי שפירא, או לחילופין ישאר בידי בנין. לגבי משך החוזה, שפירא רוצה להחתים את בנין לחמש שנים וטל מדבר על שתיים עד שלוש עונות, לכל היותר. גובה השכר הבסי־סי גם הוא יידון, כיוון שלא הושגה הסכמה.

שני הצדדים הבהירו כי הפגישה היום, היא הראשונה מאז סיכמו עקרונית על שובו של בנין לקבוצה. מקורביו של השחקן אמרו, כי ייתכן שההסכם לא יושג במהירות, כפי שחשבו.

היום תחגוג הפועל חיפה את סיום העונה. מחר יחולקו לשחק־נים מענקי ההישארות ומשכורות עבור מאי ויוני. הזרים, אלכסנ־דר פוצ'יבלוב וגנארי גרישין, יקבלו המחאות בגודל כ־80־70 אלף שקל כל אחד. גם שחקני הרכש, הישאם זועבי, נצח מסוכי, רני גיראון ואביבי זוהר, יקבלו המחאות של 50 אלף שקלים.

אלון חלפון מצוי על סף סיכום בהפועל חיפה. המאמן, דרור קשטן, יפגוש את השחקנים לראשונה ב־5 ביולי וכעבור שלושה ימים יחלו האימונים. ■ יונתן הללי

■ היום המו"מ על מחיר הכרטיס של עטר

שני היו"רים של מכבי והפועל חיפה ייפגשו היום, בנסיון לסגור את עיסקת העברתו של ראובן עטר להפועל. בשלב זה ברור כי תנאי העסקתו של עטר בהפועל סוכמו. פרקליטו של הכדורגלן, עו"ד יואל גולדברג, אישר כי לעטר חוזה לכמה שנים בהפועל חיפה, אבל כל העיסקה מותנית בהבנות שיושגו באשר למחיר הכרטיס. שפירא, שהגיע בסוף השבוע ארצה, יבהיר למכבי כי לא ישלם יותר מ־250 אלף דולר עבור הכרטיס. הצעה כזו יכולה לטרפד את ההעברה.

במכבי חיפה דיברו בשבועות האחרונים על 500־400 אלף דולר עבור כרטיסו של עטר, בנימוק שהנזק שיגרם מעזיבתו הוא משמעותי, כיוון שמאות אוהדיו עלולים לעבור איתו להפועל. למרות הירידות בין שחר לשפירא, אין מניעה שהצדדים יפגשו בענייו זה אצל בורר. ■ יונתן הללי

■ שחקני ב"ש מחדשים את השביתה

שחקני הפועל ב"ש החליטו בסוף השבוע על השבתת האימו־נים, לאחר שמועד האולטימטום שהציבו פג, מבלי שנענו דרישו־תיהם. הם תובעים לפרוע לאלתר את חובותיהם, לפתוח איתם במו"מ לקראת העונה הבאה ולחדש את פוליסות הביטוח שלהם.

בתחילת השבוע ביקש מהם מזכיר מועצת הפועלים, יצחק בכי־ון, להתאזר בסבלנות, עד למציאת פיתרון. בתמורה הוסר או האיום, ובביוף קיבל ארכה בת 5 ימים. ביום שישי, בסיום האימון, כינס הקפטן סתיו אלימלך את חבריו, וקיבל הסכמתם לעיצומים.

לצרות המוכרות נוספה מכה נוספת, כאשר למשרדי האגודה הגיע עיקול ממס הכנסה, על סכום של 2.9 מיליון שקל. אמש, לקראת חצות, הסתמנה אפשרות להעברת השליטה באגודה לידי־הם של אבי אלבז ומוטי רמות. הילוסי השלטון היו מותנים בחי־סול החובות של היו"ר היוצא, רן פסח והבדיו בהנהלה, המסתכ־מים ב־630 אלף שקל. ■ חיים ולקאי

בני־יהודה צירפה את המגן השמאלי של הפועל פ"ת, עוזי אוחיון, שעבר בהשאלה לשכונה. כעת מבקשים לצרף בעריפות דא־שונה קשר זר לתפקיד עושה משחק. ■ אלכס פרלמן

משחק ותיקים למעלה מ־3,000 צופים הגיעו אתמול למגרש טוברוק בנתניה, למשחק בין ותיקי מכבי נתניה לוותיקי מכבי ת"א 41-11. אבי כהן הבקיע לת"א ומשה גלאם, שחיזק למספר דקות את ותיקי נתניה, הישווה ממסירה נפלאה של עודד מכנס. ■ ויקי גלאם

אלעד קורן מגן מכבי נתניה, שהושאל בעונה שעברה להפועל אשדוד, ישחק העונה בהפועל הרצליה. שלשום נערך במשרדו של ראש העיר, אלי לנדאו, טקס רכישת כרטיסו של השחקן לצמיתות, תמורת 55 אלף דולר. השחקנים דפנות וגם יוטקו ויום לנופש בטורקיה, בפרס על העונה המוצלחת. ■ אברהם קריינר

נמני ממריא לקאן

יחל מחרתיים להתאמן עם הקבוצה הצרפתית, שביקשה ממכבי ת"א לאפשר לה לבחון את [illegible]

מאת אייל לוי

קשר מכבי ת"א, אבי נמני, ממריא היום לצרפת, שם יתחיל מחר־תיים להתאמן עם קאן, הפותחת את אימוני טרום העונה. ביום שישי שלחה קאן פאקס להנהלת מכבי ת"א, בו ביקשה לאפשר לנמני להגיע לשלושה ימי מבדק. מכבי ת"א תשיב הבוקר מברק, בו תאשר את בואו של נמני לצרפת, אבל גם תדרוש מהצרפתים ביטוח לקשר הישראלי.

אנשי קאן כבר קיבלו לידיהם את קלטת המשחק בין מכבי ת"א לפ.צ. ברוז' שנערך בארץ ובו נמני הצטיין. מאמן קאן, סאפט סוסיץ', והנשיא, פרנסיס בורלי, קיימו שי־חות עם נמני וכנראה שהם מעוני־נים לראות באיזה כושר הוא נמצא. נמני, אתמול: "השאיפה שלי היתה תמיד לשחק באירופה. אני אסע לשם למספר ימים, אתרשם ואז אחליט".

במכבי ת"א עדיין לא מדברים על פרידה מנמני, אבל המנכ"ל, שמעון קורק, אמר אתמול: "אני חו־שב שאסור לעצור התקדמות של שחקן ולא סתם הכנסנו לחוזה שלו את אפשרות היציאה לחו"ל". במכ־בי ת"א אמרו שאם ייפתח מו"מ, הם ינהלו אותו אך ורק עם קאן ולא דרך סוכני שחקנים. קאן תפתח את מחנה האימון שלה בין [illegible] האלפים ואחר [illegible] שתקיים יהיה נגד [illegible] סאן־ז'רמן.

מאמן מכבי ת"א [illegible] צריך לבחור [illegible] לוץ הור מבין [illegible] גרנט מלקט [illegible] דים במשחקי [illegible] מסוכני שחקנים [illegible] ים את הנבחרות.

צילום: [illegible]

דני קרסנוב מרחף, אתמול בהדר־יוסף

■ אליפות ישראל באתלטיקה

הערב של קרסנוב וגולן

מאת אלכס פרלמן

שניים הילקו אמש את התהילה והרינושים בפתיחתת אליפות ישר־אל באתלטיקה בהדר־יוסף. קופץ המוט, דני קרסנוב, ניפץ את שיאו הלאומי, וקבע תוצאה בינלאומית, 5.66 מטר. והאחר, כפיר גולן, שק־בע במוקדמות ל־100 מטר מינימום השתתפות באליפות אירופה, 10.52 שנ', מאית לאט מהשיא הלאומי של איתי אילוז.

קרסנוב, 24, מהפועל ירושלים, נכנס לתחרות ב־5.30 מ' ולאחר ה־5.66, ס"מ יותר משיאו הקודם, השתחווה לקהל. הוא נכשל ב־5.76. "הרגשתי לא טוב בגלל הלחות. אני אופטימי לקראת אליפות אירופה".

כפיר גולן ממושב תנובות, חייל בן 20, הדהים כאשר קיזז 12 מאיות משיאו האישי ב־100 מטר, והעמיד אותו על 10.53 שנ'. כפיר, פרי נה־דר של המאמן מני פלד, על ההרג־שה: "נפלא, גדול, ענק. הייתי בשוק כשראיתי את לוח התוצאות. אני מקווה לרדת השנה מ־10.50". בגמר היו תוצאות ירודות, בגלל רוח נג־דית. ההולנדרי וגדר ולוט, 10.50 שנ'; שיאים אישיים לעמיחי שיימן שזכה בכסף, 10.75 שנ'; טומי כפרי, 10.92, ואורי דגני, 10.96.

הככרים על הגובה. בריסקוס – 59.12 מ' לסרגיי לוקאסוק, לפני איגור אברונין, 57.20, וליאור פרץ (47.20). ובכידון - 75.68 לאלכס פינגרט, ארז נכפולגר 56.66, וארז מלצר, 55.36 מ'. מלצר זכה בזהב ב־110 מ' משוכות, 14.98, לפני אי־פיר שמואלי (15.16) ואמיר נעים. המנצח הקבוע, רב קריר, עלה כפ־עם השלושים ומשהו ליקחת והב. 3:53.09 ד' ב־1,500, לפני יוסף גיזאצ'ו, 3:54.25, ואילן בניכתי. אלכסיי באזארוב ב־400 47.29, פי־ליפ קרסנוב 48.46, אלי ברכה שליי־שי, 50.56. רוחק: 7.45 לפירק מליי־סוב, לפני פרדי נעים ורפי עשהאל.

עדה נואדיקה קבעה שיא אישי בגובה, 1.77 מ' ולפני בריגה ספרן ורוני אראלי; תמר לבב ב־400, 57.87. השניה, אולגה דונדצקו, 58.01 שנ', ניצחה ב־100 משוכות את ענת מורר, 15.09 לעומת 15.12. גלית מרצקי הבהירה ביקר־אל, 12.34 שנ' ב־100, כסף וארד לערי זלנקו וענת מורר. דווהא סא־לימן, 4:56.39, ניצחה ב־1,500. שרה לנצנר ברוחק 5.70, לפני מירון כץ (5.41) וקרן סרי. דורית אכבנוי זהב בכידון, 43.24. צילה אכר לבד בכרול וקתי מתנדבות גרשמו), וו־הב, 13.11 מ'.

האליפות תימשך הערב בהדר־יוסף, החל מ־19.00.

מקום ראשון לעתודה בפורטוגל

נבחרת העתודה זכתה במקום הראשון בטורניר הבינלאומי בפור־טו, כאשר רשמה ניצחון שלישי, הפעם על נבחרת של שחקני מכל־לות מארה"ב, NIT 85-87 (40-48). קודם לכן, ניצחה הנבחרת, המתו־כננת לאליפות אירופה לנבחרות עד גיל 22, שתהיה בראשית יולי בסלובניה, את הנבחרות הלאומיות של פורטוגל והולנד. במסיבת הסי־ום הוענק לקפטן הנבחרת דורון שפר, גביע רמוי ספינה.

קלעו לנבחרת: קטש 20, כהן־מינץ 15, מוכתרי 12, שפר 10, ק. בלול 8, א. בלול 6, שלף 6, להב 4, דרור כהן 4, אלוש 2.

המשחק שנועד להם נגד נבח־רת פורטוגל עד גיל 22, לא יתק־יים, ובמקום זה תערוך הנבחרת אי־מון לפני שובה ארצה מחר.

■ גרוסמן ברמלה

עיסקת העברתה של אורלי גרוסמן מאליצור חולון לאליצור רמלה סוכמה בסוף השבוע. גרוסמן חתמה לעונה אחת ברמלה, לאחר שחולון לא הצליחה לעמוד בדרי־שותיה הכספיות. אמש אמרה: "היו לי שנים יפות בחולון וזו החלטה קשה עבורי, אבל אני מקווה שגם רמלה תהיה עבורי בית חם".

■ מיכל ליר

■ גיו, ספנסר, שיטחק בהפועל הרצליה בעונה בה עלתה ללאומית, חתם בנבעת שמואל מלאומית ב'.

איציק סוויסה הלוץ צפרירים חולון, ישחק בעונה הקרובה במדי העולה החדשה, עירוני ראשל"צ. סיכום על כך הושג בסוף השבוע.

צפרירים תלך עכשיו על חוי שירוי, איתו היא נמצאת במו"מ, ואולי על אופציה רומנית בחור. לאי־חר שקוסטנטין מרקו סיכם כבר את תנאיו ושב לקבוצה, מידב הסיכויים כי יפגוש בהתקפה את חבר הרומ־ני, חלוץ הפועל ב"ש בעונה האחי־רונה, דניאל סקנהארי, שקרוב לסי־כום. ■ דרור מילר

■ אליפות ווימבלדון

גוראן הפציץ את עמוס

יום הגשה מדהים אפילו בקנה המידה של גוראן איבניסביץ'. שידה 26 אסים לכיוון, לא הותיר למנסדורף שום סיכוי

מאת יואב לימור, לונדון

עמוס מנסדורף הודח אתמול בסיבוב השלישי של ווימבלדון מי המדורג הרביעי, גוראן איבניסביץ', 6-3, 7-5, [illegible]

במשחק שנערך במגרש המרכזי, היה איבניסביץ' [illegible] הגיש 26 אסים (5 עמוס) ורשם יותר מ־85 [illegible] ההגשה הראשונה שלו. בכל המשחק [illegible] נקודות מול ההגשה האדירה של איבניסביץ' [illegible]

כמסורת, בסיום: "אי־אפשר להתליח [illegible] במסרב הראשון. כל המשחק נלחמתי [illegible] אבל היה ברור שזה רק עניין של זמן [illegible] עמוס הוסיף, כי לא שיחק טוב. גם משחק [illegible] המרכזי: "אני לא מרגיש שם בבית [illegible]

איבניסביץ' היה רגוע לאחר המשחק [illegible] ומרגיש מוכן לזכות בטורניר: "עמוס [illegible] אתר ביום טוב, אבל ברגע שראיתי שמכה [illegible] דים גבוהים, לא דאגתי לרגע [illegible] כל מערכה כדי לנצח, וזה בדיוק מה [illegible]

תוצאות נוספות בסיבוב השלישי: [illegible]

■ אליפות ישראל באתלטיקה

בצער רב אנו מודיעים על פטירתה ללא עת של
אשתי, אמנו ואחותי היקרה

שלומית דרייפוס
לבית מנדל

הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, י"ז בתמוז תשנ"ד, 26.6.94, בשעה 1.45 אחה"צ, בבית העלמין הירקון (כביש חוצה שומרון).

האבלים:
בעלה: דניאל
ילדיה: סמדר, אילן
אחותה: ברוריה אוקונסקי וב"ב
גיסתה: מרים נצח וב"ב
בני הדודים: מנדל, נצח, בייסקי שרצקי, ברום וב"ב

יושבים שבעה בבית המנוחה, רח' עליית שלישית 9, נוה יהושע, רמת גן.

ישראל רותם (רוזנבוים)
איש הפלמ"ח ועליה ב'
נפטר ביום שישי, 24.6.94

הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, 26.6.94, בשעה 17.00, בבית הקברות במושב אביחיל.

המשפחה האבלה:
אשתו: פנינה
בניו: צחי ויובל וב"ב
אחיותיו: דבורה ומרים

בצער רב אנו מודיעים על מותה של אמנו וסבתנו היקרה

רחל אריאלי (הדר) ז"ל

הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, י"ז בתמוז תשנ"ד, 26.6.94, בשעה 14.00, בבית העלמין החדש ברחובות.

ילדיה: עמליה ובועז הורביץ
אהוד ושושנה הדר
נכדיה ונינה

בצער רב הננו מודיעים על פטירת אמנו

גלילי (רדר) רחל

יקירת כפר תבור, לבית מרמור

הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, י"ז בתמוז תשנ"ד, 26.6.94, בשעה 13.00 בצהריים, בבית העלמין חוף הכרמל (שער ראשי).

אבלים:
בנה וכלתה: מרדכי ומיקי רדר
נכדיה, נינה וכל משפחתה

יקירנו

ברנרדו ברוך ויינשטיין

איננו

הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, י"ז בתמוז תשנ"ד, 26.6.94, בשעה 13.00, בבית העלמין בשיכון ותיקים בנתניה.

יושבים שבעה בבית המנוח, רח' בארי 26, נתניה.

המשפחה המתאבלת

בצער רב וביגון קודר אנו מודיעים על פטירתו ללא עת של בעלי, אבינו וסבנו היקר

אהרון סרברניק

הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, י"ז בתמוז תשנ"ד, 26.6.94, בשעה 2.30 אחה"צ, בבית העלמין הירקון (כביש חוצה שומרון).

אבלים: אשתו: רחל
בנו וכלתו: זאב ואילנה סרברניק וב"ב
בנו וכלתו: אריה ויפה ברק וב"ב

יושבים שבעה בבית המנוח, רח' צירלסון 15, תל־אביב.

בצער רב אנו מודיעים על פטירת יקירנו

יעקב אביגור (ויגדיזר) ז"ל
יקיר רעננה

הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, 26.6.94, בשעה 16.00, בבית העלמין הישן, רח' קלאוזנר, רעננה.

האבלים:
משפחות: אביגור, צ'יפמן, אמיר

כואבים ודואבים את פטירתו של

יקירנו

צבי (הייני) סטופ

הלוויה תצא היום, יום ראשון, י"ז בתמוז תשנ"ד, 26.6.94, בשעה 13.00, מבית המנוח, רח' סמילנסקי 46, נתניה.

המשפחה

בצער רב ובכאב אנו מודיעים על פטירת
אשתי, אמי, אחותי וסבתנו היקרה

הינדה זלמני

בית הרצל ז"ל – ילידת ברנוביץ'

הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, י"ז בתמוז תשנ"ד, 26.6.94, בשעה 1.30 בצהריים, בבית העלמין בקרית שאול.

אוטובוס יצא מרחוב אבן גבירול (ע"י השקם), תל־אביב, בשעה 12.45.

השבעה בבית המנוחה, רחוב הכרמל 79, כפר סבא.

אבלים: בעלה: יוסף
בתה וחתנה: ורדה ושמחה שחור
הנכדים: עדי ונועם
אחיה: ד"ר לאון נרקונסקי
וכל בני המשפחה

כואבים ודואבים את מותו של

אביב (אברוצקי) אברון

הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, 26.6.94, בשעה 14.15, בבית העלמין ירקון.

האבלים:
רעייתו: דבורה אברון
בנו: רונן ואנית אברון
בתו: רננה ונתי הוכברג
בנו: גיל ואורלי אברון
אחותו: אילנה ונתן חגי וב"ב
ונכדיו: נמרוד, דניאל, רועי, דור, אלון ואיה
וכל בני המשפחה

במלאת שנה למות

שושנה שנלר ז"ל

ובמלאת 22 שנים לנפילת

מאיר שנלר ז"ל

נקיים אזכרה בבית העלמין בקרית טבעון
ביום חמישי כ"א בתמוז תשנ"ד, ה־30.6.94
בשעה 17.00

המשפחה

אנו מודיעים בצער על פטירת אמנו וסבתנו

רחל ידידיה

הלוויה תתקיים היום, יום א', 26.6.94, בשעה 12.00, בבית הקברות שדה יהושע (כפר סמיר), בכניסה הדרומית.

משפחות: ידידיה ואלון

בצער רב וביגון קודר אנו מודיעים על פטירתה של אשתי, אמנו, אחותי וסבתנו היקרה

נחמה (בדין) פרידמן ע"ה
לבית כהן

הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, י"ז בתמוז תשנ"ד, 26.6.94, בשעה 12.00 בצהריים, בבית העלמין בקרית שאול.

אוטובוס יצא בשעה 11.15 משד' הגיבורים 1, רמת־גן.

יושבים שבעה בבית המנוחה, שד' הגיבורים 1, כניסה ב', רמת גן.

האבלים: משפחות: פרידמן, בולביק ונאור

בצער רב וביגון קודר אנו מודיעים על פטירתה של
אמנו, אחותנו וסבתנו היקרה

רחל זנפט ע"ה

ואמי – נוה שרת

הלוויה תתקיים היום, יום ראשון י"ז בתמוז תשנ"ד, 26.6.94, בשעה 12.00 בצהריים, בבית העלמין בחולון.

נפגשים ליד השער הראשי.

יושבים שבעה בבית גלרמן, רח' נהרדעא 11, תל אביב.

המשפחה המתאבלת

לסימה זינגר

איתך באבלך הכבד על מות בעלך היקר

יהושע זינגר ז"ל

"חבל על דאבדין ולא משתכחין".

ישראל וחווה זינגר וב"ב,
ניו־יורק

לאילן ידידיה
ולמשפחה

אתכם באבלכם על מות האם

רחל ידידיה

בית חמדיה

הקונגרס היהודי העולמי
משתתף באבלה של המשפחה עם פטירתו של

יצחק קורן ז"ל

מנהיג יהודי וציוני רב פעלים

ההנהלה הישראלית
ההנהלה העולמית

משטרת ישראל

משטרת ישראל/מחוז המרכז/מרחב השרון
משתתפים בצערה של
רפ"ק רות לורך
במות עליה

אביה ז"ל

לפנינה ושלום גרוס

משתתפים בצערכם במות

האב ז"ל

מירי וצבי בן־צבי
ברותים שיווק (1984) בע"מ

קבלת מודעות אבל
03-5661111
24 שעות ביממה

מודעות אבל נוספות מתפרסמות גם בעמוד 14 חדשות

"הרווחתי 450 אלף דולר והייתי טוב. השנה מכבי מציעה לי 350. זה מעליב"

בראיון ראשון מאז עזב את הארץ, מסביר ונדל אלכסיס בלעדית ל"מעריב" מדוע נותר הנתק בינו לבין מכבי ת"א, למרות ששני הצדדים רוצים בהמשך הקשר — כסף

מאת ערן סלע

ונדל אלכסיס, הזר המצוין של מכבי ת"א בעונה שעברה, מצוי בפגרה בארה"ב. הסיכויים שנראה אותו כאן גם בעונה הבאה נמוכים, ולא בגלל שהוא לא רוצה. גם לא בגלל שמכבי לא רוצה. מקצועית, אלכסיס היה שמח להמשיך במכבי והיא היתה מאושרת ליהנות ממנו. "מקצועית", אמר רלף קליין, "לא ראיתי השנה באירופה סמול פורוורד טוב ממנו". אלא שבעיות כספיות גורמות לכך שהסיכויים לראות את איש־מבע־יהרג שוב ביד אליהו – קלושים.

מכבי ת"א, מסתבר, הציעה לאלכסיס שכר נמוך מזה שהרוויח בעונה שעברה. אלכסיס השתכר 450 אלף דולר נטו, והצעתה האחרונה של מכבי לעונה הבאה, שהוגשה לו לפני כ־10 ימים, עומדת על 350 אלף דולר. 100 אלף דולר נטו פחות, לשחקן שהיה האחראי הראשי להחזרת תארי האליפות והגביע לארון ממנו נעדרו אשתקד.

בראשונה מאז הסתבך המו"מ בין הצדדים, החליט אלכסיס להתראיין בנושא. בשיחה טלפונית מארה"ב הסביר, בלעדית למעריב, מדוע נתקעו הדברים.

אלכסיס: "איני יודע בדיוק מה מכבי מספרת, אבל מבחינתי הסיפור הוא כזה: בזמן הפיינל־פור ביקר בארץ הסוכן שלי ונפגש עם מכבי. הוחלט שנמשיך לדבר בתום העונה. היה ברור שרוצים אותי וגם אני רציתי, ועדיין רוצה, להישאר. אחרי המשחק האחרון בפלייאוף, לפני שעזבתי, ישבתי עם שמעון מזרחי, מולי קצורין, רלף קליין ומוני פנאן. הם ראו בי חלק מהקבוצה בעונה הבאה והתייעצו בי בנושא החיזוק, שאלו במי כדאי לבחור, בראוקינס או צ'ורצ'יץ', ואם להעדיף דכו זר ולחפש מחליף ישראלי למרסר וכו'. הם הסבירו שהם רוצים להצליח באירופה, ושמחתי לשמוע זאת ואמרתי את דעתי.

"עזבתי בידיעה ברורה שאני ממשיך. נהניתי מאד בת"א והיה לי טוב מכל הבחינות. לא היו שום בעיות, כמו עם דייויד אנקראם או מייק מיצ'ל. הסתדרתי עם כל השחקנים והם איתי".

ואז הגיעו שמועות שהסוכן שלך דורש 600 אלף דולר נטו לעונה הבאה.

"בעונה שעברה הרווחתי 450 אלף דולר נטו. איני יכול לומר כמה דרש הסוכן שלי".

יותר מ־500 אלף?

"כן, יותר מחמש מאות אלף. אחרי עונה טובה כמו שנתתי, סברתי שמגיעה לי העלאה. ולא משנה כמה דרשתי. נאמר שהסוכן ביקש 700 אלף דולר, או.קיי? אז אמור להתחיל מו"מ. בהנחה שהרווחתי 450 אלף, אז הם יגידו קח 500, אני אגיד 600 והיינו סוגרים על 500–520, שזה היה יפה מאד. בעיקרון, חשבתי שאם אוכל להרוויח עוד 100 אלף דולר זה יהיה מצוין, אבל גם תוספת של 50 אלף זה יפה. העניין הוא, שבכלל לא היה מו"מ רציני וזה גורם לי לחשוב, שלא ממש רצו אותי".

והסוכן לא היה מוכן להוריד בדרישות אחרי שהבין שמכבי לא מסוגלת לעמוד בזה?

"הסוכן עובד בשבילי, לא בשביל מכבי. לא היה מו"מ רציני והדיונים נתקעו. אתה זוכר שכתבתי באחד מהטורים האישיים שלי אצלכם, שכדי להגיע רחוק צריך גם לשלם טוב ולרכוש שחקנים ברמה גבוהה מהרגילה. זה בדיוק הסיפור. אני לא חושב שאתה יכול להגיד שאני לא מהשחקנים היותר טובים בשוק, בעמדת הפורוורד".

ונדל אלכסיס: התייעצו איתו בנושא הזרים צילום: עדי אבישי

עכשיו אין מו"מ ואין כלום?

"לפני כ־10 ימים קיבלתי טלפון מגורם בכיר מאוד במכבי, שלא יהיה זה הוגן לציין את שמו בעיתון, הוא אמר שהוא כועס עלי בגלל הדרישות הכספיות הגבוהות והסביר שיש בעיה, כי בעונה הבאה הקבוצות יצטרכו לשלם מס גבוה יותר על זרים, לעומת השנה הקודמת, בגלל חוקי מס חדשים. ובכלל, הוא אמר, המצב הכספי של מכבי לא טוב והם לא יוכלו לשלם לי כמו לפני שנה. שאלתי אותו: כמה כן תוכלו לשלם? הוא אמר: 'אתה שווה לנו לעונה הבאה 350 אלף דולר נטו'. זה פחות ממה שהשתכרתי לפני שנה. מעבר לכך שזה חבל מאד ולא הוגן, זה בעיקר מעליב".

"נאמר שהסוכן ביקש 700 אלף. או.קיי? אז אמור להתחיל מו"מ. הם יגידו קח 500. אני אגיד 600 וסוגרים על 500–520. שזה יפה. העניין, שבכלל לא היה מו"מ רציני וזה גורם לי לחשוב, שלא ממש רצו בי"

וב־350 אלף דולר לא תשחק?

"תבין, לא מדובר בכסף קטן. 350 אלף זה סכום מכובד ויפה ואם זה מה שאני שווה למכבי, אין מניעה מבחינתם למצוא שחקן במחיר 250–300 אלף דולר. השאלה היא, האם יוכלו להגיע איתו רחוק והאם אין מה טוב התפשרות על הממוצע במקום על הטוב. נתתי עונה יפה. אין שום קבוצה באירופה שתגרום לשחקן, שהצטיין בה, לאו דווקא אני, להמשיך לעוד עונה בשכר נמוך מזה שהיה לו. לא ברצלונה, לא לימוז', לא מילאנו, לא ריאל מדריד וגם לא מכבי. אתה רוצה להגיד לי שהשחקנים הישראלים שמסיימים חוזה לא מקבלים העלאה אחרי שנה מוצלחת? של 10%, 15%, אני לא יודע כמה, אבל מקבלים. או למה שאני ארד בשכר?"

אולי הכוונה של מכבי היא לשלם לך אותו סכום ברוטו שקיבלת בשנה שעברה, ומכאן מתחייבת הירידה בנטו?

"...אולי".

או לא תשחק במכבי ת"א?

"לא יודע. הסוכן שלי מחכה לשמוע אם הם מוכנים להעלות את ההצעה, ובמקביל בודק אפשרויות באיטליה ובספרד, עם כבר שיחקתי (ויאדוליד, ריאל מדריד, ליבורנו וטרפאני). בכלל, עכשיו הסוכן שלי כועס עלי, בגלל שאותו אדם ממכבי התקשר לביתי ישירות ועקף אותו, וזה באמת לא מקובל. אולי לא הייתי צריך לדבר איתו, אלא להפנות אותו לסוכן, אבל אני באמת מעוניין לשחק במכבי וחשבתי שאולי בשיחה ביננו נוכל לפתור בעיות, או להגיע לאיזו הסכמה, אבל זה לא הצליח".

מזרחי: יש לנו תקציב ולא נחרוג ממנו באגורה

יו"ר מכבי ת"א, שמעון מזרחי: "אני רק יכול לאשר את מה שאמר אלכסיס. עם כל הרצון הטוב שהוא ימשיך, אמרנו לו שבעונה הבאה נהיה מסוגלים לשלם פחות. הסברנו לו שזה בגלל שיטת המיסוי החדשה ושינוי במחירי השחקנים באירופה. אנחנו יכולים להתחייב רק להסכמים שנוכל לעמוד בהם. אנחנו הקבוצה היחידה בליגה שלא חייבת כסף. קבוצתו של אלכסיס מאיטליה, בה שיחק לפני שנתיים, עדיין חייבת לו כסף. לפחות הוא יודע שממכבי ת"א הוא קיבל הכל, עד לאגורה האחרונה".

אפשר להגיד בוודאות שאלכסיס לא יהיה במכבי ת"א?

"יש לנו תקציב ולא נחרוג ממנו אפילו באגורה".

■ ערן סלע

אירופה מלכלכת

אם היו מחלקים מדליות על השתפרות־פתע, דני דבורין היה בוודאי אוסף אחת לחזהו. לאחר אשר המלים המיותרות, [illegible] המטיר על אוזני הצופים ההמומים במהלך שידורי השבוע, הצליח דבורין בליל השבת, כששיחק אותה קול, והעביר את ההתמודדות בין ברזיל לקמרון באופן הכי מאופק שאפשר להעלות על הדעת.

מקולו המרווח, המרוסן והמחושב היטב, ניכר היה שהמחלקה לספורט בערוץ 1 הורידו עליו הוראה חד־משמעית להוריד כמה אחת שניים־שלושה מהלכים. רמזים עבים לכך נשמעו [illegible] דור, הפרשן מרדכי שפיגלר, שבמספר פעמים במהלך השידור [illegible] וציין ש"אמרו לנו לדבר פחות". וטוב שאמרו כן.

אלא שהוראה זו, ששיפרה באופן דרמטי את איכות שידוריו של דבורין, היתה גורפת מדי. היא ניתנה, כנראה, גם למדי איינשטיין, וחבל. יתרונו של זה על פני שדרניה האחרים של מחלקת הספורט הוא בקולו החם, וביכולתו להתלהב במנות, [illegible] להכניס גם את איינשטיין לתוך השטאנץ [illegible], [illegible] כעת כולם נשמעים כאילו הם רמי וייץ. וזה בוודאי שאיננו [illegible] רטוב של שום צופה.

שיפור נרשם גם בכל הקשור לאיכות הכימוי [illegible] הסגור בדטרויט. המשחק שבדיה–רוסיה בשבת לפנות בוקר [illegible] ברמה אירופית בינונית, כשמורגשת בו הקפדה על [illegible] צילומי תקריב הגיוניים עם תמונות השדה המרוחקות. לא [illegible] הקטסטרופות הטלוויזיוניות שתועדו שם במשחקים [illegible] ושוויץ–רומניה.

בקשר לכך נזעק אורי לוי, בשיחה טלפונית, להעמיד [illegible] על דיוקם. כזכור, נכתבו כאן (ובעוד עיתונים) דברים [illegible] ואפילו קללות, על האופן הטלוויזיוני הקלוקל בו מכסים [illegible] ריקנים את האליפות הזו. ולא היא, לדברי לוי.

הוא מוסר שאין מה להאשים את האמריקנים, [illegible] באלה בין הבמאים האחראים לצילום המשחקים. [illegible] השירות האירופאי הוא שליחק את צוות הבמאים, [illegible] לאמריקה. אם יש טענות (והן הרי רבות), צריך להפנותן [illegible] אים, ולחמול על כבוד אמריקה.

השאלה הקשה שנותרת תלויה באוויר, לאחר [illegible] על ידי לוי, חמורה עתה מבעבר. אם אלה הם אירופאים, [illegible] שנסתחרה עליהם בינתם המקצועית. אולי איגוד השידור [illegible] אי, לרגל תג האליפות, מצא לנכון לצ'פר במאים [illegible] ווזיה כאלבניה או מלטה, ולשלוח אותם לארה"ב, [illegible] נים באש חיה.

ואולי העדיפו ראשיו לשגר לאמריקה דווקא במאים [illegible] בצילום קונצרטים, מצעדים צבאיים או תכניות בישול, [illegible] בישול בטח לא. שהרי בתכניות הקולינריות שמים דגש [illegible] צילומי תקריב מגירי ריר, ואלה במיוחד הם שחסרים [illegible] כך או כך, הקללות בעינן, רק הכתובת שלהן משתנה מארה"ב לאירופה.

"יורוספורט" הצטיין בשיקול דעת שעלה על זה של [illegible] ערוץ 1. האירופאים העדיפו לשדר חי את הדרבי הערבי – [illegible] מול ערב הסעודית – ולא את הדרבי של ארצות השפלה. [illegible] הוא שהערוץ הממלכתי של ישראל, המשרת גם אוכלוסיה [illegible] לא מצא לנכון לעשות את מה שהאירופאים הבינו [illegible] לעשותו. מה עוד שמשחקן של הנבחרות הערביות היה [illegible] יותר, והציג שלושה שערים, לעומת השער הבלגי הבודד [illegible] באותו הזמן בישראל.

אושר במוזר

אבנר אברהמי ודודו גנ[illegible]

יום א', י"ז בתמוז תשנ"ד, 26.6.94

פרסום ראשון

"למה ברוך עשה את זה"

מאת איתמר אייכנר

היום, בשעה שיתפרסם דו"ח ועדת שמגר, תשב האלמנה מרים גולדשטיין בדירת הקרקע שלה בבלוק 306 בקרית ארבע ותאזין לרדיו. היא כבר יודעת שהוועדה לא תכריז על בעלה כקדוש או כחף מפשע, כפי שרבים חושבים עליו בקריה.

כרבים מהמתנחלים בקריה, מאמינה מרים שבעלה נרצח בידי מחבלים. שירה על המתפללים המוסלמים מתוך הגנה עצמית, או שביצע את הטבח כדי למנוע טבח אחר ביהודים. היא ממשיכה להסתגר בביתה ובורחת מחשיפה כמו מאש. ביום שישי ניסו עיתונאים להתקרב אל ביתה וגורשו מהמקום על ידי שכנים זועמים.

יהיו המלצות הוועדה אשר יהיו, בקרית ארבע משפחת גולדשטיין, האלמנה וארבעת ילדיה, הם בבחינת קדושים, המהווים מושא להערצה עיוורת. המשפחה עצמה, לעומת זאת, שרויה באי נוחות גדולה. הם משתדלים לא לבוא במגע עם החוץ. ההורים, ישראל ומרים גולדשטיין, מתגוררים בקרית ארבע מאז עלו לארץ מארה"ב, בעקבות בנם. האב ישראל, פנסיונר, אמר לאחרונה לאחד מפרנסי הישוב, כי הוא כועס על בנו, שנטש לבדה אלמנה וארבעה ילדים. "למה ברוך עשה את זה?", שאל בכאב. ההורים מסתגרים רוב הזמן בביתם, ורק לעיתים רחוקות יוצאים לטיול רגלי, לפעמים עם האלמנה וילדיה. מדי פעם הם מסייעים לה בשמירה על הילדים.

גם האחות, בת־שבע, מתגוררת בקרית ארבע. היא נשואה לשאול אלקסלסי, מזכיר הישוב עתניאל, שבדרום הר חברון. בעבר שימשה כמצילה בבריכת השחיה בקריה. כיום היא עסוקה בגידול תינוקת. בסוף השבוע הצליח 'מעריב' לחשוף לראשונה את ד"ר דוד גולדשטיין, אחיו של ברוך גולדשטיין. דוד, גם הוא רופא, התגורר בעבר בקרית ארבע ועבד במרפאה המקומית. כעבור זמן עבר להתגורר בישוב באזור גוש עציון. כיום הוא רופא באזור ירושלים. מכוניתו של ברוך גולדשטיין, סובארו לגאסי לבנה, עם שמשות ממוגנות, נמצאת כיום בבעלותו של האח דוד והוא נוהג בה. דוד גולדשטיין לא נחשף עד היום. כאשר הבחין בצוות 'מעריב' ליד דלת ביתו, נבהל מאוד, וטרק את הדלת כשהוא מתחנן: "אני לא רוצה (להתראיין). זאת זכותי". בקרית ארבע מספרים, כי הוריו של ברוך גולדשטיין דווקא היו מעוניינים להתראיין לתקשורת ולספר על בנם, אך קיימת החלטה משפחתית כוללת שלא להתראיין.

בתקופה האחרונה עושה מרים גולדשטיין מאמץ לחזור לחיי שיגרה. היא מגדלת את ארבעת ילדיה בדירת שלושה חדרים. המשפחה מסייעת לה כמו גם חברות קרובות. תרומות בסך עשרות

המשך בעמוד 6 ◀

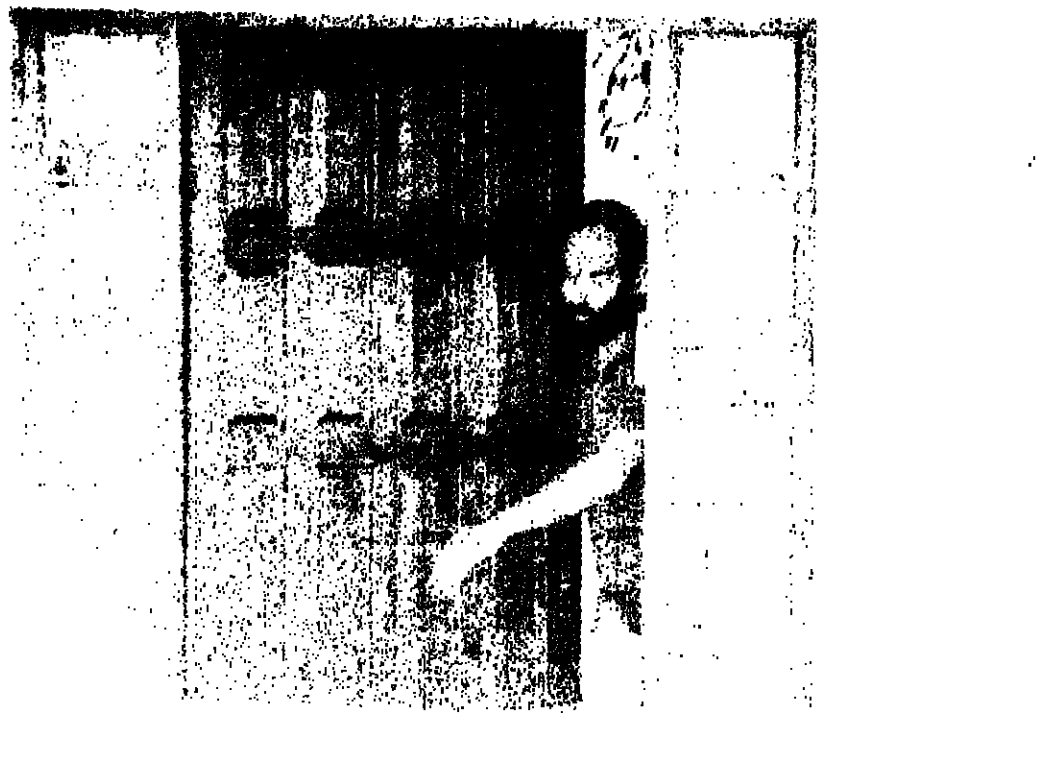
ד"ר דוד גולדשטיין ביום שישי בפתח ביתו. נוסע בסובארו הלבנה של ברוך צילום: פלאש 90

"לא רוצה להתראיין", ספק אומר ספק מתחנן ד"ר דוד גולדשטיין, אחיו של ברוך גולדשטיין. האלמנה מרים מסתגרת בביתה, שעורי התורה שלה הפכו ללהיט. ההורים – ישראל ומרים – מתקשים להסתיר את כעסם וכאבם ■ קרית ארבע, ערב פרסום מסקנות ועדת שמגר – על המתח, החשש, הזעם (עמ' 6־7)

[illegible]גבה בתערוכה ואת מרוויחה
כל דגמי רגבה בהנחה
לרגל תערוכת מטבח & אמבט רגבה מציעה לך
הזדמנות של ממש: כל הדגמים עד 14% הנחה!
MADE IN ISRAEL
רגבה
איכות חו"ל – התוצרת הארץ
המבצע בתוקף בכל סוכנויות רגבה בין התאריכים 23.6.94–8.7 כפוף לתקנון המבצע הנמצא בחנויות

יגון שנקר

לא לחשוף רופא חולה

מייד לאחר הפרסום אודות המנתח הבכיר מביה"ח קפלן ברחובות, המואשם בחשד שהוא חולה באיידס, הגיעו אלי פרטים מדהימים נוספים, שעשויים לסייע לקורא המצוי לזהות מייד במי המדובר:

הכירורג מגיע לעבודתו במכונית. הוא לובש מכנסיים וחולצה בצבע תואם. כשהוא נכנס לחדר הניתוח הוא נוהג לשטוף את ידיו בסבון מהול בחומר חיטוי. יש לו בגדי מנתח בצבע ירוק, נעליו מכוסות במעטה פלסטיק, לראשו כובע אופייני ומסכה בצבע ירוק־תואם. אה, כן, כמעט שכחתי: לפני כל ניתוח הוא עוטה כפפות־גומי לאטקס חד־פעמיות.

כך, כמובן, נראה כל מנתח בכל חדר ניתוח בארץ ובעולם. כך אנחנו, המטופלים, פוגשים את המנתח שלנו לפני שאנו מפקידים את גורלנו בידיו. נוהל מקובל הוא לחייבנו גם לחתום על כתב "הסכמה מדעת" המרשה לרופא ולמוסד לטפל בנו כמיטב יכולתם. לא שמעתי על מנותח שקודם לחתימה על כתב ה"הסכמה מדעת" דרש לדעת האם הרופא שינתח אותו רב בבוקר עם אישתו או כמה פחיות בירה לגם במסיבה בליל אמש. אנחנו רוצים להאמין, כי מי שעוסק ברפואה יש בו אותה מידה של אחריות הנדרשת כדי לא לסכן אותנו.

לפני מספר ימים קבע הפרשן המשפטי משה נגבי, כי "על האינטרסים הלגיטימיים של רופא חולה איידס לסגת מפני האינטרס הקיומי של מטופליו". נגבי גם "דורש ממשרד הבריאות לחשוף את זהות הרופא". אין שגיאה גדולה מזו. גם במישור העקרוני וגם במישור העינייני. הקביעה כי למטופליו של מנתח נושא נגיפי איידס סכנה קיומית, משוללת כל יסוד עובדתי. יש בעולם כמה מאות מנתחים הידועים כנשאים של נגיף האיידס ואין אפילו מקרה אחד של מנתח שהדביק מטופלים בנגיף האיידס. כדי לדעת מדוע לא יכול רופא מנתח להדביק את מטופליו באיידס, לכו לשמוע הרצאה בנושא.

הדרישה לפרסם את שמו של רופא נושא נגיפי איידס, אינה עומדת במבחן ההגיון: אם רוצים להוציא מן המערכת רופאים נשאים, יש לדרוש בדיקת איידס חובה לכל הרופאים, האחיות והמטופלים האחרים. אלא שאם תועלה דרישה כזו, מייד יתבעו הרופאים, האחיות והמיילדות לדעת מראש מי מן המטופלים נושא נגיפי איידס. מכאן ועד לבדיקה של כל האוכלוסיה אחת לחצי שנה, עם גבולות סגורים ופירסום רשימות נשאים, קצרה מאוד הדרך.

יש רק סיבה אחת למנוע מרופא חולה באיידס להמשיך בעיסוקו. סיבה זו תקפה גם לגבי טייסים, נהגי אוטובוס ובעלי מקצועות דומים. אחת התופעות השכיחות אצל חולי איידס שמחלתם מתפרצת היא פגיעה במערכת העצבים. פגיעות נוירולוגיות אלה עלולות לסכן ציבור טסים, נוסעים או מנותחים, כאשר בעל המקצוע הרלוונטי נדרש למיומנויות מוטוריות, העלולות להיות איטיות או חלשות יותר בעת מחלת האיידס. לא ההדבקה בנגיף האיידס, כי אם יכולת ביצוע התפקיד על רקע אופי המחלה, הוא שנדרש כאן למבחן משפטי.

אורי אבנרי

נצחון מתוק

שיעור קצרצר בהיסטוריה

אדם מצלצל בדלת ביתו של דוד בן־גוריון. אשתו פולה פותחת לו. "האם אפשר לדבר עם ראש־הממשלה?", שר אל האיש. "בן־גוריון כבר לא ראש־הממשלה", מתריסה פולה וטורקת את הדלת. כעבור שעה מופיע אותו האיש שוב, חוזר על בקשתו ונענה באותה הצורה. בפעם הרביעית פוקעת סבלנותה של פולה והיא צועקת: "כבר אמרתי לך שלוש פעמים שבן־גוריון כבר לא ראש־הממשלה". "נכון," אומר האיש, "אבל נעים לשמוע את זה בכל פעם מחדש".

נזכרתי בהלצה זו כאשר קראתי את הקטע שרשם בן־גוריון ביומנו ב־6 במרס 1962, שנה לפני התפטרותו הסופית. עכשיו נפתח היומן לעיון ציבורי.

מה היינו אומרים אילו נודע לנו כיום שיצחק רבין מזמין אליו את סגן שר הבטחון ואת ראש השב"כ כדי לסתום את הפה למדור הזה? עצם הרעיון מצחיק. לא מתקבל על הדעת. מוטה גור היה שואל: "רגע, מה זה נוגע לי?" וגם ראש השב"כ היה אומר (אני מקווה): "עם כל הכבוד, זה לא בתחום שלי".

אבל לפני 32 שנה זה היה לגמרי טבעי. בן־גוריון רשם ביומנו, שזימן אליו את שמעון פרס, סגן שר הבטחון, ואת איסר הראל, "הממונה על שרותי הבטחון" (שכללו את המוסד, השב"כ, חלק מהמשטרה ואמ"ן). הנושא היה השבועון "העולם הזה", שניהל מערכת־הסברה עקבית נגד מדיניותו של בן־גוריון כמעט בכל התחומים. לסיכום השיחה רשם בן־גוריון: "איסר אינו מקבל דברי שמעון פרס, ששמע כי הנוער הישראלי מושפע מ'העולם הזה', לכן מפקפק בעצם זכותנו על הארץ. לדברי איסר, אמנם הנוער מרבה לקרוא בשבועון מופקר זה, מפני העירום, הגירויים והעלילות, אבל אינו מאמין לדבריו ואינו מקבל את דעותיו. והראיה, שכמעט אין מסתפחים לפעולה השמית. המעטים שישנם שם הם פסיכופטים".

הקטע עצמו אינו מפתיע. כמו שליט ברית־המועצות כאותה תקופה, שיתף בן־גוריון את ראש המשטרה החשאית בקביעת מדיניותו, ואילו איסר הראל עצמו כבר גילה בעבר, שבאותה תקופה הוא ראה ב"העולם הזה" את "אויב המשטר מס' 1".

מפתיע, אולי, שבן־גוריון מזכיר ביומנו את "העולם הזה" בשמו המפורש, כי בפומבי לא העלה מעולם שם זה על דל שפתיו, אלא קרא לו "השבועון המסויים" (ואימצנו לעצמנו כינוי זה כתואר־כבוד, והשתמשנו בו תדיר).

ההתייחסות ל"פעולה השמית" טעונה הסבר. גוף זה קם בסוף 1956, במהלך מלחמת־סיני. נפגשתי אז עם נתן ילין־מור, מי שהיה בעבר הדמות הדומיננטית במחתרת לח"י. שנינו היינו מזועזעים מהמבצע עצמו, מן ההתחברות עם שני משטרים קולוניאליים עכורים (הבריטי והצרפתי) ועם רצונם לשבור את המשטר החדש במצרים. החלטנו להקים גוף רעיוני, שיהווה אלטרנטיבה שלמה לקו הבן־גוריוני.

ליוזמה זו הצטרפו כמה מאנשי "העולם הזה", כמה ותיקי לח"י וגם אישים בלתי־מזוהים. בין השאר: הסופר עמוס קינן, המבקר בעז עברון, ראש מערכת "העולם הזה" שלום כהן, עורך־הדין יעקב ירדור, המהנדס בנימין עומרי. אלה הם ה"פסיכופטים" שעליהם דיבר איסר.

כיוון שבמרכז מחשבתנו עמד רעיון של יצירת איחוד מרחבי ישראלי־ערבי, הצעתי לקרוא לגוף "הפעולה השמית". את המושג "המרחב השמי" טבעתי עוד לפני מלחמת־העצמאות, כדי לשים את הדגש על המאחד את העם העברי והעמים הערביים: ההשתייכות למשפחת־הלשונות השמית, המיתולוגיה (בני שם), הזכרונות ההיסטוריים והמרחב הגיאו־פוליטי המשותף.

אחרי עבודה שיטתית מאומצת שנמשכה כמעט שנה, הוצאנו לאור מסמך שאפשר להתגאות בו גם כיום. "המינשר העברי" כלל 82 סעיפים (ואחר־כך הוספנו עוד), והוא אקטואלי כיום אף יותר מכפי שהיה אז. המינשר קבע, שארץ־ישראל היא "מולדתן של שתי אומותיה – העברית, שהשיגה את עצמאותה במסגרת מדינת־ישראל, והערבית־הפלסטינית, שלא זכתה עדיין לעצמאותה. מדינת־ישראל תושיט עזרה מדינית וחומרית לתנועת־שחרור של בני האומה הפלסטינית בממלכת־ירדן, ברצועת־עזה ובמחנות־הפליטים, השואפים להקים מדינה פלסטינית חופשית, שתהיה שותפת למדינת־ישראל" (וזה נכתב, כאמור, עשר שנים לפני מלחמת ששת־הימים!).

המינשר הציע פדרציה של מדינות ישראל, פלסטין וירדן, וכיעד רחוק יותר שוק מרחבי משותף ו"אמנה שמית, אשר תקים רשויות מרחביות משותפות לענייני מדיניות, הגנה, כלכלה ותרבות". הוא קבע שקמה בארץ "אומה עברית חדשה", שתשמור על "זיקה הדדית" עם הפזורה היהודית ותחייב עליה המונית. הוא התייחס בחיוב אל הציונות כתנועה שהולידה את האומה העברית, אך קבע שתפקידה הסתיים, מה שנקרא בימינו "פוסט־ציונות".

בסעיפיו האחרים תבע המינשר "משטר דמוקרטי חילוני", "חוקת יסוד כתובה", "ביטול חוקי החירום", "הפרדת הדת מן המדינה" ואז רעיון מהפכני לגמרי, "חיסול השיעבוד למפלגות" ועוד ועוד. בחלקו השני, שפורסם כעבור שנה, תבע את שחרור האיגודים המקצועיים מיפעלי "חברת העובדים" והקמת שרות־בריאות ממלכתי. כל הרעיונות האלה פורסמו עוד לפני כן בהרחבה מעל עמודי "העולם הזה".

"הפעולה השמית" הוציאה כתב־עת בשם "אתגר", שהוציא מתוכו דור של אינטלקטואלים, כמו אדם ברוך, הגר אנוש ורבים אחרים. הגוף התפרק ב־1965 כאשר קמה "תנועת העולם הזה – כוח חדש", שקיבלה לידיה את המאבק הציבורי למען הרעיונות האלה, ונבחרתי לכנסת מטעמה.

האם השפיע "העולם הזה" על הדור, כפי שחשש פרס, ובניגוד לחוות־דעתו המלומדת של ראש המשטרה החשאית? די בציון שתי עובדות:

א. ממשלת־ישראל, בהסכמת רוב הציבור, אימצה לעצמה את הרעיון המרכזי שלנו – הכרה בעם הפלסטיני ותמיכה בהקמת ישותו הלאומית וגם היום עדיין פוחדת הממשלה לדבר במפורש על "מדינה פלסטינית", אך כל ילד מבין, שהדרך מובילה לשם.

ב. שמעון פרס, זה שהיה אז נץ קיצוני ועוזרו הראשי של בן־גוריון, מדבר כיום בשפת "העולם הזה" ו"המינשר", ומוביל את המהלך להקמת שוק מרחבי משותף.

וכי יתכן סיפוק עמוק יותר

ניל הראבן

לאיזו דת שייך בכלל תינוק עזוב

לאחרונה הזדמן לי לשמוע כמה סיפורים על ילדים שאומצו בחו"ל: פעוטה שהובאה מרומניה במצב של תת משקל, עורה מכוסה בפצעי לחץ, גופה נוקשה למגע ופניה הקטנות אומרות אדישות, שאיננה אלא יאוש נורא של תינוקות; תינוק שהובא מברזיל וחודשיים לאחר האימוץ עדיין מסתיר את פניו, כמתגונן ממשהו. התינוק הזה הצליח לשרוד כמה שבועות בארץ מולדתו, ואפשר שאילו היה מושאר שם, בגיל שנתיים או שלוש היה מגיע לבגרות ומושלך לרחוב, להמשיך שם במלחמת ההשרדות שלו.

בשבוע שעבר אישרה מליאת הכנסת בקריאה ראשונה הצעת חוק בנושא אימוץ ילדים מחו"ל. כניעה לתביעותיה של ש"ס הביאה להכללת סעיף הקובע, כי "אין מאמצים אלא בן דתו של המאמץ", במלים אחרות: ילדים כאלה שוב לא ימצאו מקלט אצל הורים מישראל.

אינני יודעת איך תינוק עזוב יכול להשתייך לדת כזו או אחרת.

אינני מאמינה באלוהים, אך אילו היה לי אל, אני משוכנעת כי הצלת ילדים היא מסוג המעשים שהיו גורמים לו לחייך. רק שהאלוהים הטוב, שאינני מאמינה בו, איננו אלוהיהם של הרבנים, המסרבים מזה שנה לגייר תינוקות שהובאו מחו"ל

אינני מאמינה באלוהים, אך אילו היה לי אל, אני משוכנעת כי הצלת ילדים היא מסוג המעשים שהיו גורמים לו לחייך. רק שהאלוהים הטוב, שאינני מאמינה בו, איננו אלוהיהם של הרבנים, המסרבים מזה שנה לגייר תינוקות שהובאו מחו"ל, ואיננו אלוהיהם של האחראים להוספת הסעיף הנתעב הזה לחוק.

בפרק "המרד" באחים קרמאזוב טבע דוסטויבסקי את המושג "להחזיר את הכרטיס לאלוהים". בסיכום נס טוען שם איוואן קרמאזוב, שגם אם אתה מכיר באלוהים, סבלם של ילדים, מעצם קיומו, מחייב אדם כופרי לנתק מגע עם האל שאחראי לו. לא חשוב איזה פשר יתנו התיאולוגים לסבל הזה. לא חשוב אם הוא חלק מאיזו תכנית אלוקית נסתרת מבינתנו. לאדם הגון אין מה להשיח עם מי שמאפשר את הטרגדיה.

למזלי גדלתי בחילוניות, חפה מאמונה, ואין לי למי להחזיר את הכרטיס. ובכל זאת, בכל דעה קדר מה סנטימנטלית, כפעם לפעם אני עדיין כועסת לאל טוב, שצריך להיות איזה קשר בין דת למוסר.

בבתי־כנסת בישראל נישאות מדי שבת מאות, אם לא אלפי, דרשות. האם נמצא ולו גם דרשן אחד שחש צורך להגיב על תמונות הזוועה של ילדים גוועים ברואנדה? מה לעולם [illegible] הישראליים ולזה. לרבנים שלנו יש [illegible] כהרבה לבאר לעצמם. כמו פוליטיקה מפלגתית, כמו פירסומות לבגדי ים. כמו הצבע הראוי לעיתון [illegible] רך הראוי לחצאית. ובכלל, את בעיית [illegible] ילדים כבר פתרו לעצמם מזמן, אחרי השואה, [illegible] הרי היה מדובר בילדים יהודים.

אבל למה אני מדברת על רואנדה? הרי [illegible] במכלאות הילדים ברומניה ובברזיל. וכמה [illegible] כבר מצילים משם? ואלה אפילו לא נפשות מישראל. לפני שעה דווקא הרפורמים והקונסרבטיבים [illegible] מוכרים בארץ, מוזרדים להציע פתרון של גיור [illegible] וזה, מי טבילה קדושים: הנ, אלכימיה קדושה, [illegible] כת גוף תבול של תינוק לחלק מגוף הלאום [illegible] אבל גם את הפתרון הזה אפשר להניח שמפלגות הדתיות ינסו לבלום, והעבודה תוותר. כמה [illegible] הכל למען השלום.

עלי להתנצל. מדיבור על תינוקות [illegible] ריח של דמגוגיה. ומה יותר דמגוגי [illegible] התועלות זו אל מול זו: כאן תינוק [illegible] ות או מחיים של אימה, וכאן גבר [illegible] עונג השבת שלו וסעודת השבת שלו [illegible] שלו ועם שלל הנימוקים וההסברים [illegible] לו, שמשקלם עולה בהרבה על משקל [illegible] נק.

תסלחו לי, אם כן. אבל מדובר בילדים [illegible] השם.

יומן מעריב

ועדת שמגר א'

מסקנות ועדת שמגר לא יקימו לתחיה את המוסלמים שנרצחו במערת המכפלה, לא יטהרו את שמו של ד"ר ברוך גולדשטיין וגם לא ינקו את השלטון הישראלי מאחריותו המוסרית לטבח בחברון. השאלה אם קצין זה או אחר תרם ברשלנותו לאסון שקרה, היא משנית. הנזק המדיני שנגרם לישראל (ולמתנחלים) אינו ניתן לתיקון.

חשיבות המסקנות היא בכך, שמדינת ישראל לא ניסתה לטשטש את הפרשה, אלא מינתה ועדת חקירה, בדרג הגבוה ביותר, שבה חבר גם שופט ערבי, כדי לחקור את נסיבות האסון. ראש הממשלה והרמטכ"ל הופיעו בפני הוועדה, כמוהם כמו עדי ראיה ערבים. זהו אקט ממלכתי, האופייני רק לחברות דמוקרטיות מאד מתוקנות. יותר ממה שהוא נועד לשפוט, הוא נועד לחנך.

הדו"ח מתפרסם בשעה שיהודים קיצונים שוב מאיימים במעשי רצח. עליהם לא ישפיעו מסקנות דו"ח שמגר ואותם לא יחנך איש. נגדם צריך לנקוט באמצעי בטחון קפדניים, כדי שלא יהיה צורך, חלילה, בועדת שמגר ב'.

התחלה תבוא

אזהרתו של יצחק רבין, כי אם לא נחתום על הסכם שלום עם סוריה, אז תוך 3 עד 7 שנים תפרוץ מלחמה, היא תרגיל נוסף בריכוך דעת הקהל הישראלית. לא במקרה היא באה בתוספת הערה, כי כל דיבור על שלום בלי נסיגה מהגולן הוא...קישקוש.

למו"מ עם הסורים יש המשך, אבל חסרה לו התחלה וסוף. ההמשך אומר, שישראל תיסוג, באופן הדרגתי, משטחים נרחבים של הגולן, שיוחזרו לריבונות סורית. במקביל, תרחיב סוריה את סממני השלום, כאשר האמריקנים ערבים לקיום ההסכם.

ההתחלה החסרה היא בניסוח הצהרה הדדית: סוריה תובעת, כי ישראל תתחייב לנסיגה מלאה: ישראל תובעת, כי סוריה תתחייב לשלום מלא. הבעיה היא עם הביטוי "מלא". שר החוץ האמריקני, וורן כריסטופר, ישוב לאזור בחודש הבא, כדי למצוא נוסחה, שתאפשר את תחילתו של התהליך מבלי להגדיר את סופו.

קישקוש

בשנתיים הבאות תתרכז הממשלה בנושאי כלכלה וחינוך – זוהי המסקנה שראש הממשלה, יצחק רבין, הסיק מתוצאות הסקר שערכה אוניברסיטת חיפה בתום שנתיים לכהונתו. הוא רואה בתהליך השלום את עיקר הישגה של הממשלה, אך מבין שבשלום לא רי, כאשר מחירי הדירות מרקיעים שחקים.

הציון הנמוך, של 5.3 מתוך 10, שהממשלה קיבלה על תיפקודה במחצית הקדנציה שלה, הפתיע רבים. יצחק רבין יכול להתנחם בכך, שסקר כזה מושפע ממצב הרוח של הרגע ומרצונו של האורח לדרבן את הממשלה. כאשר אותו ציבור נשאל מי הוא האיש המועדף בעיניו לתפקיד ראש הממשלה, קיבל רבין 29% מהקולות, כפליים מהבא אחריו, ראש האופוזיציה, ביבי נתניהו (14%).

בכורח המציאות, ימשיך יצחק רבין להקדיש את רוב זמנו ומרצו לנושא השלום. גם ההיסטוריה תשפוט אותו על פי הישגיו או כשלונותיו בתחום זה. אך יתכן, שמבחינה אלקטורלית, נושא הדירות חשוב יותר.

מתברר גם, כי 49% מהנשאלים מסתייג מסיגנון דיבורו הבוטה של יצחק רבין ורק 43% מחייב אותו. למרות זאת, צריך לשאול את ראש הממשלה: מדוע התקפל, כאשר אריה דרעי הודיע לו, כי הרב עובדיה יוסף מתנגד לכך, שרבין יופיע בשבת ברדיו בשידור חי? מדוע לא ענה: "קישקוש" או "בבל'ת"?

■ יוסף לפיד

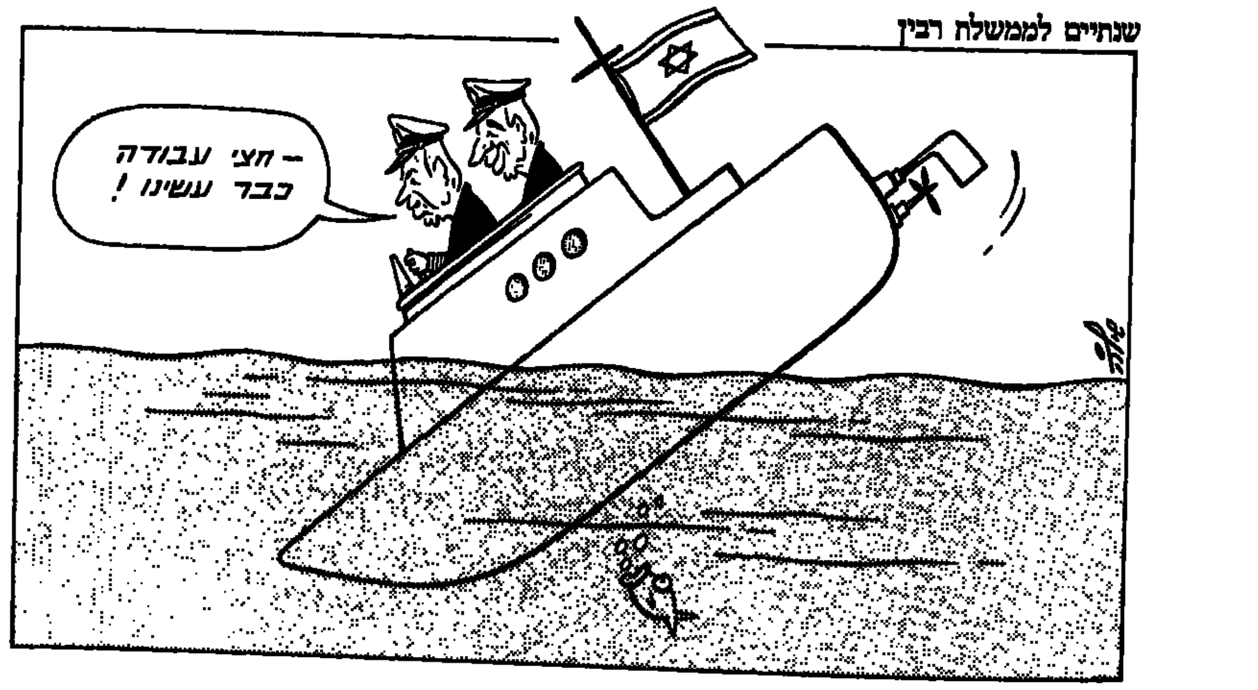

ישראל הראל

הדגלים והחומה

לא יעזור לכם, חברים. נצרים, קבר־יוסף, ובוודאי אלון־מורה הם, כפי שכתב נתן אלתרמן לפני 56 שנה, כ"ג'וערה, תל־עמל, כנרת וחניתה/ אתן לנו דגלים ואנו החומה". תשובה לחוג תכלת

"אני לא מאמין", אומר אשר יובל מ"חוג תכלת" ("מעריב", מוסף שבת, ח' בתמוז תשנ"ד), "שהם... ואפילו ישראל הראל, יו"ר מועצת יש"ע, יתנגדו להוצאת יהודים משכם או מאלון מורה..."

אנשי "חוג תכלת" הם אנשים יפים, משכילים, ריאליסטיים ורציונליים. מאז הסכם אוסלו הם מנסים למצוא מסילות אל השלטון על־מנת להגיע עימו להבנה, ואם אפשר גם להסכמה, על מניעת פינויים של מספר ריכוזי התיישבות היהודיים, דוגמת גוש־עציון ואזור מערב השומרון. לגבי ישובים אחרים, דוגמת נצרים, למשל, אומר בהגיון מתמטי פרופ' אלכס לובוצקי (וראש החוג למתמטיקה באוניברסיטה העברית), ש"הסיכוי שלהם להחזיק מעמד – אפסי".

אמת, אינני מתקרב ביכולת האנליטית שלי לזו של אנשי תורת ההסתברות השייכים לחוג הנ"ל, וודאי שדרך מחשבתי פחות רציונלית מדרך מחשבתם. לו היתה אחרת, לא הייתי מצטרף לפני כ־19 שנה לעפרה, ישוב הממוקם באזור לא רציונלי מובהק. נכון, אחרי עפרה קמו בבנימין ובשומרון כ־80 ישובים נוספים, שבהם גרים כ־70% מאוכלוסיית יש"ע, אך הסטטוס שלהם, על־פי תכלת, נשאר לא רציונלי.

ונקודה למחשבה לאנשי החוג: לו חברי ואני היינו מאמצים את הקו המנחה שלכם, שאותו ביטא ברשימה הנ"ל רמי ריינר: "היישובים בשומרון גורמים לחיכוך מיותר. אין מה לעשות שם... גוש־עציון (ומקום מגוריו) זה משהו אחר... אין בו פלשתינים", אין כמעט ספק שגם גוש־עציון היה מיושב היום כדלילות. הרי אין לשער שרציונליסטים כמו לובוצקי, ריינר ודומיהם באפרת, היו באים לגור באזור מבודד, ללא גיבוי של התיישבות יהודית מאסיבית ותוססת בכל רחבי יש"ע.

כדאי גם שהחברים הללו, שהשגחה חננה אותם בראיה פוליטית ודמוגרפית חדה, יעלו בהזדמנות למגדל המים שביישוב ויביטו באזורים ש"אין בו פלשתינים", ויופתעו למצוא התיישבות ערבית מן הצפופות בארץ: הם יראו בעין בלתי מזויינת את בית־אומר, בית־פג'אר, תעמרה, אל־כדר, חוסאן, ג'עבה, צוריף, בית־סחור, בית־ג'אלה, בית־לחם, דהיישה, אל ערוב ועוד ועוד.

הראיון עם אנשי תכלת נערך כמה ימים לאחר שהתגלה דבר המכתב של פרס לערפאת, שבו מקבלים הפלשתינים כבר עכשיו, ובניגוד להסכם אוסלו המקובל על אנשי החוג, מעמד מיוחד בעניינים דתיים ואף מדיניים בירושלים. אפילו הכלל הפשוט של קל וחומר צריך לפקוח את עיניהם האנליטיות לראות, שאם כבר עתה החלו להיעשות הוויתורים הראשונים לגבי ירושלים, על אף ההתנגדות הפוליטית העזה שהממשלה צופה מצעד שכזה, מתערער גם הסיכוי שגוש־עציון ייצא נקי רק מפני ש"השטח היה שלנו לפני 1948". גם אם יצחק רבין אמר לרב עמיטל, כי חזר בו מהסכמתו להגיע באמצעות ויזה לגוש־עציון, תוקפה של ההבנה עלול להיות כתוקף לשון נקיטת החפץ שבה נקט כשאמר, שמי שיורד מרמת־הגולן מפקיר את בטחון ישראל.

לא יעזור לכם, חברים. נצרים, קבר־יוסף, ובוודאי אלון־מורה הם, כפי שכתב נתן אלתרמן לפני 56 שנה, כ"ג'וערה, תל־עמל, כנרת וחניתה/ אתן לנו דגלים ואנו החומה". ואם נסכים מרצוננו להשמיט אבן ראשה אחת מן החומה הזו, עלול להתמוטט כל הבניין, ולקבור תחתיו גם את אפרת.

בשבוע הקרוב מתחדשות השיחות ליישום הסכם אוסלו, והפעם לגבי כלל יו"ש, כולל גוש־עציון. מי שמטיף ל"הוצאת יהודים משכם או מאלון־מורה לטובת הגושים", אל יתפלא אם בהמשך הדרך, כאשר שיטת השלבים תגיע, והיא חייבת להגיע, לגושים המיוחסים של תכלת לא תועיל שום סימפתיה הקיימת בשלטון כלפי האנשים היפים מאפרת.

אם נסכים, על־פי המלצת אנשי החוג, שהכורת יתחיל את מלאכתו בקבר יוסף, הוא יגיע, במוקדם או במאוחר, גם "לגינתו המטופחת של פרופ' לובוצקי", שם התקיימה שיחת אנשי החוג עם כתב "מעריב". אולם אם נמנע את הנפת הגרזן בשכם, כפי שמנענו בחול־המועד פסח את כריתת הענף בחברון, אולי נגרום לכך שאיש לא יהין לגעת, לפחות בטווח הזמן הנראה לעין, גם בישיבת הר־עציון שבאלון־שבות ובמוסדות אור־תורה שבאפרת.

הדשא של דיסקונט הכי ירוק!

השקעה בטוחה עם ריבית גבוהה, בתוכניות חסכון חד-פעמיות.

בנק דיסקונט מציע לך היום את אפיק ההשקעה הריווחי ביותר: **תוכנית חסכון בהפקדה חד-פעמית.** היכנס עוד היום לדיסקונט, ותקבל ריבית אטרקטיבית בתנאים מועדפים:

- ריבית של עד 6.25% לשנה בחסכון צמוד לדולר ל-5 שנים.
- ריבית של עד 6.5% לשנה בחסכון צמוד לדולר לשנתיים.
- מענק מיידי של עד 6.5% על סכום ההפקדה, בחסכון צמוד למדד לשנתיים.

פרטים נוספים בכל סניפי דיסקונט.

יש עם מי לדבר.

בנק דיסקונט

החסכונות נכונות ליום הפרסום, וניתנות לשינוי ללא הודעה מוקדמת.

ושמית", ו"העצמ" והעמים זמיתולו" ו"פוליט"

שנה, הו" "המינשר" ג אקטוא" "י"ישראל שיגה את ולסטינית, שיט עזרה פלסטינית השואפים ז למדינת" ז ששת"הי"

סטין וירדן, זמית, אשר גיות, ההגנה, עברית חד" דית ותחייב תנועה שהו" הסתיים, מה

רטי חילוני",

מדי שנה נקטעים באר... למזכ"ל ההסתדרות הי...

למרות הטיפול, קטיעה מתחת לברך. שפירא

מאת ישראלה שקד

מדי שנה נקטעים בארץ בשל מחלת הסכרת כ-500 חלקי גפיים. בחלק מהמקרים הגורם לקטיעה הוא הזנחה. טיפול נכון והשגחה תמידית עשויים למנוע בחלק מהמקרים את הקטיעה.

אצל חיים הברפלד מזכ"ל ההסתדרות היוצא הסיבה היתה הזנחה. אצל ח"כ אברהם שפירא לא היה מנוס, ולמרות הטיפול וההשגחה המתמדת היה צורך בקטיעה. שפירא והברפלד הם חולי סכרת ותיקים. הברפלד הזניח את המחלה בשל עיסוקים פוליטיים. גם כשהתפתח אצלו כיב (פצע) אופייני לחולי סכרת באיזור אצבעות כף הרגל, לא פנה לטיפול. כתוצאה מהפצע התפתח זיהום באצבעות הרגליים, בשל פגיעה עצבית הוא לא חש בכאב. הזיהום התפשט עד שהגיע למצב בו לא יכל היה ללכת.

למזלו, הזיהום התמקד באיזור האצבעות והידק לא היה אלים והגיב לאנטיביוטיקה ומשום כך הקטיעה היתה חלקית וכללה 4 אצבעות בלבד. במקרה של שפירא הסיפור היה שונה. שפירא המודע למחלתו טיפל בה ביסודיות ובאופן תמידי. הוא ביקר אצל הרופא מדי שבוע, בדק ביסודיות את כפות הרגליים. לפני 5 שנים היה לו מקרה דומה שטופל באנטיביוטיקה והוא החלים. גם הפעם ניגש שפירא לרופא והחל מייד בטיפול אנטיביוטי, אך מסתבר שחיידק אלים חדר לרגלו וגרם תוך 12 שעות להתפשטות הזיהום וסיכן את חייו. לרופאים לא היה מנוס אלא לקטוע חלק מהרגל מתחת לברך.

מה זו סכרת? כיצד מטפלים בה? מהם נזקי הסכרת? איך מונעים קטיעות גפיים ונזקי סכרת אחרים?

ד"ר איתמר רז, מנהל מרפאות הסכרת בביה"ח 'הדסה' בירושלים ונשיא האגודה הישראלית לסכרת, ופרופ' אביגדור וליקובסקי, מנהל המחלקה לכירורגיית כלי דם במרכז הרפואי בילינסון מסבירים:

8-10 אחוז מכלל האוכלוסיה הבוגרת חולה בסכרת. 40 אחוז מכל הסובלים ממחלות כלי דם הם חולי סכרת. עם העליה בגיל, שכיחות הסכרת עולה.

סכרת היא מחלה מטבולית, לרוב תורשתית, שכתוצאה ממנה יש ירידה ברגישות הסרירים לאינסולין. האינסולין הוא ההורמון המופרש מהלבלב ואשר מחדיר את הסוכר לתאי הגוף לצורך שריפה ויצירת אנרגיה. כך למעשה שולט האינסולין על רמת הסוכר התקינה בדם. אצל חולי סכרת יכולת ניצול הסוכר בגוף נפגעת. אם אחד ההורים חולה בסכרת, קיים סיכוי של 10 אחוז שיוולד ילד חולה. אם לשני ההורים יש סכרת, הסיכוי הוא למעלה מ-50 אחוז.

שפירא והברפלד הם חולי סכרת ותיקים. הברפלד הזניח את המחלה בשל עיסוקים פוליטיים. גם כשהתפתח אצלו כיב אופייני לא פנה לטיפול. בשל פגיעה עצבית הוא לא חש בכאב. הזיהום התפשט עד שהגיע למצב בו לא יכל היה ללכת

נזקי הסכרת כבדים ורבים. העיקריים שבהם הם פגיעות בכלי הדם ופגיעה בעצבים הפריפריים ואף הביטוריים.

כלי הדם אצל חולי הסכרת נסתיידים מהר יותר, עובדה העלולה לגרום לחולים לעיוורון, פגיעה בכליות עד אי ספיקת כליות, נזק בעורקת העצבים ונזק בלב. פגיעה בכלי הדם הגדולים באה לידי ביטוי בסתימות בעורקי הצוואר העלולים לגרום לאירוע מוחי. סתימות בעורקי הלב עלולים לגרום להתקף לב ופגיעה בכלי הדם בגפיים העלולים לגרום לקטיעת גפיים.

הזניח את הטיפול. הברפלד

הכיבים מתפתחים בעיקר באיזור כפות הרגליים. הכוונה לפצע לחץ האופייני לחולי סכרת ועלול להגיע בעומקו עד העצם עצמה. הריפוי של הכיב קשה בגלל חוסר אספקת חמצן ובגלל פגיעה בכלי הדם הקטנים. כתוצאה מכך הוא חשוף לחדירה ויהומים. זיהום קשה עלול לחדור לרקמות מסביב ולגרום גם להרס רקמות.

מתי כדאי לרוץ להיבדק במקרים של חולים יותר מרכזית וכרס ג, יותר לחץ דם, יותר מוסברת במשקל, פצעים שאינם מתרפאים, טוש בראיה, הפרעה בזיקפה, צליעה לסירוגין ... גירור בלתי נוסבר.

חולי הסכרת חייבים לשמור על רמת סוכר, דלת שומנים מהחי, ודלת כולסטרול ... לים שאינם מגיבים לדיאטה בלבד ישולו כדורים ... המאיצה את הפרשת האינסולין. במקרים של דיאטה והטיפול התרופתי לא עוזרים יש צורך בטיפול בזריקות אינסולין שהחולה מזריק לעצמו פעם עד 4 פעמים ביום. חולה סכרת צריך להתייחס בכל הרצינות לכל פצע בלתי ... שמופיע באיזור הגפיים. ריפוי פצעים אלו ... זמן ממושך.

במקרים מסוימים, ניתן ע"י הצרות ... הדם, או על-ידי ניתוח מעקפים לספק את ... הדם, ולגרום לריפוי הכיבים. במקרים ... למרות כל אמצעי הזהירות והטיפול ... צורך בקטיעה חלקית של כף הרגל ... את התפשטות הזיהום או הנמק.

דיאטת מחירים של מעריב עם שומרי משקל
בכל יום ד' במוסף סגנון

שומרי משקל ממליצים על מוצרי דיאמה, סגנון מסדר לך הנחות בסניפי חקו-אופ.

דוגמא לתפריט ליום אחד עפ"י תוכנית המזון המאוזנת של שומרי משקל

ארוחת בוקר: 1 יוגורט מילקמן מועשר בסיבים תזונתיים (56 קלוריות).

ארוחת עשר (לעבודה או לבית"ס): 2 פרוסות להמקל מועשר של "ידגיות", 3 פרוסות חזה בקר מעושן דיאטיב של "טירת צבי", 2 פרוסות חסה, פרוסות עגבניות, 1 תפוח עץ קטן, שתיה דיאט.

ארוחת צהרים: 1 קציצת ירקות של "טבעולי", 1 כוס מגדרת מד ... ירוקה מאודים, פרוסות מלפפון ועגבניה, 1 כוס מלפפון, שתיה.

ארוחת מנחה: 2 פרוסות חלה קלה של "חנות", 1 ... ללא תוספת סוכר, שתיה.

ארוחת ערב: 2 פרוסות להמקל של "ידגיות", ... 1/2% שומן, יוגורט מילקמן מועשר (56 קלוריות), פרוסות ירקות, שתיה.

שומרי משקל
טבעול
סגנון

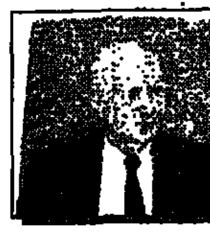

דו"ח שמגר

ארבעה חודשים ישבה ועדת החקירה לעניין הטבח. היום תגיש דו"ח בן 370 עמודים

לא יהיו חגיגות סיום

בשעה 11 בדיוק יגיש השופט אלון גילון את דו"ח הוועדה למשרד ראש הממשלה. דקות אחר כך, בחדרי חדרים, יעיינו בדו"ח ראש הממשלה ועוזריו, דרוכים לכל איזכור של "הדרג המדיני"

מאת שמואל מיטלמן

היום בשעה 11 בדיוק יעשה מרכז ועדת שמגר, השופט אלון גילון, את הדרך הקצרה מבניין בית המשפט העליון למשרד ראש הממשלה, כדי למסור שם את דו"ח חקירת הטבח במערת המכפלה. לא יהיו שם טקסים ולא חגיגות סיום. חמשת חברי וועדת החקירה לא יבואו, וגם ראש הממשלה לא ימתין ללחוץ את ידיהם. כל שהצלמים יוכלו להנציח יהיה אקט פרוזאי פשוט בו יועבר הדו"ח, בן 370 העמודים למ"מ ומזכיר הממשלה אהרון לישנסקי. דקות אחר כך, בחדרי חדרים יעיינו בדו"ח ראש הממשלה ועוזריו, דרוכים לכל איזכור של "הדרג המדיני".

במתן התשובות יבואו לסיום חודשיים של מלאכת כתיבה מתישה, שבמהלכה עיבדו חברי הוועדה את חומר הראיות וגיבשו ממצאים ומסקנות. החמישה, שלושת השופטים, מאיר שמגר (יו"ר), אליעזר גולדברג, ועבד אל רחמן זועבי, יחד עם הפרופסור לכלכלה מנחם יערי, והרמטכ"ל לשעבר משה לוי, נעלמו בתקופה זו מעיני הציבור. את מקומם של הדיונים הפתוחים באולם ג', החליפו לשכות וחדרים עלומים בקומת השופטים.

שם, מאחורי מסך אבטחה כבד של שוטרים ושומרים, שקעו החמישה בעשרות הקלסרים גדושי המסמכים והעדויות. הכניסה לקומת השופטים אסורה על הציבור. המעבר אליה מאולמות המשפט ההומים, הוא חד. דממה שלטת באגף זה של הבניין. לכאן הוברחו בחשאי ראש הממשלה, ראש השב"כ, וגם מרים גולדשטיין בדרכם להעיד בדלתיים סגורות.

ארבעה חודשים עבדה הוועדה. כתב המינוי ניתן ביום 27.2.94 נשיא בית המשפט העליון, השופט שמגר, פעל במהירות, וכבר ביום 8.3.94 החלה הוועדה בשמיעת העדים. בצעד ללא תקדים אישר שמגר את העברתם בשידור חי ברדיו ובטלוויזיה. לכולנו היה זה שיעור בדמוקרטיה. שאלות חברי הוועדה היו חדות ונוקבות ולא מעט מהעדים התפתלו. ואף גימגמו בנסיון לתת תשובות.

היו בדיונים רגעים שנחקקו בזכרון. הנשיא שמגר: "מה שיכול להטריד כאן זה שבבוקר הטבח היה במערה חייל אחד בלבד מול מאות מתפללים מוסלמים ו־13 יהודים". השופט זועבי: "אני לא מבין מדוע מתפלל לאלוהים צריך לקחת נשק לתוך המערה". פרופסור יערי: "יש לי הרגשה שמדובר בסצינת בלהות ממחזה בתיאטרון האבסורד". האלוף דני יתום: "תכנית האבטחה היתה טובה מאוד, והמחדלים שאיפשרו את הטבח היו תוצאה של חוקלות מקומיות". מח"ט חברון: "כל האוריינטציה של תכנית האבטחה היתה בנוייה על פיגועים נגד יהודים. אין לנו קונספציה של אבטחה בפני מטורפים".

את ה'פצצה' סיפק מ"פ פלוגת משמר הגבול, סנ"צ מאיר טייר: "הבנתי", סיפר לחברי הוועדה הנדהמים, "כי בשום פנים אין לירות במתיישבים יהודים כשהם מבצעים ירי תלויתי (מכוון) בערבים. הבנתי שביהודי לא יורים, הוא לא האויב".

דמותו רבת הסתירות של ברוך גולדשטיין ריחפה כל העת באולם. הרופא שתואר בוועדה ע"י מכריו כ'איש צדיק שלא מסוגל לפגוע בזבוב' קם יום אחד בבוקר, לבש מדים ונשק, שותה כוס רות מקסיא עם חברו לרכב על "מצב האינתיפאדה" כאמבולנס של היישוב, הערים על השומרים במערה, חבש על ראשו אוזניות נגד רעש והחל להרוג.

"את הערב שלפני הטבח", סיפרה אלמנתו לוועדה, "הקדיש בעלי למשפחה. היתה לנו סעודה. שמחה, אווירה נהדרת, אולי מעבר לרגיל. הוא יצא עם הילדים לטייל בחוץ, לקח את תינוקתו בזרועותיו וטייל איתה. שום דבר מיוחד". "איך בכל זאת את מסבירה את האירוע?" חקר שמגר בערינות. "זה עדיין חידה בעיני", אמרה האלמנה, "אני כל הזמן חושבת בסוגייה אבל לא הגעתי לתשובה".

צילום: פלאש 90
אולם שמיעת העדויות. ארבעה חודשים עבדה הוועדה

"למה ברוך עשה את זה"

◄ המשך מעמוד 1
אלפי שקלים ממשיכות לזרום למשפחה מכל רחבי העולם. לאחרונה מעבירה מרים שיעורי תורה לנשים מבוגרות תושבות הקריה. הדרשות שלה הפכו למצרך מבוקש בקריה והנשים נוהרות לשמוע מפיה תורה.

■■■

ברחובות הקריה שורר מתח רב לקראת פרסום דו"ח שמגר, או כפי שמכנים אותו שם בזלזול – "דו"ח זועבי", בשל התבטאויותיו של חבר הוועדה השופט זועבי בגנות המתנחלים. החשש העיקרי הוא שתוצאות הדו"ח יביאו להתרפה ביחס הממשלה כלפי המתנחלים. לגאולה כהן, כיום תושבת הקריה, יש תסריט אימים – המסקנות חמורות, רבין מקבל את התירוץ שהוא מחפש כבר זמן רב, והוא מורה לצה"ל לפנות את הישוב היהודי מחברון.

תושבי קרית ארבע האחרים חוששים בעיקר מפגיעה בזכויות התפילה של היהודים במערת המכפלה. פרנסי הקריה מאיימים שאם תהיה פגיעה כזו, תהיה בחברון "מלחמת אלוהים". גזירה נוספת ממנה הם חוששים היא איסור על יהודים שאינם מתגוררים באיזור חברון וקרית ארבע להיכנס אל המערה בחודשים הראשונים מרגע פתיחתה. הם מצביעים על הסמליות שדו"ח שמגר והגזירות שעלולות להתרחש בעקבותיו, מתפרסם ביום צום י"ז בתמוז, היום שבו נפלו חומות ירושלים. "זהו יום נאחס ליהודים. יום שתמיד מביא עמו דברים רעים", אומרים בקריה.

בלי קשר לממצאי הדו"ח, ד"ר ברוך גולדשטיין כבר קבע הרבה עובדות בשטח: מערת המכפלה סגורה בפני יהודים. לאחרונה אירעו מספר תקריות בהן התעמתו חיילי צה"ל עם מתנחלים אשר ניסו לפרוץ את מחסומי המשטרה הצבאית ולהתקרב למערה. מאז הטבח שורר כוח רב בחברון, שהפכה למעשה לעזה החדשה. כמעט בלתי אפשרי להסתובב היום בסמטאות העיר ולא לחטוף אבנים זהו מחזה נדיר. המתנחלים חשים היטב את השינוי ביחס הציבור והממשלה כלפיהם. תחושת המצור מביאה להתבטאויות קיצוניות כמו זו של אהרון דומב, חבר מועצת יש"ע, שהתריע מפני האפשרות שקיצונים יהודים עלולים להתנקש בחייו של שר או אישיות פוליטית אחרת. צבי קצובר, ראש מועצת קרית ארבע, דיבר בסוף השבוע על חשש ממעשים דומים. "בצה"ל ובשב"כ לא לוקחים סיכונים ונוקטים אמצעים הולמים.

הדעות חלוקות בקריה אם בסופו של עניין ד"ר גולדשטיין הועיל או הזיק. פעיל בכיר ביש"ע אומר שברוך גולדשטיין טרף את הקלפים ויצר מציאות חדשה. "אם הוא היה יודע איזה נזק גרם לנו אני מאמין שהיה חוזר על הטבח אך הפעם היה עושה אותו במקום אחר, לא במערת המכפלה". אחרים אומרים שגולדשטיין אומנם גרם נזק זמני אבל בסך הכל הצליח להעלות לסדר היום הציבורי את חברון ומערת המכפלה והביא להתלכדותו של כל הימין סביב זכותו של הישוב היהודי בחברון להמשיך ולהתקיים למרות הטבח.

■■■

יום שישי. צהרי היום. רוח נעימה נושבת בקרית ארבע. רחבת הקבר של ברוך גולדשטיין ריקה מאדם. כולם עסוקים בהכנות אחרונות לקראת השבת. במרכז המסחרי אנשים חוטפים את עיתוני השבת כמו לחמניות טריות. "רוצים לקרוא על ועדת שמגר", מספר המוכר. מרכז הקריה מלא בחיילי צה"ל שממתינים להסעה הביתה, או סתם הגיעו למנוחה במזנון המפורסם של אליצור, אחד מגדולי המעריצים של גולדשטיין. גם החיילים קוראים את העיתונים בשקיקה. "אם המתנחלים לא יאהבו את הדו"ח", אומר צנחן המוצב בחברון, "תהיה לנו הרבה עבודה ביום ראשון".

הפתעת העונה
על שפת ים המלח
במלון "לוט" המחודש, אתה בוחר את מה שאתה אוהב -
אחד מתוך 4 המבצעים לקיץ 94' מ־1 ביולי 94', עד 31 באוגוסט 94'
■ שבת על חשבוננו
לשוהים מיום רביעי עד יום ראשון
פעילות מגוונות לילדים
■ ילדים חינם
2 ילדים בחדר ההורים חינם (תשלום עבור ארוחות בלבד)
■ קח פנסיון מלא - שלם חצי
פנסיון מלא במחיר חצי פנסיון לשוהים באמצע השבוע מינימום 3 לילות
■ כניסה חינם למרחצאות
כניסה אחת חינם למרחצאות באמצע השבוע לשוהים 3 לילות
המבצעים על בסיס מחירון בודדים
נפלא לבלות במלון לוט!
מלון לוט
על שפת ים המלח
(07) 584321-4
פקס': (07) 584623

ת.נ.ע.צ. משרד הבינוי והשיכון
מהנדס מחוז ת"א והמרכז מודיע:
הסדרי תנועה חדשים בצומת שמריהו
בלילה שבין יום א', 26.6.94, לבין יום ב', 27.6.94,
יחלו הסדרי התנועה החדשים באזור צומת שמריהו, לצורך עבודות בניית המחלף במקום.
ציבור הנהגים מתבקש להישמע להוראות ההכוונה במקום.
לשכת דובר מ.ע.צ

ברחוב הערבי מתייחסים באדישות למסקנות הוועדה

"היום כל חברון היא חמאס"

בעקבות הטבח הוקמו בחברון שתי ועדות חקירה. אחת של אנשי אש"ף ואחת של אנשי החמאס ■ "אין ספק שכל החלטה שתתקבל לא תהיה צודקת", אומר אחיו של אחד הקורבנות

מאת חנן שלאין

זמן קצר לאחר שבנו איסמעיל נהרג באירועי הטבח בחברון, הודיעו לפאיז קאפישה כי הוחלט למנותו כעד בוועדה שמינה אש"ף לחקירת הטבח במערת המכפלה. עוד בטרם הסתיימו ימי האבל, החל פאיז [illegible] לגלות את האמת. עד היום הוא לא בטוח [illegible] בדיוק קרה שם. אבל, קאפישה בטוח שהרצח [illegible] הוביל לאיחוד השורות בקרב המוסלמים בחברון. "היום כל חברון היא חמאס", אומר אחד האחים. [illegible]

היום בבתיהם ממתינים הישראלים בדריכות לפירסום דו"ח ועדת שמגר. בישראל עקבו אחר הדיונים המשודרים של הוועדה, שהועברו בשידורים ישירים ברדיו ובטלוויזיה. בניגוד לישראלים, במשפחת קאפישה לא מתרגשים לקראת פירסום המסקנות. [illegible] אחד האחים: "אין לי ספק שכל החלטה שתתקבל לא תהיה צודקת. מדובר בוועדה שהורכבה על ידי השלטון הישראלי, אז למה יש לצפות? אני לא מאמין שהוועדה תחייב את הממשלה לאסור כניסת מתנחלים למערת המכפלה, או לפנות את המתנחלים מחברון. אני לא מאמין שוועדת שמגר [illegible] הסיבה האמיתית להרכבת ועדת שמגר היתה לחקור את אירועי הטבח במערת המכפלה [illegible]. כל הכוונה של ישראל היתה להוכיח לעולם כי מדובר במדינה דמוקרטית, ולפיכך ישראל חייבת לחקים ועדת חקירה".

ועדת אש"ף: היה יותר מיורה אחד

[illegible] לאחר הטבח במערת המכפלה, הקימו הפלסטינים שתי ועדות חקירה משלהם לבדיקת האירועים. ועדה מטעם אש"ף וועדה שמינתה המועצה האסלאמית העליונה השייכת למשרד הדתות הירדני. [illegible] בחברון עבור כי מדובר בשתי ועדות ללא [illegible]. אך יחד עם זאת, הם לא יכלו להשאיר את חקירת העובדות אך ורק לוועדת שמגר, שממילא לא מקובלת על תושבי העיר. "שתי הוועדות של הפלסטינים הן שיגלו את האמת", טוענים התושבים בשוק של חברון. "מדובר בוועדות בלתי תלויות".

חברי שתי הוועדות עדיין לא פירסמו את תוצאות עבודתם. הם מספרים על דו"חות בני מאות עמודים הכוללים עדויות ודו"חות מבתי־החולים. חברי הוועדות שמו להם למטרה לא רק לאסוף נתונים על אותו יום שחור, אלא גם לנסות ולהסיק מסקנות כיצד למנוע אירועים דומים בעתיד ולמצוא את האשמים.

ועדת אש"ף מכונה, כפי התושבים הוועדה הלאומית, והיא הורכבה מ־11 חברים, 5 מהם משפטנים. באופן רשמי עוד לא פורסמו מסקנות הוועדה, אך לדברי מקורות פלשתינים, המסקנה הבולטת היא שהאש לכיוון המתפללים המוסלמים נורתה מיותר ממקור אש אחד. כמו כן רומזת הוועדה כי לגורמי הביטחון הישראלים היה מידע מוקדם, שאם היו מתייחסים אליו, הוא ניתן למנוע את הטבח.

אנחנו יושבים על חבית של חומר נפץ

בחודשים שלפני הטבח ניכרה ירידה בפעילות הרחוב הפלשתינאי בחברון, תהליך שעבר על כל הגדה המערבית עם התקדמות התהליך המדיני. הטבח הוציא בבת אחת את השבאב המקומי לרחובות. לעיר חזרו מחסומי האבנים, פחי האשפה והמקררים הישנים. לעומת פעילות הרחוב, בפעילות הטירור לא נרשמה עלייה משמעותית, ובמידה מסויימת אפילו נרשמה ירידה מסויימת.

ביחס לשאר ערי הגדה, חברון נחשבת כעיר משפחתית, מדובר במספר חמולות גדולות הכוללות את מרבית התושבים. עובדה זו הופכת את הרוגי הטבח לבעלי קשר משפחתי עם עיר שלמה. הטבח בחברון העמיק את הקיטוב בין החמאס לבין הפת"ח. פעילי [illegible] ניצלו את הטבח במערת המכפלה ועשו ממנו הון פוליטי. ראשי הפת"ח בעיר ניצבו בפני דילמה, מצד אחד מתקדם התהליך המדיני, ומצד שני דרישת הרחוב לפעילות אלימה נגד הצבא ונגד המתנחלים. בפועל חלה עלייה ניכרת בכוחו של החמאס בעיר ובנפה. נאלצו ראשי הפת"ח ליישר קו עם הרחוב המליטנטי. אחד מראשי השבילה של הפת"ח הסביר בסוף השבוע: "באופן אישי אני מתנגד לידויי האבנים, אבל מה שנשאר לי היום זה לעמוד מהצד ולא להתערב. [illegible] בכח מאשר להורות לשבאב להפסיק את ידויי האבנים. זו הוראה חסרת סיכוי. כדי לשמור על המנהיגות אני הולך איתם".

קיטוב נוסף שהעמיק הוא ביחסי הערבים בחברון והמתנחלים. [illegible] התייחסו בחברון למתנחלים כנטע זר, אולם בתקופות מסויימות היו תושבים בעיר שהסכימו להשלים עם נוכחותם העיר.

מתונים שבתושבי חברון אמרו שלא לייחוס לא פעם כי "בסך הכל, מבחינה כלכלית, אנו מרוויחים מנוכחות המתנחלים בעיר, כך שבסיטואציה זו או אחרת ניתן יהיה להגיע למצב של השלמה בנוגע להישארות היהודים בעיר".

כיום, אפילו המתונים לא מוכנים לשמוע על פיתרון שישאיר נוכחות יהודית במרכז חברון. פעיל בכיר בפת"ח בחברון, המקורב גם להנהגת החמאס המקומית, הזהיר בסוף השבוע: "אנו יושבים על חבית חומר נפץ שבכל רגע עשויה להתפוצץ. אם לא יהיה שינוי מהיר במצב, לא אתפלא אם יהיה טבח נוסף. זה יכול להיות מתנחל שיילך בדרכו של גולדשטיין, או שהפעם, פלשתיני יחליט לנקום את מות אחיו".

בחברון מחכים לתוצאות של ועדת אש"ף
צילום: פלאש 90

התערוכה הבינלאומית הגדולה בישראל
מטבח & אמבט
מטבחים • אמבטיות • ריצופים
28-23 ביוני 1994
מרכז הירידים, גני התערוכה, ת"א
ימים: ה' 23.6, א' 26.6, ג' 28.6
בין השעות: 17:00 - 22:00
יום ו' 24.6 בין השעות 10:00 - 14:00
מוצ"ש 25.6 בין השעות 18:00 - 23:00
יום ב' 27.6 בין השעות 10:00-22:00
טובי היצרנים בישראל ובעולם מציגים את המילה האחרונה
בארונות מטבח ■ דלתות לארונות מטבח ■ כיורי מטבח
פירזול ומתקנים למטבח ■ טורקי אשפה ■ קולטי אדים
מסנני מים ■ ריהוט וארונות לחדרי אמבטיה ■ כלים
סניטריים ■ מקלחונים ■ שיש ומשטחים ■ ברזים וסוללות
אמבטיות עיסוי ■ מתקנים ופרזול לחדרי אמבטיה ■ קרמיקה
פרקטים ■ שיש ופסיפס ■ כל הסגנונות, כל האפשרויות
החברה הכלכלית ליצוא מוצרי עץ ורהיטים בישראל

נשים

יום א', י"ז בתמוז תשנ"ד 26.6.94

צילום: רון קדמי

האיש שגמל את
מייקל ג'קסון
מסמים. ראיון
בלעדי ■ גבר
בוגד באשה
כי הוא חייב.
ספר חדש ■
...ל: פירות
...קיץ

שנה בצל הסכנה

מה קורה עם לורנה וג'ון בוביט, עם השכנים והרופאים, שנה אחרי החיתוך הגדול

שירות וושינגטון פוסט
מיוחד ל מעריב

לורנה בוביט היא עכשיו מזכירה משפטית. ג'ון בוביט חי בלאס־וגאס עם חברתו החדשה. ומחוץ פרי

ג'ון בוביט. כוכב עולה   תצלום: גאמא

גם וויליאם בווירג'יניה חזר לחיים נורמלים.

ביום חמישי שעבר מלאה שנה לתקרית, שהפכה את שם המשפחה "בוביט" לשם דבר. לורנה בוביט סילקה את השמיכה והשתמשה בסכין מטבח שאורכו 30 ס"מ כדי לכרות את איבר המין של בעלה. לאחר מכן היא השליכה את האיבר הכרות לשדה, שם הוא נמצא וחובר מחדש, בניתוח שנמשך תשע שעות.

הסיפור הזה הזין את העתונים ואת אמני הסטנד־אפ ברחבי העולם וכיכב בסיוטיהם של גברים רבים. המשפטים שהתקיימו בקשר לפרשה משכו עדרי עיתונאים לעיירה הקטנה מנסאס בווירג'יניה.

היום, גיבורי פרשת בוביט – בכלל זה השכנים, הרופאים, עורכי־הדין ואחרים – ממשיכים בחייהם.

לורנה, שזוכתה מחמת אי־שפיות, עובדת במשרה מלאה כמזכירה משפטים במחוז פיירפאקס, וירג'יניה. היא מקבלת יעוץ פסיכולוגי שבועי.

■ "החלים היטב"

לפי תנאי השיחרור שלה מבית החולים הפסיכיאטרי, במארס שעבר, לורנה אינה רשאית לעזוב את מדינה וירג'יניה, עד להחלטת בית המשפט.

"אם מישהו רוצה להזמין אותה למסעדה, זה מוכרח להיות בווירג'יניה", מסר פרקליטה, ג'יימס לאו. "היא חזרה להיות אדם נורמלי. היא לא היתה סלבריטי מלכתחילה, כך שהיא לא נשארה כזאת".

רופאיו של ג'ון בוביט אומרים שהוא החלים היטב מהניתוח, שבו חובר פינו. "הוא מסר שהאיבר מתפקד לא רע", אמר ד"ר דייויד ברמן, אחד משני הרופאים שניתחו את בוביט. "הוא כמעט במצב הנורמלי".

ד"ר ג'יימס סן, עמיתו לניתוח המפורסם, אמר שלפרשה יש השפעות מרחיקות־לכת מבחינתו. ראשית, הוא לא קיבל שכר על עמלו. לפציינט המפורסם ביותר שלו לא היה ביטוח בריאות, והוא הכריז על פשיטת רגל. עובדה זו השפיעה גם על פרקליטו של בוביט, גרג מרפי, שקיבל שכר חלקי בלבד.

משפחה אחת ממנסאס שמרה שפע של מזכרות מהפרשה. סוזן הנסן ובעלה, הצליחו לשים את ידיהם על חלק מהשטיח המקורי, הספוג־בדם, מחדר השינה של הזוג. הם מיסגרו את פיסת השטיח ותלו אותה

לורנה בוביט. כבר לא כוכבת   תצלום: גאמא

בסלון, עם שלט: "שטיח בוביט". סוזן אומרת, שכל האורחים שלה מתפעלים. יש להם גם שתי קופסאות שימורים של "מזון בוביט" והם מציגים אותן בגאווה. "אנשים באים לדירה שלנו רק כדי לראות את האוכל של הבוביטים", מתפארת סוזן.

מכתירים גאו...

גבר חלומותיך על מסך המחשב

גבר החלומות שלכן עשוי בהחלט להיות בהישג יד, וללא הסכנה שישבור את ליבכן. באמצעות מסך מחשב ותוכנה של "וירצ'ואל ריאליטי" אפשר לעצב את גופו של מושא התשוקות באופן חופשי לגמרי: לבחור גוף, זרועות, רגליים וראש מהמבחר המוצג על המסך, ולאחר אותם לגבר האידיאלי.

ברגע שגבר החלומות הושלם, מתחילה ההרפתקה. למשל, את גברת בטירה במאה ה־18. הגבר שאת חושקת בו הוא גנן יפה תואר. המצלמה עוקבת אחריו מתוך הטירה, לגן. הוא מסתובב ומביט הישר לתוך עינייך. אחר־כך הוא מתאהב בך עד למעלה מראשו. אתם יוצאים לפיקניק, שטים על האגם, ובה בעת התשוקה בוערת ומתלכה. לבסוף, הוא חופן את סנטרך בידיו החזקות ומנשק אותך בלהט, כפי שלא חווית מעולם. ואז הכל נגמר, ומתחילה פגישת האהבים הבאה, את בוחרת בגבר חדש ובסיטואציה חדשה. והכי טוב, כשנמאס אפשר לכבות וללכת.

לגברים, כמובן, ישנן נשות חלומות. ■ שירות מעריב

קלטת ההתעמלות של סימפסון נגנזה

או ג'יי סימפסון, שחקן הפוטבול האמריקני לשעבר, הנאשם ברצח כפול, נחשב עכשיו "חם" מרי אפילו בשביל ירחון העירום פלייבוי, מסתבר.

התוכניות של יחידת הבידור של פלייבוי, להפיץ קלטת וידיאו חדשה של התעמלות, בכיכובו של סימפסון, נגנזו, לאחר מעצרו באשמת רצח גרושתו וידיד שלה – מסר בסוף השבוע דובר פלייבוי, ג'ים נייגל.

צילומי קלטת הווידיאו "כושר לגבר במינימום מאמץ" הסתיימו, והקלטת היתה מוכנה להפצה, כאשר התפוצצה פרשת הרצח הכפול.

"תוכניות ההפצה לא הושלמו. השעינו לפי שעה את התוכניות שלנו", אמר הדובר.

לדבריו, העיתון טרם החליט אם יפיץ בסופו של דבר את הקלטת, או יגנוז לחלוטין את הפרוייקט. "אנחנו עוקבים אחרי המצב", מסר.

סימפסון, 46, אחד מגיבורי הספורט הנערצים ביותר באמריקה, שיושב עתה בכלא וממתין למשפט, הצטלם לקלטת בחודש מאי. ■ רויטר

קלווין בושם

חברת הקוסמטיקה של קלווין קליין תתחיל לשווק בחודש [illegible] בר בארה"ב ובקרוב בושם [illegible] לנשים ולגברים כאחד, [illegible] כרלי דלסינג, נשיאת [illegible] מים מניו יורק.

"נראה לנו [illegible] אפשרות [illegible] (CK-1) יכול [illegible] וידידים, [illegible] ביותר. [illegible] בישותך כגבר או כאשה, [illegible] גלוי, פתוח, [illegible] היותר אתה עצמך [illegible] אמר המעצב קלווין קליין.

בושם CK-1 [illegible] המרענן, מתאים [illegible] ונשים, באותו [illegible] ותואם [illegible] את [illegible] של אנשים, [illegible]

משיקים שעון

לוך נס. מה לא עשו באגם הסקוטי המפורסם הזה. צוללנים צללו למעמקיו, צוללות חקרו את קרקעיתו, צלמים חיכו שעות ארוכות לחופיו, בניסיון לקלוט בעדשתם את חיים מהמפלצת האגדית "נסי".

מפלצת, כמובן, אין שם. אבל חברת "סווטש" הבינלאומית, החליטה להשיק שם את שעוני "אקוואכרונו" החדשים שלה באמצעות הצוללת "רווטת", שמטרתה לחקור את קרקעית האגם בניסיון לגלות מידע על ההתרחשויות באלפי השנים האחרונות.

בתחילת החודש ירדו מאות אורחים של סווטש, עם הצוללת, לקרקעית האגם, כדי לאתר את שעוני "אקוואכרונו" האבודים. הם חזרו יבשים ובטוחים לחוף מבטחים, עם השעונים הספנונים, שטובים לצלילה עד עומק 250 מטר. השעונים יגיעו גם לישראל בחודש הבא. ספק רב אם ישיקו אותם בירקון

שרית פרקול

על הגב

עמוס קולק

שבת, לא?

אני ניגש לחלון ורואה אותה שם למטה, ג'ינג'ית שמנמונת עם שיער קצר ומשקפי שמש, שוטפת מכונית "מיצובישי" אדומה בצינור השקיה מגומי ירוק. אני תוקע בה כדור מטווח בינוני, סוגר את החלון וצונח חזרה למיטה בתשישות

יום שישי היה סוער. אין מה לדבר. אחרי "יומן השבוע", נערת ליווי מרוסיה, ואחר כך בהפתעה אחרי חצות, בחורה מאפקה שהתגלגלה לכיוון ירושלים והחליטה להרביץ ביקור. אז עד שהיא עוזבת כבר ארבע וחצי בבוקר, ואני עייף מת, בגלל שלאדם בגילי, שתי בחורות בלילה זה יותר מהממוצע השנתי ובהחלט לא קל.

אחרי חמש אני נרדם וישן שנת ישרים, עד שאני מתעורר לקול נשי צווח: "דני! אני פה למטה שוטפת את האוטו. תזרוק לי את המשקפי שמש שלך, מאמי, בחייך!" אחר כך באה הרמת תריס רעשנית והמשקפיים כנראה נזרקים כי אותו קול ממשיך: "תודה. תראה איזה יום יפה, בחייך! לא תענוג שבא הקיץ? מה אתה אומר?"

לא. לא תענוג. בייחוד שמעירים אותך ככה. אני מסתכל בעיניים אדומות מפלבלות בשעון ורואה ששבע וחצי. שבת בבוקר. שבע וחצי. כך שהדיאלוג המתפתח בין השוטפת ממגרש החנייה שתחת חלוני ודני מהקומה השלישית ממול נראה לי מיותר לגמרי.

אני מורח את שמיכת הפוך מעל לראש למרות שהאמת היא שדי חם, אבל האידיוטית למטה ממשיכה: "ס'תכל על האוטו, לא נראה מדליק? רק אתמול יצא מהמוסך, צבע וטיפול עשרת אלפים והכל. אני לוקחת את הילדים לגליל. בדרך נקפוץ גם להורים. אחר כך לים. אתה יודע, מטקות ומנגלים כמו כולם. קצת קולטורה ישראלית".

אני מוריד את הפוך וצועק: "קצת קולטורה ישראלית? שבת, דפקטיבית! טיפה התחשבות! יש אנשים שרוצים לישון!"

או שהיא לא שומעת או שהיא מתעלמת. לא יודע. אולי הדבילית גם חירשת.

דליה בחורה זהב

"אז אתה שומע, דני", היא אומרת. "מה אצלך? הילדים והאשה בסדר?"

דני, שהוא כמסתבר טיפוס יותר שקט, אומר שכן. אותו אני בקושי שומע אבל היא מגיבה. "דליה היא בחורה זהב. יש לך מזל, אני אומרת לך. לא קל למצוא אשה כזאת עם כל הדרקעס שמסתובבות היום בשוק. תאמין לי דני, היום כל הבחורות אותו דבר, מה הן בסך הכל רוצות? כסף, ביטחון בחיים ובעל שיקרע את התחת בשבילן בזמן שהן מסתלבטות בסלון לקוסמטיקה או בקניון ומבזבזות בשעה את מה שהוא הרוויח בכל החודש. אז אני אומרת לך שמה שיש לך בבית זה פשוט, מה אני אגיד לך, זהב".

אני נזכר פתאום באקדח שרכשתי לאחרונה במקרה שהחמאס יגביר את פעילותו ויגיע גם לרחביה. מאחר שאני רואה שבלי פעולה דראסטית יהיה קשה לישון כאן הבוקר, אני לא מתעצל וקם והולך לשידה ומוציא את האקדח ומבריג עליו את משתיק הקול ומכניס מחסנית.

אני ניגש לחלון ורואה אותה שם למטה, ג'ינג'ית שמנמונת עם שיער קצר ומשקפי שמש, שוטפת מכונית "מיצובישי" אדומה בצינור השקיה מגומי ירוק. אני תוקע בה כדור מטווח בינוני, סוגר את החלון וצונח חזרה למיטה בתשישות. תוך פחות מרקה נופלת עלי תרדמה עמוקה ואני ישן לפחות עשרים רגע, עד שנשמעות סירנות היסטריות. כשאני מציץ למטה אני רואה שתי ניידות משטרה ואמבולנס מקיפים את הגופה. כמה בלשים במדים ובלי מדברים בהתרגשות אל תוך מכשירי קשר. בלית ברירה אני שוב פותח את החלון ואומר: "חבר'ה, מה כל הרעש הזה? שבת, לא?"

"ארוני", אומר אחד השוטרים. "היה כאן רצח!"

"יכול להיות", אני אומר. "אבל בכל אופן שבת ויש אנשים שמנסים לנוח מכל השבוע. אכפת לכם להנמיך קצת את המכשירים האלה? אתם לא צריכים לקחת את הגופה לאבו־כביר או משהו?"

"ארוני?" הוא אומר וקצת מתרגז, אני לא יודע למה, "אנחנו יודעים בדיוק את התפקיד שלנו". "אין לי ספק", אני אומר. "יש לי אמון מלא במשטרה, בשירות הביטחון הכללי ובשאר כוחות החושך. רק קצת יותר בשקט. אם אפשר". ואני סוגר את החלון וחוזר שוב למיטה. שמונה. שבת בבוקר. שמונה. ואני מרגיש שיותר כבר לא יתנו לישון.

אני כבר לא כועס

כל מיני שכנים מתקבצים למטה בפיז'מות ואומרים שמי היה יכול לעשות דבר כזה ושז'ניה (כנראה המנוחה) היתה דווקא בחורה נהדרת. תמיד שופעת חיים ואנרגיה. (הם מספרים לי.) ומה יהיה עם הילדים? בקיצור, הרסו לי את שבת בבוקר. אפשר כמובן להגיד שזה לא סוף העולם ושיש עוד דברים בחיים, אבל דווקא במקרה הזה אני נכנס לפרינציפ ומחליט לא לוותר. לוקח עוד מחסנית ויורה בשוטרים, בנהג האמבולנס והחובש ובשלושה שכנים בפיז'מות שמסתובבים בשטח ונותנים עצות ואז הולך שוב לישון.

הפעם נותנים לי שעה שלמה של שינה פלוס חלומות עד שבאים לעצור אותי כך שכשמצלצלים בדלת אני לפחות כבר לא כועס כי בכל זאת קצת הסתפקתי לנוח וגם הסיפוק מחיסול כמה אנשים שבטח היו ממשיכים להטריד, אם לא השבת הזאת, אז בשבת אחרת, נותן כוח.

נ.ב. למען הסר כל ספק. זה הכל לגמרי סתם. אין כאן שום קריאה לציבור לרצוח אורחים או שוטרים או נהגי אמבולנס. מקסימום בקשה משכנים לא לשטוף מכוניות מוקדם בשבת בבוקר דווקא תחת החלון שלי.

נ.נ.ב. לבחורות שמגיעות מאזור השפלה. אחרי בנייני האומה ומשרד החוץ, חוצים את עמק המצלבה ורחוב עזה ואז שמאלה. ■

כל הכתוב במדור זה מדי שבוע הוא בדיוני

ארון הוויטרינה שבתמונה, [illegible] הכלים שבתוכו ועל הרצפה [illegible] מהפריטים המוצגים בגלריה "קאזה ויוה" בתל־אביב. [illegible] החפצים בגלריה הובאו מאזורים כפריים באיטליה: ריהוט [illegible] כפרי מעץ ישן, כלי [illegible] ועוד. הרהיטים עשויים [illegible] פשוטים, ויוצרים תחושה של סולידיות נעימה, חמה ואינטימית. כלי הקרמיקה מאופיינים בעושר צורות וצבעים, ברב־גוניות העיטורים. בתמונה: ארון ויטרינה (1,700 שקל), ובתוכו כלי קרמיקה לבנים מעוטרים: על המדף העליון: קנקן לשתייה קרה, [illegible] המדף התחתון: אגרטל [illegible], מגש גבינות ומכסה, קערת סלט. על הרצפה: ג'ארה גבוהה. מחירי הכלים נעים בין 55 שקל ל־590 שקל. גלריה "קאזה ויוה", רח' החשמונאים 35, תל־אביב.

קישוט

אני לא כועסת

נשים שמדחיקות כעס ורוגז, או כאלה שמרוויחות מעט ואין להן בן זוג, נוטות לחלות במחלת לב יותר מנשים אחרות. אלה תוצאותיהם של מחקרים שנערכו בארה"ב

במחקר שבוצע על ידי ד"ר לינדה פאוואל, פסיכולוגית מהמרכז הרפואי רש־פרסביטריאן, בסיינט־לוק שבשיקגו, ושפורסם בכתב העת האמריקאי "פסיכוסומטיק מדיסין", נבדקו פרטים שונים הנוגעים לאופיין של נשים שלקו בהתקף לב אחד – מתוך כוונה לברר אם הם משפיעים על הסיכוי למות מהתקף [illegible].

החוקרים משיקגו עקבו עשר שנים אחרי 83 נשים בנות 30–63. [illegible] עישנה או סבלה מסוכרת. כולן היו לפחות שישה חודשים לאחר התקף לב [illegible] המעקב נפטרו [illegible] מן הנשים הללו מהתקף לב נוסף או ממחלת לב אחרת.

במחקר נמצא, שנשים שמתו ממחלת לב היו לעתים קרובות גרושות, [illegible] מלאה, לא סיימו לימודי קולג' והרוויחו לא יותר מ־20 אלף דולר בשנה, [illegible] בארה"ב לנמוך מאוד.

באופן כללי, הלחץ הכספי והרגשי שלהן עלה כאשר היה להן חוסר [illegible] אינטימיים. נשים אלו השתדלו תכופות לדכא ולבלוע את הכעס, [illegible] וחוסר הסיפוק שהרגישו. החוקרים טוענים שלנשים עם מחלת לב, [illegible] גורמים עלול להיות קטלני.

עוד הוברר במחקר, כי נשים שנפטרו מהתקף לב התאפיינו גם [illegible] מטלות, ובעת ראיון מלחיץ, לא הראו סימנים של כעס או התרגזות, [illegible] על נטייה לדכא רגשות בלתי נעימים. במחקר אחר שנערך בארה"ב [illegible] נשים שנהגו לדכא את כעסן, היתה שכיחות גבוהה יותר של התקפי לב [illegible] ממצא זה היה נכון במיוחד לעוסקות בעבודות פקידות.

ד"ר מרגרט צ'סני, פסיכולוגית מהאוניברסיטה של קליפורניה [illegible] מזכירה בדיווחה על המחקר את הרמיזה שבין תוצאות אלו לבין ממצאי [illegible] שנעשו בקופים: בידוד חברתי והגבלת חופש התנועה, הגביר מחלות לב [illegible] נקבות פי ארבעה, לעומת חברותיהן שחיו בקבוצות.

פאוואל וחבריה טוענים שאמנם יש לחזור על המעקב בקבוצה גדולה יותר של נשים – אבל גם גודלו של המחקר הנוכחי, 83 נשים, מספיק די כדי לתת לתוצאות משמעות של אמת.

■ כרמל פלד, [illegible]

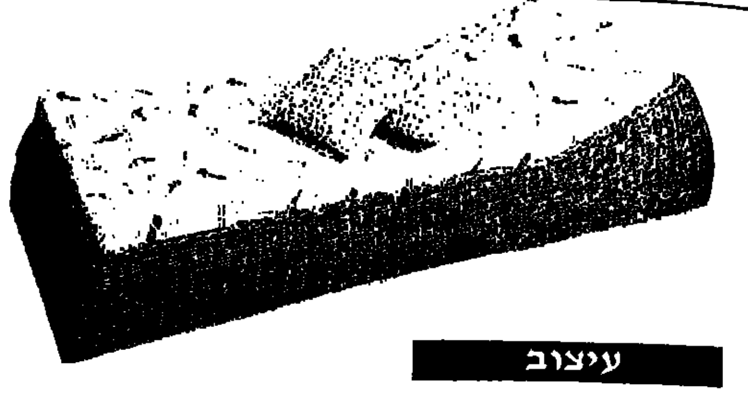

עיצוב

בחברת "ארטאן" מעצבים ומייצרים רהיטים העשויים מחומרים טבעיים: במבוק, עץ, מתכת, אבן וכד'. לפני כמה חודשים נערך פרויקט משותף עם "שנקר", והתלמידים הוזמנו לעצב בדי ריפוד לרהיטים. את בד הריפוד של הספה שבתמונה, למשל, עיצבה דפנה אלון, תלמידת שנה ד' בבית הספר. את רהיטי "ארטאן" ניתן לראות באולם התצוגה של החברה, רח' גלגלי הפלדה 16, הרצליה פיתוח.

ילדים עובדים

חמישה צעדים לחנך את הילדים לעזור בעבודות הבית

1. הרגילו את הילדים מגיל צעיר לבצע משימות פשוטות. למשל, אם הילד קטן, אתם יכולים להכין מראש כריך לארוחת הבוקר, ולהשאיר אותו על מדף נמוך במקרר, עם כוס מיץ או כוס חלב. אפילו ילד בן ארבע יכול להוציא לעצמו את הכריך ואת הכוס. ילדים יותר גדולים יכולים להכין לעצמם את האוכל לבית הספר בערב הקודם.
2. תנו להם דוגמא אישית. אם אתם רוצים שהילדים יציעו את מיטותיהם בבוקר וישאירו את החדר פחות או יותר מסודר, עליכם לעשות אותו דבר בחדר שלכם.
3. הסבירו להם שזה רעיון טוב שהם ילמדו להיות עצמאיים ושידעו לעשות דברים בעצמם. אתם יכולים להודות שגם אתם לא תמיד אוהבים לבצע את מלאכות הבית, אבל אתם עושים אותן בכל זאת.
4. יתכן שהם ישכחו את משימותיהם. אל תתרגזו, נסו להבין זאת ולהזכיר להם שוב. אבל, כשאחד הילדים זוכר, שבחו אותו על כך.
5. אם הם מסרבים לבצע את המטלות שלהם, רצוי להגיב בתקיפות ולומר: "אתה צודק, אנחנו לא יכולים להכריח אותך. אבל אם לא תנקה את החדר שלך בעצמך, אנחנו נעשה את זה. ואז יכול להיות שלא תדע איפה למצוא כל דבר".

■ "ליידי'ס הום ג'ורנאל", מיוחד ל"נשים"

השנה הכינו בחוזיות "שנטל" חזיות קטנטנות וסקסיות מבדים פרחוניים, בדי סאטן מבריקים ועשירים, וכותנה משולבת בתחרה. הצבעים: כחול שמיים, כחול כהה, אדום, ירוק ובורדו, וכמובן גם חזיות פרחוניות שונות. עכשיו גם נותנים אצלם הנחה של 20% על כל הדגמים. להשיג בחנויות ללבני נשים, רשת ג'ני, ברשת המשביר לצרכן וברשת השק"ם.

חזייה

דרך אגב

יעל פז־מלמד

אבא, אמא ועבודה ארוכה

פתאום הבנתי שהילד הזה, שגדל לתוך בית עם שוויוניות כמעט מוחלטת במה שנוגע לגידול הילדים, עדיין תופס את הדברים בגישה הקלאסית, שאומרת שאת הילדים מגדלת אמא. ואבא, נפלא ונהדר ככל שיהיה, עובד בעבודה ארוכה

לילד הקטן שלי יש חלוקה ברורה מאוד של העולם, וזה הולך ככה: יש בעולם ילדים שאמא שלהם עובדת בעבודה קצרה, כהגדרתו, וכאלה שאמא שלהם עובדת בעבודה ארוכה. הוא, כמובן, נופל בקטגוריה השנייה. כך זה היה מאז ומעולם, הוא גרל לתוך מציאות כזו, ועדיין הוא מנסה מדי פעם להעביר אותי אל הקטגוריה הראשונה. הוא עושה זאת בעדינות, כדרכו תמיד, לא מתוך הרגשת קיפוח, סתם מתוך רצון להיות דומה לילדים אחרים. כל האמהות של חבריו הטובים בגן עובדות בעבודה קצרה, אז גם הוא רוצה.

בשבוע שעבר הוא הרחיק לכת והציע לי פתרון מעשי לבעיה: תהיי מורה, הוא אמר לי. כשראה את תגובתי והבין שאין על מה לדבר, חשב לרגע ובא עם פתרון חדש. מורה למוסיקה, הוא רצה שאני אהיה. את נורא אוהבת לשיר ואוהבת מוסיקה, כדאי לך. העיקר שתהיי מורה, כמו אמא של זה וזה וזה וזה. וככה תוכלי לקחת אותי כל יום מהגן ויהיה נורא כיף.

הסברתי לו שאני לא יכולה להיות מורה כי לא למדתי איך לעשות את זה, ושאני גם לא רוצה להיות מורה, לא משום שאני לא רוצה לקחת אותו כל יום מהגן, אלא משום שאני אוהבת את העבודה שלי, ואם אני אחליף אותה בהוראה אני אהיה עצובה, ולא יהיה לי טוב עם זה.

בסדר, אמר הילד. אז לא. אבל תבטיחי לי שפעם בכמה זמן תבואי לקחת אותי מהגן. הבטחתי לו, ואני מתכוונת גם לקיים.

מעולם, דרך אגב, הוא לא חילק את העולם לאבות עם עבודה קצרה, וכאלה עם עבודה ארוכה. לכל האבות שהוא מכיר יש עבודה ארוכה, ואם במקרה יש אחד או שניים שאצלם זה לא ככה, אז הבעיה היא שלהם. אם יש ימים, והם מאוד חריגים, שהוא לא מספיק לראות את אבא שלו, כי הוא חוזר מאוחר מהעבודה, זה נראה לו הגיוני ותואם את סדרי העולם המקובלים. גם אצל כל החברים שלו האבות נוסעים לחו"ל, יוצאים למילואים, חוזרים מאוחר. מה הבעיה?

רגשות אשם

פתאום הבנתי שהילד הזה, שגדל לתוך בית עם שוויוניות כמעט מוחלטת במה שנוגע לגידול הילדים, עדיין תופס את הדברים בגישה הקלאסית, שאומרת שאת הילדים מגדלת אמא. ואבא, נפלא ונהדר ככל שיהיה, עובד בעבודה ארוכה.

כמה ימים אחרי השיחה עם הילד נפגשתי עם רונית סילון, תעשיינית ויו"ר פורום מנהלות בתעשייה בהתאחדות התעשיינים. דיברנו על הקטע הזה. במיליה המקצועי שלה יש רק נשים מנהלות בתפקידים בכירים ביותר, נשים שעשו את זה בגדול, מנהלות מפעלים, מנהלות שיווק ומכירות, מגלגלות עשרות מיליוני דולרים, עובדות שעות ארוכות. לכאורה יש להן כל הסיבות להיות מאושרות ומרוצות בחייהן. אבל רגשות האשם והמועקה שמתלוות אליהן לא נותנות מנוח.

הפורום שרונית סילון עומדת בראשו ערך סקר בקרב חברותיו, שבא לבדוק עמדות שונות של תעשייניות לגבי עבודתן והשילוב עם חיי המשפחה. מהסקר הזה מסתבר שבאשר לחלוקה בין קריירה ומשפחה, דיווחו מרבית הנשים על כך ש־64% מזמנן מוקדש לקריירה, לעומת 36% למשפחה. אז לפחות בעניין הזה יש שוויוניות בין גברים לנשים. יש להניח שזה היחס בין קריירה למשפחה גם אצל גברים.

רק שנדמה לי, ואני באמת מקווה שאני לא מעליבה אף אחד, שלגברים היחס הזה פחות בעייתי. כן, הם היו רוצים לבלות יותר עם המשפחה והילדים, וכן, חבל שהם צריכים להקריש כל כך הרבה שעות לעבודה, אבל אין מה לעשות. ככה זה, אם רוצים להתקדם ולהצליח ולעשות כסף. וזהו, הולכים הלאה, חיים עם הדילמה הזאת, לא נקרעים, לא מתייסרים, אלו הם סדרי העולם.

ניסיתי לבדוק את הדברים עם חבר שאני מאוד מעריכה, וורקוהוליק די רציני, שרואה את ילדיו בעיקר בסופי שבוע. רוב הזמן, הוא הסביר לי אחרי הבירה השנייה, הוא רץ קדימה בלי לעצור ובלי לחשוב מה קורה לילדים בעקבות המירוץ הזה. אבל גם כשהוא עוצר, הוא לא מוצא הרבה סיבות להיות מוטרד. אלו הם חיי, הוא אומר בשקט ובשלווה שמאפיינים אותו, והילדים מקבלים את זה כמו שזה. אני בחרתי בקריירה שתובעת את כולי, ואני חייב להצליח בה. מחירן למה את מדברת איתי על מחיר. אני לא חושב במונחים כאלה. אני עושה את מה שצריך לעשות.

התקדמות אדירה

ואז, הזכרתי לו שאשתו, מוכשרת כמו שד, ויתרה על קריירה רצינית משום שלא יכלה להתחלק איתו בגידול הילדים, והוא אמר לי שהוא מסרב לחיות עם רגשות האשם הללו, והוסיף שכל אחד עושה את הבחירות שלו בחיים, וצרק כמובן לכל אורך הדרך.

ואחר כך הוא אמר לי שהוא שמח שגידלו אותו בהתאם לעולם הערכים הישן, לפיו יש חלוקה ברורה בין התפקידים של האשה והתפקידים של הגבר, ושהוא יודע שבעיני הוא שוביניסט מהסוג הגרוע, אבל הערכים השוביניסטיים הללו עוזרים לו לחיות טוב עם עצמו, ועוזרים לסביבתו לדעת בדיוק איפה הדברים עומדים, ולעניינים להתנהל על הצד הטוב ביותר.

והבנתי שהעולם שהבן שלי נולד לתוכו בכל זאת השתנה מן הקצה אל הקצה, ויש להניח שכשהוא יהיה גדול הדברים לא יהיו כל כך ברורים לו כמו שזה נשמע מפיו של החבר שלי. וגם הבנתי שזו התקדמות אדירה. ■

עורכת: יעל פז־מלמד ■ סגנית עורכת: גאולה רש ■ עריכה: אליאל עזגד ■ עיצוב: מיכל ניחון ■ גרפיקה: גלית נץ ■ עריכה לשונית: עירית בלוה
© כל הזכויות שמורות ל מעריב ■
בשער: אנסטסיה ■ בגד ים: גדעון אוברזון ■ איפור: אסנת עילם

אני צריך ללמוד לא למות איתם

ביצ'י קוקלי עזר למייקל ג'קסון להיגמל מכדורים נגד כאבים, הוציא את אלטון ג'ון מההתמכרות לקוקאין, אלכוהול ואוכל, וטיפל גם ברוני ווד מ"האבנים המתגלגלות" ובמריאן פיית'פול ■ הוא עצמו התחיל לשתות אלכוהול בגיל 11, ולהשתמש בסמים בגיל 15. עד גיל 35 חי כנרקומן ברחוב, עד שהחליט להיגמל ■ כיום הוא המטפל המבוקש ביותר באירופה לגמילה מהתמכרויות, ואף הוציא ספר על גמילה ■ בשבוע שעבר קפץ ארצה לביקור בן יומיים. ראיון בלעדי

"השתייה נתנה לי תחושה של ביטחון עצמי שלא היה לי". ביצ'י קוקלי צילום: רוני שיצר

שולי פויר־שינולד

"המפגש הראשון שלי עם האלכוהול", מספר ביצ'י קוקלי, "היה בקומה השנייה של הבית בו גרתי כילד. הייתי מתבונן דרך חלון חדר השינה לכיוון קצה הרחוב, מצפה לאבי שיחזור הביתה מדי לילה ב־11 לערך. אמי עמדה איתי, כדי לצפות באופן הליכתו. האם הליכתו תהיה יציבה או לא, או שמא יבוא עם ידידים צעקניים, נושאים בקבוקי משקה לשארית הלילה?

"שלוש האפשרויות האלה היו מהותיות לי ולאמי, מפני שהן קבעו מה יהיה אופיו של אותו לילה. אם הליכתו היתה בלתי יציבה, פירושו של דבר היה מריבות עם אמי, צעקות וטריקת דלתות. אם הוא צעד יציב הוא יכריח את אמי ואותי לשבת ולהאזין בתשומת לב לסיפוריו על תולדות המשפחה, וכיצד שרדה במשך כל הדורות, וכמה שנקשיב לו ברכינו זה אף פעם לא יספק אותו והוא תמיד ימצא בנו פגמים. אם יחזור עם חבריו, הוא יצווה על אמי לבשל להם והם ישבו, יאכלו וישתו כל הלילה וידברו על לא כלום מבלי שיקשיבו זה לזה, צוחקים ומתווכחים לסירוגין, עד שיפלו חסרי הכרה".

כך פותח ביצ'ם קוקלי (ביצ'י) את ספרו "הדרך האפקטיבית להפסיק לשתות" שיצא לאור לפני כמה שבועות. "כשהייתי מתבונן באבי, נשבעתי שלא אהיה כמוהו. שלא אגמור כמוהו. אני זוכר איך שנאתי את ריח האלכוהול בנשימתו, איך היה רועד בבוקר המחרת. אני גם זוכר את הימים שלא היה שותה והיה מתהלך מדוכא ועצבני. אף פעם לא ידעתי איך להתנהג, אף פעם לא הצלחתי לרצות אותו, אף פעם לא הבאתי חברים הביתה כי לא הרשו לי. הייתי בטוח שאני אשם.

"הבטחתי לעצמי שאני אהיה אבא טוב ובעל נהדר, אני אהיה אחראי, אקיים הבטחות. אבל האלכוהול חיכה לי".

ילדות בצל אלימות ופחד

ביצ'י קוקלי, המטפל המבוקש ביותר באירופה לגמילה מהתמכרויות ובעל קליניקה משגשגת בלונדון, הגיע ארצה ליומיים לכנס למלחמה בסמים בקיבוץ גשר הזיו. בן 46, בעל חזות צעירה וורודה, שיער שחור ארוך שזור בשיבה פה ושם, ארבעה צמידים על פרק ידו הימנית: שניים מזהב, אחר מחרוזים קטנים צבעוניים, מתנה מבן שבט המסאי בקניה, והרביעי מרצועת עור שחור דקה מאבוריג'יני באוסטרליה. אלה הקמעות שלו. מצד שני, על ידו השמאלית הוא עונד שעון זהב משובץ ביהלומים, רמז יחיד למעמדו האמיתי של האיש.

הוא חביב ופתוח, ואומרים עליו ש"אין לו אגו גדול". הוא נולד בבלפסט, אירלנד, ארץ של תרבות שתייה, למשפחה בת 15 נפשות. "אבא היה חייט. הוא הרוויח טוב ושתה את כל הרווחים".

את ילדותו הוא זוכר בצל אלימות ופחד מפני אביו השתיין. ילדות בשכונה בעייתית שנשלטה על ידי המחתרת האירית, הרג, מאבק בין קתולים לפרוטסטנטים, "היו עוצרים אותך ושואלים: מי אתה? קתולי או פרוטסטנטי? ואם היית בצד הלא נכון, מצבך היה בהחלט לא נעים". ילדות בבית ספר קשה, אלים. "אני זוכר עד היום שני תלמידים אוחזים מורה ברגליו בחלון הקומה השנייה, המעיל נפל מעל ראשו, מטבעות נפלו מתוך כיסיו. זה היה קורס בהישרדות ולא מוסר חינוכי".

"הייתי בן 11 כשהלכתי עם חברים לפארק, ושתינו שם יין ביתי זול שלא היתה עליו תווית. קראנו לו 'מסע בחלל'. זה היה כמו לשתות אספלט. לאחר השתייה חליתי, אבל הרגשתי נהדר. השתייה נתנה לי תחושה של התרוממות רוח וביטחון עצמי שלא היה לי".

חיית שתוי כבר בגיל 11?

"בטח, אם הייתי פיכח לא הייתי שותה את היין הזה. בגיל 13 כבר שתיתי המון והתחלתי לקחת אמפיטמינים. ספיד, סולפט, [illegible] בכמויות אדירות. אבל יותר מכל אהבתי אלכוהול. אני זוכר [illegible] ואיים עלי. אבל שום דבר לא עזר".

למה עשית את זה?

"לא היתה לי ברירה. היום אני יודע שזו שאלה של אישיות. יש לי טבע תלותי, מתמכר. אם זה לא היה זה או זה היה משהו אחר. באותה תקופה התחלתי לנגן בלהקה כמתופף. השתייה שלי הלכה וגברה. אם בהתחלה שתיתי רק לפני הופעות כדי לתפוס ביטחון, לאט לאט התחלתי לשתות בבקרים, במקום ארוחות, ובסוף אותה שנה הלהקה שלנו התפרקה. הצטרפתי ללהקה אחרת ומהר מאוד נפלטתי ממנה, מאחר שהתקשיתי לתפקד.

"בגיל 22 התחתנתי עם ג'וזפין ונולדו לנו שני ילדים. לאחר שלוש שנים עזבתי אותה ואת הילדים. עברתי לגור באי גנזי, אי קטן מול התעלה. יום אחד צלצל אלי דייבי, חבר מהלהקה, [illegible] לעבוד בקטיף עגבניות או לעבודה עונתית אחרת. 'זה יהיה כיף', הוא אמר.

"בהתחלה חשבתי לעצמי: בשביל מה אני צריך לקטוף עגבניות? אבל כשהוא אמר שהאלכוהול שם זול והפאבים פתוחים כל היום, השתכנעתי. מכרתי את מערכת התופים שלי ונסעתי. זו היתה ההידרדרות האמיתית. הסתבכתי עם המשטרה. הייתי שותה עד כדי איבוד הכרה. בלילה המשטרה היתה אוספת אותי, זורקת אותי לתא הסוהר ובבוקר הייתי נשלח לבית חולים. אושפזתי בבתי חולים לחולי נפש, וכשהייתי משתחרר הייתי נפלט לרחובות. הייתי נווד, עני, אבל תמיד היה נמצא מישהו שיקנה לי כוסית. שתיתי מה שהיה הכי זול והכי חזק. זה היה שורף את פנים הגוף. הכבד שלי התנפח, הכליות לא תפקדו, זה השפיע על מערכת העצבים המרכזית, והייתי כמו מרווה, כלי הדם בכפות הרגליים התפוצצו. הזיכרון שלי היה רפוי. יכולתי לדבר על משהו ופתאום לעבור ולדבר על משהו אחר לגמרי.

"אני כמו מלאך המוות. אם את באה אלי סימן שאת במצב לא טוב. את לא באה לצחוק וליהנות אתי. אנשים באים אלי במצב קרוב למוות. רבים ממטופלי מתים. זה הורס אותי. אני צריך ללמוד לא למות עם האנשים אלא לתת להם למות לבד"

"אבל החלק הגרוע ביותר היה הבדידות. בדידות פנימית, הרגשה של מה כבר יכול להיות יותר גרוע. החיים נהרסו לי. כך זה נמשך עד גיל 35.

"בגיל 31, פגשתי את ג'ופין, שהיא היום אשתי השנייה ואז היתה בוגרת אוניברסיטה, שבאה לעבוד בבית מלון לתקופת הקיץ. אני לא חושב שמצאתי חן בעיניה. היא פשוט ריחמה עלי וניסתה לעזור.

"באותו זמן פגשתי גם את פיטר ואנאבל. הם היו חברים בא.א. (אלכוהוליסטים אנונימיים). ביקרתי במפגשים שלהם. [illegible] לשתות כד כבד. הייתי מכור לתרופות נגד [illegible] אמפיטמינים, אבל בקול רם הצהרתי שאני לא שותה. [illegible] ומישי אחר מצאתי את עצמי מודה בקול רם שאני שותה [illegible] יכול יותר. ביום ראשון שאחרי כן מצאתי את עצמי על מטוס לפליימות' עם פיטר ואנאבל, בדרך למרכז הגמילה בהאורויז'.

"הגמילה היתה קשה מאוד. הייתי על סף מוות. איבדתי כל מושג של זמן. סבלתי מהזיות, רעידות, הקאות. לא ידעתי איפה אני נמצא. היתה לי הזיה של כומר עם סרט כד סגול כרוך על הגולגולת [illegible] מעלי והסרט גירד את פני. בדיעבד, התברר שחשבו שאני גוסס [illegible] לכומר לברך אותי לפני המוות. אבל אז התחלתי להתאושש ולאחר שבעה שבועות השתחררתי נקי וסיכה, מוכן לאסוף את השברים של חיי ולהתחיל מחדש. אני זוכר שהרגשתי כמו ילד קטן ואבוד. הייתי בן 35".

אלטון ג'ון

רוני ווד

מריאן פיית'פול

מייקל ג'קסון

פרס שני

"התחלתי לעבוד בבית מלון כשוטף רצפות ומדיח כלים. לאחר שישה חודשים, התקיימה יום אחד בבית המלון תחרות בישול. איזה קול פנימי לחש לי: גם אתה יכול. תעשה משהו. ברוב חוצפה ניגשתי לחדרו של השף הראשי וביקשתי להשתתף. הייתי מאוד יצירתי, ידעתי מעט לבשל וידעתי שאנשים אוכלים באמצעות העיניים. אבל השף שלח אותי כלאחר כבוד בחזרה למטבח במרתף המלון.

"בתשע בערב אני מקבל פתאום שיחת טלפון. השף, מעט שתוי, שולח אותי להשלים מנה קרה של כריכונים. ב־11 בלילה ניגשתי למטבח. הטבחים והשפים, כולם בבגדים לבנים מהודרים ובכובעי השף, ורק אני בסינר של מדיח כלים. פה ושם נשמעו הערות מזלזלות. עבדתי ארבע שעות, קישטתי את הכריכונים ביד הדמיון הטובה עלי. ולמחרת, כשהגעתי למלון, האדם הראשון שפגשתי היה השף הראשי, אוסטרי ענק בשם ברונו בונקלה. הוא אחז בידי ואמרו פרס שני. מאותו יום דברים החלו להשתנות עבורי.

"משטיפת רצפות הועברתי לעזרה בקייטרינג. נשלחתי לקורס ולאחר זמן התמניתי למנהל מטבח הקייטרינג. פתאום יכולתי לעשות משהו ממשי. שנתיים עברו ומהמרכז בו טופלתי ביקשו שאלך לקורס הדרכה לגמילה. שנתיים למדתי. במשך שנה שלמה הייתי צמוד לפרופ' ויקטוריה הולברס, מומחית אמריקאית בנושא של תלות כימית והפרעות כפייתיות, שהיתה בשנת שבתון בבריטניה".

אחר כך עבר קוקלי למרכז PROMIS RECOVERY CENTRE אותו עבר לנהל בהמשך. ב־87' החל בפרויקט הראשון בבריטניה להפרעות אכילה, החל להרצות בבריטניה ובארה"ב, ולפני שנה עבר לפרקטיקה פרטית. הוא מטפל בכל סוגי ההתמכרות.

אלטון ג'ון ומייקל ג'קסון

"טיפלתי באנשים המפורסמים ביותר בעולם", הוא אומר, "זה עניין של אישיות, אישיות הרסנית". בין המפורסמים שטיפל בהם היו אלטון ג'ון, מריאן פיית'פול, רוני ווד מ"האבנים המתגלגלות", ומייקל ג'קסון.

אלטון ג'ון הגיע אליו ב־1990. הוא היה מכור לקוקאין, לאלכוהול ולאוכל. הוא היה בולימי, אכל כ־4,000 קלוריות לארוחה (!), מאוד שמן, וכמו שהוא עצמו מעיד: אומלל, מוכה ונכון להתאבד.

"תמיד כעסתי על אנשים שהלכו לתרפיות והתייעצו עם פסיכולוגים", מספר אלטון ג'ון בהקדמה לספרו של ביצ'י. "מה יש, הם לא מסוגלים לשלוט בעצמם בלי זה? רמת ההכחשה והגאוה המטופשת היא אדירה". אלא שב־1990, הוא פוגש אדם ומתאהב בו והם מחליטים ללכת ביחד לגמילה. "החלטתי להיאבק על חיי. הדבר הראשון היה לעמוד למול ההתנהגות שלי ולהתחיל בשינוי רגשי ורוחני. למדתי להיות כן ולסלוח לעצמי". "אלטון הגיע אלי ללונדון לאחר ארבעה שבועות במרכז גמילה בשיקגו", מספר ביצ'י. "באותה תקופה הוא הפסיק להופיע. הוא היה במצב גרוע, מתמכר כבד".

איזה טיפוס הוא אלטון ג'ון?

"הוא אדם משגע, נחמד, מצחיק, עם המון הומור. ב־1991, ארגנו מפגש חברי הלהקה בגנזי. סיפרתי לו שלא ניגנתי כבר שנים. 'אתה צריך נגן קלידים?' הוא שאל אותי. 'איך הוא, בסדר?' שאלתי, 'כן, בסדר', הוא ענה. זה היה הוא. הוא נסע איתי לגנזי, שם התאמנו במשך יומיים והופענו ביום השלישי בפאב לפני 350 איש. זה היה נפלא. אנשים השתגעו, הכל היה בשקט, בלי פרסום. הלכנו ביחד לקניות ואנשים הסתכלו אחריו ואמרו: 'לא, זה לא יכול להיות אלטון ג'ון. ככה סתם מטייל ברחוב בגנזי. סתם אחד דומה לו'. עד היום נשארנו ביחסים נהדרים".

לפני כשנה, באוקטובר, מייקל ג'קסון נעלם באמצע סיבוב הופעות בעולם. איש לא ידע היכן הוא. היו שמועות שנקשרו לתביעה שהוגשה נגדו בארה"ב. באותו חודש שהה ג'קסון בבית פרטי באזור כפרי מבודד בהשגחתו של ביצ'י, לגמילה מגלולות נגד כאבים.

"מייקל ג'קסון שהה בבית מבודד, שכור, עם קבוצת נגמלים שידעתי שאני יכול לסמוך עליהם שלא יגלו. היה הכרח לשמור על סודיות. מייקל היה מאוד ממושמע. בטיפול כזה יש צורך בהרבה משמעת פנימית. הוא לא סירב לשום הוראה"

"מייקל נפגע בזמנו מפיצוץ שאירע כשעשה פרסומת. הוא לקה בכוויות מדרגה שלישית בראשו, ועבר ניתוח להשתלת עור. מאז הוא התמכר לכדורים נגד כאבים. בשלב מסוים הוא לא יכול היה לתפקד יותר. הוא היה מאוד מדוכא ומבולבל, חלש, עייף, הוא סבל מקואורדינציה לקויה ואיטיות בתנועותיו. הוא לא יכול היה לרקוד. המופעים שלו דורשים הרבה אנרגיה. הוא נאלץ לבטל את סיבוב ההופעות ואז הוא הגיע אלי. הוא מאוד אדיב ונדיב. אשתי אמרה שלפגוש אותו זה כמו לפגוש את סנטה קלאוס. הוא גם טיפוס מעניין מאוד, חכם".

תאר לי את הטיפול שלו.

"הוא שהה בבית מבודד, שכור, עם קבוצת נגמלים שידעתי שאני יכול לסמוך עליהם שלא יגלו. היה הכרח לשמור על סודיות. היו שם שמונה אנשים במשך חודש ימים. זו היתה עבודה קשה. 24 שעות ביממה. יש צורך להיות צמוד למטופל במשך כל שעות היום והלילה. הטיפול מבוסס על קבוצה ועל סדר יום מאוד מאורגן. קמים בבוקר, אוכלים, מנקים את החדר, יוצאים להרצאה, אחר כך מפגש קבוצתי, שיחה עם המטפל, אחר כך יש לקרוא את החומר התיאורטי, שינון 12 הצעדים שיש לעבור במהלך הטיפול. המטופלים גם מתחזקים את הבית. מייקל היה מאוד ממושמע. בטיפול כזה יש צורך בהרבה משמעת פנימית. הוא לא סירב לשום הוראה".

מאז הטיפול במייקל ג'קסון, ביצ'י מרכז בעצמו תשומת לב רבה. יש לו תוכנית טלוויזיה שבועית בערוץ השני בבריטניה. מדי שבוע מגיעות לאולפן כ־30,000 שיחות טלפון. "אני כמו מלאך המוות", הוא אומר, "אם את באה אלי סימן שאת במצב לא טוב. את לא באה לצחוק וליהנות איתי. אנשים באים אלי במצב קרוב למוות. רבים ממטופלי מתים. זה הורס אותי. אני צריך ללמוד לא למות עם האנשים אלא לתת להם למות לבד". ■

דוגמנית שוויצרית ברמת־גן

איבון שטיגר, 26, גדלה בשוויץ בבית ענק ומפואר עם משרתים וגננים, והיתה לאחת משלוש הדוגמניות המפורסמות ביותר בשוויץ ■ עופר אבירם, 34, גדל בחולון למשפחה של עובדי מדינה, והפך לעורך דין ■ עכשיו הם נשואים ומגדלים את שתי בנותיהם בדירה ברמת־גן

איבון ועופר — צילום: אירית זילברמן

היא יפהפיה מהממת, שגורמת לגברים ונשים לסובב אחריה את הראש. 1.76 ס"מ, גיזרה חטובה שלא הושפעה משני הריונות, פה חושני ועיני שקד ענקיות. איבון שטיגר, 26, נראית כמו שילוב של נסטסיה קינסקי וברוק שילדס. הרבה טועים בה ברחוב, וחושבים שהיא אחת מהן. היא כבר התרגלה למבטים שבוחנים אותה מלמעלה למטה, ולשאלות.

מי שמוטרד יותר מהמבטים, השריקות וההתלחשויות הוא בעלה, עופר אבירם, 34. "קשה להיות נשוי למישהי כל־כך יפה", הוא אומר. "אין פרטיות בשום מקום. חברים שרואים אותה, טופחים לי על השכם ששיחקתי אותה ואיך נפלה לידי פצצה כזו".

הוא שומר עליה מכל משמר. לא מאפשר לה להתראיין בלעדיו, לצאת מהבית לבד בלילות וללכת לים, "כדי שלא יפגעו בה, כי היא לא מכירה את המנטליות כאן". על מחשופים עמוקים מדי בכלל אין מה לדבר. פעם, בבריכה, זה הגיע אפילו לתקרית אלימה. "הלכתי לשחות", מספר עופר, "וכאשר חזרתי מצאתי גבר שישב לידה וביקש ממני לפנות את השטח, כי הוא היה ראשון. הסברתי לו יפה שאני בעלה, וכשזה לא עזר הכנסתי לו אגרוף. איבון דווקא צחקה ונראתה מרוצה שרבים עליה".

חינוך שמרני ונוקשה

בשוויץ, בה נולדה, היא היתה דוגמנית. במשך שנתיים וחצי דיגמנה הלבשה תחתונה, הלבשה ספורטיבית וג'ינסים לחברות הבינלאומיות "טריומף" ו"רייפל". היא נחשבה בין שלוש דוגמניות המסלול המובילות בשוויץ ופניה התנוססו על שערי ירחונים מקומיים. היא הרוויחה כ־3,000 ש"ח ביום עבודה, ולפעמים הרבה יותר.

היא גדלה בבית עם 15 חדרים, 10 דונם יער פראי וגינה מטופחת, שנחל קטן זורם לאורכה. מטפלת, עוזרת, גנן ואיש תחזוקה היו בצוות הקבוע. בחורף נסעה המשפחה לאתר הסקי האקסלוסיבי קלוסטרס, מקום המפגש של עשירי אירופה, המחזיקים במקום דירות. ביניהם, למשל, היו או הנסיכה דיאנה והנסיך צ'ארלס והשחקן רוג'ר מור.

למשפחת שטיגר היתה שם דירת נופש שמוערכת בכמיליון דולר. אבא שלה, ד"ר לפיסיקה, התעשר מעיסוקו בנכסי דלא־ניידי וייזום פרויקטים. אמא שלה, לשעבר דוגמנית צילום, התמקדה בלהיות אשתו של, אשת חברה שמארחת חשובים ומפורסמים, ובגידול שלושת הילדים. איבון חונכה בצורה שמרנית ונוקשה מעט, פגשה רק גברים מעטים, ולא ביססה עם אף אחד מערכת יחסים רצינית.

הזוהר של המקצוע כאילו לא נגע בה. "דוגמנית בשוויץ זה לא כמו כאן, שמיד היא הופכת לסלבריטי. שם זו עבודה קשה נטו, אבל מאוד מקצועית ונקייה. האמת היא שלא היה לי זמן לצאת עם גברים וגם לא התלהבתי מאף אחד".

טבעת ב־10,000 דולר

את עופר הכירה בביקור הראשון שלה בארץ. "הלכתי למסיבה", הוא מספר, "ראיתי אותה, התאהבתי ויצרתי קשר. הראיתי לה את הארץ ואחרי שבוע היה לי ברור שנתחתן".

היא היתה בת 22 והוא בן 30. אחרי חצי שנה עברו השניים להתגורר בווילה של ההורים שלה ליד ציריך "כי רציתי להכיר את המנטליות שלה טוב יותר. ההורים שלה קיבלו אותי נהדר, למרות שאבא שלה לא יהודי. סבתא שלה מצד אמא שלה, הקנתה לה ערכים יהודיים וזו הסיבה שהיא באה לטייל בארץ.

"התחתנו בווילה של הוריה. אני לא אוהב דברים שגרתיים, כמו טבעת יהלום, לכן כמתנת חתונה קניתי לה שעון יוקרתי משובץ יהלומים ב־10,000 דולר. אמנם אני גדלתי בחולון למשפחה של עובדי מדינה, אבל לא הסתנוורתי מהכסף וגם לא ידעתי על רוב הרכוש. היא לא סיפרה לי, אלא רק אחרי החתונה. התאהבתי בה בגלל היופי והמנטליות האירופאית שלה".

איבון, מה קסם לך בעופר?

"הוא גבר אמיתי, ספונטני ומפתיע. למשל למסיבת יום ההולדת שלי הזמין נגן בוזוקי. הוא מסוגל לקחת אותי לתוספות במלון הנסיכה באילת או להיזרק בשקי שינה בחוף ים".

נוהגת כמו ישראלית

הדוגמנות והזוהר לא חסרים לך?

"כדי להיות דוגמנית צריך המון להשקיע באיפור, שיער, התעמלות, דיאטה, הגנה על העור. היום זה לא מעניין אותי. יש לי שתי בנות – בת שלוש ובת עשרה חודשים – ואני רוצה לפחות עוד שני ילדים. עופר חושב שבארץ יש יחס משפיל לדוגמניות ולא רצה שאכנס לזה. אני עוזרת לו היום במשרד שלו. יש לנו לקוחות מחו"ל ואני מתרגמת מגרמנית, צרפתית ואיטלקית מה שצריך. עופר גם מנהל כאן נכסים של אבי בשווי של כ־5 מיליון דולר. אני כותבת ומאיירת ספר ילדים שיתפרסם בשוויץ. יש לי שם קשרים ואני עושה את זה בהשראת תמרה, שמבקשת ממני כל יום סיפור לפני השינה".

בשוויץ, איבון רכבה על סוס ערבי, הוציאה רישיון טיס על מטוס קל, וכשחיינית מצטיינת זכתה באליפויות המחוז. "היום אני שוחה כל יום מוקדם בבוקר בים, 2־3 ק"מ, בדרך כלל עם עופר", היא אומרת.

היא נוהגת באופל וקטרה חדשה, ולעופר יש ב.מ.וו 316 עם טלפון נייד. בכביש מתברר שלמרות העדינות האירופית, היא למדה לשרוד ולהתנהג כמו הישראלים. עוקפת, חותכת ולא מחכה. "למדתי לעמוד על זכותי, כי ראיתי שאם אני עומדת בתור בנימוס כולם עוקפים אותי. אפילו אצל רופא פרטי זה קורה, אז היום אני מזמינה את הרופאים הביתה. גם למדתי להסתכל חזרה על אנשים, למרות שחונכתי שזה לא מנומס".

החיים שלכם נראים כמעט אידאליים. שום דבר לא רע?

"לשמחתנו זה המצב. אנחנו מאחלים לעצמנו שנמשיך לאהוב, לפתח קריירה, לגדל ילדים ובקרוב נעבור לגור ליד הים".

■ גילה מצא־למפל

גבר בוגד כי הוא מוכרח

גבר בוגד באשה לא בגלל שהיא לא יפה, לא נחמדה, או שהוא לא אוהב אותה. הוא בוגד בה כי הוא חייב ■ כשהיה ילד, היה מאוהב באמו וחיזר אחריה. כשהבין שלא יוכל להיות בן זוגה, התפצלה אהבתו. אהבה לאמא, שהיא הבית והביטחון, ואהבה לאשה אחרת, מרגשת וזרה ■ אחר כך, כשהוא גדל, זה כבר מושרש בו ■ ספר חדש של הפסיכולוגית ניצה אברבנאל

שולי פויירר־שינולד

"אני אומרת להם: זו לא תופעה שאתה המצאת. זה קיים מאז ומתמיד". ניצה אברבנאל — צילום: אלי דסה

מי מאיתנו לא מכיר את התופעה הבנאלית כל כך של גברים נשואים שמחפשים הרפתקאות? העניין הוא שלפעמים אנחנו תמהים מה הם מחפשים מחוץ לבית? הרי החוקית שלהם היא כבר לא האשה של פעם, שמזמינה משפט כמו: "מה הפלא? היא נראית כמו המטאטא שלו". בדרך כלל היא דווקא נראית לא רע, לפחות כמו זו שיש לו מן הצד, מטופחת, נחמדה, לעתים קרובות בעלת מקצוע טוב, לא אחת שזונחים אותה כך סתם.

יותר מזה, היא כבר לא אחת שיושבת בבית עם הילדים ומחכה לו עם נעלי הבית וצלחת מרק כשהוא חוזר מהבילוי עם התורנית. כיום, גם החוקית היא בעלת פוטנציאל לצאת ולחפש לה איזה חתיך מן הצד, ובכל זאת זה לא מהווה מעצור לגביו לצאת ולצוד במרץ. ואז, אם לכאורה הכל כל כך בסדר, המשפט שמושמע הוא בנוסח: "סתם לא מחפשים מחוץ לבית, מי יודע מה קורה ביניהם".

אלא שהדברים לא כל כך פשטניים, מסתבר. הכל יכול להיות בסדר ביניהם, ובכל זאת הוא צריך גם מישהי מן הצד. מדוע זה כך? מדוע האשה בבית, ככל שתהיה מושכת, לא מספיקה?

ספר חדש של הפסיכולוגית ניצה אברבנאל: "חוה ולילית" מנסה לתת תשובה לשאלות האלה.

אני לא מבין למה

"הנושא נולד אצלי על רקע משפטים חוזרים ונשנים בווריאציה כזו או אחרת מפי גברים בקליניקה הפרטית שלי: 'אני אוהב מאוד את אשתי, היא ממש עשר. תהרגי אותי אם אני מבין למה כשהיא טילפנה אלי התפתיתי ושכבתי איתה', או: 'אני מוצא את עצמי מפספס כל הזמן זיונים ואני לא מבין את זה. יש לי אשה על הכיפאק'".

"אנחנו עדים, ולא מהיום", אומרת ד"ר ניצה אברבנאל, "ללגיונות שלמים של גברים שעסוקים בריצה אחר הרפתקאות מחוץ לבית, למרות שרובם יכולים להעיד על מערכת זוגית סבירה בבית, אם לא יותר מזה".

בניגוד לספרי פסיכולוגיה אחרים, הספר אינו מבוסס על תיאור מקרים קליניים אלא על ספרות יפה. את הדוגמאות למערכות יחסים של גבר ב"חוה ולילית", מספקות יצירות מימי הביניים, כמו של רבי יהודה החסיד, בצד רומנים מודרניים של סופרים כמו מאפו, גנסין, אורפז וכהנא־כרמון. כאן המקום לציין שעבודת הדוקטורט של אברבנאל היא בתחום הספרות.

"כל אדם בשבילי הוא אינדיווידואל", היא אומרת, "אני מרגישה שאם הייתי עושה הכללה מחדר העבודה הייתי פוגעת בתפיסה שלי את האנשים. מבחינה זאת, הספרות עשתה לי את העבודה".

חוה ולילית

הנחת היסוד של התיאוריה שלה היא שהחיפוש הגברי אחר הרפתקאות מן הצד הוא משהו כפוי שנמצא אצל הגברים בפנים, ולא משהו באישיותו של גבר זה או אחר, משהו קמאי, איזה אי שקט שכופה אותם לצאת החוצה ולסכן לעצמם את החיים". את הבסיס הפסיכולוגי לכך היא מוצאת אצל פרויד:

הגבר בונה לו שתי דמויות: זו שאחראית לבית ולילדים, שהיא נאמנה, מוסרית, אהובה ושמייצגת את הביטחון וההמשכיות, וזו שהיא אירוטית, נחשקת, חכמה וערמומית, ושמייצגת את הסקרנות, ההרפתקאה וחוסר הביטחון

הצעד הראשון שהאדם עשה ושבאמצעותו עבר ממצב חי־ביולוגי לחי־תרבותי היה בקביעת נאמנותו לאשה אחת בלבד והפיכתה לקניינו. בכך נקבע היסוד למשפחה. בד בבד נוצר חוק של איסור על גילוי עריות. מכאן עובר הגבר משבר. בתקופה האדיפאלית (מגיל שלוש עד שש), הילד אוהב את אמו, מחזר אחריה, רוצה להתחתן איתה. בהמשך הוא מבין שלא יוכל להיות "בעלה", ואז חל תהליך של ויתור עליה והזדהות עם האב. האם איננה יותר אובייקט מיני אלא אובייקט טהור ונערץ.

כלומר, בשלב מסוים עולמו של הילד מתפצל. לאמו ישמור את האהבה הטהורה, ואת האהבה החושנית, את המיניות – יחפש אצל אשה אחרת. הגבר בונה לו אם כן שתי דמויות: זו שאחראית לבית ולילדים, שהיא נאמנה, מוסרית, אהובה ושמייצגת את הביטחון וההמשכיות, אברבנאל קוראת לה – חוה. וזו שהיא אירוטית, נחשקת, חכמה וערמומית, ושמייצגת את הסקרנות, ההרפתקאה וחוסר הביטחון – לילית. "ברגע שאשתו נתפסת בעיניו כמי שמיניקה את הילדים", אומרת ניצה אברבנאל, "יש לה פחות יכולת להיות הגורם המיני והמפתה". לכן ה"חוה" לא מספיקה לגבר. גם אם בתחילת הנישואים היו מיניות וריגושים, הם הולכים לאיבוד והאובדן הזה דוחף את הגבר החוצה".

הדמות של לילית ידועה בסיפור העממי בתרבויות שונות, גם ביהדות. אברבנאל מביאה את סיפורו של בן־סירא מהמאה ה־11 לספירה, שמספר שכשהאדם הראשון נברא, ראה אלוהים שהוא יחיד וברא לו אשה מן האדמה, כמותו, את לילית. מיד החלו ריבים. הוא אמר לה: את תשכבי למטה, והיא אומרת: אתה תשכב מלמטה מפני ששנינו שווים. שנינו נבראנו מן האדמה. אלא שאדם סירב, ולילית התרגזה, אמרה את השם המפורש, התעופפה ונמלטה בים סוף. לאדם היה משעמם, ואז אלוהים ברא לו את חוה מצלעו. מדוע הוא לא ברא אותה מעין למשל? כדי שלא תהיה סקרנית. מדוע לא מהאוזן? כדי שלא תהיה יאכנע. מדוע מהצלע דווקא? משום שזה החלק הכי פחות משמעותי אצל האדם, ומאחר שזו עצם, דינה להסריח, ולכן חווה זקוקה לבשמים ותמרוקים. יש בכך כדי להסביר את מהותה של חוה הכנועה וחסרת הייחוד בהשוואה ללילית האסרטיבית והחכמה".

תרבות של פשרות

עד כאן הכל בסדר. איפה הבעיה?

"קודם כל, אומרת ניצה אברבנאל, אני עדה לסבל רב, שנובע מאותו מקור שאמור להעניק בעצם ביטחון וכוח – התא המשפחתי. באותו תא ממש יש סכנה של פיצול. והסכנה הולכת וגדלה במאה ה־20. הפמיניזם העמיד את האשה כזהה לגבר. היום היא לא מוכנה להסתפק בתפקיד שומרת התא המשפחתי. היום גם היא סקרנית ומחפשת אחר הרפתקאות. היום היא לא מוכנה לשבת ולסבול את התנהגותו של הגבר שלה, היא מוחה ולוחמת, וזה מאיים כמובן על שלמות המשפחה".

אבל אם אנחנו קובעים שהצורך הגברי בחיפוש אחר הרפתקאות זה משהו קמאי שטבוע בו ושקשה לו לעמוד בפניו, מה הפתרון?

"בפסיכולוגיה יש תשובות מוגבלות. טיפול פסיכולוגי לא נועד לפי הבנתי לתת פתרונות אלא ליצור תהליך של מודעות שיאפשר לאדם עצמו לבחור בין אלטרנטיבות שעומדות בפניו ולשפוט מה טוב לו. אני לא שופטת את הגבר, אני גם לא חייבת להחזיר אותו לנורמה. אני צריכה לעזור לו למצוא מה יש לו שם שאין לו בבית, איך הוא מסתדר עם החיים הכפולים האלה מבחינת רגשות אשם, איך הוא מסתדר עם אשתו? האם הוא עוין לה או מפייס ומפצה אותה על משהו שאין היא יודעת.

"ברגע שאשתו נתפסת בעיניו כמי שמיניקה את הילדים, היא כבר לא יכולה להיות הגורם המיני והמפתה. גם אם בתחילת הנישואים היו מיניות וריגושים, הם הולכים לאיבוד והאובדן הזה דוחף את הגבר החוצה"

"באופן עקרוני אני נגד פסיכולוגיה ייעוצית. אני לא בעד לתת עצות או פתרונות. האדם עצמו צריך למצוא את הפתרונות שטובים לו. מה שאני רוצה לעשות הוא לצעוק על משהו שקיים בתרבות שלנו. למשל, כל הרעיון של נישואים פתוחים לא פתר דבר, גם לא פירוקים של משפחות כמו אמהות או אבות חד הוריים. זו תופעה בעייתית. אין תחליף לתא המסורתי. ילד צריך הזדהויות עם שני המינים".

מה הטעם אם כך בתיאוריה בלתי יישומית? האם בעצם הידיעה של מה גורם לגבר לנהוג כפי שהוא נוהג יש פוטנציאל של שינוי? האם את מספרת למטופלים את התיאוריה?

"היום, כשלי זה התחוור, אני בהחלט מדברת על זה. אני אומרת להם: זו לא תופעה שאתה המצאת. זה קיים מאז ומתמיד. אני גם אומרת: המשהו הקמאי הזה לא מחייב אותך. אתה יכול למצוא משהו יותר אינטליגנטי כפתרון לבעיה.

"פציינטים שלי, שקראו את הספר, אומרים: 'עכשיו אני מבין את הבעיה', ובהמשך הם גם מוצאים פתרונות בעצמם. כמו אותו זוג נשוי שנסעו בנפרד ונפגשו בבית מלון באיסטנבול כאילו שהם מאהב ופילגש"

"הוא צריך להבין שהיום חיים בתרבות של פשרות. אתה לא חייב לנהוג כך או אחרת. החברה הפטריארכלית לפני עידן הפמיניזם היא חברה של שחור־לבן. זו חברה לא בוגרת אלא מתבגרת. התרבות שלנו, השוויונית יותר, מצויה בדרך אל הבגרות, דוגלת בבחירה חופשית ובפשרות.

"פציינטים שלי, שקראו את הספר, אומרים: 'עכשיו אני מבין את הבעיה', ובהמשך הם גם מוצאים פתרונות בעצמם. כמו אותו זוג נשוי שנסעו בנפרד ונפגשו בבית מלון באיסטנבול כאילו שהם מאהב ופילגש".■

"אנשים היו מגיעים לחדר שלי כועסים ויוצאים עם הרגשה טובה". רינה שלם   צילום: יהודה בן יטח

ידעתי שזה תפור עלי

רינה שלם היא מנהלת מחלקת יחסי הציבור של "רויאל ביץ'", מלון הפאר החדש באילת, שבבנייתו הושקעו 70 מיליון דולר ■ סוד ההצלחה שלה הוא האכפתיות, והיכולת לזכור מי אוהב שוקולד ומי מעדיף פירות, למי יש יום הולדת ומי לא אוהב קולה, ולשמור על קשר עם האורחים גם אחרי שעזבו

כשרינה שלם נוסעת לאירופה, תמיד יש לה אצל מי להתארח. אנשים רבים שהתארחו במלון "המלך שלמה" באילת שומרים איתה על קשר ואף מזמינים אותה להתארח אצלם בחו"ל. אורח אחד מאנגליה, למשל, שולח לה כל שנה את עוגיות החמאה האהובות עליה. לחתונת בתה, שתיערך בימים הקרובים, מגיעים במיוחד כמה אורחים מחו"ל שכבר הפכו לחברים.

כיום, שלם היא מנהלת מחלקת יחסי הציבור של מלון "רויאל ביץ'" באילת, המלון החדש של רשת ישרוטל, שעומד להיפתח בקרוב. זהו מלון ענק, שבבנייתו הושקעו יותר מ־70 מיליון דולר. יש בו 16 קומות, ארבע בריכות, מספר מסעדות, מועדון בריאות, 450 עובדים וכ־400 חדרים, מתוכם 80 חדרים עם ג'קוזי. המלון תוכנן כך שמסביבו בנויות טיילת וחנויות יוקרתיות, כך שנוצר למעשה לא סתם מלון, אלא "מרכז תיירותי".

לאורחים שבאים באופן קבוע היא נותנת יחס מיוחד. היא זוכרת מי מעדיף סלסלת פירות ומי אוהב דווקא שוקולדים, מי שותה יין ומי מעריך משקאות קלים, מתי יש למי יום הולדת, ואנשים אוהבים את תשומת הלב הזו.

היא בת ארבעים פלוס, ג'ינג'ית טמפרמנטית וירוקת עיניים המתגוררת באילת כבר 20 שנה, אם לבן (25) ולבת (22). היא הגיעה לעיר בעקבות בעלה שעסק אז בקבלנות עפר, "לא אהבתי את אילת ולא רציתי להישאר בה", היא אומרת, "קודם הייתי עיוורת ליתרונות שלה. לא אהבתי את החום ואת חוסר התרבות. מאז, גיליתי את הים המשגע, הנופים המרהיבים, את האיכויות של עיר קטנה שהופכות אותה לכמו קיבוץ, ואת האפשרות להדרים לנואיבה, דהב ושארם".

שירות ללקוח

היא למדה עבודה סוציאלית ועבדה במחלקת הרווחה יותר משבע שנים. אז הוצעה לה עבודה בתחום המלונאות. "אני חשבתי שמלונאות זה רק מלצרות וחדרנות", היא אומרת, "אז לא התלהבתי. אבל הכניסו אותי כעוזרת למנהל כוח אדם ב'המלך שלמה' וגיליתי שיש יותר אפשרויות.

"כשפתחו את 'קלאב אין' עברתי לשם כמנהלת כוח אדם. אחרי מספר חודשים אמר לי מנהל המלון: 'תראי, מצדי את יכולה לשבת על ניירות ולעשות כוח אדם כל חייך, אבל לי נראה שמתאים לך לעשות יחסי ציבור. תשני על זה יום־יומיים ותגידי לי אם את מעוניינת'. אני ידעתי שזה תפור עלי, תמיד הייתי חזקה ביחסי אנוש. אמרתי לו מיד שאני מסכימה ועברתי לנהל את יחסי הציבור במלון.

"עם הזמן, גיליתי שזו בעיקר עבודה עם לקוחות וזה משהו די רדוד. החלטתי שאני אבנה מצבים שיעניינו את התקשורת ואעשה יחסי ציבור של ממש, לא רק לאורחים אלא גם לתקשורת. פיתחתי מאוד את עניין השירות ללקוח והיכולת לזהות צרכים ולטפל בתלונות. ביקשתי להדריך את כל צוות העובדים בנושא של שירות ללקוח וקיבלתי אור ירוק.

"אז קראו לי ב'המלך שלמה' לחזור ולעשות יחסי ציבור. כשהגעתי לשם, היתה שם קרקע בתולית ושוממה. אפילו קלסר קטעי עיתונות לא היה שם. זה גם היה מלון די חרש והתלונות היו רבות. אנשים היו מגיעים לחדר שלי כועסים ויוצאים עם הרגשה טובה.

"השיטה שלי היא לדבר עם אדם שכועס על נושאים אחרים לגמרי, להסיח את דעתו לרגע ואז לומר: 'טוב, אבל לא באת אלי בשביל לפטפט, אז מה אני יכולה לעשות בשבילך'. בשלב הזה הם כבר הרבה יותר רגועים וכשאני מבטיחה להם טיפול הולם בתלונה שלהם ומודה להם על תשומת הלב הרבה, הם מרוצים וכבר לא יזכרו על מה הם התלוננו אלא איזה טיפול טוב הם קיבלו במלון ויחזרו שוב".

שומרים על קשר

רינה העלתה את רמת השרות לאורח במלון לרמה בינלאומית, היא יוצרת קשר אישי עם האורחים ומקפידה לשמור על הקשר הזה גם אחרי שהאורחים עוזבים, והיא מתכתבת איתם ומטלפנת אליהם. היא תרמה להקמת מועדון "חוג השמש" של ישרוטל, שהוא מועדון לקוחות חוזרים ועל כך זכתה בפרס "יקיר השיווק". הקימה את מועדון "ילרודס" של ילדי האורחים החוזרים, ארגנה הפלגה בים סוף לאורחים חוזרים ועוד.

הראיון נערך ימים ספורים לפני פתיחת ה"רויאל ביץ'", בחודשים האחרונים טרחה רינה על הכנת מדריך השירותים וכתיבת עלונים ושאלונים לאורחים בארבע שפות. ובימים האחרונים לפני הפתיחה, כשהצוות קרצף את המלון העצום בגודלו, נרתמה גם רינה לפעילות, הפשילה שרוולים ושטפה כמו־רץ את הלובי.

"מה שכיף לי בימים האלה של לפני פתיחה, זה שאני יכולה ללבוש מה שאני רוצה", היא אומרת, "אבל אני לא יכולה לחכות שיגיעו אורחים כבר. זה הכי כיף".

■ איילת צבירי

קריירה

הסודות של ציפי

לציפי גון־גרוס, 41, יש כמה קריירות. מרצה לפסיכולוגיה, פסיכולוגית של ילדים, אמא לארבעה, עורכת בגל"צ וסופרת שכתבה ארבעה ספרי ילדים. האחרון שבהם, "הסוד של מיכל", יצא לאור לאחרונה ■ מכל אלה, דווקא תפקידה כאחראית על קבלת המועמדים החדשים לגל"צ מעורר את סקרנותם של רבים, אפילו בתוך גל"צ

תמי שמש

ציפי גון־גרוס עובדת בגלי צה"ל כבר יותר מ־20 שנה. בעשר השנים האחרונות עורכת ומגישה את התוכנית השבועית "ספרים, רבותי, ספרים". היא אחראית בתחנה על כל מה שקשור בספרות, ופעם בשבוע מכינה כתבה ליומן החדשות בנושא ספרים. יש לה תוכנית בשם "ציפור הנפש". מלבד כל זה, גון־גרוס היא פסיכולוגית שעובדת עם ילדים, ומרצה לפסיכולוגיה.

אבל התפקיד שהוא מושא סקרנותם של רבים, אפילו בתוך גל"צ, הוא תפקידה כאחראית על קבלת אנשים חדשים לתחנה. "זה תפקיד עם המון כוח וקושי", היא אומרת, "כמעט אני משפיעה על אופי השידור בשלוש השנים הקרובות. הרבה אנשים בתחנה רוצים להשתתף בוועדה שעורכת את הראיונות האישיים".

מספר הפונים בבקשה להתקבל לגל"צ נע, לדבריה, בין 1,000 ל־1,500. מתוכם נבחרים 15־20 איש. די בנתונים אלה כדי להעיד על הדרמה המתחוללת בכל שנה, כשמתפרסמת הודעה המבשרת שהמעוניינים יכולים לפנות לגל"צ. פעמיים [illegible] איימו להתאבד אם לא יתקבלו לעבור בתחנה הנכספת.

"כשאומרים לי בבית, שמישהו שלא היה איתי בקשר 20 שנה התקשר, אני יודעת שיש לו בן שהגיע לגיל 18", אומרת גון־גרוס ורומזת על הלחצים הרבים שעליה להדוף.

שנה על מיון

גון־גרוס והפסיכולוג ברוך שפירא מחליטים על קריטריונים, מחברים את הבחינה ומלווים את תהליך המיון לכל אורכו. התהליך נמשך כשנה והוא כולל בחינה בכתב, [illegible] של ראיונות אישיים וקורס שגם במהלכו יש סינון.

"בראיון של אילנה דיין ביקשנו ממנה לבחור ארץ בדרא... ולתאר בכמה מלים את מצבה הפוליטי. היא נתנה הרצאה יסודית, שנשארנו המומים"

"צריך הרבה ניסיון ואינטואיציה, כשבעה... וחצי יכול בעוד שנה להראות את ראש... טעויות, שיש אנשים טובים שלא קיבלנו... שהחיטוך לא יקרה, כלומר שנקבל אנשים...

יש לך דוגמא לאנשים טובים שלא...

"את נדעס אבירם, שהיום הוא מנהל גלי... היה אז בתקופה אישית קשה. אמר נפסולו... ממש לא היה במיטבו. ככל שהוא ניסה... הדין, נלחמנו בו. והוא ניסה להיכנס דרך... אותה בפנית. ניסה דרך הדלת, וגם אותו... כעוכר וד"ר וישב בש"ג. הוא ממש נאבק... את המיקרופון. אני מספרת את הסיפור... כמובן, בכל פתיחת קורס".

יש מישהו שידעתם מראש...

"אילנה דיין. מהרגע הראשון היה... כולם בגורל. בראיון ביקשנו ממנה לבחור ארץ... ולתאר בכמה מלים את מצבה הפוליטי... הרצאה יסודית, בדיבור קולח, ששתק... כך הרשימה אותנו, שביקשנו ממנה... המועמדים האחרים, ולהוות דעה. היא בכלל לא עמדה באותה שלה עם שאר המועמדים.

"אז כבר שנים אנחנו אומרים ואת תהיה אילנה דיין הבאה, בל צינתיים לא קלענו. אנחנו עדיין מחפשים מישהי כמוה, הן מבחינת הכישרון והן מבחינת יחסי האנוש".

גון־גרוס זוכרת כל פרט. היא זוכרת אפילו את שמות המשפחה הקודמים של המועמדים, ואיך אנשים הגיבו כשנודע להם שהתקבלו, או להיפך — שלא התקבלו. היא זוכרת, למשל, את שיחת הטלפון עם גיא זוהר, כשהודיעה לו שהתקבל: "כשהודעתי לגיא זוהר שהוא התקבל, בדיוק היה אצלו אלדד בק, שעבר ביחד איתו את הקורס, וגיא אמר שהוא לא יכול לצאת מהחדר ולצעוק שהתקבל, כי אלדד אצלו. הוא ביקש שאגיד לו אם גם אלדד התקבל, ומכיוון שהתשובה היתה חיובית, אמרתי 'שכן'".

איזו תגובה נזכרת קיבלתם אחרי שהודעתם למישהו שהוא לא התקבל?

"קיבלנו ממישהו שלא התקבל זר פרחים עם פתק 'הפסדתם'".

יש כאלה שמרשים מרוקמים?

"דובי פינקוביץ, שהיום הוא במאי מצליח בטלוויזיה, בא אחרי עשרה ימים ואמר 'חברים יקרים, אני לא מתאים, תודה ושלום'. הוא השאיר אותנו פעורי פה".

ובאלה שלא השבו לשנות החלטה, התגלו במקרה?

"כן, גם זה קורה. את שלי כצנלסון פגשתי לגמרי במקרה, והתרשמתי מזה שהיא ג'ינג'ית אנרגטית. שאלתי מה היא הולכת לעשות בצבא, והיא אמרה שהיא הולכת לעתודה ללמוד רפואה. לקחתי את הפרטים שלה, והצעתי לה לנסות לעבור את תהליך הסינון. היא סיימה את הקורס בהצלחה מרובה. אפשר להגיד אפילו שבמקום הראשון באותה שנה. היום היא כתבת של גל"צ לענייני משטרה בירושלים.

"מקרה דומה קרה לי עם יפתח אלעזר. התקשרתי לביתם לבקש מאמא שלו משהו, והוא ענה. היה לו קול נהדר, ופשוט אמרתי לו 'יש לך קול נהדר, מה אתה הולך לעשות בצבא?'. הוא פנה אלינו והיום גם הוא כתבנו בירושלים. אני ממש יכולה להגיד שהוא יהיה אחת ההצלחות".

יש פרוטקציות?

"כשהודעתי לגיא זוהר שהוא התקבל, בדיוק היה אצלו אלדד בק, שעבר ביחד איתו את הקורס, וגיא אמר שהוא לא יכול לצאת מהחדר ולצעוק שהתקבל, כי אלדד אצלו. הוא ביקש שאגיד לו אם גם אלדד התקבל. אמרתי שכן"

"כמה שאנחנו מתאמצים להפריך את השמועה על פרוטקציות, היא נדבקת בנו כמו כתם זפת. כבר שנים אנחנו עסוקים בלהוכיח שאין לנו אחות. אפשר אפילו לומר שאם פונה אלינו בן של אישיות מפורסמת, הוא צריך להיות קצת יותר טוב. חובת ההוכחה מוטלת עליו. אפילו לאלופים בצה"ל אנחנו אומרים תן את הפרטים, ואנחנו ננהל את התהליך לפי הספר. הבת שלי, למשל, הלכה לבחינות בידיעה ברורה שהיא לא תתקבל".

"פסיכולוגיה זה הדבר האמיתי, במגע עם ילדים, יש משהו מאוד מרגש". ציפי גון־גרוס   צילום: רלי אברהמי

תקשורת ופסיכולוגיה

"בגיל 41", אומרת גון־גרוס, "אני יותר שנים עם גל"צ מאשר בלי. גל"צ היא חלק מאוד משמעותי בחיים שלי. כשהרמטכ"ל אהוד ברק איים לסגור את התחנה (במסגרת צמצומים של 'כל מה שלא יורה'), היתה לי הרגשה שזה בניין שהיה לי חלק בבנייה שלו, ושאני רואה לנגד עיני את הקירות שלו קורסים. הייתי בין אלה שנאבקו נגד האיום. ביחד עם רפי רשף, גוני מרדור, יעל דן, גיא זוהר, אורלי יניב ובתיה שושני, נפגשנו בכל יום שני בקפה אוסלו ותכננו את המאבק. קיטרנו, וחשבנו איך נאגוף מימין ומשמאל, עד שהסכנה חלפה".

אבל למרות זאת, התקשורת נחשבת בעיניה לחלק הקליל בחייה, ואילו הפסיכולוגיה היא זו שמספקת לה, לדעתה, את החלק המעמיק יותר. יואב קוטנר כינה אותה פעם 'ציפי גון־יוית־ידה־ויניגר', ובאמת, בעיניה כל מה שקשור בתקשורת חולף עם הרוח. "פסיכולוגיה זה הדבר האמיתי. במגע עם ילדים, יש משהו מאוד מרגש. יש המון סיפוק אחרי שילד סגור, מכווץ ועוין, נפתח ומבטא מצוקה", היא אומרת.

לאחרונה יצא "הסוד של מיכל", ספר הילדים הרביעי שכתבה. גון־גרוס היא אם לארבעה ילדים, נשואה לד"ר מירון גרוס, מרצה למינהל עסקים. ארבעה מתוך חמשת הסיפורים בספר נכתבו במהלך חופשה של שבוע עם המשפחה. בתוך הסיפורים, יש גרעין הלקוח מחייה ומחיי ילדיה. למשל, הסיפור על הסבתא שושנה, הוא סיפור אמיתי ברובו, שנכתב בהשראת חמותה, שנפטרה לפני שלוש שנים. או הסיפור "גנבים" על ילד שפוחד מגנבים, ובסוף מתנחם בכך שיצחק שמיר בא לגור ליד הבית שלו, בגלל השומרים המסתובבים, המופקדים על ביטחונו. "זה סיפור אמיתי, שקרה לאחד הילדים שלי, כולל העובדה שיצחק שמיר בא לגור בשכונה שלנו", אומרת גון־גרוס.

את שני הספרים הראשונים שלה כתבה יחד עם עשי וינשטיין, כיום עורכת "צפור", שעבדה איתה אז בגל"צ. לשתיהן היו ילדים באותו גיל. הן היו יושבות אחת לשבוע בבית קפה בסוף דיזנגוף, וכותבות ביחד סיפורי ילדים.

היא כותבת גם דברים שמיועדים למבוגרים, אבל איננה מעוניינת לפרסם אותם כרגע. "בספר למבוגרים, את הרבה פעמים מתמששת עירום לגמרי. את מוכיר הרבה מאוד מחגכנות. בספרות ילדים, התחושה היא בקילוח עדין יותר, ובשלב זה אני מרגישה יותר בנוח איתה", היא מסכמת. ■

נחמה נוביק, 45, רוקחה חיפאית תוססת, גילתה יום אחד שלקתה בסרטן השד ■ אחרי ההלם הראשון, הבהלה, הבכי, החליטה להילחם ולא להיכנע למחלה. התלבשה יפה, חבשה מטפחות צבעוניות, התאפרה, הקימה קבוצות תמיכה לנשים שלקו בסרטן השד והסבירה להן שאפשר לראות בסרטן נקודה שממנה ניתן לצמוח מחדש ■ עכשיו היא בריאה ואופטימית מתמיד

נחמה נובק
צילום: אירית זילברמן

לא נכנעתי

גם בחלומותיה הקודרים ביותר, לא תיארה לעצמה נחמה נוביק שהיא עלולה לחלות בסרטן השד. נוביק, בלונדינית זוהרת, בת 45 וחצי, היא אשה אופטימית ומלאת חיים. „הייתי סמל של בחורה אנרגטית, בריאה, בשיא הכושר", היא מספרת. "עסקתי בצלילה, בריצה למרחקים, בשחייה תחרותית, בריקודי עם. הקפדתי על כללי הבריאות. הייתי צמחונית, לא עישנתי. הייתי פעילה מבחינה חברתית, מקצועית ויצירתית".

אנשים רבים מכירים אותה כ„פינקי", האשה בוורוד, משום שהיא תמיד מופיעה בבגדי משי ורודים. ביתה נראה כמו בית ממכר עתיקות. וילונות תחרה על החלונות, פרחי משי ורודים בכדי פורצלן ונחושת, בובות מקושטות, וכלוב קנריות.

לא לאבד תקווה

נוביק קישטה בהופעותיה ארועים נוצצים, יחצ"נה את „המועדון" על הכרמל של רפי שאולי וכיכבה במדורי חברה בעיתונות. היא בוגרת אוניברסיטת חיפה בשפות, לימדה אנגלית בבתי־ספר, באולפנים ובקורסים שונים, ותירגמה והסבירה הרצאות של רופאים, בקורס מיוחד לרופאים עולים ולישראלים חוזרים, שמתקיים בביה"ח „רמב"ם" בראשותה של ד"ר צופיה איש שלום.

לפתע, בגיל 44, נחתה עליה המכה. „כשהרציתי בקורס לצדו של ד"ר רפי קליין, כירורג מנתח, בנושא סרטן השד, חשתי לחץ בשד. למעשה, הרגשתי מזמן – תוך מישוש – שיש לי גוש בחזה. הרחקתי זאת, חשתי במיטבי", היא מספרת. „ההרצאה עוררה בי מודעות לבעיה. דרשתי מד"ר קליין שיבדוק אותי. הוא טען שההרצאה, כפי הנראה, השפיעה עלי. התעקשתי. אף שהבדיקה לא העלתה דבר וממצאי הממוגרפיה קבעו שיש חשד להסתיידות, וזה 'לא פתולוגי', בתוכי כבר ידעתי. ביופסיה גילתה תוך שבוע את האמת המרה".

הוחלט מיידית על כריתת השד והוצאת בלוטות הלימפה הנגועות. „בתחילה לא הסכמתי. בכיתי במשך שבוע. לבסוף עיכלתי. הבנתי שזו הדרך היחידה לשרוד. החלטתי לעשות הכל ולצאת למאבק.

"הטיפולים היו קשים. במשך קרוב לשנה כלל לא תפקדתי. שאבתי כוח מד"ר ג'טה פריד, האונקולוגית, מהאחות הראשית מיקי, אמה וגדעון, טכנאי ההקרנות, וצוות הרופאים שתמכו בי נפשית. בלעדיהם לא הייתי מסוגלת לעבור את הסבל והכאב הכרוכים בטיפולים. משרד החינוך הקים קרן ותרמו לי כספים. כי לא עבדתי ואין מי שיפרנס אותי. חברות עזרו לי בקניות ובסידור הדירה. עוז ויצמן, דודי, וראומה הגיעו לביקורים".

ההתמודדות הקשה ביותר היתה הנשירה של השיער הבלונדי השופע. „לא נכנעתי", מספרת נחמה. "הכנתי פיאה בלונדינית משערותי, אך לא חבשתי אותה. עטפתי את ראשי במטפחות צבעוניות ובבנדנה מעוטרת בוורודים ובתחרות – הכל בוורוד, צבע מרגיע ומעודד. נראיתי אופנתית. איש לא תיאר שאין לי אף שערה על הראש. התלבשתי באטרקטיביות. התאפרתי. לא איבדתי את האופטימיות האופיינית לי. השלמתי עם המצב. קיבלתי באהבה כל שלב של המחלה וניסיתי למצוא זאת על הצד הטוב ביותר".

עם תום תקופת הטיפולים, הקימה נחמה קבוצות תמיכה לנשים שלקו בסרטן השד. "הסברתי להן שאפשר לראות בסרטן נקודת עצירה. מעין תחנת מעבר ברצף החיים, שניתן לנצלה לצמיחה מחודשת, לחיפוש משמעות ותוכן בחיים. נתתי להן אמונה בכוחן להתגבר על המחלה. עודדתי אותן לשמור על אופטימיות ולא לאבד תקווה". פרופ' מ. רוח, מנהל בית חולים רמב"ם ויפה פרץ, עוזרת המנהל, בחרו בה כדוגמא להתמודדות ובשבוע „הקש ברלת" היא רואיינה בטלוויזיה לצדו של ד"ר רפי קליין, המנתח.

נעשיתי בררנית

היא מעולם לא נישאה. "בגלל שלא נישאתי", היא אומרת, "הייתי חופשייה כציפור דרור לנדוד למרחקים, לשנות מקומות מגורים ועיסוקים ולהרחיב את אופקי". במשך שנה ארגנה את הפעילות החברתית בקהילת לוס־אנג'לס מטעם הסוכנות, עבדה כמנהלת ארועים בחברת תיירות, ניהלה בוטיק יד שנייה, עיצבה ומכרה בובות, כריות, תיקים מיוחדים, סוודרים. את הדירות בהן התגוררה,'איפרה' מאז ומתמיד בוורוד על כל גווניו.

לפני 13 שנה איבדה את הוריה בנסיבות טרגיות. „ונשאתי זאת על מצפוני. אחי, חיים, רווק בן 40, הוא היחידי שנותר לי מכל המשפחה. למענו אני חיה, ברגעים הקשים של המחלה, כשחיי היו תלויים על בלימה, התבוננתי בסבלו של אחי וחשתי שאיני מסוגלת לעזוב אותו. אני מבינה היום עד כמה חשוב התא המשפחתי, וזה באמת מה שחסר לי מאוד".

כשהיתה צעירה לא מיהרה להתחתן, כי לא הרגישה שהיא בשלה לכך. "אמרתי שלא בוער", היא מסבירה. "תמיד חשבתי שהמחזר הבא יהיה יותר נחמד, יותר יפה. ולולתי, בגלל שהיו לי הרבה מחזרים והצעות. ככל שעליתי בגיל, נעשיתי בררנית יותר. ההיצע הלך ופחת וקשה היה לפגוש אדם מתאים".

מאוחר יותר פגשה טייס מקסים, אוהב, והם עמדו להינשא, אבל הוא נהרג במלחמה. גבר נוסף, איתו חיה במשך שנה, הציע לה להינשא בקפריסין וגילה לה שאין לו עדיין גט מאשתו. היא נפגעה והם נפרדו.

„אולי בגלל שהייתי פעילה תמיד, לא הרגשתי בחסרונו של בן זוג. כיום, כשאני שואפת לקשר רציני וסולידי, אין לי אפשרויות לפגוש ולהכיר. אני מחפשת אדם פתוח, רגיש ובעל לב טוב, שיאהב ספורט, שיהיה לי כיף איתו. למרות הסבל שעברתי, לא איבדתי את שמחת החיים. אני תמיד עם חיוך, מלה טובה לכל אחד, מעניקה חום בלי גבול לאנשים, וזה מה שחסר לי בחיים. להעניק חום לבן זוג. הלוואי ואמצא".

היא חזרה לפעילות ספורטיבית של צלילה ושחייה, הוראה במרכזי ספורט ובבית חולים רמב"ם, אך סדר העדיפויות שלה השתנה. המסיבות והארועים פינו מקום למפגשים עם חברות טובות שהוכיחו את עצמן, הגיעו ונתנו לה יד. „היום אני רגישה יותר לסבלם של אחרים. אני עוזרת לחולים קשים שמאושפזים בבית חולים רמב"ם, כמו שעזרו לי בשעת צרה. אני מבינה יותר את פשר הסבל. את המשמעות של להיות חולה, להרגיש רע. אני נמצאת במעקב. עוברת בדיקות מדי שלושה חודשים. הרופאים מעודדים אותי ונותנים לי תקווה, כי יש היום תרופות יעילות לבלימת התפשטות המחלה. אני משתדלת לתפקד, להמשיך הלאה ולשכוח. הייתי חולה וכיום אני בריאה. הצבע הוורוד מאוד משמעותי לגבי היום. ממנו אני שואבת אופטימיות".

■ אסתר טל

היא בת 35, הוא בן 26 ■ היא תימניה שחומת עור, הוא בלונדיני ■ היא בעלת משרד הפקות, הוא שחקן מתחיל ■ הוא התאהב בה ממבט ראשון, היא חשבה שהוא צעיר מדי ■ אבל כנראה שלפעמים, כמו באגדות, האהבה באמת חזקה מהכל ■ אילנה רחבי וסער בן יוסף מאוהבים ונשואים כבר שנה וחצי ■ איך הגיבו ההורים, מה אמרו החברים, אילו התלבטויות היו, ואיך זה קרה להם

תמי שמש

צילום: איריס אלפסי
"הלבטים היו גם במישור של איך יקבלו את הרומן בבית שלי. ואיך יגיבו ההורים של סער אם ידעו שיש לו רומן עם בחורה מבוגרת ממנו. אבל בעיקר לא ידעתי איך אנחנו נתמודד עם זה". אילנה וסער

הוא אמר: אין שום בעיה

כשאילנה וסער ראו זה את זו בפעם הראשונה היה קליק. אהבה ממבט ראשון, לדברי סער. חיבה, על פי אילנה. "לא מבט אלא תחושה, אינטואיציה", סער מנסה לדייק.

סער בן יוסף (26), שחקן צעיר, סיים זה עתה את בית הספר למשחק של ניסן נתיב, וכבר משחק בקאמרי ב"סוחר מונציה". אילנה רחבי (35), בעלת משרד הפקות. היא תימניה שחומה ומתולתלת, הוא בלונדיני בהיר עור. הם נפגשו כאשר סער בא לבקר את המזכירה של אילנה, שהיתה ידידה שלו. העובדה שאילנה מבוגרת ממנו בתשע שנים לא הרתיעה אותו.

"הכרתי את סער דרך הפנטזיה של הבחורה שעבדה אצלי", מספרת אילנה. "שמעתי עליו סיפורים, וכשראיתי אותו חשבתי לעצמי 'איך נתתי לו ללכת?'. למזלי הוא הגיע שוב. בפעם השנייה הוא נעמד בפתח, ראיתי אותו, ושנינו פסענו בסלואו מושן אחד לעבר השני והתחבקנו. באותה תקופה היתה לי חיבה לצעירים ממני. יותר מאוחר, סער התחיל ליצור קשר עצמאי איתי. הוא טילפן ושאל אם הוא יכול לבוא אלי להראות לי סרטי וידאו של הצגות שעשה בתיאטרון צה"ל. הוא הגיע, ראינו סרטי וידאו ואכלנו ארוחה סינית מ"TAKE AWAY".

"פתאום התחיל קשר, שאני כל הזמן פחדתי ממנו. פחדתי שזה הולך להיות עוד סטוץ, כי אני אלופת הסטוצים. לאורך החיים היו לי כל מיני רומנים, שידעתי שאין להם עתיד. הפעם לא רציתי להתחיל רומן כזה.

"בהתחלה הסתרנו את הרומן. באיזשהו מקום לא הודינו בו גם בפני עצמנו. חשבתי שזה עוד רומן מרליק, אבל שאסור לי להמשיך איתו. פחדתי שאני אשאר אחר כך עם אכזבה איומה, כי סער בתחילת דרכו, הוא רק התחיל ללמוד. הוא היה בן 23, פיצפון, בגיל של אחי הקטן. הלבטים היו גם במישור של איך יקבלו את הרומן בבית שלי, ואיך יגיבו ההורים של סער אם ידעו שיש לו רומן עם בחורה מבוגרת ממנו. אבל בעיקר לא ידעתי איך אנחנו נתמודד עם זה.

"במקביל ניהלתי עוד רומן, כדי לא להיקשר. השני היה גבר בן 36, איש צבא קבע, ושניהם ידעו אחד על השני. בתקופה שהכרתי את סער, אמא שלו, מעצבת תכשיטים, יצרה איתי קשר, כדי לעניין אותי בתצוגה על תולדות התכשיט. היא ניסתה לבדוק איך אפשר להציג את התצוגות בבתי ספר, שזה למעשה תחום שהמשרד שלי מתמחה בו. הפקות לבתי ספר. הדבר הראשון שאמרתי לה בפגישה היה 'את יודעת שהתאהבתי בבן שלך?' היא צחקה, ולא ידעה אם לאן זה יוביל.

"מאוחר יותר אמא שלו הזמינה אותי לראות תצוגה אצלם בבית. נורא התלבטתי אם לנסוע או לא, כי זה היה בדיוק אחרי שיחה שלי עם סער שבה אמרתי שכדאי לסיים את הקשר, כדי שלא יהיה יותר קשה בעתיד. אני זוכרת שהיינו באותו זמן קצת שתויים, גמרנו ביחד בקבוק יין, ראינו את הסרט 'שיער', והיינו בשיא האהבה. אני זוכרת שחשבתי שעכשיו בדיוק הזמן שלי לפרוש, לפני שזה יתקרר.

"אמרתי לו שאני בזמן של החיים שאני רוצה יותר מסגרת. לא להתחתן, אבל אני רוצה כבר ילדים. אמרתי גם שאני לא רוצה לקלקל לו, כי הוא רק בהתחלה. הכנתי נאום שיבהיל אותו, והוא אמר 'אין שום בעיה', ולמרות הכל החלטתי שניפרד'. חלקתי את הלבטים עם חברה טובה, שאמרה שאני מטומטמת, ושאסור לי להכניס את עצמי שוב לסיפורי הילדים האלה. לקחתי אותה איתי להצגה בבית של סער, וביקשתי שתשמור עלי, כדי שלא אעשה שטויות. כל הדרך היא עשתה לי שטיפת מוח. נכנסנו, סער קיבל אותנו בכניסה לבית, והיא אמרה: 'תשכחי מכל מה שאמרתי לך'.

"באיזשהו שלב, סער לקח אותי הצדה, תפס לי חזק את היד ואמר שיבוא אלי. אחיזת היד הזאת גרמה לי להבין שאין דרך חזרה. אחרי הביקור אצלו בבית, החלטנו לצאת לאור. הראשונה שסיפרנו לה, היתה הבחורה שדרכה הכרנו. עברנו לגור ביחד. כשהייתי צריכה לבוא בפעם הראשונה לסער הביתה, כחברה שלו, חשבתי לעצמי שבטח ההורים שלו אומרים 'מה הוא עושה עם הזקנה הזאת', ושאם הייתי אמא, בטח הייתי חושבת ככה. ההורים שלו, להפתעתי קיבלו אותי בטבעיות. אבא שלו אמר: 'אילנה, הכנתי לנו ארוחת צהריים. אבל הסלט עוד לא עשוי, את מוכנה להכין?'"

מתי נתחתן?

ואיך האמא התימניה קיבלה את הבשורה?

"היא לא ידעה איך לאכול את זה, היתה בהלם. היא אשה עממית עם חוכמת חיים, אבל עם המון נאיביות. סער הגיע אלינו עם הליצנות והאנרגטיות האופיינית לו, והוא פשוט הפחיד אותה. הוא גרם לה לא לדבר. היא אמרה לי בצד: 'עוד פעם עם השטויות שלך'".

ואבא שלך?

"אבא שלי לא בתמונה מאז חזר בתשובה כשהייתי בת 15. הוא ניסה לנתב את כולנו לדת בכפייה, ניסה לכפות את עצמו ואת הדעות שלו, וכשזה לא הלך נקט בצעדים, כולל אלימות מילולית. לא הסכמתי להיות דתית ולהתלבש כמו דתית.

"אחרי הצבא החלטתי שאם אני רוצה לשמור על שפיות, אני חייבת לעזוב את הבית. אבא הכניס לי לראש שקולנוע ותיאטרון זה תועבה. הוא גם לא רצה שאתגייס. את הבית עזב אחרי שהיתה מרידה נגדו. יום אחד האחים שלי החליטו, שכשהוא חוזר מבית הכנסת, הם מדליקים את הרדיו והטלוויזיה. נמאס להם מאווירת הנכאים ששררה בבית בשבת, בגלל שהכל אסור. תוך זמן מאוד מועט, הורי התגרשו.

"היום, אני מאמינה שהדתיות של אבי היתה דרך לתפוס עמדה וכוח. כשהתחתנו היתה לי התלבטות קשה אם להזמין את אבי לחתונה. לא הזמנתי אותו, אבל עצם ההתלבטות מראה שהנושא לא סגור אצלי".

תוך כמה זמן נישאתם?

"שנה וחצי. כמה חודשים אחרי שכבר גרנו ביחד, אני זוכרת שסער חזר מאוחר מבית הספר למשחק, ושאל מתי נתחתן. אמרתי 'בוא נלך לישון, נדבר על זה מחר בבוקר', וחשבתי שהוא ישכח. הוא התעורר בבוקר, והדבר הראשון שאמר היה: 'מתי נתחתן?'. זה מאוד לא אופייני לו, כי כשהוא קם בבוקר, הוא מסטול. עד שהוא לא אוכל, שותה, עושה התעמלות ומחמם את הקול, הוא לא מתעורר. כשהוא שאל את השאלה שוב בבוקר, הבנתי שהוא רציני. זה הפחיד אותי פחד מוות, אבל זרקתי 'באוגוסט'. חשבתי שזו אמירה לא מחייבת, אבל סער כבר הודיע לכולם, להורים שלו, לחברים".

בחתונה ניסו להגשים חלום ישן של אילנה: להתחתן כמו בסרט "שיער", בחיק הטבע, ביער, כשהכלה בשמלה זרוקה. באמצע החתונה הוסיפו קטע מחלום אחר, ולבשו בגדי חתן וכלה תימניים מסורתיים. את ירח הדבש עשו בקפריסין, ועכשיו הם משפצים יחד בית חדש.

> "אמרתי לו שאני בזמן של החיים שאני רוצה יותר מסגרת. לא להתחתן, אבל אני רוצה כבר ילדים. אמרתי 'גם שאני לא רוצה לקלקל לו, כי הוא רק בהתחלה. הכנתי נאום שיבהיל אותו, והוא אמר 'אין שום בעיה', ולמרות הכל החלטתי שניפרד"

אתם משתפים פעולה בתחום המקצועי?

אילנה: "עשינו ביחד שני דברים: שעת סיפור לבתי ספר בנושא חלומות, והצגה בשם 'כדורי הקצב'. אני באתי עם הרעיון, ועם ספרים שמהם אפשר לאסוף חומר. הוא בא עם היכולת הבימתית שלו. אבא של סער הכין את האביזרים".

כוח להאמין בעצמי

בשלב זה של השיחה, סער פורש. הוא צריך להגיע לחזרות, ובכלל, הוא חושב שהכתבה צריכה להתמקד באילנה. אני שואלת את אילנה איך הגיעה לתחום האמנות.

אילנה מגוללת בקצרה את סיפור חייה: "כילדה לא הייתי תלמידה טובה, בטח לא מלכת הכיתה. נהפוך הוא, הייתי ילדה לא מקובלת, מכוערת, מין עכבר כזה עם תצ'קונים. בתיכון כבר היה לי מחזר, וזה נתן לי כוח להתחיל לשים לב להופעה שלי, אבל פריצת הדרך היתה רק בצבא. הייתי פקידת טייסת, ומפקד הטייסת שלי היה בן אדם מקסים. קיבלתי ממנו דבר שלא קיבלתי מאבא שלי: כוח להאמין בעצמי.

"מגיל 15, מאז שהקשר עם אבי נותק, אני מפרנסת את עצמי. כוח ההישרדות שלי נבע מבורות, אבל את האמונה בעצמי רכשתי בצבא. הבנתי שאני יכולה להגיע להישגים, למרות שאני מקבוצה סוציו־אקונומית נמוכה.

"אחרי הצבא, מצאתי עבודה באמנות לעם. בראיון קבלה לעבודה שיווקתי אותה. סיפרתי שאני רואה תיאטרון, למרות שאף פעם לא היה לי כסף לזה. בשנה הראשונה, רצתי מהצגה להצגה באובססיביות. גמעתי כל כתבה בנושא אמנות. את כל מה שאני יודעת על תיאטרון, למדתי בעצמי. אני אוטודידקט.

"עבדתי באמנות לעם שבע שנים כאחראית על מופעים של אמנים בבתי ספר. הייתי צריכה לראות את המופעים, להחליט אם זה מתאים לאמנות לעם, ולהריץ את העניין. באיזשהו שלב, הרגשתי בשלה לקחת את הסיכון של לעזוב מקום עבודה מסודר, ולהתחיל בעצמי. בגיל 27 החלטתי לפתוח עסק עצמאי, למרות שידעתי שאם אפול, אין לי גב".

היום, "מיצג", המשרד של אילנה, עובד עם אמנים וסופרים מהשורה הראשונה: נתן דטנר, איציק ויינגרטן, דליק וולוניץ, עידית טפרסון, יורם בוקר, יורם טהרלב, אפרים סידון, עודד בורלא, פוצ'ו, ואחרים. כ־15 הפקות שרצות בבתי ספר. המשרד מארגן גם ימי אמנות במוזיאון ארץ ישראל, שבהם תלמידים נחשפים במשך יום שלם לאמנות. "אם הייתי זוכה בפיס", אומרת אילנה, "הייתי עושה בדיוק את אותו דבר, רק בהתנדבות". ■

פירות הקיץ

משמשים, דובדבנים, תותי עץ, תאנים ■ פירות קיץ שמופיעים בשוק לזמן קצר, ואם לא שמים לב, הם מייד נעלמים וצריך לחכות שוב שנה שלמה ■ מה אפשר לעשות מהם? עוגות, ריבות, יינות, שימורים וגם סוטס רוטב מוזוק

אביבה סגל

פירות דוממים – לא אמיתיים

קערת עץ: יוסי עמית

הסיפור הפעם הוא פירות הקיץ. אלה שהעונה שלהם מוגבלת, ואם במקרה אנחנו עסוקים בדברים אחרים, אנחנו עלולים לפספס אותם. לפני שנתיים שיפצנו בית. כל כך רציתי להכין יין מדובדבנים, ופיספסתי את העונה. בחורף לא היה יין מדובדבנים.

אותו דבר קורה גם עם פירות אחרים. את המשמש למשל, צריך ממש לתפוס בזנב שלא יברח. היום יש ומאוד יקר. ומחר יש, ולאחר כמה ימים נעלם המשמש מהדוכנים ומה שנשאר זה לחכות לשנה הבאה.

ומה עם התאנה? איפה הימים הטובים שהיינו יורדים אל הוואדי, קוטפים, פותחים את הפרי, רואים שהכל בסדר בפנים ואוכלים. היום התאנים מופיעות על המדף בסופר ובחנויות הירקות ארוזות יפה מזנים שונים, המשתנים לפי ההבשלה של הפרי וזאת ממש חגיגה.

פרי נוסף שרק בשנים האחרונות מופיע על המדפים – תות עץ. בתקופה שחיינו בניו־יורק גיליתי שאנשים לא מודעים בכלל לאפשרות שניתן לאכול את תות העץ ומתייחסים לפרי כאל דבר שרק מלכלך להם את החצרות. אנחנו היינו עולים על העצים, אוכלים, חוזרים עם ידיים מלוכלכות בצבע אדום, אבל מאוד מרוצים. גם את תות העץ אני בדרך כלל מפספסת.

ביום שאני מגלה את תות העץ הלבן, שכנראה מבשיל לפני התות הכהה, אני מחכה שיגיע התות הכהה. ולעתים קרובות ביותר, כאשר אני מגיעה, מתברר שהעונה נגמרה. ואז אני חושבת ומקווה שבשנה הבאה זה לא יקרה.

מדובר, כאמור, בפירות שהעונה שלהם מאוד קצרה ושצריך לתפוס אותם בזמן וליהנות מהם עד הסוף או לשמור אותם בצורות שונות, כך שכאשר מתחשקת לכם תאנה באמצע החורף או שבוע אחרי שהתאנים נגמרו – יש אפשרות.

ריבת משמשים עם סוכר חום ופלפל אנגלי

חומרים
2 ק"ג משמש
1 ק"ג סוכר חום
25 גרגרי פלפל אנגלי שלם

הכנה
שוטפים היטב את המשמשים, חוצים לחצי, מוציאים את הגלעינים, מכניסים לסיר רחב ופתוח, מוסיפים את הסוכר וגרגירי הפלפל האנגלי. בוחשים על אש בינונית עד שהסוכר נמס. בוחשים בעדינות כדי לא לפגוע בפרי. כאשר הסוכר נמס מנמיכים את האש.

הריבה מתבשלת כשעה־שעה וחצי. יש להשגיח על אש לא גבוהה מדי. הריבה צריכה את הזמן שלה כדי להתבשל אבל לא מהר מדי. מכניסים לצנצנות זכוכית כשהריבה עדיין חמה. סוגרים, ומוכן.

ריבת משמש לבן

העונה של המשמש הלבן קצרה עוד יותר מהעונה של המשמש הצהוב.

חומרים
2 ק"ג משמש לבן
1 ק"ג סוכר לבן

הכנה
בעצם, זו צורת ההכנה הקלאסית של ריבה: סוכר, פרי וזה הכל. שוב פעם סיר רחב. שוטפים את הפרי, מוציאים את הגלעינים, מכניסים לסיר, מוסיפים סוכר, מדליקים את האש ומבשלים על אש נמוכה כשעה. מכניסים לצנצנות זכוכית כל זמן שהריבה חמה, וסוגרים.

עוגת משמש בחושה

חומרים
½ ק"ג משמש
1 קמח אוסם תופח (350 גרם)
3 ביצים
1½ כוס סוכר
1 כוס שמן
קינמון
½ כוס סוכר או פחות
1 כוס מיץ רצוי מיץ משמש מתרכיז
תבנית מרובעת לא גדולה

הכנה
מערבבים את הקמח עם הביצים, הסוכר, השמן והמיץ עד שהעיסה נעשית חלקה (אין צורך במיקסר) משמנים תבנית ושופכים לתוכה את העיסה. את המשמשים חותכים לחצאים, מפזרים על הבצק כשהשקערוריות כלפי מעלה. מערבבים קינמון עם ½ כוס סוכר ובעזרת כף ממלאים כל שקערורית בסוכר וקינמון.
אופים בתנור שחומם מראש לחום בינוני כשעה.

ריבת תאנים

עם סוכר חום ופלפל שחור גרוס גס וגם גרגרים

חומרים
2 ק"ג תאנים (רצוי התאנה הכהה הקטנה)
1½ ק"ג סוכר חום
50 גרם גרגרי פלפל שחור לא טחון
קצת פלפל שחור גרוס דק

הכנה
שוטפים את התאנים, חוצים לחצי ובודקים שהכל בסדר. מכניסים את הפרי לסיר גדול ורחב מוסיפים את הסוכר והפלפל ומתחילים לבשל על אש בינונית. בוחשים עד שהסוכר נמס (להיזהר לא למעוך את הפרי). כשהסוכר נמס, מבשלים על אש נמוכה כשעה, בוחשים מדי פעם. להכניס לצנצנות זכוכית כל זמן שהריבה חמה.
לסגור ולהחביא באיזה מקום בבית ולשכוח עד החורף.

יין מתאנים

חומרים
על כל קילו תאנים 250 גרם סוכר
צנצנת ממש גדולה על 2 ק"ג פרי
300 גרם עארק
כמה ענפים של שומר־בר הגדל בשדות עתה

הכנה
מכניסים את התאנים השלמות לצנצנות זכוכית גבוהות, מוסיפים על התאנים את הסוכר, העארק ואת השומר בעמידה. סוגרים היטב. מכניסים לאחד הארונות בבית ושוכחים שזה קיים לפחות 3 חודשים. ביום קר בחורף מתחילה החגיגה. נפלא לקינוח ועוד יותר נפלא לאירוח. בכוס של קינוח – תאנה אחת, מעט מהנוזלים וקיסם אחד – זה עושה את כל החגיגה.

תאנים וסמבוקה (ליקר אניס)

חומרים
לכל סועד 2 עד 3 תאנים חתוכות כפרח

הכנה
מייבשים את התאנים במגבת נייר. מסביב לתאנה שופכים סמבוקה. הצלחת חייבת להיות יבשה וגם התאנים – עד כמה שאפשר. מדליקים את הסמבוקה בעזרת גפרור ומגישים.

ריבת תות לבן

חומרים
1½ ק"ג תות
1 ק"ג סוכר לבן
150 גרם זנגוויל (ג'ינג'ר) טרי

הכנה
מקלפים את הזנגוויל ומרסקים על פומפיה גסה. את התותים שוטפים היטב, מורידים את העוקץ בעזרת מספריים, מעבירים למסננת שירדו המים. מעבירים לסיר הבישול עם הסוכר והזנגוויל. מבשלים כשעה. מעבירים לצנצנות וכאשר הריבה מתקררת, היא מוכנה לאכילה.

ריבת תות כהה

חומרים
2½ ק"ג תות
1 ק"ג סוכר לבן
2 כפות גרושות קינמון

הכנה
שוטפים את התות, מורידים את העוקץ במספריים או ביד, מעבירים למסננת שירדו כל המים. מעבירים לסיר רחב ושטוח את הפרי והסוכר. מבשלים על אש נמוכה שעה־שעה וחצי. מעבירים לצנצנות זכוכית עוד כשהריבה חמה.
שופכים מלמעלה את שתי כפות הקינמון, סוגרים היטב ומאחסנים לפחות כמה חודשים. הקינמון נספג בריבה.

יין דובדבנים

חומרים
על כל קילו פרי 250 גרם סוכר

הכנה
מכניסים את הדובדבנים לתוך צנצנת שנסגרת היטב, שופכים מלמעלה את הסוכר (אפשר להוסיף לכל קילו פרי 200 ג' וודקה בנוסף על הסוכר). סוגרים היטב ומשאירים סגור עד החורף ממש ואז לפתוח וליהנות.

טיפ
כל הריבות המופיעות כאן טובות גם כרטבים על דברים מתוקים או כתוספת לפרי טרי. אפשר לדלל את הריבות בעזרת מים או איזה שהוא ליקר ולשפוך חם על גלידה קרה.

צילומים: חגית גורן

פירות אמיתיים

21-18 ביולי כולם יהיו שם, ומה איתך?

משינה-רוק קדחת הקיץ, מופע הארנבות של ד"ר קספר, זקני צפת, הג'ינג'יות, המכשפות, טאבווי סקרס ▪▪▪ שלמה ארצי-"המופע המשולש" ▪▪▪ אביב גפן-בכורה ערד 94 קרן הכט נסיית השכל, ברי סחרוף ▪▪▪ גידי גוב ויהודית רביץ במופע משותף-אורח רמי קלינשטיין

חגיגות הזמר העברי בערד

▪▪ מיקי גבריאלוב מארח את שלומית אהרון יצחק קלפטר ושלישיית אלאייב ▪▪ דני סנדרסון-תופעות לוואי ▪▪ איפה הילד טיפקס אסף אמדורסקי, ירמי קפלן, פורטיס ▪▪ מועדון הקומדי סטור מציג: צביקה הדר, המנגבים בשרוול ▪▪▪ "ליל אהבה" עם דיוויד ברוזה, יונתן גפן, מאיר אריאל וחיה סמיר

▪▪▪ אהוד בנאי ברי סחרוף ודקלון ב"לילה תולה אהבה" ▪▪ טל ומשה מארחים את ארז טל וקרן מור ▪▪▪ זמר לחיים חפר עם: שושנה דמארי, גלי עטרי בעז שרעבי, מיקי קם, דני רובס תדווה ודוד, שמיניית ווקאל ▪▪ "משירי דוד ושלמה" עם דוד ד'אור, שלמה בר ובליווי הברירה הטבעית

יותר מעניין לקרוא מעריב

ערד 94

עובד לי על כל החושים

▪▪▪ חידון הזמר העברי ▪▪▪ ריקי גל ומאיר בנאי ב"אהבה ורוקנ'רול" ערב משירי יוני רועה ▪▪▪ "כולם ביחד וכל אחד לחוד" קורין אלאל אלון אולארצ'יק דני בסן ▪▪▪ "שני שושנים" עם יעקב אורלנד ושמרית אור

עם מעריב ו- מעריב לנוער

החלה מכירת הכרטיסים לכל המופעים (לרבות כרטיסים במקומות ישיבה מסומנים)

כרטיס חינם להופעה לפותחי/למפעילי חשבון לאומי צעיר. בסניפי הבנק. כ-15% הנחה לבעלי חשבון לאומי צעיר במשרדי הכרטיסים.

מרכז מידע ראשי ומכירות כרטיסים ארציות: "הדרן" השרון: טל. 03-5279544, 6279449 מרכזי מידע ומכירות אזוריים: אזור הצפון: משרד כרטיסים "ערבר" - הנשיא 128 חיפה, טל. 04-384777
אזור המרכז: משרד כרטיסים "הדרן" - אבן גבירול 90 ת"א, טל. 03-5279544 אזור הדרום: "פורום" - קופת הפורום בקניון הנגב ב"ש, טל. 07-278222
אזור ירושלים: משרד הכרטיסים "קלעים" - שמאי 12 ירושלים, טל. 02-256869 וכן בכל משרדי הכרטיסים ברחבי הארץ.

לוח מופעים מפורט בטלטקסט עמוד 480

גלידת בן ועבדים · MOTOROLA · יטבתה · קוקה קולה · בלאגן · מותק · בנק לאומי

מיטה זוגית

יש לכם בעיה שמפריעה לכם לתפקד במיטה? משהו מטריד אתכם בקשר למיניותכם ואתם לא מעזים לשאול אף אחד? במדור "מיטה זוגית" תקבלו תשובות - אחת לכם ואחת לבן/ת זוגכם

מעינה שנהר

איור: אלכס טבשוונסקי

אחרי חצי שעה

אני בן 45, גבר היודע מהי אהבה ובעל ניסיון עם נשים, שמכיר את המקומות הרגישים שלהן. אשתי בת 41 והיא אינה מתלהבת ממין באופן מיוחד. בחודשים האחרונים הצלחתי להביא אותה לרצות להגיע לאורגזמה ואכן היא שותפה איתי פעולה. עלי לציין שהדגדגן שלה קטן מאוד וממש קשה לגלותו. איך שלא יהיה, עם חיבה יתרה ועל ידי שימוש ביד בלבד, לאחר 20־30 דקות, אני מצליח להביא אותה לידי אורגזמה. אולם בעת הגמירה היא טוענת שכואב לה מאוד. שאלותי הן: מדוע והאם טבעי הדבר שהדגדגן שלה כל כך קטן? מדוע כואב לה כל כך ומה ניתן לעשות?
חיים מרחובות

אילנה ארד־לוין, פסיכולוגית קלינית ומטפלת מינית, עונה:

לחיים אתה צודק שהדגדגן, מעצם טבעו, הוא איבר מאוד קטן, ואיננו שווה אצל כל אשה. כמו שיש הבדלים בין אדם לאדם בגודל השריים, בגודל הפין, בגודל כל איבר, כך יש הבדלים גם בגודל הדגדגן. יתכן שלאשתך יש דגדגן קטן, אך לעובדה זו אין שום קשר עם היכולת שלה להתענג ממין ולהגיע לאורגזמה, כפי שלא ניתן להסיק מגודלו של הפין, לגבי מידת היכולת של הגבר ליהנות ממין. יתרה מזו, בזמן ריגוש מיני, הדגדגן גדל פי שלושה ממימדיו הטבעיים, בשל הדם הגודש אותו, תהליך הדומה להשגת הזיקפה אצל הגבר. מכל מקום, אינך צריך להטריד את עצמך בשאלות של גודל.

משך הגירוי הוא יותר רלוונטי, ופרק זמן של חצי שעה, כמו שאתה מציין, הוא אמנם די ארוך, אך לא כל כך יוצא דופן. אשתך היא לא איזו תופעה מוזרה משום שהיא זקוקה לגירוי כל כך ממושך, אפילו שאתה אולי מרגיש מותש.

באופן כללי, מהירות הגירוי היא תוצאה של כמה מדדים. אחד מהם הוא מצב הריגוש הראשוני שאיתו נכנסים למיטה והוא תלוי במחשבות אירוטיות, בפנטזיות, בתקופה שהיא נמצאת מבחינת המחזור החודשי והרמה ההורמונלית. היא גם פונקציה של סוג הגירוי. אם אתה שואל מה ניתן לעשות כדי שהגירוי יהיה קצר יותר והאורגזמה מהירה יותר, יש לי כמה הצעות. אתה ראוי למלוא ההערכה על כך שלאחר שנים של חיים יחד, הצלחת להביא את אשתך לידי רצון להגיע לאורגזמה, אבל עם כל הכבוד למיומנויות שלך, גם עליה להשקיע ברצון ליהנות. מאהב טוב ככל שיהיה, גם אם הוא מכיר את כל הנקודות הרגישות, אינו יוכל לעשות הכל למען בת זוגו. רצוי שהיא תיכנס למיטה ברמה יותר גבוהה של ריגוש, בין אם על ידי זה שתשתפו זה את זה בפנטזיות מיניות או שהיא תקרא ספרות אירוטית לעידור הרמיון שלה.

גם בקשר לתהליך הגרייה עצמו, רצוי שאשתך תעשה חלק מהעבודה בעצמה על ידי אוננות בחברתך. נשים רבות מתייגעות מהצורך להגדיר לבן הזוג בדיוק מה הן רוצות. הערות כמו טיפה יותר ימינה, טיפה יותר חזק, טיפה יותר מהר וכו', מתחילות להטריד אותן. ההנאה העצמית על ידי אוננות היא יותר נוחה ותעוזר לשניכם.

20־30 דקות הן, אכן, פרק זמן ארוך לקבלת גירוי מתמשך. לאחר שהיא עשתה את ראשית העבודה, אתה יכול להמשיך. אולי גירוי אוראלי (במקום הידני) יכול להיות יותר מעורן ופחות מכאיב. אולי אחרי זמן מסוים, מה שאשתך זקוקה לו היא העברת הגירוי מהדגדגן לשפתיים הקטנות. כדאי שתדרו כיתה ובמקום להתמקד בניסיון להגיע לאורגזמה, תעברו על יחסים של עדינות ונעימות.

לאשה אני שמחה שבסביבות גיל 40 הגעת לבשלות מינית כזאת, שאת רוצה ומסוגלת להגיע לאורגזמה. אנחנו יודעים שהמיניות של האשה עוברת שינויים גליים. היא לא השקעה סולידית בבורסה, אלא השקעה ספקולטיבית. גם ההרטבות וההתייבשות, אפילו במהלך מפגש מיני אחד, היא תהליך גלי, עם עליות ומורדות, כפי שאצל הגבר, בזמן ההתעלסות יש שינויים ברמת הגירוי. לכן, אל לך להטיל דופי בעצמך, משום שאת זקוקה לגירוי ממושך או משום שהגירוי מלווה בכאב. אני מייעצת לך לשמור על עצמך ולא להגיע לכאב. אם המקום יבש, בקשי יותר סיכוך, על ידי רוק (שלך או שלו) או בעזרת שמן תינוקות של "ג'ונסון", שיכול להקטין את החיכוך בעת הגירוי הידני. אולי יותר חשוב מאשר להגיע לאורגזמה, חיוני שיהיה לך נעים בעת ההתעלסות כי אם המטרה מושגת בהתאמצות כל כך גדולה, היא הופכת להיות לא נעימה. תוכלי להגביר את רמת הריגוש שלך על ידי ספרות מגרה. הספר "נשים מעל" של ננסי פריידיי, למשל, יכול לשמש לך בסיס התחלתי טוב לבניית הפנטזיות שלך.

חשוב מאוד לברוק עוד נושא. אם את משתמשת בגלולות למניעת הריון, עלייך לדעת שישנם כמה סוגים שגורמים לירידה בחשק המיני ובמידת ההרטבות בתקופות מסוימות במהלך החודש. אם תגלי גם אצלך הבדלים כאלה, כדאי לבקש מהגינקולוג שלך להחליף לך את הגלולות. בנוסף לכך, מהירות ההרטבות - כמו מהירות השגת הזיקפה אצל הגבר - היא עניין אינדיבידואלי.

במקרה הצורך, שתיים־שלוש שיחות הכוונה אצל יועץ מיני יכולות לעזור לך מאוד. הרבה נשים מגיעות היום לטיפול מיני לא משום שאינן יכולות להגיע לסיפוק, אלא כדי לשפר את מהירות השגת האורגזמה.

הוא גדול, היא קטנה

אני בת 21, חברי בן 24, אנחנו יוצאים יחד כבר שנה ומזה שישה חודשים אנחנו מקיימים יחסי מין. הקושי המטריד אותנו הוא שבעת המשגל וגם אחריו, אני חשה כאבים עזים ונראה שהדבר נובע מחוסר התאמה מינית בשל הפרשי גדלים. אני בחורה נמוכה יחסית לגילי, רזה ומפותחת במידה ממוצעת. חברי גבוה ואיבר מינו גדול מאוד. בעת החדירה אני סובלת כאבים נוראיים, לעתים עד כדי דימום באיבר המין, כאילו אני "צרה" מדי. ניסינו לקיים יחסים בתנוחות שונות, שאולי יקלו במעט את הכאב, השתמשנו גם במשחות סיכוך שונות, למרות שאין בעיה של יובש בנרתיק, אך ללא הועיל. בעבר קיימתי יחסים עם שלושה גברים אחרים, ומעולם לא סבלתי כאבים מכל סוג. עלי לציין שעברתי בדיקות גינקולוגיות ולא נתגלתה אצלי שום הפרעה. אני נוטלת גלולות באופן קבוע, כך שאין בעיה של מתח נפשי בשל חשש מהריון וכו'. חברי מתחשב ביותר וכאשר הכאב גובר, הוא מפסיק את החדירה, ולמרות זאת המיחושים מלווים אותי, לפעמים במשך יומיים. ניסינו לקיים יחסים על ידי חדירה חלקית, אך הבעיה נעוצה כנראה גם בעובי איבר המין שלו, כך שהשיטה הזאת לא הפחיתה מעוצמת הכאב. אנחנו מאוד אוהבים זה את זה, מאוד גלויים זה כלפי זה ומחפשים מישהו שיפתור לנו את הבעיה.
עינת החברה של שרון, הרצליה

ד"ר צבי צוקרמן, גינקולוג ומטפל מיני, עונה:

לעינת ממכתבך ברור שאת בחורה שמבינה עניין, את בעלת ידע ועשית את כל המעשים שניתן היה להמליץ לך עליהם בנסיבות אלה, כמו בדיקה גינקולוגית לשלילת הפרעה כלשהי. השתמשתם גם בחומרי סיכוך בעת המשגל, להקלת החדירה ואף ניסיתם תנוחות שונות. הגינותות והרוגע בעת יחסי המין שאת מרבדת עליהם, מוכיחים כנראה, גם שאין אצלך בעיה של התכווצות בלתי רצונית של שרירי הנרתיק בעת קיום יחסי מין (וגיניסמוס). הניסיון שהיה לך עם גברים קודמים, של חדירה ללא כאבים, נותן סיבה לחשוב שאכן השערתך מבוססת ויש אי התאמה במידות איברי המין שלכם.

אצל רוב הזוגות, בעלי המידות ה"סטנדרטיות", אין בדרך כלל, בעיה של חוסר התאמה. אולם מדי פעם, אנחנו נתקלים בהבדלים קיצוניים, כאשר פתח הנרתיק צר יחסית ואיבר המין של הגבר גדול מאוד. מאחר שאתם אוהבים ורוצים לפתור את בעייתכם, למרות הנתונים הטבעיים האמורים, איש מקצוע צריך לעזור לכם ולבדוק את הדברים במדויק. רצוי שיהיה זה רופא, שהוא גם גינקולוג וגם מטפל מיני, ושניכם תצטרכו להיבדק, כדי שההתרשמות תהיה כוללת ככל האפשר.

אחד הממצאים שחברך יתבקש להביא הוא היקף איבר מינו בשעת זיקפה, בשני מקומות לאורך הפין: מתחת לראש וגם באיזור הגוף. האורך לא כל כך משנה לצורך העניין. חשוב לברר גם אם היו לו בעבר יחסי מין עם נשים אחרות ואם גם איתן היתה לו אותה בעיה. לכן, גם את תצטרכי להיבדק על ידי אותו רופא, ולא בדיקה גינקולוגית רגילה, אלה בהתאם לממצאים של המדידה אצל חברך.

אינני מסכים עם הקביעה, שמשמיעים אותה חלק מהסקסולוגים, שסוגיית ההתאמה הגופנית אינה קיימת והיא רק עניין פסיכולוגי, וכי מסוים שרוחב הנרתיק אמור לעבור גם ראשו של תינוק בעת הלידה, הרי שאין כזה דבר נרתיק צר מדי ופין רחב מדי. לידות הן ארוע שמתרחש פעמים אחרות במשך החיים והן לא בדיוק החוויה הכי מענגת מבחינה מינית, עבור האשה. לעומת זאת, קיום יחסי מין והחדירה, אמורים להיות תהליכים מהנים ומספקים, ובוודאי לא מכאיבים.

ומאחר שאת איבר המין של הגבר לא ניתן להקטין, אם יתברר שפתח הנרתיק שלך אכן צר מאוד, ניתן להרחיב אותו בעזרת ניתוח קטן, יחסית פשוט, הדורש אמנם הרדמה מלאה, אך לאחר אשפוז של כמה שעות אפשר ללכת הביתה. קופת החולים המבטחת מממנת, בדרך כלל, ניתוח כזה.

הכתובת למשלוח שאלות: מדור "מיטה זוגית", מוסף נשים, מעריב, קרליבך 2 תל אביב 61200

משהו עולמי

החשפניות הוזמנו לסיום קורס טיס

●●● קבוצת פרחי טיס, שסיימה את הקורס, הזמינה להגי־גות שתי חשפניות תאילנדיות.

כל הסיפור לא היה זוכה בוודאי להתייחסות אלמלא הגיע לאוזני "הוועד השוויצי בעד מדינה ללא צבא", שדאגו לתת פרסום להשתתפות החשפניות.

הסתבר שהחבר'ה התערבו: חלק טענו שלא ניתן יהיה להביא שתי חשפניות בהתראה של חצי שעה. שניים נרתמו למבצע, ותוך 30 דקות הביאו את הכתבות מהעיירה הסמוכה. לפני שנה פרצה שערוריה כשחבר'ה במילואים לבשו חולצות טריקו שעליהן צויירה בחורה ערומה.

דובר משרד הביטחון פירסם הודעה האומרת: פרשות אלו אינן מצביעות על יחס של זלזול במין הנשי בקרב הצבא. זה פשוט עניין של טעם קלוקל, אך אין זה נוגד את הנוהלים". הטייסים והמדריכים לא נענשו.

●●● הסגל הדיפלומטי המאומן לאו"ם בז'נבה מפר את כללי היסוד של זכויות האדם, אך מאחר שהם נהנים מחסינות דיפלומטית, לא ניתן להעמיד אותם למשפט.

תחילה היה זה השגריר הפקיסטני שהתעלל בנהג. הנהג הגיש תלונה במשטרה. בית המשפט לא יכול לפעול נגד דיפלומט, והנהג, נתין פקיסטני ללא רשיון שהיה בשוויץ, נשלח לארצו וכנראה לבית הסוהר.

עכשיו מתברר שהשגריר הברזילאי העביד את העוזרת בפרך. היא עבדה מבוקר עד לילה ללא ימי ראשון או חופשות. העוזרת הרגישה ברע ניגשה לרופא שציווה עליה להפסיק לעבוד וכתב זאת לשגריר סן תתמוטט. השגריר ציפצף והעוזרת נלקחה במצב אנוש לבית חולים. נגד השגריר, כמובן, לא ננקטו צעדים.

●●● באזל מתגאה במומיה המצרית הנמצאת במוזיאון. בתחילת הקיץ נבהלו עובדי המוזיאון לגלות שהמומיה סובלת מפטריות בין אצבעות הרגל. היא הובהלה מיד לטיפול מיוחד במעבדה, שם התברר שהמומיה, שהיא לא פחות ולא יותר מבתו של תות אנך אמון, סבלה בצעירותה מתת תזונה.

●●● מסכנים עשרים הדובים המתגוררים במערת הדובים במפורסמת בעיר חבירה ברן. אמנם הם אטרקציה לתיירים הרבים ושניים מצאצאיהם חיים בישראל, לאחר שניתנו במתנה לפני כחמש שנים לנשיא לשעבר חיים הרצוג, שביקר בשוויץ, הבעיה שהם חיים בצפיפות איומה ומוציאים את התיסכול והעצבים בנגיסות בברזלים שסביב המערה והנגירות גורמות לבעיות חניכיים ושיניים. בזה אחר זה הם מובלים למרפאת השיניים הזואולוגית בברן, ותחת הרדמה הם מקבלים טיפול שורש.

● שרי דובר

נבחר לראש המפלגה בגלל גודל איבר מינו

מאת נחום טרדאי

בצ'כיה מכירים היטב את המפלגה החדשה "יוזמה בלתי תלויה" שלמעשה היא מפלגה אירוטית לכל דבר. לפני מספר ימים אירגנה המפלגה תחרות על הנושא "סופר סקס של צ'כיה". במקום הראשון זכה מארטין, מהנדס בן 36. מה העניק למרטין את המקום הראשון? העובדה שגודל איבר מינו, לדבריו, יכול להגיע ל־22.5 ס"מ (!).

אך נוכחותם של מאות צופים באולם התחרות, קצת הביכה את מרטין, והוא לא היה מסוגל להראות לנוכחים את הגודל האמיתי של איבר מינו.

לעזרתו באו מתנדבות מקרב המפלגה הארוטית, מצויידות בסרגלים ומתוגות למדידת הגודל, אך גם הן, למרות המאמצים שהשקיעו, לא הצליחו לעורר לחיים את איבר מינו של מרטין. הבנות לא ויתרו והמאמצים נשאו ברכה. איבר מינו של המתחרה הועמד על כנו.

ובכל זאת, המדידות המדוייקות הבהירו שאיבר מינו של מרטין בזמן המדידה הגיע רק ל־17.3 ס"מ ולא ל־22.5 ס"מ.

אבל מרטין היה עדיין בעל המימדים המרשימים ביותר ונבחר פה אחד לעבור (תרתי משמע) בראש המפלגה החדשה האירוטית.

בנאום ההכתרה, הפעם לבוש ומעונב, פנה לחברי המפלגה: "נמשיך לנסות להגדיל עוד יותר את איברי המין שלנו ואם בכל שנה נצליח להגדיל אותו בלפחות ס"מ אחד, נשיג כולנו תוצאות מרשימות". בהצלחה

לקחה את הסמים של אמה להראות בביה"ס

אשה אוסטרלית נעצרה, לאחר שבתה בת ה־12 לקחה לבית־הספר את המריחואנה של האם, כדי להראות לכתה – דיווח בשבוע שעבר היומון סידני מורנינג הראלד.

מורים בבית הספר של הילדה דיווחו על־כך למשטרה, שפשטה על בית האם בעיירה ביירון קריק בקווינזלנד. הילדה לקחה את "המריחאונה של אמא לבית הספר לשיעור של 'מראים ומספרים'", דיווח העתון.

האם, ג'נין אלה קילגור, 32, הודתה באחזקת סמים ובאחזקת מקטרת עישון. היא נקנסה ב־350 דולר אמריקנים. ■ רויטר

תינוק תמורת סמים

גבר 29 נאסר ביום חמישי בבוקר, לאחר שהציע למכור את בנו התינוק בן ה־11 חודשים, תמורת קראק בשווי 10 דולר, במסיבה בה חגגו את נצחונה של קבוצת ה"רוקטס" באליפות האן.בי.איי.

האיש התקרב לקבוצת חוגגים, התינוק היה בעגלה, וקאלווין פונטנוט, שאמר כי הוא אביו הביולוגי, הציע למכור אותו תמורת סמים. הילד נלקח למשפחה אומנת ע"י עובדים סוציאליים, אשר לא יכלו לאשר מיד, אם פונטנוט הוא אמנם אביו של התינוק. ■ ע"ד

גור הכלבים בלע את טבעת היהלום

לגור הכלבים של בקי דווידסון ממיאמי יש טעם יקר מאד. משום כך, כנראה, החליט לבלוע את טבעת האירושין של בקי, המשובצת ביהלום של חצי קראט.

הפרשה המוזרה החלה, כאשר שבוע לאחר שקיבלה את טבעת האירושין, בלעה אותה האדמה. החשוד העיקרי: דארווין – גור מגזע ביגל בן 12 שבועות. "הטבעת נשמטה לי מהכיס", אמרה בקי. "הסתכלתי על דארווין ואמרתי: 'אכלת את הטבעת שלי?'"

בקי והארוס שלה החליטו שהעניין מחייב ביקור דחוף אצל הווטרינר. בבדיקת רנטגן נראו בבירור קווי המתאר של טבעת גדולה כבטנו של הגור.

הווטרינר חסך מדארווין את איומל המנתחים. במקום זאת, הוא המליץ לאפשר לעניין להסתיים באופן טבעי יותר. כאשר כבוא הזמן פלט דארווין את הטבעת, "זה לא היה נעים במיוחד", אמרה דווידסון, סטודנטית באוניברסיטת מיאמי, אבל "זו היתה הקלה עצומה". גם לכלב וגם לבעליו.

■ א.ס.

...הוא סיים את בית הספר התיכון כשהיה בן 6, ...החל את האוניברסיטה חודשיים מאוחר יותר. ...שבוע שעבר קיבל מייקל קירני בן ה־10 תואר ...ראשון באנתרופולוגיה והיה לבוגר הצעיר ביותר ...תולדות ארה"ב. ומה עכשיו, מייקל? חופש גדול, ...טיוטה, ו... תואר שני, אלא מה?

שירות גאמא

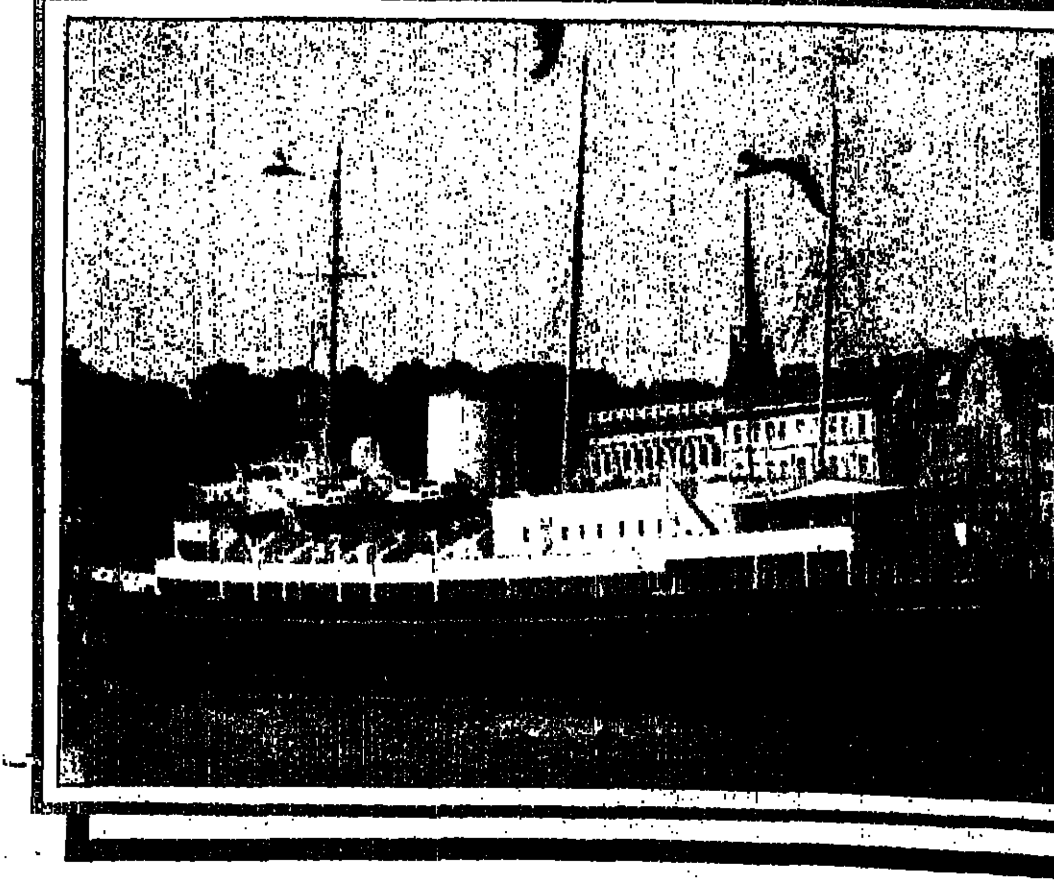

משביחים יאכטה

היאכטה המלכותית "בריטניה" תצא מהשירות ב־1997 וכנראה לא תוחלף באחרת. משפחת המלוכה תצטרך גם לשלם בעד שימוש במטוס חיל האוויר המלכותי למטרות פרטיות – מסרו בסוף השבוע משרד ההגנה הבריטי, בהודעה משותפת עם ארמון באקינגהם.

המעלתה של היאכטה "בריטניה" עולה כ־10 מיליון ליש"ט בשנה, והיא תזדקק ב־1997 לשיפוצים בהיקף של 17 מיליון ליש"ט כדי שתוכל להמשיך ולפעול. גם במקרה זה, השיפוצים יחזיקו אותה לחמש שנים נוספות בלבד.

היאכטה נכנסה לשירות ב־1954 ומאז מאה מיליון מייל. היא ביקרה ב־600 נמלים, ב־145 ארצות.

בתמונה נראית ספינת הוד־מלכותה "בריטניה" עוגנת בהלסינקי, במסגרת שבוע בריטניה בפינלנד. כתב: יואב לימור; תצלום: א.ס.

...לין – ...יסקס

...ניחוח אינטימי, שכרי לחוש ...להתקרב אליו. יש בו תחושה ...ותסיסה, עקב העירוב של ...הל, אננס טרי ופאפיה. ...והשגי של הבושם מורכב ...ניחוח של פרחי יסמין, וכן ...של סיגליות, ורדים ואגוז ...שני סוגי מושק, בשילוב ...יוצרים תחושת יובש ...את האפקט החמים. מגע ...על... תה מורגש אף הוא. ...הקוסמטיקה של קלווין ...את ניחוח הבושם יחד ...עוזמניץ', העוסקת בייצור ...בשטים. המוצרים הארוזים ...זכוכית ואלומיניום. ...בעוצב כבקבוק רום ...תוצאת שיתוף פעולה בין ...קליין והמעצב פביאן ברון. ...יעשו בידי סטיבן מייזל.

■ עש"ת

"הם לא היכו אותו בצורה הרגילה"

התיישב, בקלות יחסית, במכונית שהמתינה לו. מייקל פיי לאחר ששוחרר צילום: אי.פי

"הלחץ הציבורי עזר", טוען אביו של מייקל פיי, הנער האמריקני שנידון בסינגפור להצלפות בשוט לח, לאחר שריסס מכוניות בצבע ■ ביום שלישי חזר מייקל לארה"ב, ועכשיו עוצרת המדינה כולה את נשימתה לקראת הסרט

מאת בן כספית,
סופר מעריב בניו־יורק

מייקל פיי שוחרר מהכלא הסינגפורי ביום שלישי האחרון. 83 היממות שחלפו מאז החל לרצות את עונשו, נראו לו כמו נצח. הוא היה חיוור, ואפשר היה בקלות להבחין שירד במשקל. אבל נתונים הללו לא כל־כך עניינו את מאות העיתונאים ואנשי התקשורת שהמתינו לו סמוך לשער הכלא. מבטיהם ועדשות מצלמותיהם של אלה התמקדו דווקא בעכוזו של פיי, העכוז המפורסם ביותר בעולם בחודשים האחרונים. יש באמריקה עיתונים שמוכנים לשלם עכשיו הרבה מאוד כסף תמורת תמונת־תקריב של העכוז הזה, עליו הונחתו לפני חודשיים 4 הצלפות בשוט חיזרן ארוך ולח.

"לא, גבירותי ורבותי, הוא לא צולע", הכריזו כתבי הטלוויזיה הנרגשים. ואכן, פיי פסע מערנות ואפילו התיישב, בקלות יחסית, במכונית שהמתינה לו והסיעה אותו משם. בכך הסתיימה, בינתיים, אחת הפרשיות המוזרות של השנה האחרונה, שהחלה כמעשה שובבות של נערים והפכה למשבר בינלאומי מתמשך.

מייקל פיי, 19, אמריקני יהודי למחצה, התגורר בסינגפור מאז 1992 יחד עם אמו ואביו החורג. וכמו כל נער אמריקני ממוצע, העסיק פיי את עצמו בלימודים, דיבורים על בחורות ומעשי ונדליזם מזדמנים. הוא נתפס, הואשם בשני סעיפי ונדליזם ו'אחזקת תמרורים גנובים', וחתם על הודאה רשמית במשטרה. עד כאן, שום דבר מיוחד.

לרוע מזלו של פיי, כל זה קרה לו בסינגפור. מדינה מוזרה עם חוקים מוזרים. הסינגפורים, מסתבר, לא אוהבים שמרססים צבע על המכוניות שלהם. מה שמתקבל בארה"ב, נחשב כאן לפשע נגד האנושות. וכך, נדון פיי לעונש הסטנדרטי הנהוג בסינגפור במקרים כאלה: 4 חודשים מאסר, אלפיים דולר קנס ו־6 הצלפות.

ההצלפות, הן החלק הכואב בסיפור הזה. הן מבוצעות, ברצינות תהומית, על ידי מצליף ממשלתי רשמי, במיתקן הצלפה רשמי לא פחות, בכלא המרכזי של סינגפור. המצליף מבצע את תפקידו ברצינות ויסודיות, ומשאיר בדרך כלל צלקות עמוקות ושותתות דם על עכוזי מוצלפיו.

■ גם חרות לפיד לא עזר

לאמריקנים יש מוזרויות משלהם, כידוע. וכך פרצה סביב ההצלפה המיועדת שערוריית־אדירים בתקשורת האמריקנית. העיתונים ותכניות הטלוויזיה מלאו ערויות מצמררות על החוויה המחרידה, על הטראומה הצפויה, על הנזק הנפשי הבלתי־הפיך, על קשיו של השוט, על הצליפה, על הדם, ואפילו על הצלקות העלולות להשאר חקוקות על ישבנו של פיי לצמיתות.

בארה"ב התארגנו הפגנות, נחתמו עצומות, נישאו נאומים וקמו תנועות חברתיות. אפילו הנשיא קלינטון התערב. כשכל זה לא עזר גויס גם חרות לפיד שלנו למען עכוזו של פיי, אך כשל במשימה.

בסופו של דבר הורידו שלטונות סינגפור את עונשו של פיי מ־6 הצלפות ל־4. ב־5 במאי הוא נלקח אל מתקן ההצלפה. מכנסיו הושפלו והמצליף התורן ביצע בו את זממו. בארה"ב דיווחו על האירוע באינטנסיביות שהזכירה את נחיתת האדם הראשון על הירח. פיי שרד איכשהו. רופא הכלא שבדק אותו מייד לאחר ההצלפות, דיווח כי נמצא במצב 'סביר'.

ביום שלישי שוחרר מהכלא. ג'ורג' פיי, אביו ודוברו האישי של מייקל: "לדעתי, הם לא היכו בו בצורה הרגילה, אלא הרבה יותר קל. אולי השערוריה הציבורית הועילה". עכשיו מתחיל החלק הקשה מבחינתם של הסינגפורים. לאמריקנים, כידוע, יש מנהגים מוזרים משלהם. כך, למשל, עומד הנציג האמריקני בוועידת הסחר העולמית להצביע בעוד כמה חודשים נגד הבקשה הסינגפורית לארח את הכנס הראשון של 'אירגון הסחר העולמי', אירגון חדש, שאמור לשלוט על הסחר בעולם. סינגפור, באמצעות אירוח הכינוס הראשון, רצתה לעגן את מעמדה כצומת מסחר חשובה בדרום מזרח אסיה.

אבל אז ביצעה המדינה את השגיאה, והחטיפה 4 הצלפות שוט למייקל פיי. "יש בוושינגטון אנשים שרואים בכך עלבון ישיר לנשיא קלינטון", אמר מקור במימשל האמריקני, ואישר כי האירוע גרם להרעה ביחסי שתי המדינות, שבאה לידי ביטוי בהצבעתה העתידה של ארה"ב בעניין כנס הסחר.

את המהלומה הנוספת תספוג סינגפור מצידו של מייקל פיי עצמו. הוא טוען, אגב, כי ההודאה במעשי הוונדליזם הוצאה ממנו תוך עינויים, וכי לא עשה את המעשים המיוחסים לו. עורכי דינו של פיי עומדים להגיש תביעת נזיקין נגד ממשלת סינגפור בבית־המשפט הבינלאומי. וחוץ מזה, הוא שוקל כעת את ההצעות לספרים, סרטים, ראיונות וכתבות בעיתונים על סיפורו המיוחד. על־פי הערכה זהירה, יעשה פיי בין חצי מיליון למיליון דולר ממכירת סיפורו לטבלואידים למיניהם, כך שיהיה לו הרבה כסף כדי לרפא את הטראומה הקשה מהכלא.

■ "אין חומר טוב לסרט"

ב־23 ביוני הגיע פיי לבית אביו, בעיר קטרינג שבאוהיו. הוא כינס מסיבת עיתונאים, אליה לא הגיע. אביו, שבא במקומו, אישר כי בנו שוקל כעת למי למכור את סיפורו. "אני רק מייעץ לו, זו תהיה החלטה שלו", אמר האב, "אבל אני חושב שאין כאן חומר לסרט טוב".

"שלח לי את זה בפקס"
במקום מכתב במקום מברק במקום לרוץ
במקום להתעצבן במקום מונית במקום שליח במקום אוטובוס במקום לחכות למשה
במקום להפסיד זמן במקום לבזבז כסף במקום להמתין בלי סוף במקום כל השיטות הישנות...
פקססת? הרווחת!
פקס - 0.25 ש"ח
מכתב - 0.85 ש"ח
מברק - 14.40 ש"ח
שליח - 8.00 ש"ח
אל תהסס - פקסס
מהיר יותר. נוח יותר. זול יותר.
בזק
לפ"מ
אגף השיווק

הבימה התיאטרון הלאומי
אמדיאוס / רוקדים בלונסה / העלמה והמוות / האב / משרתם של שני אדונים / מחלת נעורים
03-296071

הקאמרי של תל־אביב
מבקר המדינה / הסוחר מונציה / נעמי - במת חזרות / פנטסיה לפסנתר / רומיאו ויוליה / שיינדלה / המגר
5233335, מנויים 5245211, קאמריפון 5229353

חיפה התיאטרון העירוני
שיינדלה / שלאמשסונדה / אמדיאוס - ת"א הבימה / הכפיל - בנוה 2
04-620670

תיאטרון באר שבע
בית המלאכה / הבית של מרווין / מחלת נעורים
07-238278 רב־קווי

בית ליסין
דואט לאחת / פילומנה / אנרכיסט מפוקסן / אמנים עולים על הבימה
03-6916653

האופרה הישראלית ת"א
חלום ליל קיץ - בריטן
03-6816427

הקאמרי... השר
דתקורון וגילדנשטרן מתים / אדם בן כלב
03-5182812

הנהג
עשה לך מנהג קבוע - קח עמך חייל לדרך

מזל טוב לרשת
בית הליקון חוגג עם ר' את יום ההולדת ה־18 של התחנה
אנו מאחלים לכם הרבה הצלחה ומקווים להמשך פעילות משותפת - "שבעים מיליון" זו רק ההתחלה...
הליקון

מבצע הקרנה חינם בלעדי לקוראי
סרט הפתיחה של פסטיבל קאן '94 ופסטיבל ירושלים

קומדיה של המלצאות
פול ניומן • טים רובינס • ג'ניפר ג'ייסון לי
בסרטם של יואל ואיתן כהן
הקפיצה הגדולה
THE HUDSUCKER PROXY (THE BIG JUMP)
הם חשבו שהוא "טמבל"... אבל הוא הקפיץ אותם למעלה
פרטים ב"זמן תל אביב"

סיפורה של מצדה

תגליות חדשות
מה בדיוק היה שם?
30.7.94-10.5.94
התערוכה בשיתוף עם: האוניברסיטה העברית בירושלים, רשות העתיקות, החברה לחקירת ארץ ישראל ועתיקותיה.
התערוכה באדיבות מעריב
הנחה מיוחדת לקוראי מעריב - 2 כרטיסי כניסה לתערוכה במחיר של 1 עם הצגת מודעה זו בקופת המוזיאון. (למעט שבתות)
הרצאה אחרונה בסדרה
28.6.94 בשעה 20:30
מצדה - פנינת מפעלי הבנייה של הורדוס
פרופ' אהוד נצר
ההרצאה מוקדשת לזכרו של פרופ' יגאל ידין במלאת עשר שנים למותו.
דברי פתיחה: מר יוסף אבירם, מנהל החברה לחקירת ארץ ישראל ועתיקותיה.
מוזיאון תל אביב לאמנות
TEL AVIV MUSEUM OF ART
שד' שאול המלך 27, תל אביב, קופה טל. 03-6961297

תנו לילדים שלכם זוטר עיתון גדול לילדים

גולדסטאר בלוז
בנמל חיפה
28-30.6.94
יותר אמין לקרוא מעריב

2 מופעים בלבד!
התזמורת הפילהרמונית הישראלית
דניאל בארנבוים, פסנתרן

בקונצרט מיוחד
אנטוניו פפנו, מנצח
יום ב', 4 ביולי 1994 בשעה 20.30
היכל התרבות, בתל אביב
בתוכנית:
מוצרט: "נישואי פיגרו" - פתיחה בטהובן: קונצ'רטו לפסנתר מס. 3
ברהמס: קונצ'רטו לפסנתר מס. 2
באדיבות מעריב
ברסיטל פסנתר
יום ד', 6 ביולי 1994 בשעה 20.30, היכל התרבות, תל אביב
בתוכנית:
שוברט: מיצירות לפסנתר
כרטיסים לקונצרט במחיר: 80 ש"ח עד 170 ש"ח. (20% הנחה כנגד תלוש 114).
כרטיסים לרסיטל במחיר: 60 ש"ח עד 140 ש"ח. (20% הנחה כנגד תלוש 115).
להשיג בקופת התזמורת, היכל התרבות, תל־אביב
מכירה טלפונית בכרטיסי אשראי, בטל. 03-5251502
מכירה מוקדמת למנויים הפילהרמונית בלבד: עד יום ה' 23/6/94
מבצע מיוחד לקוראי מעריב 20% הנחה למביא מודעה זו!

מה קורא השבוע?

"אנחנו מכונת להיטים"

קוראי מעריב לנוער מראיינים את דודו טופז

מוסף קיץ ענקי

מאור כהן, סולן זקני צפת, מראיין את עצמו

עולים על בגדי ים

המדריך המלא לקניית חזיה

החודעות המדליקות שלכם, התגובות המוזרות שלנו

4 ימים עם פיטר גבריאל; להקת "בלר" בדרך לישראל – ראיון בלעדי; מחוברים לאם.טי.וי; לימוזינה – רכילות מחו"ל.

מעריב לנוער
כל השאר קטן עליך

מלון עציון המחודש

במרכז העיר אילת, שתי פסיעות מהים

- 104 חדרים ממוזגים, טלוויזיה צבעונית, וידאו, רדיו בכל חדר.
- מועדון בריאות, מכון כושר משולב בריכת שחיה, סאונה, ג'קוזי, הניתנים בחינם.
- מועדון לילה עם אמנים ישראלים ותזמורת.
- מועדון ביליארד עם 7 שולחנות.
- פעילות לילדים, אחרי בריכת שחיה.

טל'. 07-370003, פקס'. 07-370002
177-022-2070

מחיר מיוחד עד ל- 17 ליולי 99 ש"ח לאדם בחדר זוגי חצי פנסיון

פולינזיה הצרפתית

ביקור ייחודי במקומות אקזוטיים ברמה של 5 כוכבים.

סייר בטהיטי, הואיין, רייאטי, בורה בורה, מוריאה ועוד במשך 7 ימים, פנסיון מלא, על סיפון היאכטה היוקרתית "ווינד סונג"

מחיר: 1,666 $ לאדם בתא זוגי
(לא כולל טיסה לטהיטי ומיסי נמל).

תוקף המבצע לחודשים יולי, אוגוסט בלבד!

פרטים: אצל סוכן הנסיעות שלך
או ב"אראי" טל 03-5284010

מבצע קיץ מדהים באיסטנבול ואנטליה החל מ-229$ כולל טיסה ואירוח

איסטנבול

מלון אימפריאל: 4* מלון אינטימי במרכז סולטן אחמט
המחיר לאדם 229$

מלון אקגון: 5* מפואר בעיר העתיקה.
המחיר לאדם 289$

מלון קלאסיס: 5* דלקס מלון נופש מפואר בחוף.
המחיר לאדם: 329$

המחירים כוללים: טיסה לאיסטנבול ואירוח על בסיס לינה וארוחת בוקר.

תאריכי יציאה: 23/6- 31/8 4 לילות (א-ה)
או 3 לילות (ה' - א').

אנטליה

מלון SEVEN SEAS 5* דלאקס המלון המפואר ביותר במזרח.

תאריכי יציאה: חודשי יולי - אוגוסט.
סופי שבוע: ה' - א' מחיר: 380$.
אמצע שבוע: א' -ה' מחיר: 380$.
שבוע: ב' -ב' מחיר: 499$.
המחירים כוללים טיסה וחצי פנסיון
המחירים אינם כוללים מס נמל, דמי רשום והעברות

ויוי טורס 03-6968580
וכן אצל סוכן הנסיעות שלך

חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965
מרחב תכנון מקומי הגליל המזרחי
הודעה בדבר אישור תכנית המהווה שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, בדבר אישור תכנית המהווה שינוי תכנית מפורטת הנקראת: "תכנית מספר ג/11336", המהווה שינוי לתכניות הבאות: ג/5392, ג/4159. השטחים הכלולים בתכנית ומקומם: יישוב: נין, גוש 17306 חלקות 14, 15, 26. עיקרי הוראות התכנית: "יעוד הקצה למרכז תיירות ומסחר. הוראה על הפקעה והתכנית פורסמה בי"פ מספר 4053 התשנ"ב עמוד 281 בתאריך 03/11/92. התכנית האמורה נמצאת במשרדי הועדה המחוזית וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ובניה הגליל המזרחי, וכל המעוניין רשאי לעיין בה, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

אפרים קריצלר, יו"ר הועדה המחוזית
לתכנון ובניה מחוז צפון

ת.ד. 20010 הדואר לתלוויות
אתם מתלוננים? שופינג מטפל
כל יום חמישי שופינג של מעריב

שינויים בקווי אגד החולפים בצומת כפר שמריהו!

החל ב-27.6.94 יחלו עבודות בצומת כפר שמריהו. עקב כך ישתנו זמנית מסלולי קווי אגד החולפים בצומת. להלן השינויים:

התחנות בצומת לקווים: 601, 602, 604, 901, 904, מבוטלות ומועברות למסעף נוף ים ב-2 כיווני הנסיעה.

קו 029 לחוף הים:
עד צומת כפר שמריהו ללא שינוי, ימינה לכביש החוף, שמאלה לנוף הים לרח' שער הים והמשך ללא שינוי.

קו 029 לכפר-סבא:
עד מסעף נוף ים ללא שינוי, ישר לרח' אביב, ימינה לרח' החורש, ישר לרח' נורדאו והמשך ללא שינוי.
תחנות מבוטלות:
לחוף הים: רח' קרן היסוד 6, רח' הנשיא 71, רח' הנשיא (בי"ס נוף ים).
לכפר-סבא: מסעף נוף ים, רח' המעפילים 10.
תחנות חדשות:
לחוף הים: רח' שער הים/מסעף נוף ים.
לכפר-סבא: רח' אביב (מול בית אבות), רח' החורש 33, רח' החורש 5, רח' נורדאו פינת מעפילים.

קו 518 (נתניה-תל השומר):
לנתניה: ללא שינוי.
לתל-השומר: עד צומת כפר שמריהו ללא שינוי, ממשיך בכביש החוף דרומה עד צומת הסירה, שמאלה להרצליה, שדרות שבעת הכוכבים, רח' הרב קוק והמשך ללא שינוי.
התחנה ברח' המעפילים 10 מבוטלת.

קו 425 מלון דן אכדיה-ירושלים:
לירושלים: מלון דן אכדיה, מלון השרון, רח' וינגייט, רח' גולדה מאיר, רח' שער הים, ישר לרח' אביב, ימינה לרח' החורש, ישר לרח' נורדאו והמשך ללא שינוי.
למלון דן-אכדיה: עד צומת כפר שמריהו ללא שינוי, ימינה לכביש החוף, שמאלה למסעף נוף ים ברח' שער הים, שמאלה לרח' גולדה מאיר, רח' וינגייט, מלון השרון, מלון דן אכדיה.
התחנה לכיוון ירושלים ברח' המעפילים 10 הועתקה לרח' נורדאו פינת המעפילים.

לציבור הנוסעים
איתכם הסליחה, על אי הנוחות הזמנית הנגרמת לכם.
בברכת נסיעה נעימה.

אגד התנועה של המדינה

פנטומימה ופלמנקו בקאמרית

מאת אורה בינור

התזמורת הקאמרית שרויה עדיין במשבר על רקע מינוי מנצח, ולמרות זאת גובשה התוכנית לעונה הבאה. על קונצרט הפתיחה ינצח יוליוס רודל, שכיהן כמנהל האופרה בניו יורק במשך 22 שנים. הזמרת השוודית שארלוט הלקאנט תשיר בקונצרט יצירות של קורט וייל, בטהובן ושוסון.

עונת הקונצרטים בנויה משלוש סדרות: קולות, שבה יתארח המנצח דיוויד שטרן (בנו של אייזיק שטרן) על תוכנית אריות של מוצרט; גוונים, שבה תשיר המקהלה הקאמרית ההולנדית, שתשיר את המיסה בסול של שוברט; קצת אחרת, המציעה ארבעה מופעים מוסיקליים-בימתיים, ובהם ערב פלמנקו עם הרקדנים רליה לאו ומיגואל אנחל, מעשה בחייל של סטרווינסקי עם שלישיית פנטומימאים של יורם בוקר ועוד.

התזמורת, שרוב הופעותיה תהיינה במשכן החדש לאמנויות הבמה, תבצע שלוש יצירות ישראליות מאת עודד זהבי, יאן רדז'ינסקי ועמי מעייני.

■ מוסיקה במוזיאון ת"א

עונת הקונצרטים הקאמריים במוזיאון תל אביב תיפתח בתגית פסנתר ה"סטנווי" החדש של המוזיאון. על הבמה יוצבו ארבעה פסנתרים. 14 פסנתרנים, ובראשם פנינה זלצמן, ינגנו מיצירות באך, ברהמס, גרשווין ומשה זורמן.

הסידרה הקאמרית מציעה 30 קונצרטים, שכין האורחים בהן – אנסמבל נאש מלונדון בשתי תוכניות ממיטב היצירות הקאמריות; נגן הצ'מבלו המהולל גוסטב לאונהרדט, שהוא הגורו של הצ'מבלו; זמר הבריטון אולאף בר, שזכה לכינוי היורש של דיטריך פישר דיסקאו ועוד.

המוזיאון יארח שלוש תזמורות: תזמורת קאמרטה עם סדרת "הקונצ'רטו הכפול" ומוסיקה קולית מאת באך והנדל; תזמורת סימפונטה רעננה במוסיקה קלאסית קלה והסינפונייטה באר-שבע.

בסידרה גל חדש יושמעו יצירות ישראליות ואחרות בנות זמננו.

■ הסינפונייטה באר-שבע

הסינפונייטה, בניהולו האמנותי של אורי-מאיר, תבצע כ-120 קונצרטים. בקונצרט הפתיחה היא תארח את ה"סווינגל סינגרס" מאנגליה. בין הנגנים האורחים - הכנר שמואל אשכנזי, הנבלנית מריאל נורדמן, הצ'לן יאנוש שטארקר ועוד.

שלוש סדרות יעלו בעונה הבאה: קלסיקה, שתסתיים בביצוע האורטוריה אליהו של מנדלסון; קליסיקל, עם קונצרט לכל מלחין; פניני אופרה, עם קטעים נבחרים מאופרות מפורסמות.

בעונה הבאה חוזר הכנר ירון פרנסקי לתפקיד הכנר הראשי של הסינפונייטה, לאחר שהיה כתפקיד זה בתזמורת ראשון-לציון. לילדיהם של מנויי התזמורת ברחבי תוענק כניסה חינם יחד עם ההורים, על בסיס מקום פנוי.

■ תזמורת סימפונט רעננה

תזמורת רעננה, בניצוחו של ירוחם שרובסקי, מציעה חמישה קונצרטים למנויים. תוכניות הקונצרטים מגוונות וכוללות גם מופע בימתי של הכוריאוגרף משולש הקצוות מאת דה-פליה, בשיתוף להקת הפנטומימה של יורם בוקר. נוסף לשרובסקי יופיעו גם המנצח יובל צליוק והמנצחת אבלין איילו. התזמורת תבצע בעונה הבאה את הקונצ'רטו לפסנטר ותזמורת של רפי קרישון ואת סטמפניו לקריין, כנר ותזמורת, מאת דובי זלצר.

שרים יוני רועה

ערב מיוחד, שיעלה בפסטיבל ערד, יוקדש ליצירתו של יוני רועה. הזמרים האורחים יבצעו להיטים של רועה, דוגמת "איזו מדינה" ו"פרי גנך". בתמונה הקבוצתית של המשתתפים: עופר לוי, זהבה בן, דקלון, לאה לופטין, ארנה ומשה דץ, שלומי שבת ועוד

אסטריקס כובש את אמריקה, בעזרת הגרמנים

סרט אנימציה חדש עם הכוכב המקסים של הספרים המצויירים

מאת עירית שמגר

כל מי שנכבש בקסמו של אסטריקס, הגיבור הגאלי הקטן שיכול לרומא הקיסרית הגדולה, ישמח ודאי לשמוע, שהקטנטן עומד לכבוש עוד פיסת ארץ זעירה אי שם, את יבשת אמריקה.

בימים אלה נוצר סרט אנימציה חדש, בריוק כמו סרטי אסטריקס הקלאסיים, והוא מספר איך כבש הגיבור את אמריקה.

נוכל לראות איך בסופו של קרב מסובך במיוחד עם הרומאים, נוחתת ספינתם הקטנה של הגאלים הנועזים בחוף רחוק ושומם. הם חשבו שהעולם נגמר כאן, אך מגלים להפתעתם חופים מקסימים ויצורים מוזרים.

■ עם האינדיאנים

הם פוגשים את האינדיאנים ומצילים עלמה אחת קטנה וארומת עור מעדר בופאלו משתולל. לגמרי במקרה זו בתו של ראש השבט, שנעשה ידידם של הגאלים ועוזר להם נגד מכשף הכפר הקנאי. יש עוד המון הרפתקאות, אבל אין טעם לספר כאן את כולן, כי ממילא נלך לראות את הסרט כשיגיע, ונקווה שבמהרה, גם אלינו.

אסטריקס הופיע בראשונה בספר קומיקס בשנת 1961, קראו לו אסטריקס הגאלי והוא פורסם בצרפת, כמובן, כי מדובר בלאומנות צרפתית די בולטת. אחר כך הוא נדד לבריטניה, לרומא ועוד. הספרים היו לרבי מכר היסטריים, ושש שנים אחר כך הפך אסטריקס הראשון לסרט. הדמויות המצויירות הן אותן הדמויות מהספרים וגם העלילות הן העתק מרוייק.

יוצריו, רנה גוסיני שכתב, ואלברט אודרזו שצייר, נפגשו בפאריס ב-1951 והחלו לייצר סדרות קומיקס. אחרי שיסרו מגוון קומיקס עצמאי, נולד גם הגיבור המופלא אסטריקס. איתו נוצרו חברו הטוב הענק אובליקס, כלבו דוגמטיקס וגם גטפיקס הקוסם המופלא, הדרואיד יודע הסוד. אסטריקס נגד קיסר, למשל, מספר על יוליוס קיסר ונסיונו הכושל להתמודד נגד אסטריקס הערמומי וחבריו הגאלים הנועזים. אך בדרך מתאר הסיפור באופן חי ומרתק את החיים ברומא הקיסרית. אסטריקס וקליאופטרה עקב אחרי המלכה המצריה וסיפור אהבתה עם הקיסר הרומי, בעוד הגאלים מתקרבים לרומא.

עכשיו מעבירים את אסטריקס לאנגלית. אמנם הסרט נוצר באולפן גרמני בידי אנימטורים גרמניים, אך הסיפור מתרחש באמריקה והוא יצא למסכים בסתיו 94', בדיוק לכבוד יום-הולדתו ה-35 של אסטריקס המקסים.

עטיפת "אסטריקס באולימפיאדה" בהוצאת דליה פלד מוציאים לאור

צילום במדבר

במוזיאון הנגב בבאר-שבע מוצגת תערוכת צילומים של אריה ברלב, בן 55, תחת השם כי ארץ פסלים, ובמקביל מופץ בימים אלה ספרו שירת המדבר, ובו צילומים מרהיבים לצד פסוקים מהתנ"ך, בעריכת שושן חורי.

אריה ברלב מסתובב במדבר חמוש במצלמה. הוא לא מצלם אנשים או בעלי חיים, רק הנופים מעניינים אותו. הוא מוכן לסכן את חייו, כדי לצלם נקיק מסויים, והתוצאה – שורת תערוכות ואלפי צילומים מדהימים.

יש המייחסים לו צילומים של פגישות חשאיות, אבל ברלב דוחה את הרמזים ומסביר: "צילמתי פגישות חשובות של דוד בן-גוריון המנוח, צילמתי את פגישת הפיוס שלו עם גולדה מאיר ז"ל. אבל העבודה העיקרית היתה ונשארה צילומי המדבר".

ברלב חי במדבר ואוהב אותו. "אני מצלם במיקרו. נכנס לתוך הנוף, ומתמקד רק במה שמסביבי. יש במדבר בעיה של תאורה. החזר אור בעוצמה חזקה, וצריך להתחשב בזה".

■ אורי בינדר

רפי קייזר חונך מוזיאון בגרמניה

האמן הישראלי רפי קייזר, המתגורר בפאריס, יחנוך השבוע (מ-1 ועד 3 ביולי) את המוזיאון המחודש פירמונדט-לודוויג באאכן.

קייזר יציג עבודת רישום גדולה, באורך 150 מטרים ובגובה 1.5 מטר. "מדובר ברישום, שמסכם את מסעי הארוך ביפן", אמר קייזר למעריב, "וזה חלק שני מטרילוגיה. המסע הראשון היה לסין והרישום עליו הוצג לפני שלוש שנים במוזיאון גימה בפאריס ובאאכן. אבל גולת הכותרת תהיה החלק השלישי של הטרילוגיה, רישום מסע בישראל, שאני מתכנן לבצע השנה".

קייזר, בן 63, יליד ירושלים, זכה בפרסים רבים ותערוכות היחיד שלו זכו להצלחה גדולה.

■ גד שמרון, בון

אורחים בפסטיבל יאנוש קורצ'ק

התיאטרון לילדים ולנוער הוזמן להשתתף בפסטיבל יאנוש קורצ'ק, שיתקיים בוורשה בספטמבר, במלאות מאה שנה להולדתו של קורצ'ק. התיאטרון יעלה את ההצגה חגולם מאת יוספה אבן שושני, לפי ספרו של יצחק בשביס זינגר, בבימויו של ברוך גוסין.

■ רות שפירא

"פגישה בבנקוק" עם חנוך לוין

הצגת המאה של האשה המופלאה שבתוכנו מאת חנוך לוין ובבימויו, משותפת לתיאטרון הקאמרי ולחאן, תצויין ביום חמישי הקרוב בתכנית קברט, שתתקיים לאחר ההצגה, בביצוע שחקניה. פגישה בבנקוק הוא שמה של התכנית, וכלולים בה מערכונים ופזמונים שהולחנו ע"י מולדי שצמן, וחנוך לוין כתב אותה במיוחד לערב זה.

■ רות שפירא

שוורצנגר לשלטון?

ארנולד שוורצנגר מספר, כי גורמים שונים במפלגה הרפובליקנית האמריקנית הציעו לו להיכנס לזירה הפוליטית. בשלב זה הוא מסרב, אבל מודה שהרעיון קוסם לו. השמועה אומרת, ששוורצנגר עשוי לרוץ למשרת מושל קליפורניה.

■ רון סודלבניק

משרד הפקות גדול

מזמין לייצג

1. הצגות ומופעים - לקהל הרחב קוסמים להטוטנים תקליטנים וכו'.
2. הצגות - לילדי הגיל הרך - המאושרות ע"י אמנות לעם.

טל': 03-9671666

קנה פקס וקבל קו בחצי מחיר 345 ש"ח בלבד

בזק מאפשרת לך להזמין קו לפקס- בפקסימום חסכון. רק 345* ש"ח. במקום 690 ש"ח.
זמן שווה כסף- השימוש בפקס חוסך לך את שניהם. להזמנת קו לפקס חייג 199 או לפקס 198.

אל תהסס-פקסס

מהיר יותר. נוח יותר. זול יותר.

המבצע בתוקף מיום 18.6.94 עד 15.7.94
*לא יוסף מכשיר טלפון עם התקנת קו זה. המחיר כולל מע"מ.

בזק
אגף השיווק

לחזק את ידי המשפחות השכולות מאסון צאלים ב'

אני נדהם מהיחס של הצבא למשפחות השכולות של אסון צאלים ב'.

הבנים שנפלו לא גדלו בחלל ריק, הם ספגו בבית את הרקע שאפשר להם להגיע ליחידה מובחרת זו. לבוא ולומר למשפחות אלו שלא יוכלו להיות נוכחים במשפט של האחראים לאסון, וזאת מפני שיקולים של בטחון שדה, זהו עלבון נורא.

ברצוני לחזק את ידי המשפחות. חיזקו ואימצו.

■ פיני גורן, קיבוץ שפיים

יועץ משפטי על תנאי

שמעתי שהוגשה עתירה לבג"ץ להעמיד לדין את ח"כ שאקי. עצם הגשת העתירה על ידי עו"ד גנור, מחזקת אצלי את התחושה שלא טעיתי כאשר הרמתי גבה לשמע הנימוקים המוזרים, שבגללם היועץ המשפטי, מיכאל בן יאיר, שיחרר מדין נבחר ציבור!

■ יורם אליאן, ירושלים

כביש חוצה ישראל יסייע לפיזור האוכלוסין

החלום הישן של פיזור אוכלוסין יוכל להתממש רק באמצעות כביש חוצה ישראל.

חוצה ישראל ישמש החישוק התורם לאינטגרציה חברתית ושוויוניות בהזדמנויות תעסוקה, חינוך, בידור, שירותים וכו'.

ניתן להקטין את הפגיעה בסביבה על ידי שימוש באמצעים המקובלים בחו"ל, כגון מחיצות בולמות רעש וזיהום ליד אזורי ישוב, גינון ועוד.

■ רפאל סלע, מעגן מיכאל

חכם אינו נכנס לדברי חברו

במשנת פרקי אבות, פרק ה' נמנים חמישה דרכי התנהגות המבדילים בין חכם וגולם. אחד מהם הוא זה: "איזה הוא חכם - שאינו נכנס לדברי חברו".

אני מציע להלק מעין "סטיקרים" עם אימרה זו בין המשתתפים בתוכניות ברדיו ובטלוויזיה.

■ מרדכי נוי, רמת־חן

רוצה לראות את השעון במונית

הנזקק לשרות מוניות, יודע את התעלולים שחלק מנהגי המוניות עושים כדי להוציא מן הנוסע יותר ממחיר הנסיעה.

אני מציע שהמונה יימצא במקום שגם הנוסע במושב האחורי יוכל לראות את התעריף והמחיר.

בהרבה מוניות נמצא השעון למטה ומוט ההילוכים מסתיר אותו. גם ליושב ליד הנהג קשה לראותו.

■ משה אהרוני, רמת־אביב

באלטלנה לא הניפו דגלים אלא שמרו על סודיות

בסרט אלטלנה, שהוצג לאחרונה בסינמטק בתל־אביב, אומר ד"ר מאיר פעיל, כי לפני הקמת המדינה רכשה ההגנה נשק והביאה אותו לארץ בחשאי, ואילו בצאת אניית הנשק אלטלנה של האצ"ל מחופי צרפת, עשו זאת בקול תרועה.

הנכון הוא שאנשי האצ"ל, שהתרכזו במרסיי לקראת הפלגתם ארצה, לא הורשו לצאת את המחנה כדי לשמור על סודיות. גם בנמל דה־בוק, ממנו הפליגה האניה, התנהל הכל בחשאיות מירבית.

דברי ד"ר פעיל בשקר יסודם, וחבל שהוא אחד מכותבי ההיסטוריה של עמנו.

■ אייזיק אולקניצקי, עולה אלטלנה, תל אביב

קולנוע

תל־אביב־יפו
■ גורדון המחודש: האמת שלא תאמין - 6.30, 22; אמנון הדזי - 8
■ גת: תעצרו את העיר פעם שניה - 5, 7.30, 9.50
■ גן העיר 1: גברת דאוטפייר - 2.20, 4.40, 7.20, 9.50
■ גן העיר 2: בודהה קטן - 2.30, 4.50, 7.30, 22
■ דיזנגוף 1: הבריחה - 11, 1.05, 3.10, 5.15, 7.30, 9.50
■ דיזנגוף 2: ברכה, עולם מופלא - 11, 1.05, 3.10, 5.15, 7.30, 9.50
■ דיזנגוף 3: לבן - 11, 3.10, 5.15, 7.30, 9.50; הפיתוי הכי יפה של חיי - 1.05
■ דקל: פילדלפיה - ב, ד, ה: 7.30, 9.50; ג: 9.50
■ דרייב אין: תיק שקנאי - 22; סרט סקס - 24
■ הוד 1: קצר בזמן - 5, 7.30, 22
■ הוד 2: העיתון - 5, 7.30, 22
■ הוד 3: זקנים חסרי מנוח - 5, 7.30, 22
■ הוד 4: ללא פחד - 4.45, 7.30, 22
■ הסינמטק 1: החרצית שאיחרה לפרוח - 7; המרחק - 9.30
■ הסינמטק 2: אורלנדו - 5.30, 7.45, 9.45
■ תקליטע (צ.צ.א.): העפיפון הכחול - ב: 9.45; ג, ד: 4.30, 7.15, 9.45
■ חן 1: מלך האריות (אנגלית) - 7.35, 9.50; מלך האריות (עברית) - 5
■ חן 2: מאהב אחד יותר מדי - 11, 2.30, 5, 7.30, 9.50
■ חן 3: עדה באפלה - 11, 2.30, 5, 7.30, 9.50
■ חן 4: אנגי - 5, 7.25, 9.55
■ חן 5: מרדף בשידור ישיר - 5, 7.30, 9.50
■ טיילת 1: בשם האב - 5, 7.30, 22
■ טיילת 2: מקס ומוריס - 5, 7.30, 22
■ טיילת 3: תיק שקנאי - 5, 7.30, 22
■ לב 1: קליפורניה - 12.15, 2.20, 5, 7.40, 22
■ לב 2: קיקה - 12, 2.10, 4.50, 7.30, 9.50
■ לב 3: שלום לפילוש - 2.10, 7.30; עירום - 12.05, 2.15, 5, 22
■ לב 4: תנועה אחת ארבע נשימות - 12.10, 5, 7.50, 22
■ ליטור 1-2: הפתיחה בקרוב
■ מוזיאון ת"א: האשה שיצרה שמן שומשום - 5, 7.45, 22
■ מקסים: עידן התמימות - 7.15, 9.40
■ צפון: הבריחה - 5, 7.30, 9.50
■ רב אור 1: ארץ הצללים - 4.40, 7.20, 9.50
■ רב אור 2: תמונות קצרות - 5.30, 9
■ רב אור 3: כן, גברת הנשיא - 5, 7.30, 9.50
■ רב אור 4: עידן התמימות - 4.35, 7.15, 9.50
■ רב אור 5: שארית היום - 4.35, 7.15, 9.50
■ שחף 1: רשימת שינדלר - 5, 8.45
■ שחף 2: בני ומון - 5, 7.30, 22
■ תל אביב 1: בטהובן 2 - 5, 7.45
■ תל אביב 2: האקדח מת מצחוק 33⅓ - 5, 7.45, 9.45
■ תל אביב 3: בשם האב - 5, 7.30, 22

אור־יהודה
■ גיל 1: בטהובן ונמרנו - 5, 7.45, 9.45
■ גיל 2: מאהב אחד יותר מדי - 5, 7.30, 9.45
■ גיל 3: זקנים חסרי מנוח - 5, 7.30, 9.45
■ גיל 4: העיתון - 5, 7.30, 9.45

אשדוד
■ אשדוד: כן, גברת הנשיא - 8, 22
■ גיל 1: הבריחה - 5, 7.30, 22
■ גיל 2: בטהובן 2 - 5, 7.30, 9.30
■ גיל 3: קצר בזמן - 5, 7.30, 22
■ גיל 4: ארץ הצללים - 5, 7.30, 22
■ גיל 5: כל מה שתרצי - 5, 7.30, 22

אשקלון
■ חן 1: פילדלפיה - 4.45, 7.20, 9.50
■ חן 2: מרדף בשידור ישיר - 5, 7.30, 9.50
■ חן 3: תעצרו את העיר פעם שניה - 5, 7.30, 9.50
■ חן 4: עידן התמימות - 4.35, 7.15, 9.50
■ חן 5: הבריחה - 5, 7.30, 9.50

באר־שבע
■ אשל: בטהובן 2 - 5, 7.45, 22
■ רב־נגב 1: תעצרו את העיר פעם שניה - 5, 7.30, 9.50
■ רב־נגב 2: מרדף בשידור ישיר - 5, 7.30, 9.50
■ רב־נגב 3: ארץ הצללים - 4.40, 7.15, 9.50
■ רב־נגב 4: הבריחה - 5, 7.30, 9.50

בית־שאן
■ מתנ"ס: העיתון - א, ג, ה: 9.15

בית־שמש
■ מופת: הפיתוי הכי יפה של חיי - ב: 8.30

בת־ים
■ רב חן 1: האקדח מת מצחוק 33⅓ - 5, 7.30, 9.50
■ רב חן 2: תעצרו את העיר פעם שניה - 5, 7.30, 9.50
■ רב חן 3: הבריחה - 5, 7.30, 9.50
■ רב חן 4: עדה באפלה - 5, 7.30, 9.50
■ רב חן 5: מאהב אחד יותר מדי - 5, 7.30, 9.50
■ רב חן 6: מרדף בשידור ישיר - 5, 7.30, 9.50
■ רב חן 7: רשימת שינדלר - 5.30, 9

דימונה
■ היכל התרבות מופת: האקדח מת מצחוק 33⅓ - 8.30

הוד השרון
■ מופת: רשימת שינדלר - ה: 6.30, 9.30; א'-ד': 9

הרצליה
■ אודיטוריום דניאל: האשה שיצרה שמן שומשום - 7.15, 9.30
■ סטאר 1: בטהובן 2 - 7.40, 9.45
■ סטאר 2: הבריחה - 7.30, 9.50
■ סטאר 3: בשם האב - 7.20, 9.50
■ קולנוע 1, מנדרין: ארץ הצללים - 7.30, 22
■ קולנוע 2, מנדרין: בשם האב - 7.30, 22

זכרון־יעקב
■ מופת: האקדח מת מצחוק 33⅓ - ב, ה: 6, 9

חדרה
■ לב 1: בטהובן 2 - 5, 7.30, 9.50
■ לב 2: קליפורניה - 5, 7.40, 22
■ לב 3: פילדלפיה - 5, 7.30, 22
■ לב 4: מאהב אחד יותר מדי - 5, 7.30, 9.50

חולון
■ גל 1: בטהובן 2 - 5, 7.45, 22
■ גל 2: האקדח מת מצחוק 33⅓ - 5.30, 8, 22
■ גל 3: הבריחה - חול: 4.45, 7.30, 22
■ גל 4: ברכה - 4.45, 7.30, 22
■ גל 5: רשימת שינדלר - 8.30
■ זהב 1 (קניון הזהב): בשם האב - 7.15, 22
■ זהב 2 (קניון הזהב): קצר בזמן - 5, 7.30, 22
■ זהב 3 (קניון הזהב): קליפורניה - 5, 7.30, 22
■ סטאר 1 (קניוכל): כן, גברת הנשיא - 8, 22
■ סטאר 2 (קניוכל): קיקה - 7.30, 22
■ סטאר 3 (קניוכל): פילדלפיה - 7.25, 22
■ סטאר 4 (קניוכל): כל מה שתרצי - 7.30, 22

חיפה
■ אורלי: שארית היום - 6.45, 9.15
■ סינמטק: החיים על פי משפחת אראמס - 9
■ סינימה קפה מוריה: קליפורניה - 7.30, 9.30
■ סינימה קפה עממי 1: עירום - 7, 9.15
■ סינימה קפה עממי 2: לבן - 7.15, 9.15
■ עצמון 1: הבריחה - 4.30, 7, 9.30
■ עצמון 2: בשם האב - 4.15, 6.45, 9.15
■ עצמון 3: ללא פחד - 4.30, 7, 9.15
■ עצמון 4: העיתון - 4.30, 7, 9.15
■ עצמון 5: האקדח מת מצחוק 33⅓ - 4.30, 7, 9.15
■ פנורמה 1: בטהובן 2 - 4.30, 7, 8.30
■ פנורמה 2: רשימת שינדלר - 5, 8.30
■ פנורמה 3: ברכה, עולם מופלא - 4.30, 7, 9.30
■ רב אור 1: עדה באפלה - 4.40, 7, 9.20
■ רב אור 2: אנגי - 4.40, 7, 9.20
■ רב אור 3: קיקה - 7, 9.20; חתולים בצמרת - 4.45
■ רב־נת 1: תעצרו את העיר פעם שניה - 4.45, 7, 9.20
■ רב־נת 2: מרדף בשידור ישיר - 4.45, 7, 9.20
■ רב מור 1: עדה באפלה - 4.45, 7, 9.20
■ רב מור 2: מאהב אחד יותר מדי - 4.45, 7, 9.20
■ רב מור 3: חקירה תוקפנית - 4.45, 7, 9.20
■ רב מור 4: תעצרו את העיר פעם שניה - 4.45, 7, 9.20
■ רב מור 5: מרדף בשידור ישיר - 4.45, 7, 9.20
■ רב מור 6: כן, גברת הנשיא - 4.45, 7, 9.20
■ רב מור 7: בכוונת זדון - 4.45, 7, 9.20

טבריה
■ מופת: אמנון הדזי - ב, ג 9
■ יד שטרית: בטהובן 2 - 7, 9

יבנה
■ קדרי 1: רשימת שינדלר - 8

יהוד
■ קדרי 1: ניק ונמרנו - ב: 8

יקנעם עלית
■ מתנ"ס: התפרנים מבוורלי הילס - ב: 9.15; ג: 7, 9.15

ירושלים
■ אור 1: תיק שקנאי - 5, 7.30, 9.20
■ אור 2: בודהה קטן - 5, 7, 9.20
■ אור 3: אורלנדו - 5, 7.20, 9.30
■ אור 4: האשה שיצרה שמן שומשום - 5, 7.20, 9.30
■ אור 5: ניק ונמרנו - 5, 7.20, 9.30
■ גיל 1: בטהובן 2 - 1.30, 5, 7.30, 9.30
■ גיל 2: הבריחה - 1.30, 4.30, 7.30, 22
■ גיל 3: העיתון - 1.30, 5, 7.45, 22
■ גיל 4: קליפורניה - 1.30, 5, 7.30, 22
■ גיל 5: רשימת שינדלר - 1.30, 5, 8.30
■ גיל 6: קצר בזמן - 1.30, 5, 7.30, 9.30
■ גיל 7: האקדח מת מצחוק 33⅓ - 1.30, 5, 7.30, 9.30
■ גיל 8: בשם האב - 1.30, 4.30, 7.15, 9.45
■ מוזיאון ישראל: הפסנתר - ה': 9
■ סינמטק 1: דב ושמו ונדה - 7; מרדף חצות - 9.30
■ סינמטק 2: ערב סנור
■ רון 1: כל מה שתרצי - 5, 7.15, 9.30
■ רון 2: פילדלפיה - 5, 7.15, 9.30
■ רב חן 1: עדה באפלה - 5, 7.30, 9.50; ניק ונמרנו - 5
■ רב חן 2: תעצרו את העיר פעם שניה - 5, 7.30, 9.50
■ רב חן 3: כן, גברת הנשיא - 5, 7.30, 9.50
■ רב חן 4: מרדף בשידור ישיר - 5, 7.30, 9.50
■ רב חן 5: ארץ הצללים - 4.40, 7.15, 9.50
■ רב חן 6: קיקה - 4.50, 7.25, 9.50
■ רב חן 7: בכוונת זדון - 5, 7.30, 9.50
■ תיאטרון ירושלים: לבן - 7, 9.30

כנרת־צמח
■ בית גבריאל: הבריחה - 8.30

כפר־סבא
■ גיל 1: בטהובן 2 - 5, 7.45, 9.45
■ גיל 2: תעצרו את העיר פעם שניה - 5, 7.30, 22
■ גיל 3: קליפורניה - 5, 7.30, 22
■ גיל 4: הבריחה - 5, 7.30, 22
■ גיל 5: קצר בזמן - 5, 7.30, 22
■ גיל 6: בשם האב - 4.45, 7.20, 22
■ גיל 7: האקדח מת מצחוק 33⅓ - 5.30, 8, 22
■ עמל: תמונות קצרות - א, ב, ג, ד' 8.30

כרמיאל
■ סינימה 1: רשימת שינדלר - 5.30, 9
■ סינימה 2: כן, גברת הנשיא - 7, 9.30
■ סינימה 3: האקדח מת מצחוק 33⅓ - 7, 9.30

כפר תבור
■ מרכז קהילתי: זקנים חסרי מנוח - א, ד: 9

מגדל העמק
■ רב חן 1: חקירה תוקפנית - 7, 9.30
■ רב חן 2: רשימת שינדלר - 5.30, 9
■ רב חן 3: אנגי - 7, 9.30

נהריה
■ הוד: ארץ הצללים - 7, 9.30
■ מופת: לבן - א, ה: 7, 9.15

נס־ציונה
■ גיל 1: בטהובן 2 - 5, 7.45, 22
■ גיל 2: האקדח מת מצחוק 33⅓ - 5, 7.30, 22
■ גיל 3: הבריחה - 5, 7.30, 22
■ גיל 4: בשם האב - 5, 7.30, 22

נצרת־עילית
■ גיל 1: זקנים חסרי מנוח - 5, 7.30, 22
■ גיל 2: אנגי - 5, 7.30, 22
■ גיל 3: בטהובן 2 - 5, 7.30, 9.30
■ גיל 4: עדה באפלה - 5, 7.30, 9.45
■ גיל 5: מאהב אחד יותר מדי - 5, 7.30, 22
■ גיל 6: הבריחה - 5, 7.30, 22
■ גיל 7: פילדלפיה - 5, 7.30, 22

נתניה
■ גיל 1: בטהובן 2 - 5, 7.45, 22
■ גיל 2: קצר בזמן - 5, 7.30, 22
■ גיל 3: ברכה, עולם מופלא - 5, 7.30, 22
■ גיל 4: הבריחה - 5, 7.30, 22
■ גיל 5: בשם האב - 5, 7.30, 22
■ חן 1: תעצרו את העיר פעם שניה - 5, 7.30, 22
■ חן 2: עדה באפלה - 5, 7.30, 9.50
■ חן 3: מרדף בשידור ישיר - 5, 7.30, 9.50
■ חן 4: תמונות קצרות - 5.30, 9

עכו
■ אודיטוריום: תיק שקנאי - ב, ד, ה: 7.30

עפולה
■ היכל התרבות: פילדלפיה - א, ד, ה: 7, 9.15
■ [illegible]: העיתון - א, ב, ד: 9.15; ה: 7, 9.15

פתח־תקוה
■ היכל 1: בטהובן 2 - 5, 7.30, 9.30
■ היכל 2: הבריחה - 5, 7.30, 22
■ היכל 3: קצר בזמן - 5, 7.30, 22
■ רום 1: קיקה - 5, 7.30, 22
■ רום 2: זקנים חסרי מנוח - 5, 7.30, 22
■ רום 3: רשימת שינדלר - 5, 8.30
■ שלום 1: האקדח מת מצחוק 33⅓ - 9
■ שלום 2: העתון - 9
■ שלום 3: גורלו של אדם (רוסית) - 9

צפת
■ בית אלון: העתון - א, ב, ג: 7, 9.15

קצרין
■ מתנ"ס: תמונות קצרות - 8.30

קרית־אונו
■ מתנ"ס: תמונות קצרות - ד: 8.30

קרית־שמונה
■ היכל התרבות: בטהובן 2 - 7, 9.30

קרית־ביאליק
■ קריון 1: מאהב אחד יותר מדי - 4.45, 7, 9.30
■ קריון 2: זקנים חסרי מנוח - 4.45, 7, 9.30
■ קריון 3: בשם האב - 7, 9.30
■ קריון 4: סוד הגן הנעלם - 4.45; בשם האב - 7, 9.30
■ קריון 5: האקדח מת מצחוק 33⅓ - 4.45, 7, 9.30
■ קריון 6: בטהובן 2 - 4.45, 7, 9.30
■ קריון 7: קצר בזמן - 4.45, 7, 9.30
■ קריון 8: התפרנים מבוורלי הילס - 4.45, 7, 9.30
■ קריון 9: הבריחה - 4.45, 7, 9.30

קרית־מלאכי
■ מופת־היכל התרבות: מאהב אחד יותר מדי - 7.45, 9.45
■ תקווה (קניון הקריה): זקנים חסרי מנוח - 7, 9.30, ב' גם ב־5

ראש־העין
■ מופת: התפרנים מבוורלי הילס - א, ב: 5.30

ראש־פינה
■ מתנ"ס: ללא פחד - א, ב: 9.30

ראשון־לציון
■ גל 1: בטהובן 2 - 5, 7.45, 22
■ גל 2: האקדח מת מצחוק 33⅓ - 5.30, 8, 22
■ גל 3: הבריחה - חול 4.45, 7.30, 22
■ גל 4: ברכה - 4.45, 7.30, 22
■ גל 5: רשימת שינדלר - 8.30
■ זהב 1 (קניון הזהב): בשם האב - 7.15, 22
■ זהב 2 (קניון הזהב): קצר בזמן - 5, 7.30, 22
■ זהב 3 (קניון הזהב): קליפורניה - 5, 7.30, 22
■ חן 1: תעצרו את העיר פעם שניה - 5, 7.30, 9.50
■ חן 2: חקירה תוקפנית - 5, 7.30, 9.50
■ חן 3: מרדף בשידור ישיר - 5, 7.30, 9.50
■ חן 4: עדה באפלה - 5, 7.30, 9.50
■ נעמן: זקנים חסרי מנוח - 7.30, 9.45
■ סטאר 1 (קניוכל): כן, גברת הנשיא - 8, 22
■ סטאר 2 (קניוכל): קיקה - 7.30, 22
■ סטאר 3 (קניוכל): פילדלפיה - 7.25, 22
■ סטאר 4 (קניוכל): כל מה שתרצי - 7.30, 22
■ ראשון: העתון - 7.30, 9.45
■ רון 1: האקדח מת מצחוק 33⅓ - 5, 7.30, 9.30
■ רון 2: עדה באפלה - 5, 7.30, 9.30

רחובות
■ חן 1: בטהובן 2 - 11, 5.15, 7.30, 9.45
■ חן 2: ארץ הצללים - 7; תמונות קצרות - 9.30
■ חן 3: קיקה - 5, 7.35, 9.55
■ חן 4: הבריחה - 11, 5.20, 7.30, 9.50

רמלה
■ היכל התרבות: רשימת שינדלר - 8.30

רמת־גן גבעתיים
■ רב אואזיס 1: הבריחה - 5, 7.30, 9.50
■ רב אואזיס 2: חקירה תוקפנית - 5, 7.25, 9.50
■ רב אואזיס 3: עדה באפלה - 5, 7.30, 9.50
■ רב גן 1: תעצרו את העיר פעם שניה - 5, 7.30, 9.50
■ רב גן 2: אנגי - 5, 7.30, 9.50
■ רב גן 3: מרדף בשידור ישיר - 5, 7.30, 9.50
■ רב גן 4: בשם האב - 4.30, 7.15, 9.55
■ שבעיס: רשימת שינדלר - 7.30

רמת השרון
■ כוכב: שארית היום - 7.15, 9.40

רעננה
■ מופת היכל התרבות: רשימת שינדלר - א, ב: 6
■ פארק 1: פילדלפיה - 7.30, 9.50
■ פארק 2: תעצרו את העיר פעם שניה - 7.30, 9.45
■ פארק 3: כן, גברת הנשיא - 7.30, 9.30
■ פארק 4: בטהובן 2 - 7.30, 9.30
■ פארק 5: הבריחה - 7.30, 9.45

שדרות
■ סינימה קפה 1: רשימת שינדלר - 9.15
■ סינימה קפה 2: רשימת שינדלר - א, ב, ה: 7; ב, ד: 5

מידע
שקיעת החמה: 19.51
זריחת מחר: 05.31
פרק יומי: תהלים קלט־קמ
משנה יומית: עירובין ט, ג־ד
דף יומי: בבא מציעא, ה
הלכה יומית: [illegible]
פרשת השבוע: פינחס

■ בתי מרקחת
ירושלים: סנטר פארם [illegible]
תל־אביב: בן־יהודה [illegible]
קופ"ח כללית אמסטרדם 7 [illegible] ■ האוצר 3 תכנית ל 6092518 [illegible]
נוה חיים משה שרת 77 [illegible]
מסודה 1 622289 ■ חולון - [illegible]
הופיין 52 חולון 889153 [illegible]
5515671 ■ רמת־גן: [illegible]
7511874 ■ נתניה: [illegible]
פתח־תקוה: הירקון [illegible]

ניידות לטיפול לב ישראל [illegible] טל. 03-5757788, 177-0224224
אמבולנס [illegible]
הסתדרות לרפואת שיניים [illegible] 177-0223-773
מ.ג.ס. משפחות נפגעי [illegible]
מרכז סיוע לקרבנות [illegible] 03-5234819, 04-660111 [illegible] 07-331977
אל־סם טיפול חינם, 03-5462076 [illegible]
ער"ן עזרה נפשית, תל־אביב [illegible] ים 610303; [illegible] 672222; נתניה 625110; באר־שבע 06-333453 [illegible]
ויצו קו אדום לנשים מוכות, [illegible] 03-5461133; ים 04-514111 [illegible] 08-550506
אוזן קשבת תורים וילדים [illegible] חיפה 229488; ירושלים 243550 [illegible] ר"ג 6734752
יד ביד אוזן קשבת לחייל, [illegible]
אגוש משפחות נפגעי נפש [illegible]
קו פתוח לילדים ונוער 24 שעות [illegible]
נעמ"ת מניעת אלימות במשפחה [illegible]
איגוד הוועד למלחמה בסרטן [illegible] ת"א 5660380; 5604576 [illegible]
יד שרה שיקום החולה, [illegible] תל־אביב 617222; חיפה 04-381704
פסיכיאטריה ווירולוגיה
מכון פסטר; שרות חירום [illegible]
איתורית 6750750 [illegible] 2151
האגודה למלחמה בסרטן [illegible]
שירות מידע 03-5717888
קשב מוקד [illegible]

■ אוטובוסים
אגד: 03-5375555 [illegible]

■ רכבות
מירושלים ● לת"א מרכז [illegible]
מתל־אביב מרכז ● לירושלים: [illegible]
מתל־אביב מרכז ● לחיפה: 6.00, 6.35, 7.35, 8.05, 08.40, 09.20, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 16.40, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 23.00 ● לנהריה: 6.35, 8.05, 12.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00
מחיפה בת־גלים ● לת"א (מחיפה מרכז [illegible]) [illegible] 05.30, 06.00 [illegible] 7.15, 07.35, 8.10, 09.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 18.30, 19.30
● לנהריה: 08.08, 09.28, 12.10, 13.31, 15.36, 16.05, 17.30, 18.30
מנהריה ● לחיפה ולת"א: 05.45, 6.35, 7.35, 8.35, 11.34, 13.30, 15.27, 16.33, 17.33, 18.42

■ מטוסים
מודיעין נמל התעופה 03-9731122 (אנגלית)
[illegible] 03-9711111 [illegible]

שרות חירום

המקום	מד"א חירום 101	מכבי־אש חירום 102	משטרה חירום 100
אופקים	[illegible]	[illegible]	[illegible]
אור־יהודה	[illegible]	[illegible]	[illegible]
אור עקיבא	[illegible]	[illegible]	[illegible]
אילת	[illegible]	[illegible]	[illegible]
אריאל	[illegible]	[illegible]	[illegible]
אשדוד	[illegible]	[illegible]	[illegible]
אשקלון	[illegible]	[illegible]	[illegible]
באר־שבע	[illegible]	[illegible]	[illegible]
בית־שאן	[illegible]	[illegible]	[illegible]
בית־שמש	[illegible]	[illegible]	[illegible]
בני־ברק	[illegible]	[illegible]	[illegible]
בת־ים	[illegible]	[illegible]	[illegible]
גבעתיים	[illegible]	[illegible]	[illegible]
גבעת שמואל	[illegible]	[illegible]	[illegible]
דימונה	[illegible]	[illegible]	[illegible]
הרצליה	[illegible]	[illegible]	[illegible]
הוד השרון	[illegible]	[illegible]	[illegible]
חדרה	[illegible]	[illegible]	[illegible]
חולון	[illegible]	[illegible]	[illegible]
חיפה	[illegible]	[illegible]	[illegible]

רדיו

06.06 לקום עם מוסיקה
שעה ראשונה
07.07 לקום עם מוסיקה שעה שניה ● סליירי: הפתיחה לאופרה דון קישוט ● ויואלדי: קונצ'רטו לגיטרה, 2 כנורות ובסו־קונטינואו ● היידן: סימפוניה ● בוקריני: סימפוניה, אופ' 35/5
08.05 לקום עם מוסיקה שעה שלישית ● קטעים מתוך אופרטות של יעקובי, מוספורד, מונקטון, מילקר, ציחרר, ברמן, להאר, שטולץ ומסאזה
09.00 תכניות הבוקר
פרנץ רוסלר־רוזטי: קונצ'רטו ל־2 קרנות ותזמורת ● באך: סויטה אנגלית מס' 5 ● שפוהר: סונטה לחליל ולנבל, אופ' 114 ● מוצרט: דיברטימנטו מס' 11, ק. 251 ● וייטאן: קונצ'רטו מס' 4 לכנור ולתזמורת, אופ' 37 ● שומאן: שלישיית פסנתר מס' 3, אופ' 110 ● בריטן: פנטסיה רביעייה לאבוב וכלי־קשת, אופ' 2 ● אלגר: קונצ'רטו לכנור ולתזמורת, אופ' 61 ● אדולף פון הנסלט: וריאציות קונצרטיות על נושא של מאיירבר, אופ' 11 ● שוברט: סימפוניה מס' 9, ד. 944, הגדולה
13.57 בימת שיר
אמיר אור: פדיון המת
14.06 מוסיקה לשעת צהריים
תכניתו של אבי חנני
16.00 מוסיקה ליום ראשון תכניתה של ריקה בר סלע ● בוננצ'יני: סטאבת מאטר ● בוקסטהודה: טוקטה לעוגב ● בטהובן: מיסה, אופ' 86 ●
הינדמית: סונטה מס' 2 לעוגב
18.00 מאולפן ההקלטות רותי חן חליל; ברוס לוי פסנתר, דוד חן כנור ● ריינקה: סונטת אונדין לחליל ולפסנתר, אופ' 167
19.05 צלילים בין ערביים רוול: קברו של קופרן ● בריטן: המנון לצ'יליה הקדושה ● אזן איזאי: פואמה אלגית לכנור ולתזמורת ● ברוך: סרנדה למיתרים
20.00 בימת שיר חזי לסקלי בקולו
20.03 מאולמי הקונצרטים שלנו
התזמורת הפילהרמונית הישראלית; מנצח: ג'פרי טייט
23.00 צלילים לסיומו של יום

רשת א'
07.30 שירים עבריים
07.55 בימת שיר
08.05 שורשים
09.05 חסכון והשקעות
10.05 טלרדיו שירות מידע למאזינים
11.05 חיים שעה בענייני בריאות
12.05 עתונות במוקד עם יצחק אלון
14.05 בראש צעיר מגזין יומי לילדים
15.05 פנים אל פנים
16.05 מה קרה לי סיפורים מהחיים
17.05 צלצול שלישי מגזין לאמנויות
18.05 מנחת ערב
20.00 מבט לחדשות מהטלוויזיה
20.50 כלים שלובים
22.05 אומר בשבחין
23.05 עתונות במוקד עם יצחק אלון

רשת ב'
06.06 הבוקר הזה חדשות ● מוסיקה
08.05 עניין אחר עוד חדשות ואורח
09.05 עשר עד עשר
10.05 תכל דיבורים עם שלי יחימוביץ
12.05 בחצי היום
14.05 רגעי קסם
15.05 יומן חוץ
15.45 עיתונות חוץ עם יואל רפל
16.05 צבע הכסף עם ענת דווידוב
17.05 חמש אחרי החדשות
18.05 היום הזה חדשות
19.05 שירים עבריים
21.05 כותרות מבט והיום הזה
21.15 שירים עבריים
23.05 אהבה עברית
עם רבקה מיכאלי ואהוד מנור
00.05 יומן חצות
00.30 אהבה עברית המשך
01.05 לתוך הלילה עם מנחם גרנית
05.05 אור ראשון עם עמיקם רוטמן

06.06 סע לאט
07.05 מעורב ישראלי
09.05 בוקר בוקר עם מנחם פרי
10.05 תכנית עשר עם אורנה יקיר
11.05 כל יום הוא יום יפה
12.05 אהבה עצמית עם גיל קומר
13.05 לוחש עם שוש עטרי
14.00 עוגלת חדשות הפופ של גימל
14.05 חדש חדיש ומחודש
15.00 חולה רדיו עם דידי הררי
16.05 קופסת הלהיטים
17.05 מקום בצמרת מצעד הפזמונים הישראליים עם נועם גילאור
20.05 פופ 94
21.05 כותל המזרח / תחנה מרכזית
22.05 שיר לאחות ד"שים בבקשתך
23.05 חולם בהקיץ עם נאוה סביון

05.02 בוקר טוב צה"ל
06.05 אוניברסיטה משודרת
06.30 בוקר טוב ישראל
07.15 בוקר חדש עם דורון נשר
08.00 בוקר טוב ישראל
09.05 עבריות על הבוקר
10.05 נכון לקיץ
עם קובי מידן ואברי גלעד
12.50 בילוי היום מדריך יומי
13.00 בצהרי היום יומן חדשות
13.15 חתום בוטל
15.05 יש עם מי לדבר
עם יעקב אחימאיר
16.00 שעה לפני עם רזי ברקאי
17.00 ערב טוב ישראל
18.05 שעה קלה על כלכלה
18.30 סוף היום
20.00 מבט לחדשות
20.30 פסק זמן מוסיקלי
21.05 מארטוה עם נויה עינב
22.05 תכניתו האישית של דני קרפל
23.05 עשרים וארבע היום שחית
24.00 יומן חצות
00.10 יומן מונדיאל
00.15 ציפורי לילה משוחחות
02.00 לא רוצים לישון

07.05 המדינה שבדרך עם אמיר אשר
09.05 גלגל תצלה שירים עבריים
11.05 שמש עם אלי ישראלי
13.05 מזוג אויר עם ארי שמאי
14.05 זרעי קיץ עם סיון דורון
15.05 שבוע דוב עם דובי לנץ
16.05 חכם בכביש עם רון לוינטל
18.05 גלגלאה עם לאה עוז
20.05 דרייב אין עם נדב רביד
22.05 לילה טוב

ערוץ 7
09.10 שירים ישראליים
09.30 מבעד למסך הצד האפל
10.00 מיבזק / שירים לחולות
10.30 דעה אקדמאית
11.10 פרחי גני מזרחי
12.07 7 בערוץ 7 / שירים עבריים
13.00 לפי שעה חדשות מזווית אחרת
14.10 שירי נוסטלגיה ישראליים
15.10 השעה החסידית
16.10 שירים לריקודי־עם
17.10 לקט שירים / אורות
18.10 ערב ניגונים מזרחית
19.05 ראיון / שירים חסידיים
21.05 נעימות קלאסיות
21.40 שיעור לילה הרב דרוקמן
22.05 עשר בשבע שעה טובה
23.05 תבלינים גלים צעירים
00.10 התכנית באנגלית

טלוויזיה

חנן גולדברג. חנן ונתן. ערוץ 2, 20.30

08.15 חברת סיפורים מהחיים
08.35 אנגלית
08.50 הבנת הנקרא בסוד העניינים
09.05 יהדות קשת וענן
09.40 פרפר נחמד
10.03 משוט אמרו לא
10.15 קשר משפחתי
10.45 צער גידול בנות
11.10 בעין מתמטית
11.30 אנגלית
12.05 מדעי החיים
12.20 מתמטיקה וקטורים כוח
12.30 מתמטיקה לבגרות
13.00 צרפתית
13.15 מוסיקה ה־9 של שוסטקוביץ'
13.40 סיפורים מן החיים
14.00 רחוב סומסום
14.30 במצולות הים עם דלפי
15.00 זומביט
17.00 ערב חדש מנחה: אמנון לוי

07.00 בוקר טוב ישראל
15.30 גביע העולם בכדורגל, '94
תקציר משחקי אתמול
16.00 חדשות
16.05 קפטן פלאנט איכות הסביבה
16.30 חופת חיי

אורנה ומשה דץ. חופת חיי. טלוויזיה כללית, 16.30

17.00 ערב חדש
17.30 תוסס מגזין
18.15 החדשות באנגלית
18.30 מגזין למשפחה
19.00 חדשות בערבית
19.30 משפחת סימפסון
20.00 מבט לחדשות, שבשבת
21.00 לא רק כדורגל עם יאיר לפיד
22.00 סיבוב שני למוות
22.50 חדשות
23.00 גביע העולם בכדורגל, '94
שידור ישיר שוויץ - קולומביה
01.10 פסוקו של מקום

14.00 פלטפוס
14.05 מסע בין כוכבים הדור הבא
15.01 אמת או חובה
15.30 ערקי וג'ורג'
16.00 היפים והאמיצים
17.00 חדשות
17.05 דאג סידרה מצויירת לילדים
17.30 מוקש אח'נים על האש
18.01 חלום עליכם עם עוזי חיטמן
18.30 חוף פרדייס
19.00 סטוץ' שעשועון עם אקי אבני
19.30 מיסטר בין
20.00 חדשות
20.30 חנן ונתן
21.00 בירה ומצב רוח
22.00 אין עם מי לדבר
23.00 רצח באפילה סידרת מתח
23.30 החדשות
23.35 רצח באפילה המשך
24.00 התחנה
סידרת פעולה על תחנת משטרה

08.00 שידור מקומי
09.00 לחיות את החיים
09.45 צעירים חסרי מנוח
10.30 אורחים בסלון תכנית אירוח
11.00 לוסי אהובתי קומדיה
11.35 אנטולה
12.20 מרפי בראון קומדיה
12.45 פלקון קרסט דרמה
13.35 המאמן קומדיה
14.00 הקופסה קליפים עבריים
14.10 נשים מסוכנות דרמה
15.00 טופז
15.50 נוטס לנדינג דרמה
16.40 שלושה בדירה אחת קומדיה
17.05 ספינת האהבה קומדיה
17.55 הקופסה קליפים עבריים
18.05 לחיות את החיים
18.50 צעירים חסרי מנוח
19.35 שידור מקומי
20.00 אנטולה
20.50 פלקון קרסט
21.40 חופשי על הבר
22.10 פרסנו מיני סידרה
00.25 רדיו סינסנטי החדש
00.50 דינוק לאתמול דרניה
01.35 קוו'אק פעולה

10.30 שכחו אותי בבית
12.15 החלקה לנצחון
14.00 בחזקת אשם
15.30 חופשת ריגול קומדיה
17.00 אחי השטן סרט ערבי
19.10 התחלות ראשונות
21.00 קומנדו עירוני
22.30 גונבי הסבונים
ראו מסגרת המלצה "למה כן"
23.55 להט ארקטי פעולה
01.30 בלשית ושמה סילק

16.00 הוקי קרח NHL
16.50 מגאזין הכדורגל האירופאי
17.45 כדורעף הליגה עולמית
18.45 רוגבי עולמי
20.30 היומן הבינלאומי
21.30 מרוץ אופנועים
22.10 כדורעף חופים מארה"ב

06.30 להתלבש עם שש
מצויירים על הבוקר
08.30 להתלבש עם שש ש.ח.
09.30 המחסן של כאילו
10.00 גינת ההפתעות
10.05 החתולים הסמוראיים
10.30 שגעון הכדורסל
11.00 הכיתה המעופפת
11.05 בברלי הילס 90210
11.50 אולפן חי הגנים הלאומיים
12.00 שנות הקסם
12.20 הכל נשאר במשפחה
12.30 הרפתקאות בארץ אבודה
12.50 אולפן חי ש.ח.
13.00 מאחורי הקלעים
13.20 אולפן חי קבלת שבת
13.30 המחסן של כאילו
14.00 גינת ההפתעות
14.05 סנדוקאן
14.30 אוק החתול
15.00 הכיתה המעופפת
15.05 גיצי הכסף
15.20 אולפן חי
15.30 אחותי טס
15.50 אולפן חי
16.00 מקס גליק
16.30 מרקר לואיס
16.50 האוניברסיטה הקטנה
17.20 ערוץ הילדים מתקשר אליך
17.30 המחסן של כאילו
18.00 גינת ההפתעות ש.ח.
18.05 החתולים הסמוראיים
18.30 שגעון הכדורסל
19.00 קרובים רחוקים מאוד

6 פלוס
19.30 שכנים, שכנים
19.55 נשואים פלוס קומדיה
20.20 משפחת סימפסון קומדיה
20.45 הכל נשאר במשפחה קומדיה
21.10 האנטר פעולה

הצגה שנייה
22.00 הנאשמים דרמה
23.50 מלאך על כתפי

מאוריציו ניקטי וקתרינה סילוס לאבינג. גונבי הסבונים. ערוץ הסרטים, 22.30

למה כן
גונבי הסבונים
■ **ערוץ הסרטים, 22.30**
קומדיה של הקומיקאי־במאי מאוריציו ניקטי. העלילה הסהרורית סבה סביב שידור טלוויזיוני של סרט איטלקי קלאסי, המופרע על ידי אין ספור פרסומות. אט־אט, הסרט והפרסומות מתערבבים והשחקנים מן הפרסומות הצבעוניות חודרים לעולמם השחור־לבן של גיבורי הסרט ומשבשים את סדריו. סאטירה העוסקת בהתמסחרותה של הטלוויזיה ובחוסר הכבוד שהיא רוחשת לאמנות הקולנוע. ניקטי כתב, ביים ומככב כשלצידו קתרינה סילוס לאבינג (1989).

06.00 אוניברסיטה פתוחה
11.00 משעות גילוי במעמקים
12.00 דיסקברי בעקבות ההרפתקאה
13.00 שורשים הר ז'ק קרטייה
13.30 דיסקברי שוברים שיאים
14.00 אוניברסיטה פתוחה ש.ח.
16.00 משעות גילוי במעמקים
17.00 דיסקברי בעקבות ההרפתקאה
18.00 אוניברסיטה פתוחה
20.00 דיסקברי מכוניות קלאסיות
20.30 על גג העולם ג'מאיקה
21.00 גוף בריא מגאזין בריאות
21.30 דיסקברי אוצרות חבויים
22.00 דיסקברי מעבר ל־2000
23.00 שורשים האדריה וקינה
23.30 דיסקברי שוברים שיאים
24.00 אוניברסיטה פתוחה ש.ח.

16.20 אולפן לילדים
17.35 ילדי המחר דיון עם נוער
18.00 חדשות בערבית
18.15 העולם סביבנו
18.55 אחרים בירדן
19.30 תכנית לחקלאי
20.00 חדשות בערבית
20.40 סידרה יומית בהמשכים
21.40 ערב טוב מגזין
22.20 לילות ג'רש תכנית בידור

17.30 סרט קולנוע צרפתי
19.00 חדשות בעברית
19.15 אשנב
19.45 לקט שירים
20.00 חדשות בערבית
20.30 המר על חייך שעשועון
21.10 חיים נטובים דרמטית
22.00 חדשות באנגלית
22.20 בית אליוט
23.15 הוד העל עליונה

14.30 ג'ון אוסטין
15.00 מגע
16.00 סודותיה של משפחה מאושרת
16.30 משפחת טראם סרט
18.15 היאבקות
19.00 מגזין ספורט
20.00 חדשות בערבית
20.30 24 שעות CNN מדווח
21.00 כדורסל NBA

צפיית שיא

שעות	כללית	ערוץ 2	ערוץ 3	סרטים	הצגה שנייה	מדע וטבע	ספורט
20.00	מבט לחדשות, שבשבת	חדשות	אנטולה	התחלות ראשונות		מכוניות קלאסיות	
20.30		חנן ונתן	פלקון קרסט (20.50)			על גג העולם ג'מאיקה	היומן הבינלאומי
21.00	לא רק כדורגל עם יאיר לפיד	בירה ומצב רוח		קומנדו עירוני		גוף בריא מגאזין בריאות	
21.30			חופשי על הבר (21.40)			דיסקברי אוצרות חבויים	מרוץ אופנועים
22.00	סיבוב שני למוות	אין עם מי לדבר	פרסנו מיני סידרה (22.10)		הנאשמים	דיסקברי מעבר ל־2000	כדורעף חופים מארה"ב (22.10)
22.30	חדשות (22.50)			גונבי הסבונים			
23.00	גביע העולם שוויץ קולומביה	רצח באפילה				שורשים האדריה וקינה	
23.30	החדשות			להט ארקטי (23.55)	מלאך על כתפי (23.50)	דיסקברי שוברים שיאים	